

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

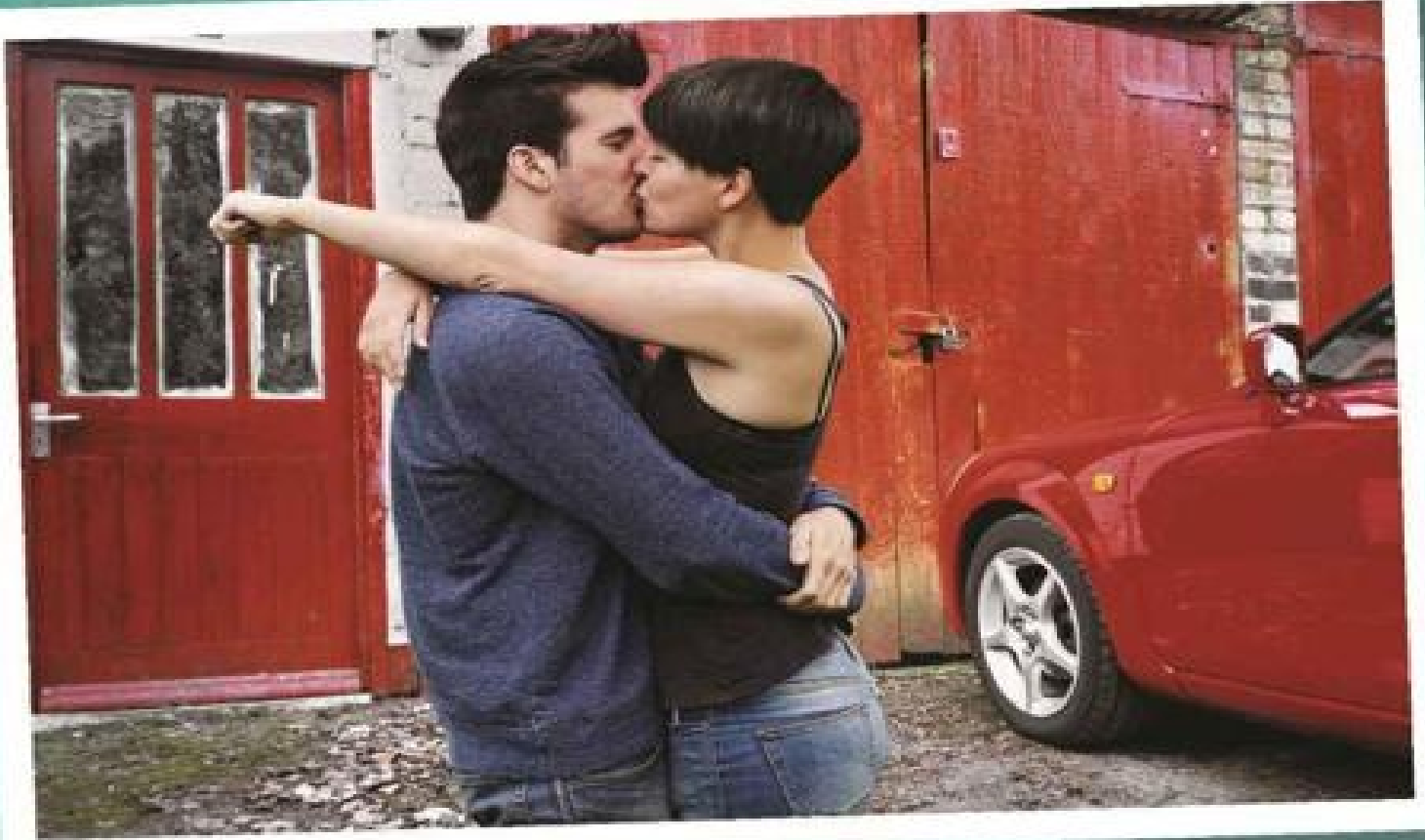
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

His Unlikely Lover

NATASHA ANDERS

His Unlikely Lover

İSTENMEYENLER SERİSİ

Ayrıca Natasha Anders tarafından

İstenmeyen Eş Bir

Kocanın Pişmanlığı

Onun
Unlil<ely
Lover

ri'r. L* Nŷt'ANTF.fž SF.RI F.S

NATASHA
AND

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır.

Metin telif hakkı © 2014 Natasha Anders
Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmadan çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla iletilemez.

Montlake Romance tarafından yayınlandı,

Seattle www.apub.com

ISBN-13: 9781477823859

ISBN-10: 1477823859

Kapak tasarımı Laura Klynstra

Kongre Kütüphanesi Kontrol Numarası: 2014901286

Ruby Anne'ye. Bana ilk kütüphane kartımı aldığın ve
gözlerimi başka dünyalara açtığın için teşekkür
ederim.

İÇİNDEKİLER

<u>BİRİNCİ</u>	
<u>BÖLÜM İKİNCİ</u>	
<u>BÖLÜM</u>	
<u>ÜÇÜNCÜ BÖLÜM</u>	
<u>DÖRDÜNCÜ</u>	
<u>BÖLÜM BEŞİNCİ</u>	
<u>BÖLÜM</u>	
<u>ALTINCI BÖLÜM</u>	
<u>BÖLÜM YEDİ</u>	
<u>BÖLÜM SEKİZ</u>	
<u>BÖLÜM DOKUZ</u>	
<u>BÖLÜM ON</u>	
<u>ON BİRİNCİ</u>	
<u>BÖLÜM ON İKİNCİ</u>	
<u>BÖLÜM</u>	
<u>ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM</u>	
<u>ON DÖRDÜNCÜ</u>	
<u>BÖLÜM ON BEŞİNCİ</u>	
<u>BÖLÜM SONSÖZ</u>	
<u>YAZAR HAKKINDA</u>	
<u>BİLGİLER</u>	

BİRİNCİ BÖLÜM

Roberta Richmond bir aptaldı. En azından kendine böyle söylüyordu. Çünkü sadece bir aptal, sevdiği adam gözlerinin önünde başka bir kadınla aşk yaşarken boş boş durabilirdi. Ama bunu ilk kez yapmıyordu ve muhtemelen son da olmayacaktı. Evet, gerçekten de Roberta Richmond devasa bir aptaldı.

Hayatına devam etme zamanı, Bobbi, dedi kendi kendine, yukarıda bahsi geçen adam ellerini son fethettiği kadının çıplak sırtına koyduğunda yüzünü buruşturarak -bu elbisenin arkası ne kadar alçaktı ki? Neredeyse kıcının üst kısmı görünecekti ve onu dans pistine doğru yönlendirdi. Bu gerçekten kabul edilemezdi; *Bobbi'yi* bu partiye o *getirmişti*. Öyleyse neden başka kadınlara asılmasında bir sakınca görmüyordu?

Çünkü o senin arkadaşın, diye haykırdı iç sesi ona.

"Kapa çeneni," dedi yüksek sesle ve yakınlarda duran birkaç kişi şaşkın bakışlarını ona yöneltti. "Sen değil," diye açıkladı. Yine de uzaklaştılar ve kendini daha da sosyal bir dışlanmış gibi hissetmesine neden oldular.

Harika.

Uzun zamandır en iyi arkadaşı olan Gabriel Braddock -hem gençlik hem de yetişkinlik fantezilerinin nesnesi- kadının kulağına bir şeyler fısıldıyor, o da karşılık olarak gülüyordu. Güzel, canlı, uzun boylu ve *yapılı olan bu* kadın, Bobbi'nin şiddetle eksikliğini hissettiği dişiliğin timsaliydi.

"Burada oldukça kaybolmuş görünüyorsun, Bobbi." Partinin ev sahibesi, yakın arkadaşı Theresa De Lucci, Bobbi'nin yanına, Yalnız Kaybedenler Köşesi'ne gelmişti. Theresa, Bobbi'nin minnetle tutunduğu bir kadeh şampanya uzattı.

Bobbi gazlı içecekten susamışçasına bir yudum aldıktan sonra ona, "Harika bir parti," dedi ve Theresa gülümsedi.

Arkadaşı kendi içkisinden bir yudum alarak, "Yüzündeki o ifade olmasa bunu kastettiğine neredeyse inanacaktım," diye alay etti.

"Özür dilerim, sadece ..." İcini çekti. Gözleri mutsuzca tekrar Gabe'e kaydı. "Bebek kim?"

"Sandro'nun kız kardeşlerinden biri, Rosalie," diye bilgi verdi Theresa ve Bobbi bakışlarını tekrar şampanyasına indirmeden önce diğer kadının gözlerinde bir sempati parıltısı yakaladı. "Dün Milano'dan uçakla geldi. Sandro'dan sadece on ay büyük, bu yüzden çok yakınlar. Ne yazık ki diğer aile üyelerinden hiçbirini gelememi."

"O zaman bu şaşırtıcı yakışıklılığınızı açıklıyor." Bobbi acı acı güldü.

"Bobbi." Arkadaşı derin bir nefes alıp devam etmeden önce durakladı. "Evliliğimde sorunlar yaşarken Lisa'nın bana verdiği tavsiyenin aynısını sana da vereceğim - ya hissettiklerinle ilgili bir şeyler yapacaksın ya da hayatına devam edeceksin."

"Bu kadar belli mi?" Dehşete kapılmış gözleri Theresa'nın kılere takıldı ve diğer kadın başını sallayınca rahatladı.

"Bana göre, evet. Karşılıksız aşkı gördüğümde tanırım." Arkadaşı uzandı ve ona tek koluyla sarıldı. "Ve eğer biriyle konuşmaya ihtiyacın olursa ben buradayım."

"Teşekkürler." Bobbi'nin gözleri tekrar dans pistindeki çiftte kaydı.

"Eğer teselli olacaksa, Gabe kız kardeşine bulaşırsa Sandro muhtemelen çılgına döner. Biraz korumacı olabiliyor, özellikle de Rosalie konusunda.

"Dünyanın sonu gelmiş gibi bakmayı bırak ve eğlenmeye çalış, tamam mı? Kendimi berbat bir ev sahibesi gibi hissetmeme neden oluyorsun." Theresa'nın nazıkçe alay etmesi onu gülümsetti.

"Tanrı korusun." Bobbi sahte bir korkuyla elini kaldırdı. "Bu harika bir parti ve bunu sen de biliyorsun." Theresa'nın kocasının doğum günü partisiydi. Sürpriz bir parti olması gerekiyordu ve Sandro şaşırmış gibi davranısa da Bobbi -Gabe sayesinde- İtalyan'ın ürkmekten çok uzak olduğunu biliyordu. Theresa kurnazlık konusunda berbattı ve planlarını kocasından saklayamamıştı. Gabe'e göre Sandro haftalardır bir şeyler döndüğünü biliyordu ama Theresa'yı hayal kırıklığına uğratmamak için şok olmuş gibi davranmıştı.

"Hiç şaşırmadı," dedi Theresa Bobbi'ye, dudaklarının kenarlarında tatlı bir gülümseme belirdi. Kadının düşüncelerinin kendisinininkileri bu kadar doğru yansıtmamasına şaşıran Bobbi, ona sorgulayıcı bir bakış yöneltti.

"Sandro," diye açıkladı Theresa. "Şaşırmadı. Bu numarayı bir mil öteden anlayabilirdim ama partiden haberi olduğunu bildiğimi öğrenmesi onu çok üzecek. O yüzden şaşırmış gibi davranmaya devam edeceğim." Theresa bir an durakladı, gülmeden önce sözlerini özömsedi. "Tanrım, tüm bunlar korkunç bir şakanın kurgusu gibi geldi."

"Açıklaman oldukça karmaşık bir hal aldı," diye onayladı Bobbi.

Theresa, "Aşk çoğu zaman karmaşıktır," diye espri yaptı ve Bobbi şampanyasından bir yudum alıp sıkıntılı gözlerini tekrar Gabe'e çevirirken içini çekti.

"Öyle değil mi?"

Gabriel Braddock isteksizce muhteşem dans partnerini tutmaktan vazgeçti ve elinin arkasına uzun bir öpücük kondurarak onu bıraktı. Elbette yakın arkadaşının kız kardeşi olduğu için tamamen yasak bölgedeydi. Bu egzotik güzelle kendini şımartmasına imkân yoktu. Düzenli hayatında çok fazla karmaşa yaratacağı. Zaten kız onun tipi değildi. Sarışınları tercih ederdi ama bu esmer için memnuniyetle bir istisna yapabilirdi. Sandro'ya bir göz attı... *Evet*, adam ona hançer gibi bakıyordu; demek ki Rosalie hâlâ yasak meyveydi. Çok yazık. Çekici bir kızdı. Onun arkadaşlığından her zaman hoşlanmış ve doğal olarak ona ilgi duymuştu. Yine de yıllar boyunca aralarındaki kısa etkileşimleri zararsız flörtlerle sınırlı tutmayı başarmıştı.

Ellerini pantolonunun ceplerine soktu -kendisi için alışılmadık bir durum olan giysisinin kesimini bozmasına aldırmadan. Düzgünlüğü severdi. Çenesini düzgün bir şekilde tıraş etmeyi, saçlarını muhafazakâr bir şekilde kesmeyi ve tam olarak ayırmayı ve kıyafetlerini kusursuz bir şekilde ütölenmiş ve mükemmel bir şekilde dikilmiş halde tutmayı severdi. Her şeyi mümkün olduğunca düzenli ve kontrollü tutmayı tercih ederdi. Başka bir şey yaparsa kendini yıpranmış hissetmeye başlardı.

Odaya şöyle bir göz attı ve tanıdık, buruşuk bir figür gördü; düzenli hayatındaki tek kaos buydu ve kadının durduğu yere doğru ilerledi. Arkadaşlıkları onları tanımayan çoğu insanı şaşırtmıştı. Birbirlerinin tamamen zıttıydılar -Bobbi'nin tertipliliğine karşı onun dağınıklığı ve özgür ruhuna karşı onun düğmeli muhafazakârlığı- ve dostlukları bazen onu da şaşırtıyordu. Onu hayatının büyük bir bölümünde tanımıştı ve yanında olmasına alışkındı - hayır, bundan da öte, ondan *hoşlanıyordu*

onun etrafında olması. Gabe pek fazla insana sırrını açmazdı ama Bobbi sırlarının çoğu konusunda güvendiği biriydi. Onu dinlerdi ve değişmeyen tek kişiydi. Annesi ve erkek kardeşi kendi hayatlarıyla meşguldü; babası ise tamamen umutsuz bir vakaydı. Diğer arkadaşları, gülmek ve barda bir şeyler içmek için iyi birer dosttu ama en derin ve karanlık sırlarını paylaşmak için değil. Kardeşi Chase için endişelendiğinde, Bobbi'nin onu sabırla dinleyeceğini, teselli edecek sözler söyleyeceğini ve tavsiyelerde bulunacağını biliyordu. Onu anlıyordu ve bu yönünü takdir ediyordu. Onu hafife alma eğiliminde olduğunu kabul eden ilk kişi o olurdu ama onsuz bir hayat düşünemezdi.

Kadının şampanya kadehinin kalanını geri fırlatmasını ve boş kadehin yerine geçen garsonun tepsisinden dolu bir kadeh almasını izledi. Bobbi'nin giyinebileceği kadar şık giyinmişti, üzerinde daha önce milyonlarca kez gördüğü şekilsiz lacivert bir elbise vardı. Bu onun her zaman giydiği parti elbisesiydi. İnce vücudunu sarıyor, omuzlarındaki sutyen askılarını gizlemek için tasarlanmış gibi görünen kalın askılardan dizleriyle baldırları arasında bir yere kadar iniyordu.

Elbiseye, 1.80'lik bedenine hiçbir yükseklik katmayan hantal bilek botları eşlik ediyordu ve tüm takım, narin bileklerinde korkunç bir şekilde yersiz görünen çirkin plastik kabile takılarıyla - kalın bilezikler, boynunda ağır bir yük gibi görünen bir kolye ucu ve kulak memelerini acı verici bir şekilde çekiyormuş gibi görünen gerçekten korkunç halka küpelerle tamamlanıyordu.

Bobbi ufak tefek bir kızdı, bu yüzden korkunç kıyafeti *onu* giyiyor gibiydi. Başının tepesi ancak göğsüne kadar geliyordu. İnce kolları ve bacakları, düz bir göğsü vardı ve hiçbir kıvrımından söz edilemezdi. Güneş ışığında koyu altın gibi parlayan parlak, kalın kirpikli kehribar rengi gözleri, çocukken düştüğü için çarpık olan kalkık burnu ve kirpiklerine ek olarak, ondaki birkaç kadınsı şeyden biri olan mükemmel bir aşk tanrısı yayı ağzıyla, bu tür şeyler için iyi görüldüğünü varsaydı. Yine de güzel bir cildi vardı, berrak ve altın sarısıydı ve kısa, ipeksi, düz siyah saçları başının zarif şeklini şekillendiriyordu.

"Hey, Runt," dedi selam verirken, kendisine böyle hitap edilmesinin onu kızdırdığını biliyordu. "İyi vakit geçiriyor musun?"

"Hayır," diye homurdandı. "Benimle dans etmen gerekiyordu." "Öyle mi?" Öyle miydi?

"Beni buraya sen getirdin," dedi, sarhoş insanların başkalarını ayık olduklarına ikna etmeye çalışırken yaptıkları gibi kelimelerini dikkatle telaffuz ederek. "Sen benim flörtümsün. Benimle dans etmelisin."

"Ben senin *kavalyenim*, değil mi?"

"Benimle bir çocukmuşum gibi konuşmayı kes." Sözleri onu şaşırtmıştı. Onunla, babasının ya da ağabeylerinin ona karşı kullandığı hoşgörölü, babacan tonda konuşma eğilimindeydi. Hepsi için onun yirmi altı yaşında kendi işinin sahibi bir kadın olduğu gerçeğini gözden kaçırmak kolaydı.

"Özür dilerim." Güzel gözleri onun özrü karşısındaki şaşkınlığını yansıtıyordu. Beceriksizce omuz silkti, yanından geçen garsondan bir bardak daha aldı ve neredeyse bir yudumda içti. Kadın sallanmaya başlayınca adam ona destek olmak için uzandı ve ellerini kadının hafif omuzlarına koydu.

"Vay canına, Bobbi. .. bunlardan kaç tane içtin?"

"Neyden kaç tane?" diye sordu kaşlarını çatarak ve o da detaylandırmadan önce kızın dili anlamamasına sııttı.

"Şu şampanya kadehlerinden mi?"

"Onlara flüt deniyor. .. flüt gibi... müzik gibi. Anlıyor musun?"

"Anlıyorum," dedi, sesindeki ciddiyete uymak için tonunu kasvetli tutarak. "Peki kaç tane içtin?"

"Ne?"

"Boş ver." Kadının konuşmayı tam olarak toparlayamadığı belli olunca zorlamamaya karar verdi. "Anladığım kadarıyla çok fazla. Hadi, seni oturtacak sakın bir yer bulalım."

"Yorgun değilim. Dans etmek istiyorum."

"Zar zor ayakta durabiliyorsun," diye sabırla işaret etti. Sarhoş olmak ona göre değildi. Alkol söz konusu olduğunda hafif biriydi ve birlikte olduğu zamanlarda alkol alımını iki kadehten fazlasıyla sınırlama eğilimindeydi.

"Ayakta durabilirim." Onun sözlerinden rahatsız olmuş görünüyordu ve bunu ona kanıtlamak için omuzlarını adamın ellerinin altından çekip çıkardı. Adamın desteği olmadan sadece biraz sallanabildi. "Hadi, dans edelim." Onu iterek geçti ve kendinden emin bir şekilde dans pistine doğru yürüdü. Oraya vardığında ve arkasını döndüğünde onu hâlâ bıraktığı yerde dururken bulduğunda, ellerini *bir* jestle açtı.

Onun yanına gitmeden önce kendi kendine inledi. Onunla dans edip bu işi bitirmek en iyisi olacaktı. Şu anki haliyle onunla tartışmak olay çıkmasına neden olabilirdi. Kalabalık tarafından itilip kakılıyordu ve sonunda ona ulaştığında biraz tedirgin hissediyordu. Kız ona gülümsedi

Kollarını adamın beline doladı, başını adamın göğsüne yasladı ve memnun bir kedi gibi ona sokuldu. Şaşkına dönen adam kollarını iki yana açarak -ne yapacağını bilemeden- kızın ipeksi başının tepesine baktı.

Ondan uzaklaşmak ve vücutları arasına biraz mesafe koymak için manevra yapmaya çalışırken tereddütle kollarını onun hafif bedenine doladı ama kadın o kadar sıkı yapışmıştı ki aralarına bir kâğıt sıkıştırımları bile mümkün değildi. İçini çekti ve ellerini kadının belinin iki yanına götürdü ve tahmin ettiğinden daha kıvrımlı olduğunu fark edince şaşırdı. Belinde belirgin bir kıvrım vardı ve bu kıvrım hafifçe genişleyen kalçalara doğru kıvrılıyordu. Elleri belinin tüm uzunluğu boyunca uzanıyor, başparmakları göğüslerinin hafif kabarıklığının alt tarafını okşuyor ve serçe parmakları kalçalarının kıvrımında duruyordu. Bu andan önce -bu konuya biraz kafa yorduğunda- Bobbi'nin yukarı ve aşağı doğru düz olduğunu düşünmüştü. Bu mükemmel orantılı, minyon, kum saati figürünü asla tahmin edemezdi.

Merakla, ellerinin daha fazla keşfetmesine izin verdi, birini sırtına götürdü ve parmaklarını tüm dar alanını kaplayacak şekilde yaydı. Elini, parmaklarının uçları poposunun kabarıklığına değene kadar açtı ve sonra *Bobbi'yi gerçekten* hissetmeye çalıştığını anladığı için hemen suçluluk duygusuyla kuşatıldı! Onun nesi vardı böyle?

Adam tekrar uzaklaşmaya çalıştı ama kadın daha da yaklaştı ve adam yüzünü görmek için başını eğdi. Göğsüne *sokulmuştu*, nefesi düğmeleri açık gömleğinin hemen üstündeki çıplak tene değiyordu. Garip, gömleğinin üçüncü düğmesini ya da ikinci düğmesini açtığını hatırlamıyordu! Sadece kravatını gevşetmiş ve yakasının düğmelerini açmıştı.

"Hey, orada dur tatlım." Parmaklarının dördüncü düğme üzerinde yoğun bir şekilde çalıştığını hissedebiliyordu. "Ne halt ediyorsun Bobbi?"

"Dans etmek." Konuşurken dudakları adamın tenine değdi ve temas ettiği noktadan adamın şu anda düşünmemesi gereken yerlerine kadar sıcak zevk okları gönderdi.

"Tamam. Yeter, Bobbi. Ne yaptığını sanıyorsun bilmiyorum ama yeterince ileri gittin." Kollarını tekrar kadının omuzlarına götürdü ve hafif bir güç kullanarak onu kendisinden uzaklaştırdı.

Yüzünü aşağı doğru eğik tuttu ve başparmağıyla işaret parmağını kullanarak çenesini yukarı kaldırıp gözleriyle buluşturdu. Yeterince yetiye sahipti.

Utanmış görünüyordu; narin elmacık kemiklerinin kızarması onu biraz ateşli gösteriyordu.

"N'aber, Runt?" Kadın lakabı duyunca yüzünü buruşturdu ve adam hemen pişman oldu. Pek iyi bir zamanlama değildi - bir şeylerin onu açıkça yiyip bitirdiği bir zamanda değil.

"Ben tam bir aptalım." Sesi o kadar kısıktı ki, kelimeleri yakalayabilmek için başını birkaç santim eğmek zorunda kaldı.

"Hayır, değilsin. Neden böyle söyledin ki? Biri seni üzecek bir şey mi söyledi?"

İnce, hafif nasırlı elini yanağına götürdü ve yumuşak bir şekilde tenini okşadı. Tenindeki yumuşak ve sert karışımını rahatsız edici buldu ve düşünmeden yüzünü onun nazik dokunuşundan uzaklaştırarak küçük elini havada asılı bıraktı. Gözleri hemen acıyla doldu ve yüzüne o bakışı yerleştirdiği için kendini tam bir pislik gibi hissetti. Bu gece ona neler olduğunu bilmiyordu ama içtiği alkolün miktarının sabah yaptıklarından pişmanlık duymasına neden olacağından hiç şüphesi yoktu.

Kadın elini yanına indirdi ve adam da uzanıp kadının narin yüzünü iki elinin arasına aldı.

"Neyin var tatlım?" diye mırıldandı ve şaşkın bir ifadeyle Bobbi'nin gözlerinin yaşlarla dolmasını izledi. Bobbi neredeyse hiç ağlamazdı; aslında son yirmi yılda onu kaç kez ağlarken gördüğünü bir elin parmaklarıyla sayabilirdi. Buna nasıl karşılık vereceğini bilemiyordu. Tek bir damla gözyaşının pürüzsüz yanaklarından aşağı kayışını izledi, ta ki başparmaklarından birine çarpıp altında küçük bir havuz oluşturana kadar.

"Ben bir aptalım," diye tekrarladı, sesi uyuşmuştu.

"Bobbi, ben ..." Ayak parmaklarının üzerine kalkıp yumuşak, tatlı dudaklarını sıkıca ağzına yerleştirerek onu cümlesinin ortasında yakaladığında tüm düşünceler aklından uçup gitti. İçine çektiği bir sonraki nefes onunkiydi. Ciğerlerini doldurdu ve uzun, sahiplenici bir an boyunca nefesini içinde tuttu, ta ki ona geri vermekten başka çaresi kalmayana kadar.

Aman Tanrım! Kendini onun başlattığı öpücüğün kontrolünü ele geçirirken, dilini ağzının tatlı, sıcak derinliklerine sokarken, onun tadının, kokusunun, hissinin tadını çıkarırken sahip olduğu tek tutarlı düşünce buydu . . . Tanrım, k e n d i n i çok iyi hissediyordu; adamın yeterince yaklaşmadığı küçük, mükemmel bir kol dolusu. Bir elini sırtının alt kısmına götürdü,

Daha da yakınlaşmak için onu geriye doğru eğerek kendisine sabitledi.

Aman Tanrım!

Göğsünden kalçalarına kadar her yeri ona yapışmıştı ve onu daha da yakınında istiyordu. Zihninin uzak bir köşesinden belli belirsiz alarm sesleri geliyordu ama yumuşak dudakları onunkilere dokunduğu anda yüksek beyin fonksiyonlarının çoğu kısa devre yapmıştı. Elbette daha önce de öpüşmüşlerdi, buna *hiç benzemeyen* göstermelik öpücükler. *Bu da* nereden çıkmıştı?

Tadı şampanya gibiydi -tatlı ve ekşi- ve öpücüğü adamın vücuduna yayılıyor, sinir uçlarını görmezden gelinmesi zor coşkulu mesajlarla karıncalandırıyordu.

Ağzını onun sarhoş edici dudaklarından bir anlığına kaldırdı, hava almak istiyordu ama içine çektiği tek şey Bobbi'ydi. . vanilya ve frezyaların baş döndürücü kokusu. Neden şimdiye kadar onun ne kadar güzel koktuğunu hiç bilmemişti? Ağzını tekrar onun dudaklarına götürmeden önce dalgınca merak etti.

Adını mırıldandı ve etraflarında dönen müzik ve gürültüye rağmen, kırık ses tam dudaklarını geri aldığı sırada kaydedildi ve buzlu suya batırılmış kadar etkili oldu. Kafasını geriye attı ve şaşkın beynini temizlemek için salladı.

Ne halt ediyorum ben?

Bu düşünce aklından geçtikten bir saniye sonra ondan uzaklaştı ve tahrik olmuş bedeniyile onunki arasına umutsuzca ihtiyaç duyduğu bir mesafe koydu. Hâlâ hoşuna gitmeyecek kadar yakındı ona; her soluk alışında göğsünü göğüs kafesine değme mesafesine getirmekle tehdit ediyordu.

-Ama kalabalık ondan uzaklaşmayı zorlaştırıyordu.

Yüzü onunkine doğru eğikti, ağır ağır kapanan gözleri özlemle doluydu, her nefesi hıçkırıklarla çıkıyordu ve teninde uyarıldığını hemen ele veren kızarmış, nemli bir görünüm vardı. Kendini tekrar ona uzanmaktan alıkoymak için yapabileceği tek şey buydu. Sarhoş olduğunu kendine hatırlattı. Kontrolü elinde tutması gereken kişi oydu; ondan faydalanamazdı. Bu düşünülemezdi - bu *Bobbi'ydi!* Bu düşünce derhal tahrikini azalttı ve vücudunu yeniden kontrol altına aldı.

Ona sarıldı: Bobbi. Bu, her şeyi sarsıcı bir perspektife oturtuyordu. Az önce ne olduğunu bilmiyordu ama bu geçici bir sapma olmalıydı.

Bu Bobbi'ydi.

Onun küçük bir kızken, atkuyruklu, aralık dişli sırtışını beynine kazıdı, sonra beceriksiz bir ergenlik öncesi, çelimsiz bir genç kız ve son olarak da tulum giymiş, yüzüne yağ bulaşmış, sürekli darmadağınık bir genç kadın olarak anılarını beynine kazıdı ve hemen kendini daha *az* hissetti. Sadece daha az.

Ellerinden birini onun dirseğine uzanmaya zorladı ve ipeksi tenine yapışırken parmak uçlarında kalan karıncalanmayı görmezden geldi. Onu dans pistinin kenarına sürükledi ve nispeten sessiz bir yerde boş bir sandalye bulana kadar etrafına bakındı. Onu oraya götürdü ve oturması için ısrar etti. Kız hâlâ biraz şaşkın görünüyordu ama neyse ki itiraz etmeden oturdu. Adam onun önünde kalçalarının üzerine çöktü.

"Burada bekle," diye emretti ve kız gözlerini kırıştıtarak ona baktı, tamamen kendinden geçmiş görünüyordu. "Bobbi, beni duyuyor musun? Sakın yerinden kımıldama! Hemen döneceğim."

Kadın başıyla onayladı. Ayağa kalktı ve ona biraz su getirmek niyetiyle odanın karşı tarafındaki içecek masasına yöneldi. Arkasına baktı ve kız ellerinden birini ağzına götürüp dudaklarının dış hatlarını çizdiğinde neredeyse tökezliyordu.

Hâlâ onun tadını alabiliyor muydu? Hâlâ onun tadını alabiliyordu.

Yapılandırılmış, iyi organize edilmiş dünyasının cehenneme giden hızlı bir trende olduğunu ve acil durum frenini hemen bulması gerektiğini, aksi takdirde hayatının mutlak bir kaosa sürükleneceğini hissediyordu.

Bobbi! Dönüp içecek masasına doğru ilerlemeye devam etmeden önce kendine sertçe hatırlattı.

Gabe onu öpmüştü!

Tamam, onu ilk öpenin kendisi olduğunu hatırlayacak kadar ayıktı ama o da onu geri öpmüştü! Kesinlikle onu geri öpmüştü. Bu onun hayal gücü olamazdı. Öyle miydi? Hâlâ onun sıcak, pürüzsüz dudaklarının baskısını, yeni çıkan kirli sakalının yanağına sürtünmesini hissedebiliyordu. Ve dilinin viski kokan tadını ağzında hissedebiliyordu.

Ama onu neden burada bırakmıştı?

Yakışıklı garsondan bir *kadeh* daha şampanya aldı ve bu soruyu düşündü. Mutlak yıllar önce gitmişti. Kadın

ayağa kalktı ve onun gittiğinden emin olduğu yöne doğru ilerlemeden önce sallandı. Belki yine o kadınla birlikteydi. Rosalie. Şimdi *onu* öpüyor muydu?

Tökezledi ve birine çarptı.

"Roberta?" Kime ait olduğunu anlamak için bu koyu, aksanlı sesin sahibini görmesine gerek yoktu. Ona doğru sırttı.

"Aaah, doğum günü çocuğu!"

"İyi misin?" Alessandro De Lucci endişeyle sordu ve gözlerini kısarak ona baktı. Yakışıklı bir adamdı ama iki burnu onu biraz ucube gösteriyordu.

"Bunu görmelisin." Kadın flütünü ona doğru salladı ve adam kaşlarını çattı.

"Ne? Mantıklı konuşmuyorsun, *piccola*." "O

ikinci burun ... nereden geldi?"

"Aaah. Sanırım senin için fazla şampanya." Adam sırtarak onun yarı dolu *kadehini* kaptı ve beklenmedik hareket dengesini bozunca bir kolunu beline doladı. "Tamam, seni yakaladım, *piccola mia*. Karımı bulalım ve seni yatağa yatıralım." Theresa ve Sandro, sarhoş araba kullanma olaylarını ortadan kaldırmayı umarak daha uzakta yaşayan bazı misafirlerine oda teklif etmişlerdi.

"Tamam, biraz uykum *var*," dedi ona.

"Eminim öylesindir," diye kabul etti.

"Eskiden olduğundan çok daha iyisin," diye uyuşuk bir şekilde bilgi verdi ona ve o da kıkırdadı.

"Bana öyle söylendi."

Bobbi gitmişti! Gabe usulca küfretti ve etrafını saran insan kalabalığı içinde çılgınca onu aradı. Gideli birkaç dakikadan fazla olmamıştı. Hangi cehenneme kaybolmuştu?

"Kahretsin," diye fısıldadı nefesinin altından ve sohbet eden, gülen insan gruplarının arasından ilerledi. Odanın uzak tarafında duran eski bir üniversite arkadaşı olan Max Kinsley'i gördü. Bobbi onunla sohbet etmek ya da *dans etmek* için yanına gitmiş olabilirdi. Onu da öpmüş olabilir miydi? Bu soru güneş sinirlerine inen bir yumruk gibi yüzüne çarptı.

Max'i Bobbi'nin kollarında, ağzı Bobbi'nin ağzında ve göğsü Bobbi'nin göğsüne yapışmış halde hayal ederken ciğerlerindeki nefesi dışarı attı.

Yok artık!

Kendi kendine, zihninde oluşan görüntü karşısında hissettiği öfkenin Sandro'nun kız kardeşine karşı hissettiği koruyucu içgüdüyle aynı olduğunu söyledi ... bu olmalıydı.

"Bobbi nerede?" Sonunda Max'in yanına ulaşmayı başardığında öğrenmek istedi. Diğer adam onun sorusu karşısında şaşırılmış görünüyordu.

"Hiçbir fikrim yok. *Sen* onun bakıcısısın, kardeşim. Ben değil." Arkadaşının yüzündeki gerçeği gören Gabe'in gözleri yine kalabalık odada gezindi. Onun bir erkekten diğerine uçtuğunu, azgın, sarhoş küçük bir peri gibi danslarını ve öpücüklerini her birine özgürce bahsettiğini hayal etmekten kendini alamıyordu. Yanlış adamla karşılaşırsa başını ciddi bir belaya sokabilirdi.

"Bir şey mi kaybettin?" diye mırıldandı arkasından derin bir ses ve Sandro'nun ona sırttığını görmek için döndü.

"Bobbi'nin nerede olduğunu bildiğini varsayıyorum?" diye sordu. Diğer adam cevap vermeden önce viskisinden tembelce bir yudum aldı.

"Theresa az önce Roberta'ya odasına kadar eşlik etti. Çok fazla şampanyanın etkilerini hissediyor." Gabe bu bilgi karşısında yüzünü buruşturdu; Roberta kısa bir süre içinde çakırkeyiflikten şiddetli bir hastalığa dönüşebilirdi. Roberta'nın hastalanmasının an meselesi olduğunu bilmeliydi.

"Onunla ben ilgilenirim ve karını sana geri gönderirim," diye teklif etti ve Sandro başını salladı.

"Çok memnun olurum."

Gabe onu kendi odasının yanındaki odaya koyduklarını hatırladı. Sadece birkaç saat önce son derece kabul edilebilir görünen şey şimdi ... uygunsuz görünüyordu.

Kısa bir tereddütten sonra kapıyı açmadan önce kapıyı tıklattı. Theresa De Lucci gece kıyafetleri içinde göz alıcı görünüyordu -muhtemelen üst düzey bir tasarımcıdan ya da diğerinden, hangisinden olduğundan emin değildi, çıkarma sürecinde olmadığı sürece kadın kıyafetlerine asla dikkat etmezdi-

Bobbi'nin yüzünü nemli bir bezle okşuyordu. Gabe içeri girdiğinde şaşkınlıkla başını kaldırdı.

"O nasıl?" diye sordu, smokin ceketini omuz silkerek çıkardı ve kırışmaması için dikkatlice bir sandalyenin arkasına örttü.

Theresa hafif bir gülümsemeyle, "Biraz keyifsiz," dedi. "Yine de çoğunu atlattığını düşünüyorum."

"Alkolle arası pek iyi değil," dedi gereksiz yere. "Fark ettim."

Gülümsemesi genişledi.

"Genelde alkol alımını daha iyi kontrol eder. Bu gece ona ne oldu bilmiyorum." Theresa buna karşılık hiçbir şey söylemedi ve sadece Bobbi'nin yüzünü nazikçe okşamaya devam etti.

"Bunun için üzgünüm. Neden partiye geri dönmüyorsun? Ben onunla ilgilenirim."

Theresa başını sorgulayıcı bir şekilde eğdi. "Bundan emin misin? Onunla kalmamın bir sakıncası yok."

"Sandro sensiz şimdiden huzursuz görünüyor."

Başını hoşgörölü bir şekilde sallayarak güldü. "İnsanların şenlikli bir sosyal ortamda bir araya gelmeleri için bir bahaneden başka bir işlevi olmayan partilere sabrı yok."

"Her zaman iş, ha?" Gabe yeniden söze girdi ve o da gözlerini devirdi.

"Bunu değiştirmeye çalışıyorum ve o da deniyor, ama ben yanında olmadığımda nezaketini koruduğundan emin olmak için çabuk sinirleniyor."

"O zaman herkesi dışarı atmadan önce oraya gitsen iyi olur." Onu dışarı çıkardı ve Bobbi'ye son bir kez baktıktan sonra odadan çıktı.

Gabe kapıyı arkasından kapattı. Bir süre ellerini kapıya dayamış, başı öne eğik bir şekilde öylece durdu ve arkasını dönüp yatağa doğru yürümek için kendini zorladı.

"Kes sesini, Braddock," diye fısıldadı, alnını tahtaya vurduktan sonra kendini kapıdan uzaklaştırdı ve büyük yatağa doğru döndü.

O kadar küçüktü ki, yorganın altında zar zor bir çukur oluşturuyordu. Pırlanta ve altın kol düğmelerini çıkarıp pantolonunun ceplerinden birine soktu ve kollarını dirseklerine kadar özenle katladı. Kısa süre önce Theresa'nın boşalttığı sandalyeye oturdu ve kendini onun bilinçsiz yüzüne bakmaya zorladı.

Sadece Bobbi vardı. Neredeyse yüksek sesle rahatladığına gülecekti. Ne beklediğini bilmiyordu ama bu kısa saçlı, altın tenli, uyuyan kestane kestanesi

Onda hiçbir arzu uyandırmadı, çılgınca, tedbirsiz bir şehvet. Ona yakın hiçbir şey. Düşkünlük, şefkat, hatta aşk hissediyordu. Platonik arkadaşlıkla ilişkilendirilebilecek her türlü yavan duyguyu. Arzu yoktu. Hem de hiç.

Yüzündeki sırıtışı engelleyemeyerek başını salladı.

"Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun," diye fısıldadı. Göz kamaştırıcı Rosalie De Lucci'yle yaptığı danstan tahmin ettiğinden daha fazla etkilendiği sonucuna varabilirdi. Yeni bir ilişki kurmasının zamanı çoktan gelmişti. Son ilişkisi aylar önce bitmişti ve o zamandan beri bekârdı. Seks eksikliği kendini ciddi anlamda tuhaf ve beklenmedik şekillerde gösteriyor gibiydi.

Parmaklarını birleştirdi ve başını yastıklı sandalyeye bırakmadan önce gövdesine yasladı. Tanıdığı tüm bekâr kadınların zihinsel bir envanterini çıkardı, yakında bir ya da ikisini seksi zamanlar geçirmek için çağırmak niyetindeydi ve strateji kurarken uyuyakaldı.

İKİNCİ BÖLÜM

Ağzında bir şey -küçük, kemirgen türü bir yaratık- ölmüştü. Yoksa neden tadı bu kadar çürük ve tüy gibi olsun ki? Ve zalim bir şakacı göz kapaklarını birbirine yapıştırmıştı, çünkü gözlerini açamıyor gibiydi.

İnledi ve bu küçük ses kafasının içinde bir acı tsunamisini harekete geçirdi. Gözleri kapalıyken bile oda dönüyormuş gibi hissediyordu ve bu baş döndürücü his midesini bulandırıyordu. Kusacağından neredeyse emindi. Dişlerini sıktı ve burnundan nefes alarak mide bulantısını bastırmaya çalıştı.

Hasta mıydı?

"Bobbi?" Kelime fısıltıyla söylense de, sessizlikte bir silah sesi gibi geldi ve yüzünü buruşturdu.

"Gabe?" diye inledi, sonunda göz kapaklarını açıp ona bakmayı başardı. Oda loştu, sadece bir duvar lambası yüzünün yarısına az miktarda ışık saçıyordu. "Ben hastayım."

"Bu sudan bir yudum al," diye talimat verdi ve nötr tonu kadının içini rahatlattı. Bir elini boynunun altından geçirdi ve nazikçe oturmasına yardım etti. Kadın gerildi ve gözlerini tekrar kapatarak nefes alış verişini derin ve sabit tutmaya çalıştı.

"Kusman mı gerekiyor?" diye sordu huysuzca. Kadın başını salladı ve bir eliyle ağzını kapattı.

"Bana bir saniye ver," diye inledi elinin arkasından. "Ben iyiyim."

"Hadi, iç şu suyu." Adam bir bardak uzattı ve kadın titreyen iki eliyle bardağı aldı. Bardağı sabit tutmak için kendi elini onunkinin üzerine kapadı ve dudaklarına götürdü. Bir yudum aldı, sonra bir yudum daha, sonra şiddetli bir susuzluk çektiğini fark etti ve geri kalanını hevesle yuttu.

"Aferin kızıma," diye övdü, hâlâ o sessiz fısıltıyla. Kaidenin üzerindeki sürahidenden bardağı yeniden doldurdu ve bu kez yanında içmesi için ona birkaç aspirin uzattı.

"Çok fazla şampanya içtim, değil mi?" diye sordu hatırladığında ve adam başını salladı, yüzü ifadesizdi. Kadın aspirini içti ve bardağı ona geri uzattı. Adam, kadının onda her zaman olağanüstü derecede büyüleyici bulduğu o kusursuz hareket ekonomisiyle kadehi kaidenin üzerine yerleştirdi. Bu kadar iri bir adam her hareketini nasıl bu kadar düzgün ve kontrollü yapılabiliyordu?

"Özür dilerim. Partiye geri dönmelisin. Sanırım artık iyiyim."

"Parti çoğunlukla sona erdi," dedi. "Hâlâ kalan birkaç kişi var ama Sandro'nun onlara karşı sabrının tükenmesi an meselesi." Bunun üzerine zayıfça gülümsedi ve yatak başlığına yaslanıp bir saniyeliğine gözlerini kapadı.

Midesinin çukurunda bir korku hissi oluşmaya başlamıştı. Doğru olmayan bir şeyler vardı. Partide bir şey yapmıştı ve kesin detaylar çileden çıkarıcı bir şekilde anlaşılmaz kalmıştı ve zihninde tutarlı bir şekil alamıyordu.

"Biraz uyumaya çalış," diye talimat verdi. "Daha yeni uyandım."

"O uyku değildi," diye düzeltti. "Bayılmıştın." "Büyüleyici."

Kadın homurdandı.

"Gerçekten."

"Akşamınızı mahvettiğim için özür dilerim," diye fısıldadı. "Bozmadın."

"Ben yaptım. I . . ." Ve işte o zaman hatırladı. Gözleri adamın esrarengiz bakışlarıyla buluşmak için açıldı ve eli çaresizce dudaklarına gitti. Parmaklarının ağzının dış hatlarını çizmesini izlerken gözleri kararmış gibiydi ama bu sadece ışığın bir oyunu olabilirdi. Yüzünde hâlâ çok az ifade vardı.

"Aman Tanrım." Ne kadarını açığa çıkarmıştı? Bir şey söylemiş miydi? Öpüşmeden önceki her şeyi hatırlamaya çalıştı ama hepsi sinir bozucu bir şekilde bulanıktı. "Özür dilerim. Sarhoştum." Kendini ona zorla kabul ettirmişti. Nasıl davranmış olabileceği fikri bile dehşet vericiydi.

"Biliyorum. Unut gitsin." Sesinin temposunda bir tuhaflık vardı ve bu onu endişelendiriyordu. Arkadaşlıklarını onarılamaz bir şekilde mahvetmiş miydi? Bunu hiç atlayabilecekler miydi? Ona onu sevdiğini *söylemiş* miydi? Her şeyi

ama ona tecavüz etmiş ve hatta öpücüğüne karşılık verdiği inanarak kendini kandırmıştı.

Yüzünü ellerinin arasına gömdü, kesinlikle mahcup olmuştu - yıllarca kendine hakim olduktan ve arkadaşlıklarının iyiliği için duygularının doğasını ondan sakladıktan sonra - muhtemelen aynı arkadaşlığı sarhoş bir hevesle yok etmişti.

"Çok özür dilerim."

"Özür dilemeyi bırak Bobbi, ortada bir zarar yoktu."

Zarar gelmedi mi? Parmaklarının arasındaki bir boşluktan ona baktı - bu konuda ne hissettiğinden tam olarak emin değildi. Rahatlamış mıydı? Yoksa öpücüğünün onun üzerinde çok az etkisi olduğu için daha da mı aşağılanmıştı?

Yüzünde hâlâ bir ifade yoktu. Gabe hiçbir zaman duygularını belli eden biri olmamıştı. Tanıdığı en ölçülü adamdı, ama onu genellikle bundan daha iyi okuyabilirdi - biriyle ruh halini öğrenmeden neredeyse yirmi yıl boyunca arkadaş olunamazdı, ama şu anda onun için tam bir gizemdi ve bu onun kafasını karıştırdı.

Birkaç dakikalığına ondan uzaklaşması, düşüncelerini toplaması ve kendini toparlaması gerekiyordu. Yatak örtülerini kalçalarına kadar itti ve bacaklarını yatağın kenarından aşağı salladı. Birkaç saniye orada oturdu, hareketleri odanın etrafında mide bulandırıcı bir şekilde dönmesine neden olduğunda mide bulantısını yuttu.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu ve kızın şaşkın halinden sesinde hafif bir panik havası varmış gibi geldi.

"Banyo." Yanıtını kısa ve öz tuttu, bundan daha fazlasını söyleyebilecek durumda değildi. Ayaklarını kullanarak sandalyeyi yataktan daha uzağa itti ve ona manevra alanı sağladı.

"Teşekkürler." Kadın ona baktı ve gözlerinde karanlık bir şeyin parıltısını yakaladı. Duraksadı -bu bakıştan emin değildi- ama sonra adamın yüzü o çıldırıcı nötr ifadesine geri döndü. Sessizce içini çekti ve kapıyı sıkıca kapatarak yatak odasına doğru yalpaladı.

Gabe hafifçe inledi ve ellerini kabaca yüzünde ve saçlarında gezdirdi; kısa bir süre öylece oturdu, elleri saçlarında kenetlendi ve kendini sakinleştirmek için derin bir nefes aldı. Oldukça iyi gidiyordu

durumu kontrol altına almıştı. Kız onun arkadaşıydı, birlikte büyümüşlerdi; aralarında dostluk ve derin bir sevgiden başka hiçbir şey yoktu. Bu her zaman böyleydi, her zaman da böyle *olacaktı*.

Öyleyse neden onu o küçücük beyaz atlet ve o daracık mavi erkek şortuyla görünce tansiyonu tavan yaptı? Onu daha önce de benzer kıyafetler içinde görmüştü, aslında daha azını da görmüştü ama küçük göğüslerinin mükemmelliğini hiçbir zaman tam olarak takdir etmemişti ve kesinlikle daha önce poposunun sert, olgun kıvrımlarını avuçlamak istememişti.

Ve daha da kötüsü, tüm o masum pamuğun altında kesinlikle hiçbir şey giymediğinin kaçınılmaz olarak farkına varması, kaçınılmaz ereksiyonunu uzak tutmak için kaybedilen bir savaş vermesine neden oldu.

Bir öpücük... lanet olası bir öpücük ve ilk aşkını yaşayan bir genç gibi davranıyordu. Bakış açısını yeniden kazanması gerekiyordu. Bu tedirgin edici ve erotik düşünceleri bir kenara bırakması gerekiyordu.

Bu düşünceyle sandalyeden kalktı ve banyo kapısına doğru yürüdü, tekrar hasta olmadığından emin olmak için birkaç saniye dinledi. Kapıyı sessizce çaldı.

"Bobbi?"

"Ben iyiyim," diye karşılık verdi. "Sadece ... ihtiyacım var." Sözlerinin geri kalanı adamın yakalayamayacağı kadar sessiz söylenmişti.

"İyi olduğuna eminsen, ben yatmaya gidiyorum, tamam mı?" Adam bekledi ama kadın yanıt vermedi. "Ben yan odada olacağım. Bitişik kapıyı açık bırakacağım. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver." Tanrım, umarım bir şeye ihtiyacı olmazdı. Odaları arasındaki o lanet kapı açıkken uyumak yeterince kötü olacaktı.

"Tamam," dediğini duydu, kelime yumuşak ve belirsizdi. "İyi geceler."

"İyi geceler." Yanıtı zayıftı.

Birkaç saniye daha öylece durduktan sonra başını sallayarak yatak odasının kapısına doğru yürüdü ve yol boyunca ceketini aldı. Birkaç dakika sonra kendi odasındaydı ve doğruca bitişikteki kapıya gitti, kapıyı açmadan önce bir kez çaldı. Odası hâlâ boştu ve banyodan gelen akan su sesini duydu.

Gömleğini ve ceketini aceleyle çıkardı ve onları kaldırırken her zamankinden daha az özen gösterdi. Kadın yatağa girdiğinde ışıkların sönmüş olmasını istiyordu.

geri döndü. Bu gece onu bir daha görmek ya da onunla konuşmak istemiyordu. Günün parlak ışığında her şey normale dönecekti. Öyle olmalıydı.

Kadın odasına geri döndüğünde pantolonuna kadar soyunmuştu ve küçük bedeninin yatak odasının duvarına düşürdüğü gölge onu ürkütmüş, fermuarını açarken duraksamasına neden olmuştu. Elleri gevşekçe yanlarına düştü. Yüzü bitişik kapıya dönüktü; niyeti, ona ihtiyaç duyması ihtimaline karşı kızın odasına göz kulak olmaktı ama kızın aniden ortaya çıkması onu hazırlıksız yakalamıştı.

Onu gördüğünde donakaldı ve gözleri çıplak göğsüne kaydı. Gözleri vücudunda gezinirken sesli bir şekilde yutkundu. *Tanrım*, bakışlarının bir damga gibi teninde gezindiğini hissedebiliyordu.

"Yapma." Sözcük istemsizce ağzından çıktı.

"Yapamam... ." dedi kısık sesle, ona doğru küçük bir adım attı ve sonra bir adım daha ve bir adım daha. Onu durdurmak için çaresizdi ve tam önünde durana kadar yaklaşmasını izledi. Kendisinden sadece bir el genişliği kadar uzakta, o kadar yakındı ki sıcaklığının çıplak teninde emildiğini hissedebiliyordu.

"Bobbi." Sesine bir uyarı hissi katmaya çalıştı ama kadının adı dudaklarından bir yalvarış gibi döküldü. Ona dokunma arzusuyla savaşıırken elleri yumruk haline geldi.

"Harikasin," diye fısıldadı saygılı bir sesle. Elini kaldırışını hayranlıkla izledi ve o anda onun kendisine dokunmasını engellemek için kesinlikle güçsüz hissetti. Kadının ipeksi parmak uçları sol köprücük kemiğinin dış kenarından sağ köprücük kemiğinin diğer ucuna doğru nazikçe ilerlerken nefesi ciğerlerinden düzensiz bir vızıltıyla çıktı. Parmakları göğsüne doğru ilerlemeden önce omzuna doğru kaydı ve bu sırada düz meme ucunu sıyrıp geçti. Adam ürperdi ve boğazından çıkan ses uzun bir inilti ile iç çekme arasında bir şeydi. Bu sesle irkilerek elini çekti ve belirsiz bir şekilde ona baktı. Neredeyse hayal kırıklığı içinde uluyacaktı, elini tekrar teninde hissetmek için can atıyor ama onu çıplak ve altında kıvranırken bulmadan duramayacağı korkusuyla ona dokunmaya cesaret edemiyordu.

Kehribar rengi ısıltılı gözleri, adam düzensiz nefes alış verişini düzenlemeye çalışırken sonsuz bir süre boyunca onun şeri rengi gözlerini aradı. Ne gördüğü hakkında hiçbir fikri yoktu çünkü elindeki işe dönmeden önce kendi kendine başını sallıyor gibiydi. Parmak uçları acı verici keşiflerine yeniden başladı ve

Elleri göğsünün ortasına doğru dalgalanırken, aşağıya doğru iz sürmeden önce oraya serpilmiş ince tüylerin dokusunu keşfederken ... karnının gergin dalgalanmalarını geçip göbek deliğinin etrafındaki soluk tüy çemberini izledikten sonra yolu daha da aşağıya doğru devam ettirirken ... dizleri neredeyse bükülüyordu.

"Hayır." Ne yazık ki, kızın tam olarak nereye yöneldiğini anladığında mantığı yeniden devreye girdi. Elini pantolonunun fermuarına ulaşmadan hemen önce yakaladı. O kadar sertleşmişti ki fermuarını zorluyor ve onun narin dokunuşunu hevesle bekliyordu.

"Gabe." Bu kez yalvaran oydu.

"Kötü bir şey yapmadan önce yatağa git, *Runt*." Bu lakabı kasıtlı olarak kullanmış, ikisini de bu erotik sersemlikten kurtarmak istemişti ve işe de yaramıştı. Onun irkilmesini ve solgunlaşmasını izledi ve kasıtlı vurdumduymazlığıyla ona verdiği acıya karşı kendini çelikleştirdi. Elini adamın elinden çekti ve ondan uzaklaştı.

Arkasını dönüp kaçtı, bitişikteki kapıyı çarparak kapattı ve Gabe'i odanın ortasında dikilmiş, bir eliyle göğsünün ortasındaki donuk ağrıyı dalgınca ovuşturan, tahrik olmuş, hayal kırıklığına uğramış ve kafası karışmış bir halde bıraktı.

Kendini en yakın arkadaşını kaybetmiş bir adam gibi hissediyordu.

Huzursuz bir gecenin ardından Bobbi ertesi sabah Gabe'le yüzleşmek için kendini hazır hissetmiyordu. Saatlerdir ayakta ve kapısının önündeki evin canlanışını dinlemişti. Ocak ayının ilk haftasıydı, bu yüzden gece kalmayı tercih eden konuklar parlak, güzel bir yaz sabahına uyandılar. Plan açık büfe kahvaltı ve öğle yemeği için havuz başında bir *braai yapmaktı* ve kapalı yatak odasının kapısının önünden geçen arkadaşlarının neşeli sohbetlerini dinlerken tek yapmak istediği en yakın kayanın altına kıvrılıp ölmekti.

Ona o şekilde dokunmasına neyin sebep olduğunu hâlâ bilmiyordu. Tek mazereti, vücudunda engellemelerini azaltacak ve onu okşamanın ezici cazibesine boyun eğecek kadar alkol kalmış olmasıydı. Onunla bu konu hakkında konuşacak cesareti topladığında sunacağı açıklama da kesinlikle bu olacaktı.

Bobbi, Gabe'in yedi buçukta odasını boşalttığını biliyordu; duş alıp giyinirken duvarın diğer tarafından gelen sessiz hışırtıyı dinlemişti. Boynuna ve omuzlarına yerleşen gerginlik ancak yatak odasının kapısının açıldığını ve sonra tekrar kapandığını duyduktan sonra kaybolmuştu. Adamın sessiz ayak sesleri kapının önünde kısa bir süre durduktan sonra yoluna devam ettiğinde sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca nefesini tutmuştu.

Bir eylem planı oluşturmaya çalışmıştı - bu günü ve takip eden günleri nasıl atlatacağına dair bir acil durum planı. Kolay olmayacaktı ama önümüzdeki kritik günleri berbat ederse çok şey kaybedecekti. Gabe'le olan arkadaşlığının bedelini, onun kendisine böylesine sıradan, kişisel olmayan bir şefkatle davrandığı her seferinde hissettiği taze ıstırapla tartmak zorundaydı. Yıllardır aynı şeyi yaşamak ona zarar vermişti ve dün gecedan sonra artık bunu yapamayacağını biliyordu. Kendisi ikinci bir bakış bile atmazken, Gabe'in karşısına çıkan her uzun bacaklı sarışının onun dikkatini çekmesini kenarda durup izleyemezdi.

Ve gerçekten, neden ona baksın ki? O eski güzel Bobbi'ydi, onun vekil kız kardeşi, çocukken onun ve arkadaşlarının peşine takılan kız. Kendini bir baş belası haline getiren ve Gabe ile kardeşlerinin ona taktığı küçümseyici lakabı asla unutamayacak olan kız.

Cesaretini toplayıp odasından çıkıp havuza indiğinde saat onu geçiyordu. Sadece De Lucci'lerin en samimi arkadaş grubu kalmıştı: Palmers-Rick, Lisa, Bryce, Bronwyn ve küçük çocukları- ve Max Kinsley, Rosalie De Lucci, Gabe ve Bobbi. Herkes çoktan havuzun kenarında toplanmış, ya güneşleniyor ya da suya girip çıkıyordu.

Onu ilk fark eden, verandadaki masada on dört aylık kızını besleyen Theresa oldu.

"Bobbi," diye seslendi sıcak bir gülümsemeyle. "Günaydın. Kendini nasıl hissediyorsun?" Theresa'nın sesi herkesin dikkatini çekince ve bir sürü iyi huylu selam ona doğru yönelince Bobbi irkildi. Hastalıklı bir sırıtişla herkese el salladı; şezlonglardan birinde oturan, üzerinde sadece şortu ve güneş gözlüğü olan Gabe'in neredeyse doğaüstü bir şekilde farkındaydı. Muhteşem vücudu bronzlaşmış ve sıkılaşmıştı, hiçbir yerinde fazladan bir et parçası görünmüyordu; zayıf, formda ve mükemmel orantılıydı. Hızlı bir bakış

Adamın bakışlarından onu incelediği anlaşıyordu ama aynalı güneş gözlükleri çarpıcı gözlerini ondan sakladığı için ne düşündüğünü anlayamıyordu. Gururlu bir burnu vardı, biraz fazla uzundu ama elmacık kemiklerinin keskin hatlarıyla güzel bir uyum içindeydi ve bu da dar, sarp yüzüne muhteşem bir şekilde oturuyordu. Tüm bunlar, ince yay şeklindeki üst dudağı ve alt dudağının tam duygusal kıvrımıyla birleştiğinde, alışılmadık derecede yakışıklı bir adam ortaya çıkıyordu. Sabah güneşinin altında kumralın en hafif ipuçlarıyla parlayan koyu kahverengi saçları her zaman muhafazakar bir şekilde kesilmiş ve taranmıştı ve ona çekingen kişiliğiyle uyumlu sofistike bir hava katıyordu.

Her yönden onun tam zıttıydı ve asla ona ait olamayacağını biliyordu. Onlar benzer geçmişlerden gelen ama tamamen farklı dünyalarda yaşayan arkadaşlardı. Verandadaki masada Theresa ve Lily'ye katıldığında, Gabriel Braddock'la herhangi bir romantik ilişki kurma fantezisinden vazgeçme zamanının geldiğini biliyordu ve bu kalbini kırmıştı.

"İyi misin?" Theresa fısıldadı ve Theresa'nın fiziksel durumundan daha fazlasını sorduğunu bilen Bobbi başını salladı. Lily'nin tombul küçük eline uzandı ve öpmek için ağzına götürdü, gözlerinde parlayan yaşları gizledi.

"Oh Bobbi. . . ." diye mırıldandı Theresa, yüzündeki sıkıntıyı gizlemeye çalışarak. "Çok özür dilerim."

Lisa masaya doğru ilerledi ve onlara sırtıttı, ancak bir şeylerin ters gittiğini anladığında gülümsemesi hemen kayboldu.

Bobbi'nin yanına otururken endişeyle, "Ne oldu?" diye sordu.

"Bunu daha sonra konuşabiliriz. Belki yarın, kızlar gecemizde?" Theresa'nın bu önerisi bile Bobbi'ye, diğer kadının Bobbi'nin meşhur sınıra ne kadar yakın olduğunun farkında olduğunu gösteriyordu. Kızlar gecesini genellikle Cumartesi günü yaparlardı ama parti nedeniyle Pazar gününe ertelemişlerdi. Lisa başını salladı ama arkadaşının duygusal desteğe ne kadar ihtiyacı olduğunu hissetmiş gibi görünerek Bobbi'nin yanında kaldı. Parti hakkında sohbet etmeye başladı ve bazı konuklarla ilgili alaycı gözlemleri kısa sürede Theresa'yı gülmekten kırıp geçirdi, hatta Bobbi'nin bir iki kez gülümsemesini sağladı.

Rosalie De Lucci'nin Gabe'in yanındaki şezlongda oturduğunu fark etmemeye çalıştı, Gabe'in ara sıra bikinili kadına bir şeyler söylemek için eğilmesini görmezden gelmeye çalıştı ve kadının söylediği bir şeye güldüğünde yaltaklanmamaya çalıştı. Ama tüm bu fark etmeme hali onu duygusal olarak yıpratmaya başlamıştı ve bir parıltıyla kendini affettirdi,

Yaklaşık bir saat sonra tamamen sahte bir gülümsemeyle öğle yemeğinden önce biraz daha kestirmesi gerektiğini söyledi. Ne Theresa'nın ne de kuzeninin ona inanmadığı belliydi ama gitmesine izin verdiler.

Gabe gizlice Bobbi'nin gidişini izledi. Bu sabah ona göz ucuyla bile bakmamıştı, oysa Gabe onu açıkça incelememek için elinden geleni yapmıştı. Şimdiye kadar gördüğü en küçük siyah bikiniyi giymişti. Süslü bir şey değildi, sadece tansiyonunu yükselten ve sörf şortunun bol olmasına sonsuz şükretmesine neden olan basit bir ipli bikiniydi. Mükemmel vücudunun her yerini sarıyordu ve kendini, omuzlarındaki fiyonkları çözüp o tatlı, dolgun göğüsleri bakışlarına sunmanın hayalini kurarken bulmuştu.

Tanrım, bu sabah her şeyin normale döneceğini ummak için çok fazla.

Theresa ve Lisa'yla bir saat boyunca sanki onun dünyasında her şey mükemmelmış gibi konuşurken, o kendi hayatının çılgın bir kasabaya dönüştüğünü hissediyordu. Havuzun diğer tarafındaki reşo kaplarına yerleştirilmiş açık büfeye dokunmamış olması onu rahatsız ediyordu. Yemek yemesi ve susuz kalmaması gerekiyordu. Bir bardak meyve suyu bile içmemişti.

Onunla ilgilenmek ya da onu en yakın düz yüzeye fırlatıp içine gömülmek gibi birbiriyle çelişen arzuları en hafif deyişle kafa karıştırıcıydı ve dün geceyle bu sabah arasında bir yerde aklını kaybetmiş gibi hissediyordu. Rosalie De Lucci'nin kendisine doğru eğildiğini yavaşça fark etti ve melodik sesine giren tiz notanın bir soruya işaret ettiğini anladı. Düşüncelerine o kadar dalmıştı ki Rosalie'nin söylediklerinin tek kelimesini bile duymamıştı.

"Pardon?" diye sordu, dikkatini tekrar yanında uzanan güzel kadına odaklayarak.

"İyi misin diye sordum? Dalgın görünüyordun."

"Ben iyiyim..." Başını salladı, güneş gözlükleri gözlerindeki yalanı sakladığı için mutluydu. İyi olmaktan o kadar uzaktı ki, bu gülünçtü. Bobbi'yle önceki gece olanlar hakkında konuşmalı mıydı, yoksa bu işin peşini bırakmalı mıydı, emin değildi. Bu durum alışlagelmiş örneklerin hiçbirine uymuyordu. Başka bir kadın olsaydı bu durumla nasıl başa çıkacağını bilirdi - çekimi kabul eder ve bu konuda bir şeyler yapardı. Bilmesine rağmen

Bobbi'yi diğer insanların çoğundan daha iyi tanıyordu, onu cinsel bir varlık olarak tanımıyordu ve onu dışı ve arzu edilir kılan her şeyin birdenbire bu kadar keskin bir şekilde farkına varması onu dehşete düşürdü.

Sandro ve Rick ızgaraya doğru yönelmişler ve *braai* için ateşi yakmaya başlamışlardı. Bryce ve Max, erkeklerin dünyanın her yerindeki barbekülerde yapma eğiliminde *olduğu* gibi, ateşin başına geçtiler ve Sandro sohbeti ustalıkla en sevdiği spora çevirmeden önce kriket hakkında canlı bir sohbet başladı ve erkekler günün yaklaşan İtalya Premier Ligi futbol maçları hakkında tartışmaya başladılar. Gabe, yüzüstü dönmüş ve sıcak güneşin altında uyukluyor gibi görünen Rosalie'ye mazeretlerini sıraladı ve dikkatinin dağılmasının tam da ihtiyacı olan şey olacağını düşünerek erkeklere katılmak için şezlongdan kalktı. Ama birkaç dakika orada durup Sandro'nun ateşi körüklemesini, Rick, sağır kardeşi Bryce ve Max'in de etler ızgaraya konmadan önce kömürlerin tam olarak ne kadar sıcak olması gerektiğine dair yarı sözlü, yarı imzalı bir sohbe dalmalarını izledikten sonra, Gabe kendini yeni mağara adamlarının yoğun topluluğundan uzaklaşıp Bronwyn'in de katıldığı kadınların oturduğu masaya doğru ilerlerken buldu. Yaklaştığında hepsi aynı anda başını kaldırıp ona baktı, bu da onun kendisinden bahsedip bahsetmediklerini merak etmesine neden oldu. Bobbi'nin onlara önceki gece hakkında sır vermiş olabileceği fikrini kısa bir süre düşündü ama bunu hemen reddetti. Bobbi erkeklerle ilgili sorunlar hakkında diğer kadınlarla kız kıza sohbet eden bir kadın değildi.

"Selam." Kayıtsızca başını salladı ve boş sandalyelerden birine oturmak için hareket etti. Onu karşılayan gergin sessizlik önceki fikrini tekrar gözden geçirmesine neden *oldu - kesinlikle* onun hakkında konuşuyorlardı ve elmacık kemiklerinin kızardığını hissedebiliyordu.

"Gabe," diye selamladı Bronwyn başını sallayarak.

"Dün geceki parti harikaydı, Theresa." Bira şişesini güzel kızıl saçlıya doğru eğdi ve o da teşekkür ederek gülümsedi. Genelde sokulgan olan grup alışılmadık derecede sessiz kaldı ve Gabe rahatsız bir şekilde ilerledi. "Sence ... Bobbi yine gelir mi? Öğle yemeği için yani. Öğle yemeğine geleceğini belirtti mi?"

Theresa suçlama dolu gibi görünen yumuşak bir sesle, "Dün geceden sonra kendini pek iyi hissetmiyor," deyince Gabe kınama bekleyerek gerildi. "Bilirsin işte... çok fazla içtikten sonra? Buradaki gürültü seviyesi onun başa çıkamayacağı kadar yüksekti."

Tuttuğu nefesi yavaşça ve sessizce dışarı verdi. Kendi vicdan azabı hayal gücünün isyan etmesine neden oluyordu ... ya da belki de olmuyordu? Theresa onunla göz göze gelemiyordu ve bu onu çok kızdırıyordu. Lanet olası bir seks suçlusu gibi muamele görmesini gerektirecek hiçbir şey yapmamıştı.

"Yukarı çıkıp onu kontrol edeceğim," diye mırıldandı, gergin şirketten ayrılmak için bir neden ve yukarı çıkıp Bobbi'yi görmek için bir bahane bulduğu için mutluydu. Ayağa fırladı, bu sırada birasının bir kısmını yere döktü ve içeri koştu, kadınların onun rezil geri çekilişini izlediğini anlamak için arkasına bakmasına gerek yoktu.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Kapısının sertçe çalınması Bobbi'nin zihninde tahta bariyerin diğer tarafında kimin olduğuna dair hiçbir şüphe bırakmadı. Kapıyı açmak için yürümeden önce derin ve sakinleştirici bir nefes aldı.

İlk fark ettiği şey, adamın kapıya gelmeden önce neyse ki tertemiz beyaz bir tişört giymiş ve güneş gözlüklerini çıkarmış olduğuydu. Yine de bu onun hala harika görünmesine engel değildi, özellikle de teni sabah güneşinde bir ton daha koyulaşmış ve tişörtünün canlı beyazlığıyla çekici bir tezat oluşturmuştu. Bu düşünceyi aklından uzaklaştırdı ve ona doğru miktarda samimiyet ve özür dileyerek gülümsedi.

"Gabe," diye haykırdı, onu gördüğüne çok *sevinmiş gibiydi*. "Ben de tam seninle sohbet etmek için aşağıya geliyordum." Arkasını döndü ve odasına doğru yürüdü, onu takip ettiğinden emin olmak için omzunun üzerinden baktı. Kapıyı hafif aralık bırakmaya çok dikkat ediyordu, muhtemelen ona tekrar saldıracağından korkuyordu. Atlantik Okyanusu'na bakan devasa bir pencerenin yanında yer alan rahatça doldurulmuş bir çift sandalyeye yönelerek yüzünü başarıyla gizledi ve birine çöktü, bacaklarını kıvırdı ve ayaklarını poposunun altına doğru sürükledi, duruşunu olabildiğince rahat ve çatışmasız tutmaya çalıştı. Adam temkinli bir şekilde, yüzünü onunkine dönmüş olan ikinci sandalyeye oturdu.

Bobbi'nin aksine gergin görünüyordu, her iki ayağını da yere dayamıştı, bu da ona en ufak bir provokasyonda kaçacak biri görüntüsü veriyordu ve elleri sandalyelerin kolçaklarına tam olarak yerleşmiş, parmakları kenarlarda kıvrılmıştı. Onunla göz göze gelemiyordu, bu da kalbini kırmak üzereydi.

"Dün gece için özür dilerim." Sıradan olmaya çalıştı ama kelimeler yumuşak, pişmanlık dolu ve biraz da hüzünlüydü. Yutkunurken boğazı düğümlendi.

"Öyle mi? Hangi kısmı?" Bu onu biraz şaşırttı. Onun ayrıntıları sormasını beklemiyordu.

"Hepsi. Sarhoş olmak, seni öpmek . . . sana *dokunmak*." Adamın parmaklarının kolçakları sıkmasını izledi ve bakışlarını tekrar adamın yüzüne çevirdi. Adam gözlerini kaçırmış, parıldayan kobalt mavisi okyanusun gökyüzünün masmavi mavisiiyle kusursuz bir şekilde karıştığı ufka bakıyordu.

"Bunu neden yaptın?" Adam sert bir sesle sordu ve kız gözlerini kırptırdı. Bu konuşmanın böyle geçeceğini hiç düşünmemişti. Gabe'in arkadaşlıklarının statükosunu korumak için bu bahaneye minnetle sarılması gerekiyordu. Spekülatif ve delici sorular sormaması gerekiyordu.

"Ne?" Bu rahatsız edici durumu gereğinden fazla uzattığını anladığında ona sorusunu geri çekme şansı vermeyi umarak zaman kazanmak için oyalandı.

"Bunu neden yaptığını sordum?" Keskin bakışlarını kızın yüzüne dikmek için öne doğru eğildi ve çıldırtıcı derecede kişiliksiz bir ifadeyle kızın her tepkisini izledi.

"Neden sarhoş oldum?" Kasten yanlış anladı, yine adamın *bu* kaçış yolunu yakalayacağını umuyordu. Adam hiçbir şeyi kaçırmayan gözleriyle onu incelemeye devam ederken uzun bir duraklama oldu. Dostça gülümsemesini yüzüne yapıştırmaya devam etti ama her geçen saniye, kendisini bu kadar iyi tanıyan bu adama ne kadar sahte görüldüğünün farkına varıyordu.

"Ne demek istediğimi biliyorsun Bobbi, ama eğer hecelememi istiyorsan, beni *neden öptün* ve bana *neden dokundun*?" Daha da öne eğildi, dirseklerini kalçalarına dayadı ve ellerini dizlerinin arasındaki boşlukta gevşekçe birleştirdi.

"Sarhoştum." Kekelememek için elinden gelen tek şey buydu. Gözlerini yukarıda tuttu ve o lanet olası sahte gülümsemesini yüzüne yapıştırdı.

"Randevun olduğumu söylemiştin," diye hatırlattı ve kız kısa bir süre için donup kaldı, ardından boğazından bir kahkaha çıkmaya zorladı. Bir kahkaha daha attı, sonra bir kahkaha daha, ta ki çıkan ses *neredeyse* doğal kahkahasına benzeyene kadar.

"Aman Tanrım, Gabe. . . beni kandırdın. Çok ciddiydın. *Neden beni öptün? Neden bana dokundun?*" Gabe'in sesinin korkunç bir taklidini yaptı ve kendi sesini derinleştirerek onunkini taklit etmeye çalıştı. "Ama randevu meselesi? Bunu söylediğimde ne kadar sarhoş olduğumu *biliyorsun!* Yoksa neden söyleyeyim ki? Bana kızgın olduğunu falan düşünmüştüm ama beni kandırıyorsun, değil mi? Beni böyle korkutma!"

Gözleri kızın gülen yüzünde kısılmıştı ama sandalyesinde arkasına yaslandı ve dudaklarında küçük bir gülümsemenin oynaşmasına izin verdi. Kızın "çıkış" olarak gördüğü şeye tutunmasına izin vermekten memnun görünüyordu.

"Sana kızgın değilim tatlım," dedi yumuşak bir sesle. "Senin için endişelendim. Hâlâ da endişeleniyorum. Bugün pek bir şey yemedin."

Bu, aşık olduğu Gabriel Braddock'tu, onunla yalnız kaldığında ona sert bir şefkatle davranan, onun iyiliğini düşünen ve her zaman onun için en iyisini istiyor gibi görünen kişi. Büyürken onu öz kardeşi gibi sevmişti. Hatta bazı açılardan onu tüm kardeşlerinden daha çok sevmişti.

Billy, Edward ve Clyde onun okuldaki daha uzun boylu ve daha güzel kızlar gibi olma arzusunu hiç dinlememişlerdi. On beş yaşındayken kadınsı kıvrımlara sahip olmadığından yakındığında onu teselli edenler onlar olmamıştı. Hiçbiri rugby takımının yakışıklı kaptanı Timothy Carfield'a olan feci aşkı ile ilgilenmemişti. Gabe, kendi vücudundaki değişikliklere uyum sağlamadan ve asla okuldaki o kızlar gibi olamayacağını, hiçbiri gibi olmak *istemediğini* kendine itiraf etmeden önceki o acı dolu gençlik yıllarında onun yanında olan tek kişiydi. Onu dinlemiş, tavsiyelerde bulunmuş ve ergenlik dönemindeki uyum sağlama fantezileri felaketle sonuçlandığında onu nasıl neşelendireceğini her zaman çok iyi bilmişti. Çoğu zaman okuldan çıkıp doğruca Braddock'ların evine gider ve o gün katlanmak zorunda kaldığı aşağılanmayı Gabe'e anlatırdı. Felaketin boyutuna göre Gabe dondurma yapar, onu sinemaya götürür ya da en yakın hurdalığa -dünyada en sevmediği yerdi- götürür, orada mutlu bir şekilde araba parçaları arardı. Çoğu zaman da sadece ona sarılır ve her şeyin yoluna gireceğini söylerdi.

Bobbi'nin bu adam söz konusu olduğunda hiç gururu yoktu. Onu hayatında tutmak için yanıp tutuşuyordu ve bu, romantik kayıtsızlığının onda açtığı her küçük, kesici yaradan yavaş yavaş kan kaybederek ölmesi anlamına geliyorsa, öyle olsun.

Yine de son bir buçuk gün onu çok yormuştu ve sadece eve gidip son yaralarını yalnız başına sarmak istiyordu.

"Gerçekten öğle yemeğine kalmak istemiyorum. Sadece eve gidip uyumak istiyorum," dedi ve onun ani ruh hali değişikliği karşısında kaşlarını çattı.

"Henüz yemek yemedin," diye hatırlattı.

"Aç değilim. Yemek yiyemeyecek kadar hasta hissediyorum ve gerçekten eve gitmeyi tercih ederim. Eğer açsan fast food ya da başka bir şey için durabiliriz." Sandro ve Theresa'nın yaşadığı Clifton, Cape Town'daki zengin sahil banliyösünden Bobbi ve Gabe'in Cape Winelands'ın kalbinde yer alan bir banliyö olan Constantia'daki evlerine arabayla otuz dakika uzaklıktaydı. Bugünkü gibi açık bir günde, şık Lamborghini'siyle Gabe bunu daha kısa sürede yapabilirdi.

"Eğer eminsen?" diye sordu belirgin bir isteksizlikle.

"Özür dilerim. Bu hafta sonunu senin için tamamen mahvettim, değil mi?" Bunun için kendini çok kötü hissediyordu. Bu hafta sonundan sonra Gabe'e bir süre ara vermesi, işine odaklanması ve belki de kadın arkadaşlarıyla daha fazla zaman geçirmesi gerekecekti.

"Mahvetmemişsin," dedi hafif bir gülümsemeyle. "Hiç de değil."

Gabe onun etkileyici kehribar gözlerindeki rahatlamayı ve omuzlarından süzülen gerginliği izledi. Çok rahat ve etkilenmemiş görünmeye çalışmış ama bunu başaramamıştı. Onu, az önce kendisi için sergilediği kaygısız rolüne kanmayacak kadar iyi tanıyordu. İlişkilerinde temel bir şeyler değişmişti ve Gabe umutsuzca onları Öpücük'ten önceki hallerine döndürmek için çabalarken, sapkın bir şekilde onu öptüğünü ve ona dokunduğunu çünkü onu istediğini kabul etmesini istiyordu. Sarhoş olduğu ve yanlış kararlar verdiği için değil. Aptalca davrandığını biliyordu. Ona ve arkadaşlıklarına attığı can simidine iki eliyle *sarılması* gerekirdi ama onun orada oturup umutsuzca rahat görünmeye çalıştığını görmek canını sıkıyordu.

İyi tarafından bakarsak, yine kendisi gibi görünüyordu. Üzerinde uyluğunun ortasından kesilmiş eski bir kot şort ve en sevdiği Pink Floyd tişörtü vardı; tişörtün rengi solmuş ve yer yer yırtılmıştı. Saçları,

Daha önce hiç dikkat etmediği saçları, önden uzun, ipeksi bir dağınıklıkta; yandan kesilmiş saçakları sol gözünün üzerinden kayıyordu.

-Arkası kısaydı ve ensesine kadar uzanıyordu. Parlak siyah saçları başının güzel şekline zarifçe uyuyordu ve uzun zamandır şekillendirilmemiş olsa da, ona hala çekici bir oyun havası veriyordu; bu da güzel, kalın kirpikli kehribar gözleri, kusursuz altın rengi teni ve düzensiz yüz hatlarıyla birleştiğinde, adamın ya saçlarını sevgiyle karıştırmak ya da onu anlamsızca öpmek istemesine neden oluyordu. Durumun olumsuz tarafı da burada yatıyordu: Bobbi'ye benziyordu yine, tanıdık ve sevimli en iyi arkadaşına, dağınık Runt'ına, ama onu hâlâ *istemiyorsa* lanet olsun. Alışması kolay bir düşünce değildi ve kendisini belli belirsiz rahatsız hissetmesine neden oluyordu - hayatının büyük bölümünde tanıdığı bir kızı istemek bir şekilde *yanlıştı*.

Boğazını temizledi ve ona karşı son derece yumuşak bir gülümseme denedi - işe yaramış görünüyordu çünkü kadın daha da rahatladı.

"Neden eşyalarını toplayıp on dakika içinde benimle aşağıda buluşmuyorsun?" diye önerdi. "Vedalaşıp yola koyulabiliriz."

"Kulağa hoş geliyor."

Yirmi dakika sonra ayrıldılar ve Bobbi, Gabe'in muhteşem Lamborghini Aventador'unun lüks siyah ve kırmızı deri koltuğuna kıvrıldı. Başka bir gün olsa arabanın özellikleri hakkında mırıldanır ve Gabe'e arabayı kullanmasına izin vermesi için yalvarırdı ama şu anda onunla konuşmaktan kaçınmak istiyordu. Gabe biraz müzik açtı, onun yolcu koltuğunda uyukluyormuş gibi yapmasına izin vermekten memnun görünüyordu. Elbette klasik müzikti -Gabe'in sofistike zevkleri vardı, giydiği kıyafetlerden ve çıktığı şık kadınlardan anlaşılıyordu. Bobbi, aralarındaki farklılıklara rağmen onun hayatına nasıl bu kadar sıkı sıkıya bağlı kalmayı başardığını hiçbir zaman gerçekten bilememişti. Her zaman onun gençliğinin bir kalıntısı olduğunu ve ona tutunmaktan hoşlandığını düşünmüştü. Ne de olsa kardeşi Billy ve diğer çocukluk arkadaşlarının çoğuyla hâlâ arkadaştı.

Yüzünü cama dönmek için koltuğunda ters döndü ve gözlerini açarak sefil bir şekilde geçen manzaraya odaklandı. Gabe arabayı ustalıkla kullanıyordu elbette. O her şeyi ustalıkla yapardı, Bobbi yapmazdı. O

Berbat bir durumdaydı, doğru düzgün yaptığı tek şey araba dükkanını açmaktı ve o yeni girişim bile bocalıyordu.

Araba yavaşlıyordu ve kaşlarını çattı, Constantia yolunu daha yarılamlışlardı. Gabe'in popüler bir franchise restoranının otoparkına girdiğini görmek için tam zamanında doğruldu.

"Açlıktan ölüyorum," dedi açıklama olarak. "Ve sen de biraz yemek yiyebilirsin."

"Aç değilim," diye tekrarladı, saçlarını gözlerinden uzaklaştırdı ve dalgın bir şekilde saçlarını kestirmesi gerektiğini fark etti, gözüne çarpan saç dökülmesi rahatsız edici olmaya başlamıştı.

"Umurumda değil. Yemek yiyorsun."

"Aman Tanrım, çok otoriter bir piçsin," diye yakındı; bu şikayeti ilk kez yapmıyordu ve adam sırtarak her zamanki gibi cevap verdi.

"Bu benim en iyi karakter özelliğim." Gözlerini devirdi, tanıdık şakalaşmalarına geri döndükleri için rahatlamıştı.

Arabadan indiklerinde, hayranlıkla bakan erkek ve çocuklardan oluşan bir kalabalıkla karşılaştılar. Birkaç kadın da vardı ve Gabe'in uzun boylu, yakışıklı vücuduna spekülatif bakışlar atıyorlardı ama hiçbiri onu fark etmemiş gibiydi. Bu her zaman böyleydi - Gabe'in yanında dururken kendini sık sık gözden kaçmış bulurdu. Bu kadar karizmatik birinin yanında önemsiz bir seyirci olmaktan öteye gidemezdi ama yine de Gabe onu *asla görmezden gelmezdi*. Gidip kadınlarla flört ediyor ve erkeklerle gülüşüyordu ama bir şeye ihtiyacı olup olmadığını kontrol etmek için her zaman onun yanına dönüyordu. Çoğu zaman, kalabalıktan biriyle ilgili eğlenceli bir anekdotu ya da ilginç bir dedikoduyu paylaşmak için aceleyle onu bulmaya çalışırdı.

Gabe arabanın etrafında dolanan insanları görmezden geldi ve Bobbi'nin dirseğinden tutarak onu güvenli bir şekilde aralarından geçirdi. Gabe'in çıplak teni Bobbi'ninkine dokunduğunda her zaman hissettiği o tanıdık sarsıntıyı duymazdan geldi ama nedense Gabe ilk dokunuştan sonra adımlarını kesip dirseğini kavrayan eline bakarak kaşlarını çattı. Zar zor fark edilen bir andı ama Bobbi uzun oturma ve yemek seçme süreci boyunca kendini takıntılı bir şekilde bunu merak ederken buldu. O da bu akımı hissetmiş miydi? Şimdiye kadar bu tamamen tek taraflıydı, sadece Bobbi bu heyecanı hissediyordu ama Gabe'in tereddütünden sonra onun da hissedip hissetmediğini merak etti.

Adamın tanıdık yüz hatlarına baktı ve en ufak bir tedirginlik belirtisi göstermediğini fark edince cesareti kırıldı ve göğsünde sönmek bilmeyen o umut koruyla sessizce içini çekti.

Bir dirseği masanın üzerindeydi ve çenesini avucunun içine dayamış, tedirginlikle ona bakıyordu. Boştaki eli çatalıyla oynuyordu.

"Chase'den en son ne zaman haber aldın?" Aralarında uzayıp giden sessizliği bozma ihtiyacı hissetti.

"Birkaç gün önce. Skype'tan. O ... gibiydi." İçini çekti ve omuz silkti, ikiz kardeşi için endişelendiği her halinden belliydi. Chase ödüllü bir foto muhabiriydi ve düzenli olarak dünyanın dört bir yanındaki savaş bölgelerine seyahat ediyordu. Şu anda Orta Doğu'daki bir iç savaş takip ediyordu ve bölgede çok sayıda gazeteci kaçırılmış ve öldürülmüştü. Bobbi, Gabe'in kardeşine eve dönmesi ve bu işi bırakması için ısrar ettiğini biliyordu ama Chase inatçı bir adamdı. "Yorgun görünüyordu. Dikkati dağılmıştı."

"İyi olduğuna eminim," diye teselli etti Bobbi. "Kendine nasıl bakacağını biliyor. Hangi önlemleri alması gerektiğini biliyor."

"Hmmm ..." Gabe'in sesi ikna olmamış gibiydi ama gülümsemeye zorladı. Bobbi buna kanmadı ve elini onun masadaki büyük elinin üzerine bıraktı.

"Senin sorunun ne biliyor musun?" Kadın hafifçe sırtarak sordu ve adam ona bir kaşını kaldırdı.

"Anlatır mısın?" diye davet etti.

"O kadar otoriter ve kibirlisin ki değer verdiğin herkesi iyi ve güvende tutamamak egonu okşuyor." Ses tonunu hafif tuttu ve işe yaradı, ondan bir gülümseme kopardı.

"Evet, eğer herkes benim tavsiyelerime uysaydı, hayatları çok kolay olurdu," diye alay etti.

"Çünkü her zaman en iyisini sen bilirsin, değil mi?" Ona kendini beğenmiş, küçümseyici bir baş sallama hareketi yaptı. "Doğal olarak."

"Herkesin kendi hayatını yaşamasına izin verip kendi hayatına odaklanman gerekecek çünkü etrafın dikte edilmekten nefret eden inatçı insanlarla dolu," diye hatırlattı ona, garson içeceklerini getirdiğinde başını kaldırıp baktı. Hâlâ onun elini tuttuğunu fark edince aniden elini bıraktı ve kolasını aldı; bardağın dışındaki soğuk buğu avucundaki rahatsız edici karıncalanmayı nötrale ettiğinde minnettar oldu. Susamış bir şekilde içti, aniden içtiği için minnettar oldu.

gazlı, soğuk içecek kavrulmuş boğazının arkasına çarptı. Tahmin ettiğinden daha fazla susuz kalmıştı. Gabe'i bir kez daha haklı çıkarmaktan nefret ediyordu ve dudaklarını isteksizce pipetten ayırarak susuzluğunu ondan gizlemeye çalıştı.

Ona baktığında sırtıyordu ve kardeşinin iyiliği için duyduğu derin endişenin şimdilik aklının bir köşesine itilmiş gibi görüldüğünü fark etmekten mutluluk duydu. Bu durumda onun haklı olduğunu kanıtlamak buna değerdı.

"Susadın mı?" diye kayıtsızca sordu ve kadın ona bir peçete fırlattı.

"Tamam, susadım ve öğle yemeğim geldiğinde muhtemelen aç olduğumu da fark edeceğim, yani bir kez daha haklısın. Çok fazla böbürlenmemeye çalış, ego kemiğini falan kırabilirsin!" Bunun üzerine adam kahkahalarla güldü ve birkaç dakika önce bu kadar depresifken ondan bu sesi koparabildiği için mutluydu. Ne kadar zavallı olduğunu düşünmemeye çalıştı: onun kahkaha sesi için yaşıyor ve onu iyi bir ruh haline sokma konusundaki cılız yeteneğiyle gurur duyuyordu. Gerçekten de her anını bu adam için yaşamayı bırakması gerekiyordu; hayattaki tek somut başarısı onu ne kadar sık güldürdüğü ya da gülümsettiğiydi.

Onun masadaki çeşnileri kendi zevkine göre özenle dizmesini bıkkın bir sevgiyle izledi: tuz, biber, domates sosu, Hint turşusu, mayonez ve hardal - her zaman iyi küçük askerler gibi soldan sağa düzgünce dizilmişlerdi. Bu onun her zaman yaptığı bir şeydi ve hepsi buna alışkındı.

"Bu akşam bize gelmek ister misin? Patlamış mısır ve film için?" diye sordu beklenmedik bir şekilde, yemekleri geldikten birkaç dakika sonra. Gerçekten de çok aç olduğunu fark eden Bobbi, hamburgerini tabağından kaldırıırken durakladı ve ellerinin üzerine sos ve erimiş peynir damlamasını izledi. Bir ısırık bile almadan hamburgeri geri koydu ve ellerindeki suyu silmek için peçeteye uzandı. Gabe biftekli sandviçinden kocaman bir ısırık almış, masanın karşısından onu düşünürken yavaşça çiğniyordu.

Bobbi uzun bir aradan sonra, "Oldukça yorgunum," dedi. Bir bıçak aldı ve hamburgerini dört düzgün parçaya böldü, bu Gabe'in yemek yeme tarzına daha uygun ve onun için oldukça alışılmadık bir şeydi. Bobbi ellerini yemek, toprak ya da yağla kirletmekten asla çekinmezdi. Ama nedense tam o anda, Gabe onu izlerken, yüzüne ve ellerine pastırma yağı, sos ve peynir bulaştığı için kendini mahcup hissetti.

"Eve varır varmaz demek istemedim," diye açıkladı. "Önce biraz uyumak isteyebileceğini düşündüm, sonra gelirsin."

"Bunun iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum," dedi ve adam ona suçlayıcı bir bakış fırlattı.

"Neden olmasın?"

"Gabe. . ."

"Bobbi, dün gece olanlardan sonra ya iyiyizdir ya da değilizdir. Hangisi?"

"İyi miyiz?" diye sordu küçük ve belirsiz bir sesle ve adam yumuşak bir iç çekerek sandviçini dikkatlice yere bıraktı.

"Emin değilim," diye itiraf etti. "Olmamızı istiyorum. Ama ..."

"Ama?" diye sordu ve adam tabağına doğru işaret etmeden önce tekrar iç çekti.

"Bu konuyu bir ara konuşacağız Bobbi. . ama şu anda o hamburgeri bitirmeni istiyorum. Bir şeyler yemelisin ve eğer şimdi bu konuya girsek, konuşuruz ve sen yemezsin." Bobbi sinirli bir şekilde tabağındaki dörde bölünmüş hamburgere baktı ve bir ısırık almak için porsiyonlardan birini kaldırdı. Bobbi kendi sandviğine geri döndü ve son lokma da tüketilene kadar aralarında garip bir sessizlik hüküm sürdü.

Yemeğin parasını ödedi ve ona arabaya kadar eşlik etti; arabanın etrafında hâlâ gösterişli cep telefonu fotoğrafları çeken genç hayranlar vardı. Gabe ve Bobbi arabaya bindiklerinde çocuklar hem hayal kırıklığına uğramış hem de şaşkın görünüyorlardı. İçlerinden biri arabanın ne kadar hızlı gittiğini sordu ve Gabe sabırla cevap vermek için camı indirdi. Bundan sonra sorular hızla gelmeye başladı ve birkaç soruya daha cevap verdikten sonra Gabe müsaade isteyip arabayı çalıştırdı. Hayranlık uyandıran izleyicileri için motoru etkileyici bir şekilde çalıştırdı ve hayal kırıklığı yaratacak kadar makul bir hızla uzaklaştı. Bobbi dikiz aynasında birkaç genç yüzün çöktüğünü fark edince gözlerini devirdi ve enerji eksikliğine rağmen onlarla biraz empati kurdu.

Saniyeler içinde tekrar yola koyuldular ve Gabe radyoyu tekrar açana kadar daha fazla sessizlik oldu. Araba kızın ön kapısının önünde durana kadar bir daha konuşmadılar. Gabe motoru kapattı ve koltuğunda dönüp ona baktı, bir kolunu direksiyonun üzerine, diğerini de koltuğunun üstüne koydu.

"Yani yedi gibi mi?" diye sordu ve gözlerini yere indirerek emniyet kemeri tokasıyla oynadı. "Bobbi? Yapma bunu. Hadi, bana bak." Ağlamaklı

Sesindeki nota onu itaat etmeye zorladı ve isteksizce gözlerini onunkilerle buluşturmak için kaldırdı. Kadın ona baktığında adam ona sıcak bir şekilde gülümsedi.

"Geliyor musun?" diye tekrar sordu ve başını salladı, ara verme kararına sadık kalamadığı için kendini aptal gibi hissediyordu ama onu reddedemiyordu.

"Hangi film?" diye sordu.

"Bir klasiğe gidelim, *Aliens'a* ne dersin?" diye önerdi, en sevdiği filmlerden birinin adını vererek ve başını sallamadan önce iç çekti. "Harika! Görüşürüz o zaman. Patlamış mısırı hazırlıyorsun."

"Bu şeref için yazı tura atarız," diye karşılık verdi, ondan aldığı ipuçlarıyla.

"Hayır. Ben çoktan söyledim," dedi kendini beğenmiş bir şekilde ve kız onun omzuna şefkatle vurdu.

"Kuralları değiştirmeyi bırak," diye itiraz etti, omzuna bir atış daha yapmak için sıraya girdi, ama adam yumruğunu yakalayarak temas etmesini engelledi. Bu daha önce sayısız kez yaptığı bir şeydi ve genellikle kızın elini hemen bırakırdı ama bu sefer başı eğikti ve gözleri kızın küçük yumruğunun onunkinde tutsak olduğu görüntüye sabitlenmişti. Ellerini ters çevirdi ve diğer elini kızın parmaklarını tek tek açmak için kullandı - açarken her birini okşamak için zaman ayırdı- ta ki kızın açık elini avuç içi yukarı bakacak şekilde tutana kadar. Pembe avucunun üzerindeki çizgileri tek bir tanesini bile atlamadan yavaşça ve derinlemesine takip etti. Nazik dokunuşu teninin yanmasına neden oldu ve Bobbi belli belirsiz nefesinin kesik kesik geldiğini fark etti.

"Gabe?" Sesi utanç verici derecede titrekti ama bu onu içinde bulunduğu sersemlikten kurtarmış gibiydi; kafasını kaldırdı ve gözleri telaşla onunkilerle buluştu. Elmacık kemiklerinin üzerinde donuk kırmızı bir çizgi vardı ve gözleri hâlâ odaklanmamış görünüyordu.

"Burada ne haltlar dönüyor?" Sesi alçak ve sertti ve neredeyse onunki kadar titriyordu. Gerçekten tedirgin görünüyordu ama hâlâ elini bırakmamıştı ve başparmağı parmaklarının altındaki nasırlı yüzeyleri dalgınca ileri geri okşuyordu. Elini aniden bırakıp tekrar önüne dönmeden önce bir süre daha tuttu. Bobbi onun profiline baktı, uzanıp sıkılmış çenesini okşamak ve ağzını çevreleyen gergin çizgileri yumuşatmak istiyordu. Dürtüsünü dizginledi ve bunun yerine ellerini kucağında sıkıca kavradı.

"Sonra görüşürüz," dedi sertçe. Kovulmaktan incinen Bobbi kapıyı açmak için döndü. Tam kapıyı arkasından kapatacağı ki

kelimeler onun hareketlerini durdurdu. "Bobbi. . ."

Beklentiyle arkasına döndü ama adam ne *yapacağını* bilemez haldeydi ve ağzından çıkan kelimeleri yutarken boğazının nasıl çalıştığını izledi.

"Daha sonra," dedi ve onun acısına son verdi. Arkasına bakmadan uzaklaştı.

Gabe eve döndüğünde ev her zamanki gibi bir mezar kadar sessizdi. Ülkedeki en kârlı üzüm bağlarından birinin tek varisi olan annesi Lucy Templeton-Braddock Colbert, zengin bir girişimci ve her yönüyle iyi bir adam olan Francis Colbert'le evlendikten sonra yaklaşık on yıl önce evden taşınmıştı. Aynı şey Gabe ve Chase'in babası olan ve ikizler sekiz yaşındayken Güneydoğu Asya'da kendini "bulmak" için kaçan ezik için söylenemezdi. Gabe'in bildiği kadarıyla Leighton Braddock hâlâ Tayland'da bir yerlerde Leo Di Caprio'nun *The Beach* filmindeki karakterine öykünerek sonsuz gibi görünen güven fonunu çarçur ediyordu. Gabe, çocukken taparcasına sevdiği bu adamı nadiren de olsa düşündüğünde, uzak bir burukluktan başka bir şey hissetmiyordu.

Gabe, annesi ve Francis evlendikten dokuz aydan kısa bir süre sonra bir kız bebek dünyaya getirdiklerinde hafif bir şok geçirmişti. O ve Chase on yaşındaki üvey kız kardeşleri Kim'in üzerine titriyorlardı ama onu çok nadir görüyorlardı. Gabe, Bobbi'nin babasının multimedya şirketi Richcorp'un bir yan kuruluşu olan GNT-Global Network Television ile çok meşguldü ve Chase de genellikle uzak bir yerde çalışıyordu.

Gabe doğruca çalışma odasına yöneldi, kendine bir viski doldurdu ve tek yudumda içti. Likör gırtlğından aşağıya doğru yanarak inerken ürperdi. Düzgün düşünemiyordu ve alkol de buna hiç yardımcı olmamıştı, onun yerine kendini Bobbi'nin elinin ne kadar küçük ve narin olduğunu ve parmaklarının hemen altındaki nasırlarla avucunun yumuşaklığı arasındaki zıtlığı ne kadar erotik bulduğunu hatırlarken buldu. Doğal olarak bu düşüncenin hemen ardından aynı elin bir gece önce çıplak teninde gezinirken nasıl hissettirdiği geldi ve ... evet, yine kaya gibi sertleşmişti. Aynı anda hem sinirlenmiş, hem kafası karışmış, hem de tahrik olmuş bir halde kasıklarına baktı.

Neden daha sonra sinemaya gelmesi için ısrar ettiğini bile bilmiyordu. Bir yanı her zamanki rutinlerine geri dönmelerini isterken, diğer yanı, şu anda bakmakta olduğu yanı, bu gece normalden başka bir şey olmalarını umuyordu. Bu yanı daha fazla öpüşmeye, okşamaya ve tatmaya tamamen razıydı. Evet, biraz daha ve sonra dün gece paylaştıklarından biraz daha, çok teşekkür ederim.

Cep telefonunu almak için arka cebine uzandı - iptal etmeyi düşünüyordu - Ama o daha telefona uzanırken telefon titremeye başladı. Bunun Bobbi'nin ağlamak istemesi ve böylece *onu* ağlamaktan kurtarması olduğunu umarak, telefona bağlanıp kulağına götürmeden önce arayanın kimliğine bakma zahmetine katlanmadı.

"Evet?" Hevesli selamına uzun, çatırdayan bir sessizlikle karşılık verdi. Bu kötü bir cümleydi ve kim olduğunu hemen anladı. En kötüsünü hayal ederken midesi bulandı. "Chase?" Hattın diğer ucunda kardeşinin zayıf sesini duymadan önce daha fazla parazit vardı.

"Evet, benim."

"Sen iyi misin?" Gabe bombaları, keskin nişancıları ve el yapımı patlayıcıları hayal ederek sordu. Cızırtıdan başka bir şey duymayınca eli telefona sıkıca sarıldı.

Chase bir süre sonra, "Eve gidiyorum," dedi. "Salı günü beni . . . Salı günü beni havaalanından alabilir misin? Saatten emin değilim... Joburg'a uçuyorum. Oradan ilk uygun iç hat uçuşuna bineceğim. Öğrendiğimde sana haber veririm."

"Neler oluyor?" Chase'in sesi *kesildi* ve bu Gabe'i endişelendirdi. "Bir şey mi oldu?"

Chase, "Gitmem gerek," diyerek onun sorusunu geçiştirdi. "Anneme söyleme."

"Bekle, Chase ..." Başka bir şey söyleyemeden hat kesildi ve Gabe hayal kırıklığı içinde neredeyse telefonunu fırlatacağı. Hemen televizyonun kumandasına uzandı ve CNN'i açtı. Sıra dışı bir şey olduysa, kesinlikle bununla ilgili bir şeyler bulacaklardı. BBC ve CNN arasında gidip geldi ama hayalinde canlandırdığı şeye yakın bir şey yoktu.

Saatler sonra Bobbi çalışma odasına girdiğinde hâlâ aceleyle haber kanallarında geziniyordu. İçeri girmesi alışılmadık bir şey değildi. Odanın ışığı değişmiş, biraz solmuştu ve Bobbi'nin kapı aralığında gezinen hafif silueti onu ürkütmüştü.

"Bobbi? Kahretsin." İptal etmeyi unutmuştu.

"Evet, her kızın bir odaya girdiğinde duymak istediği şey budur," diye alaycı bir şekilde cevap verdi ve elinde kapalı bir tabakla içeri girdi.

Tansiyonunu hemen yükselten uygunsuz kısalıktaki kot pantolonunu, her zaman giydiği atletlerden biriyle ve bir çift spor ayakkabıyla kombinlemişti. O sabahki minik siyah bikinisi gibi, giydiği şey de onu daha önce görmediği bir şey değildi ama şimdiye kadar ortaya çıkan tüm o tenin altın ışıltısını hiç gerçekten takdir etmemişti. Her çıplak santim dokunuşunu davet ediyor gibiydi ve bu cazip davete karşılık vermelerini engellemek için ellerini yumruk haline getirmek zorunda kaldı.

"Faye yemek gönderdi; seni beslemezse açlıktan öleceğine inanıyor." Richmond'ların hizmetçisini kastederek sırtarak tabağı kaldırdı. Gabe büyük televizyonun önünde oturduğu yerden ona bakmaktan başka bir şey yapmayınca, gülümsemesi yüzünden kayıp gitti ve yerini endişeli bir kaş çatmaya bıraktı.

"Sorun nedir?"

"Chase aradı," diye cevap verdi. Bobbi tabağı hızla sehpanın üzerine koydu ve onun yanına oturdu.

"O iyi mi?"

"Bilmiyorum," diye omuz silkti Gabe. "Eve döneceğini söylüyor." "Ama bu iyi bir şey, değil mi?"

"Bir sorun var... Sesi kendisi gibi gelmiyordu."

"Gabe." Kadın adamın elini tuttu ve adam ona baktı. "O iyi. Onunla konuştun. Buna odaklan. Bir sorun olup olmadığını yakında anlayacaksın. Hayal gücünün isyan etmesine izin vermemek daha iyi."

Yumuşak bir şekilde güldü.

"Ne zaman bu kadar akıllı oldun, Roberta Richmond?" Tam adını kullandığında yüzünü buruşturdu ve bir keresinde bu adı "süper kahramanların ezik kız arkadaşlarının adı "na benzettiğini hatırladı. Daha önce hiç düşünmemişti ama bu ismin sade zarafeti hoşuna gitmişti.

"Ben her zaman bilgeydim, siz benim bilgeliğimi hiç takdir etmediniz," diye alay etti. Otomatik olarak gülümsedi ve -hâlâ kardeşi için endişeleniyor olsa da- o anda şortunun pürüzsüz, gergin kalçalarına kadar uzanması ve atletin altına sütyen giymediğinden oldukça emin olması onu daha da endişelendirdi. Gözleri kızın dolgun göğüslerine kaydı ve göğüs uçları ince kumaşın üzerinde sıkılaştığında nefesi kesildi.

Evet, sütyen yok. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, biraz rahatsız görünüyordu.

"Soğuk mu?" diye sordu. Boğazı kurumuş ve sesi kısılmıştı, öyle ki sözcükler ancak homurtuya dönüşüyordu.

Kollarını göğsünün üzerinde sıkıca kavuşturmuş bir halde, sıkıldığı dişlerinin arasından "Hayır," diye reddetti.

"Bana biraz soğuk göründün," diye işaret etti.

"Bana *bakıyordun*," diye tısladı.

"Ve benim bakışlarım böyle tepki vermene neden oldu?" Kız cevap vermedi ve adam kızın vücudunun her yerinde tüylerin diken diken oluşunu izledi; o kadar çok teni ortaya çıkmıştı ki fark etmemek zordu.

"Gitmeliyim," dedi.

"Gitmeni istemiyorum," dedi. Alt dudağını çiğnedi, yıllardır sahip olduğu bir alışkanlıktı ama şimdiye kadar hiç o dudağı emmek ve acısını yalamak istememişti.

"O zaman ne istiyorsun?" Sesi hayal kırıklığıyla karışık bir şekilde sordu.

Sen. Adam bir süre sessizce ona baktı, sözcük dilinin ucunda geziniyordu.

Bunun yerine "Bir film izlemek, patlamış mısır yemek ve tüm bu günü unutmak istiyorum" dedi.

"O zaman öyle yapalım," dedi Bobbi ve *hayal* kırıklığıyla karışmış rahatlamayı duyabiliyordu. Sesinde.

Vay canına. Bobbi Richmond da onu istiyor olabilir miydi? *Bu* harika bir şey değil miydi? Onun da kendisini isteyebileceğini bilmek, ona karşı koymasını çok daha zorlaştıracaktı. Bu, ihtiyacı olmayan bir başka karmaşaydı. Bunu hemen düzeltmesi gerekiyordu.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Bobbi o Pazar sabahı erkenden kendini oto tamirhanesinin önünde buldu. Erkekler ve Bobbi dönüşümlü olarak hafta sonları izin alırlardı ve bu izin onun olacaktı, ama Bobbi'nin işine tüm bir hafta sonu boyunca uzak kalamayacak kadar çok yatırımı vardı, bu yüzden izin günlerinin çoğunda genellikle birkaç saatliğine içeri girerdi. Ayrıca, Cuma gecesi o tedbirsiz sarhoş öpücüğüyle başlayan son kırk sekiz saatin kafa karıştırıcı olaylarından sonra, işin sunacağı dikkat dağınıklığını memnuniyetle karşıladı. Tüm çalışanları iş başındaydı; dükkân genellikle haftanın yedi günü açıktı ve çalışanlar hafta içi vardiyalı çalışıyordu. Hafta sonları en yoğun zamanlarıydı çünkü çoğu insan hafta içinde arabalarını küçük onarımlar için getirecek zaman bulamıyordu.

Aklını Gabe'den uzak tutmak için, ekibinin Pazartesi günü elden geçirmeye başlaması gereken eski model Chevy Corvette'i düşünüyordu. Bu onun en büyük işlerinden biriydi ve müşterisi, garajında bir örtünün altında paslanmaya yüz tutmuş eski arabayı yenilemesi için kolunu bükmesine izin veren eski bir arkadaşıydı. Bu fırsat onu heyecanlandırmıştı. İş henüz oldukça yeniydi - bir yıldan biraz daha fazla bir süredir - ve eğer bu işi iyi yaparlarsa çok seçkin eski model araba restorasyon pazarında kendine bir isim yapabilirdi. Şu anda motor onarımları, kaporta işleri ve diğer küçük işler işi ayakta tutuyordu, ama bu güzel araba aradığı kırılma noktası olabilirdi.

Üç tamircisinden en küçüğü olan Sean onu gördüğünde, "Selam patron, bugün seni görmeyi beklemiyordum," diye seslendi.

"Buradan uzak kalamayacağımı biliyorsun," diye şaka yaptı ve başını kötü bir şekilde göçmüş bir arabanın kaputunun altına sokmadan önce güldü.

Sedan. Bobbi doğrudan, büyük umutlar bağladığı ve hayaller kurduğu arabaya yöneldi.

Bobbi, oto tamirhanesinin zeminini süsleyen soluk güzelliğin önünde durduğunda saygıyla, "Vay canına, *harikasin*," diye fısıldadı. "Merhaba sevgilim, seni daha da güzelleştireceğim. Sana bir makyaj yapacağım. İster misin?" Ellerini, hırpalanmış 1970 model Chevy Corvette LT-1'in zarif hatlarında taparcasına gezdirdi. Baş teknisyeni Craig Farrow, arabanın kaputuna doğru eğilip kollarını iki yana açarak yanağını soğuk metale dayadığında sırıttı. Arabaya sanki yaşayan, nefes alan bir varlıkmiş gibi sarılıyordu ve Bobbi için gerçekten de *öyleydi*. Arabalar onunla konuşuyordu; acılarını, ıstıraplarını, isteklerini ve ihtiyaçlarını açıkça ifade ediyorlardı. Derin bir iç çekmeden ve ayağa kalkıp arabaya üzüntüyle bakmadan önce uzun bir süre orada yattı.

"Acıtmayacağına söz veremem," dedi ciddiyetle. "Ama sonunda her şeye değecek."

Craig, Sean ve diğer tamircisi Pieter'a bakmadan önce bir kez daha uzun uzun iç çekti. Sean neşeliyken, kendisinden biraz daha yaşlı olan Pieter, meşhur tırmık kadar sıska, asık suratlı ve iletişimsizdi. Yine de harika işler çıkarıyor ve etrafındaki herkesin konuşmasına izin vermekten memnun görünüyordu. Hepsi bir kenarda durmuş onun arabayla iletişimini izliyorlardı. Craig ve Sean -o an için yaptığı işi bırakmıştı- eğlenmiş görünürken, Pieter sadece sıkılmış görünüyordu.

"Bugün başlamak ister misin, patron?" Craig sordu. Bobbi artık tamamen iş odaklı bir şekilde hareket planını ve arabanın "makyajı" için zaman çizelgesini özetledi. Pek çok parçanın ithal edilmesi gerekiyordu ve bunun maliyeti doğrudan kendi cebinden çıkacaktı, çünkü bu bebek üzerinde çalışma fırsatı için arkadaşına neredeyse yalvarmıştı. Jason Claiborne eski model arabayı elden geçirme masraflarını karşılamaya istekli değildi ve onu paslanmaya terk etmeye oldukça hazırdı, ama bir zamanlar babasının gururu ve neşesi olan şeyi satmak istemiyordu. Bobbi onu arabayı eski ihtişamına kavuşturabileceğine ikna etmiş, arabayı düzenli olarak kullanmayı ve araba hakkında soru soran olursa işinden bahsetmeyi kabul etmesi halinde sadece kaporta ve mekanik onarım masraflarının yarısını karşılamayı kabul etmişti. Bu, yedek parçaların parasını ödemesi gerektiği anlamına geliyordu ve bunlar da ucuz değildi. Bu proje onunki gibi genç ve zor durumdaki bir işletme için oldukça iddialı bir projeydi ve bazen tüm yumurtalarını tek bir çürük sepete koyduğunu düşünerek soğuk terler dökerek uyanıyordu.

Daha küçük işlerle para kazanmaya devam etmeyi umuyordu ama işinin henüz bölgede pek bir ünü yoktu. Buna ek olarak, o bir kadındı ve çoğu insan arabalarının yanında bir kadına güvenmiyordu. Konu yaygın cinsiyetçilik olduğunda kadınların erkeklerden daha kötü olduğunu keşfetmişti; küçük müşterileri çoğunlukla erkeklerden oluşuyordu. Onu destekleyen tek kadın, sözde "Anne Kulübü" arkadaşlarıydı ve onlar da hizmetlerini düzenli olarak kullanacak kadar bölgede değillerdi. Dükkânına girip kendisine şöyle bir baktıktan sonra aceleyle bir hata yaptığını iddia edip tekrar çıkan kadınlar olmuştu. Birkaç erkek de aynı tepkiyi vermişti. En hafif tabiriyle cesaret kırıcıydı.

Nefesini içine çekti ve elindeki göreve odaklandı. Önünde park etmiş olan bu yaşlı kadına çok şey bağlıydı ama başarılı olmaya kararlıydı. Babasının arabalarını "tamir etmesine" yardım etmesine izin verdiği ilk gençlik yıllarından beri kendi dükkânına sahip olmayı hayal ediyordu. Adam pek ilgili bir baba sayılmazdı, kendisi işine odaklanırken çocuklarının başıboş dolaşmasına izin vermekle yetinirdi ve Bobbi'nin çocukken kendisini ona yakın hissettiği tek an, değerli arabalarından biri üzerinde çalışmasına yardım etmesine izin verdiği andı. Bu onun hobisiydi, gevşemek için yaptığı bir şeydi ve Bobbi'nin sorularını ve yardım etme hevesini her zaman memnuniyetle karşılamıştı.

Bir kız çocuğuyla ne yapacağını tam olarak bilememişti ve Bobbi daha kadınsı uğraşlara ilgi göstermediğinde oldukça mutlu olmuştu, en azından ortak bir zemine sahip olmalarına izin vermişti. Bobbi'nin babasının onayını alabilmek ve erkek kardeşleriyle ortak bir noktaya sahip olabilmek için daha "kadınsı" uğraşlardan kasten vazgeçtiğini bilmiyordu. Testosteron yüklü ailesine uyum sağlamak için çaresizdi ve bu yüzden elbiseler ve makyaj kot pantolon, futbol ve yağ lehine feda edilmişti.

Bu onaylanma ihtiyacı, oto tamirciliğine duyduğu gerçek sevgiyi ortaya çıkarmıştı. Erkek kardeşlerinin hepsi liseden sonra üniversiteye gitmiş ve sırasıyla avukat, mimar ve doktor olmuşlardı. Bobbi bir tamirciden başka bir şey olmak istememiş ve lise boyunca bir oto tamirhanesinde çalışmıştı. İngiliz Edebiyatı alanında amaçsız bir lisans eğitimine gönülsüzce devam etmiş ve sonunda otomotiv sertifikası almak için okulu bırakmıştı. Çok çalışmış ve üç farklı oto tamir atölyesinde çıraklık yapmıştı. Yıllar sonra birikimleri, küçük bir işletme kredisi ve annesinin bir miktar parasının birleşimiyle

-Bobbi henüz beş yaşındayken akciğer embolisinden ölen babasının ona bıraktığı emanet, yirmi beş gibi nispeten genç bir yaşta kasabada kendi dükkânını açma fırsatı vermişti. Babası tüm dükkânı finanse etmeye istekliydi ama o bunu tek başına yapmak istemişti. Hiç kimse onu zengin babasının hayatını finanse ettiği şımarık bir velet olmakla suçlayamazdı. Hâlâ evde yaşıyor olması yeterince kötüydü. Şu anda tek geçerli seçeneği buydu ve her kuruşunu işe yatırıyordu.

Bir oto tamirhanesi açmak ucuz bir iş değildi ve eğer bu fikir henüz yeni filizlenmeye başlamışken Gabe'in duygusal desteği ve cesaretlendirmesi olmasaydı, Bobbi muhtemelen bu işe kalkışmayı denemezdi bile. Gabe ona her zaman kendi istediklerinin de kardeşlerinin yüce hedefleri kadar önemli olduğunu hissettirmişti. Son teknoloji ekipmanlarının, bina kirasının ve çalışan maaş bordrolarının maliyeti çok yüksekti ve Bobbi gururunu bir kenara bırakıp kira ve yemekten tasarruf etmek pahasına evde yaşırdı. Zaten kardeşlerinin hepsi taşındığından beri çok daha fazla mahremiyeti vardı ve babasını genellikle sadece yemek zamanlarında görüyordu. Adam tam bir işkolikti ve her zaman ofisine kapanır, çocuklarından hiçbirinin devralmak istemediği milyonlarca dolarlık aile şirketini yönetirdi. Onun yerine, Richcorp'un yönetim kurulu başkanlığını devralması için yetiştirilen kişi Gabe'di.

Gabe, çocuklarından hiçbirinin ülke çapında beş yerel gazeteye, üç ulusal radyo istasyonuna, dört parlak çok dilli dergiye ve ülkenin çoğuna ve kıtanın büyük bir bölümüne hizmet veren birinci sınıf bir kablolu televizyona sahip olan devasa multimedya holdingi hakkında bir şey öğrenmekle ilgilenmediği anlaşıldığında, Mike Richmond'ın halef olarak ilk, son ve tek seçimiydi. Mike Richmond, ikizi Chase ve kardeşi Billy ile paylaştığı sınıfını o müthiş varlığıyla şereflettiğinde, kariyer gününde zekice soruları soran kişi Gabe olmuştu. Gabe, on beş yaşındayken yaşlı adamın ayak izlerini takip eden ve bir yaz işi için yalvaran kişiydi. Chase ve Billy kızlarla flört edip tipik ergenler gibi davranırken, Gabe şirketin Cape Town şubesinin havasız posta odasında canını dişine takarak çalışmıştı. Sonunda MBA derecesini almış ve Richcorp'un en üretken yan kuruluşu olan GNT'nin CEO'su olarak bugünkü statüsüne ulaşana kadar tüm kademelerde yükselmişti. Şimdi ise tüm işleri devralmaya hazırlanıyordu.

"Hey." Sanki düşünceleriyle bilinçsizce Gabe'i çağırmış gibi, onun parlak, pahalı ayakkabıları aniden ayaklarının dibinde belirdi. İrkilerek dikkatini kaybetti ve başını kaldırarak büyük bir gürültüyle arabanın alt tarafına çarptı. *Lanet olsun!*

Kadın yuvarlak bir şekilde küfretti ve adam onun renkli küfürlerine karşılık olarak kıkırdadı. Adam kalçalarının üzerine çöktü ve kadın ellerinin ayak bileklerine dolandığını hissetti. Kadın onu sorgulayamadan, adam onu arabanın altından sürükleyerek çıkardı. Üzerinde yattığı sarmaşık işini önemli ölçüde kolaylaştırdı. Onu daha yakına çekerken kıkırdamadı ve dizlerini ayırıp bükmekten başka seçeneği yoktu, böylece uyluklarının her iki tarafına yayıldılar. Sadece omzundan sırtına kadar onu destekleyecek kadar uzun olan sarmaşık ayak bileklerine çarpmadan önce onun ilerlemesini durdurdu.

Hoşnutsuzlukla doğrulup oturdu ama hemen ardından bu hareketin kendisi tarafından iyi düşünülmediğini fark etti. Göğsünü onun çok daha geniş olan göğsüne kıl payı yaklaştırmıştı ve ondan yayılan sıcaklığı hissedebiliyordu. Ayrıca adam nefis kokuyordu -kendi toprak kokusuyla karışmış yeşil orman kokusu-, kız ise Eau de Grease koktuğunun bilincindeydi. Yine de onun yakınlığının o kadar farkındaydı ki nefesi kesik kesik solumaya başladı ve göğüs uçları dayanılmaz bir hisle sert külçeler halinde gerildi. Bol gri tulumunu giydiği için minnettardı çünkü tulum utanç verici gelişmeyi adamın her şeyi kapsayan incelemesinden gizliyordu. Bir önceki geceden sonra, bunun onun varlığına verdiği oldukça tipik bir tepki olduğunun bilinmesini istemiyordu. Bir kez olması tesadüf olarak görülebilirdi. İki kez olursa, en uzun süre sakladığı sırrını hemen öğrenirdi.

Kız gergin bir şekilde dudaklarını yaladı ve adamın gözleri bu hareketi takip etmek için kızın ağzına kaydı. Adamın dikkatli bakışları kızın yüzünde gezindi ve elini kızın yanaklarından birini avuçlamak için kaldırmadan önce gözleri bir an için genişledi. Adam eğildi ve Bobbi acı içinde yutkundu. Aman Tanrım, onu öpecekti.

Tabii ki onu öpecekti!

Bu kaçınılmazdı. Son birkaç gündür onun kafasını çok karıştırmıştı ama belki de ondan etkilendiğini kabul etmeye hazırdı? Dudakları aralandı, gözleri kapandı ve adamın eli aniden yüzünü terk etmeden önce başparmağı elmacık kemiğinin üzerinde gezindi. Adamın başparmağını görüş alanına doğru kaldırdığını görmek için tam zamanında gözlerini açarak irkildi.

"Yağ," dedi burnunu kırıstırarak. Adamın gözlerindeki kahkaha ve tiksinti karışımını yakaladığında nefesi kesildi ve yanaklarına aşığılanmış bir renk doldu.

Bir kez daha Gabe'in kendisinden etkilenebileceğı düşüncesine kapıldığı için utanç duyuyordu. Gerçeğı çılgın fantezilerinden ayıramaması, onu fiziksel mesafeden uzak tutmasının nedenlerinden *biriydi*. Bu da artık tedbirsiz film gecelerinin olmayacağı anlamına geliyordu. Daha sert olmaya ve ona daha sık hayır demeye başlayacaktı. Bu adam söz konusu olduğunda ne kadar az omurgası olduğunu görmek utanç vericiydi. Bobbi cebinde sakladığı bir bez parçasına uzandı ve kendinden emin bir şekilde yüzünü ovaladı.

"Seni burada gördüğüme şaşırdım." Yüzünü silmeye devam ederken sesi boğuk çıkıyordu. "Yani, o güzel takım elbisene kir bulaşmasından korkmuyor musun? Yağın çıkması imkânsızdır, bilirsiniz." Pahalı terzi yapımı üç parçalı demir grisi takım elbiseye küçümseyerek baktı, onunla tanıdık bir bölgeye geri dönmek için çaresizdi. Ona Pazar öğleden sonra takım elbiseyle ne yaptığını sormadı; Gabe gerçek bir işkolikti ve Cumartesi günü izin aldığına göre Pazar günü ofise gitmesi kaçınılmazdı.

Onu tanıyan biri olarak, muhtemelen bu sabah birkaç tur yüzmüş, ardından ofise gitmiş, birkaç güçlü iş toplantısı yapmıştı - birkaç saat içinde çoğu insanın işte tam bir günde başardığından daha fazlasını başarmıştı. Çalışkan Gabriel Braddock için tipik bir sabahı ve şimdi saçının bir teli bile yerinde değilken ve ona eziyet etmek için yeterince zamanı kalmışken buradaydı.

Onun sözlerine karşılık olarak sadece sırttı ve çevik bir hareketle ayağı fırladı. Adam uzaklaştığında derin bir kayıp duygusu hissetti ve tepkisini gizlemek için başını eğdi. Ancak dikkatlice boş bir ifade geliştirdikten sonra tekrar başını kaldırdığında, onun kendisine bir el uzattığını gördü. Uzatılan eli isteksizce tutmadan önce tereddüt etti. Uzun, zarif parmakları kirli pençesinin etrafında kıvrıldı ve onu yukarı çekmek için arkasına yaslanırken uyluklarındaki kaslar gerildi.

Bobbi'nin ağırlığını abartmıştı -biraz fazla güç kullanarak- ve Bobbi dengesini kaybetti. Birkaç garip saniye boyunca kendini adamın sert vücuduna yapışmış halde buldu, sonra -görünüşe göre bitmek bilmeyen bir süre geçtikten sonra- adam onun üst kollarını tuttu ve onu uzaklaştırdı.

Sersemlemiş bir halde bir süre ona baktı ve göğsünün yanağına, gövdesinin göğüslerine ve en korkuncu da kalçalarının arasından karnına doğru uzanan sert erkeksi çıkıntının yakıcı izini unutmak için kendini zorladı. Kısa bir an için, bu büyük çıkıntı hakkında spekülasyon yapmasına izin verdi. Adam tahrik olmamış olsa bile, giysilerinin kumaşından bunu kolayca hissetmişti ve bu *onu* -çok uygunsuz bir şekilde- ereksiyon halindeyken adamın boyutunu düşünmeye itmişti. Cuma gecesi odasında ona dokunduğunu hatırladı. O zaman etkilenmiş gibi görünmüştü ama şu ana kadar *ne kadar etkilenmiş* olabileceğini düşünmemişti. Tahrik olmuş muydu? Sert mi? Bu düşünce yüzünü alevler içinde bıraktı.

Bezi kaldırdı ve açıklanamayan kızarıklığını gizlemek için yüzündeki yağı tekrar ovuyormuş gibi yaptı.

"Hey," eli onunkini durdurmak için uzandı. "Hepsini almışsın. Böyle devam edersen yüzünün derisini yüzeceksin."

"Burada ne işin var senin?" diye sordu ona asık suratla, dengesini yeniden kazanmaya kararlıydı.

"Seni öğle yemeğine götürüyorum," dedi otoriter bir tavırla ve ceketini bir kenara iterek ellerini pantolonunun ceplerine soktu. Doğal olarak gözleri, pahalı kumaşın kaslı kalçaları ve kasıkları boyunca gerildiği yere kaydı. Sinirli bir şekilde boğazını temizledi ve gözlerini kaçırdı.

Tanrım! Kendini toparla Richmond, diye sertçe öğüt verdi kendine. Bu saçmalığın da ötesindeydi. Bunu atlatabilirdi; bunu daha önce de yapmıştı ve şüphesiz yine yapmak zorunda kalacaktı - Gabe'in sevgi dolu ilgisizliğiyle başa çıkmak onun için giderek daha fazla ve yıkıcı bir şekilde acı verici hale gelse de.

"Bugün meşgulüm ... ve büyük bir kahvaltı yaptım," diye yalan söyledi ve adam ona gözlerini devirdi.

"Bir dilim kızarmış ekmek kimsenin büyük bir kahvaltı fikri değildir," dedi.

"Faye?" diye sordu iç çekerek. Faye, Bobbi'ye daha fazla yemek yedirmek için her fırsatın üzerine atlama eğilimindeydi. Kadın sık sık Bobbi'nin sıksa vücudunun Faye'in aşçılık becerileri için çok kötü bir referans olduğunu söylerdi.

"Hı hı," diye onayladı Gabe seksi bir mırıltıyla ve aptal meme uçları yeniden dikkat kesildi. Tanrım, bu çok saçmaydı... neden onun bu kadar *farkında* olmak zorundaydı?

"Önemli değil, sabah boyunca bir şeyler atıştırdım."

Gabe, Sean ve Craig'e soru dolu bir bakış fırlattı. Diğer adamların ellerinde öğle yemeği çantaları vardı ve belli ki mola vermeye hazırlanıyorlardı.

"Eğer yarısı yenmiş bir elmaya atıştırma diyorsan," dedi Craig neşeli bir omuz silkmeye, Bobbi'nin bakışlarını görmezden gelerek, diğer iki adamla birlikte el sallayıp dükkânın karşısındaki parkta öğle yemeklerinin tadını çıkarmak üzere uzaklaşmadan önce.

"Sanırım bu her şeyi çözer," dedi çekici bir sırıtışla ve dişlerini kenetleyerek aynı anda hem onu tokatlamak hem de öpmek istemesine neden oldu. Bu ikinci dürtü onun savunmaya geçmesine neden oldu.

"Bu *hiçbir şeyi* çözmez! Sen benim bekçim değilsin Gabe ve eğer iş yemeği yemeyi tercih edersem bu senin için bir şey ifade etmez." Tamam, tam bir sürtük gibi konuşmuştu ve bu yüzden kendini çok kötü hissediyordu -özellikle de adamın gözlerindeki şaşkınlığı görünce.

"Bana kızgınsın," diye gözlemledi. "Neden?"

"Hayır, değilim." İçini çekti. Ondan arkadaşlıktan çok daha fazlasını isterken, onu vekil bir kız kardeşten başka bir şey olarak görememesi onun suçu değildi. "Özür dilerim Gabe, sadece yorgunum. Temizlenmeme izin ver ve yiyecek bir şeyler alalım."

Gabe, Bobbi'nin ofisi olarak kullanılan küçük cam bölmeye doğru ilerleyişini izledi. Artık onunla nasıl başa çıkacağını ya da konuşacağını bilmiyordu.

Dükkânına gelip onu kendi halinde, yüzü ve elleri yağ içinde görmenin, başına gelenleri atlatmasına yardımcı olacağını düşünmüştü. Ama onu arabanın altından sürükleyerek çıkardığında ve kız bacaklarını onun kalçalarına doladığında, düşünceleri o kadar müstehcenleşmişti ki, o anda biri aklını okuyabilseydi, hemen oracıkta müstehcenlikten tutuklanırdı. Kendini tekrar kontrol altına almak için çılgınca bir yol aramış ve bunu kızın yanağındaki yağ lekesinde bulmuştu. Onu GNT'nin CEO'su olarak düzenli olarak gitmesi gereken sosyal etkinliklerden birinde hayal etmişti ve Bobbi kolunu süslemesini isteyeceği türden bir kadın değildi. Ama sonra onu çekiştirmiş, Bobbi ona doğru düşmüş ve tüm mantıklı düşünceler tekrar aklından uçup gitmişti.

Dudaklarının kenarlarında isteksiz bir gülümseme belirirken, kadının ofisindeki lavaboya yönelip ellerini ve yüzünü yıkamasını izledi.

Kısa siyah saçlarını ıslatmak için başını musluğun altına sokuyordu. Onda gerçekten hiçbir yapmacıklık yoktu. Bobbi ile ne gördüyseniz onu alırdınız. Bir havluya uzandı ve tulumunun fermuarını çekiştirip aşağı indirmeden önce onu başına örttü. Gabe kendini perçinlenmiş buldu ve kız gözlerinin önüne solgun, çıplak teninin sonsuz gibi görünen genişliğini sererken istemeden ofise bir adım daha yaklaştı. O lanet şeyin altında ne giyiyordu acaba? Ağır malzeme sonunda dar mavi bir atleti ortaya çıkaracak kadar ayrıldı ve kollarını hızlı, pratik hareketlerle kollardan çıkardı. Tulumunun üst yarısı şimdi belinde toplanmıştı ve kolları bacaklarının arkasından aşağı sarkıyordu.

Islak saçlarından ikiz su damlaları akıyor ve narin köprücük kemiklerinin yolunu takip ederek göğüslerinin hafif kabarıklığı üzerinden aşağıya iniyor ve dekoltesinin sığ yarığında kaybolmadan ve atletinin hafif pamuğunu nemlendirmeden hemen önce tek bir akıntıda birleşiyordu. Soğuk su damlasına tepki olarak meme uçlarının boncuk boncuk oluşunu izlerken gözleri büyüdü. Belli ki *yine* sütyen giymemişti! Ve yine bu bilgi ağzının tamamen kurummasına neden oldu. Tanrı aşkına, bu lanet kadının bir sütyeni yok muydu?

Tulumun kumaşını daha da aşağı iterken elleri kalçalarına gitti, tulumun içinden çıkarken hafifçe sallanması, dolgun göğüslerinin hafifçe zıplamasına neden oldu. Sonunda tulum yere düştü ve gözleri göğsünden karnının düzlüğüne, oradan da atılmış kumaş yığınının arasından sıyrılan ipeksi, çıplak bacaklarına kaydı. İnce bacaklarını inanılmaz derecede uzun gösteren bir çift küçük kot şort daha giymişti ki bu, boyu bir metreyi ancak geçen bir kadın için çılgıncaydı. Attığı tulumu almak için dönüp belinden eğildi ve Gabe, kotun kalçasının kıvrımları üzerinde gerginleşmesini izlerken acı içinde yutkundu. Kumaş, kalçanın kıçla birleştiği yerdeki kabarık kıvrımı görmesini sağlayacak kadar yukarı kalkmıştı.

"*Yüce Tanrım!*" diye titreyerek yemin etti. O lanet tulumu ince omuzlarından aşağı ittiği andan beri -o hafta sonu kaçınıcı kez- tamamen ve acı verici bir şekilde ereksiyon halindeydi. Sarsılarak kabinden uzaklaştı ve kendini toparlamaya çalıştı. Bu saçmalığın da ötesindeydi. Titreyen elini saçlarının arasından geçirdi ve kendini tekrar kontrol altına almaya çalışırken derin bir nefes aldı.

Bu kesinlikle sağlıklı olamazdı. Elbette bir erkek bu kadar kısa sürede bu kadar çok ereksiyonu ciddi fiziksel ve zihinsel etkilere maruz kalmadan geçiremezdi? Tam kontrol altına almayı başarmıştı ki, kadının elinin pazusunun etrafında kıvrıldığını hissetti. Temas anında neredeyse yerinden sıçrayacaktı.

"Ben hazırım," dedi hafif bir gülümsemeyle ve adam şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı.

Neye hazırdı? Adamın ona yapmak istediği şeye hazır olmasının imkânı yoktu. Daha birkaç dakika önce altında kaldığı o lanet arabanın kaputunun üzerine kaldırmasına hazır değildi. Onun dar vücudunu kendi vücuduyla örtmesine ve kalçalarını ayırmasına hazır değildi. Ve kesinlikle hazır değildi ki, o baştan çıkarıcı şortunu kalçalarından aşağıya indirsin, sonra da tüm uzunluğunu içine soksun.

Bekleyen yüzüne baktı ve gözlerinin onun gülümseyen ağzına kaydığını gördü. Alt dudağı, bir şeftali kadar olgun ve sulu görünmesini sağlayan cömert bir kıvrıma sahipti ... ve lanet olsun, görüldüğü kadar iyi tadı olduğunu hatırlamak biraz yardımcı olmuyordu.

"Gabe?"

"Hmmm?" Küçük bir tadımın daha zararı olmazdı, değil mi? Ona doğru eğildi ve eli hafifçe sallamak için pazusunun etrafında sıkıştı.

"Gabe!" Başını salladı ve son birkaç dakikadır mantığını yok eden şehvet sisi isteksizce dağıldı.

"İyi misin?"

O muydu? Artık kim bilebilirdi ki? Kızın güzel ağzı onu perçinlemişti: yay şeklinde ve arı sokmuş, önünde duran sıska erkek fatmadan çok 40'ların bomba gibi bir film yıldızına yakışırdı. Birden o dudakların kendi uzunluğunun etrafına sarıldığını hayal edince bir iniltiyi zorlukla bastırdı ve ...

Hâlâ endişeli olan Bobbi'ye sert bir sesle, "Ben iyiyim," dedi. "Bunun için üzgünüm. Ofisteki bir sorun hakkında düşünüyordum."

"Tamam..." Sesi ikna olmamış gibiydi ama zorlamadı. "Gitmeye hazır mısın?" Adam başını salladı ve onu ön tarafa park ettiği arabasına doğru götürdü.

"Çocuklar, buraya göz kulak olun, tamam mı?" diye bağırdı yolun karşısındaki parkta bir piknik masasında oturan üç adama. Hiçbiri onun sesini duyunca başını kaldırıp bakmaya zahmet etmedi ve aldığı tek onay Sean'dan gelen tembel bir başparmak onayıydı.

Arabanın sürücü tarafına yöneldi ve pırıl pırıl parlayan kırmızı tavanın üzerinden umutla Gabe'i izledi. Gabe bir sırıtışını bastırdı ve ona sadece bir kaşını kaldırdı. Kız, Gabe'in ona attığı "*hayatta olmaz*" bakışının farkına varmış gibiydi ve omuzları biraz çöktü.

"Bu bebeği kullanmama ne zaman izin vereceksin?" diye sordu, eli Lamborghini'nin kaputunun zarif kıvrımlarında sevgiyle gezinirken. Gabe aynı elin kendi vücudunda da aynı hürmetle gezindiğini hatırlamamak için *çok uğraştı*. Çoğunlukla başarılı oldu ve kadının sorusuna odaklanmaya çalıştı.

"Bilmiyorum. Sanırım sorunuzun cevabı, cehennemin donduğu zamanın hemen doğusunda ve domuzların kanat çıkardığı zamanın kuzeyinde yer alan *Never Land* adlı bir yerde yatıyor."

Buna cevap vermedi ve keyifli bir iç çekişle kendini rahat siyah ve kırmızı deri yolcu koltuğuna bıraktı. Yeni araba kokusunun tadını çıkarmak için bir an durdu ve yanağını çevirerek lüks deri koltuk başlığına sokuldu. Arabayla en son seyahat ettiğinde, özellikle bu otomobil için ayırdığı saygılı hürmeti gösteremeyecek kadar akşamdan kalmaydı. Şimdi bunu telafi etti. Elleri koltukların arasındaki kontrol panelinin her bir özelliğinin izini sürdü ve parmakları direksiyonun pürüzsüz derisini okşamak için eğilene kadar gösterge panelinde ilerledi. Gabe arabanın ön tarafına doğru ilerlemişti ve şimdi onun ellerinin şehvetli hareketlerine hayranlıkla bakıyordu. Yeniden utanç verici yaşam belirtileri göstermeye başlayan kasıklarının onun doğrudan görüş alanında olduğunun farkında olan Gabe, bir kolunu arabanın tavanına, diğerini de sürücü koltuğunun baş dayanağına dayayarak çömeldi.

"Arabamı yoklamayı bitirdin mi?" diye sordu, sözcükler hedeflediği rahat tonda değil de hırıltılı bir şekilde çıkınca irkildi. Kadın içini çekti ve koltuğuna geri yerleşti. O emniyet kemeriyle uğraşırken, adam kendini direksiyonun arkasına bıraktı.

Tanrım, bu arabayı çok *seviyordu*. GNT'nin CEO'luğuna yükseldikten sonra kendisine verdiği ödül buydu. Zenginliğin alışlagelmiş zinetlerinden hoşlanan biri değildi - büyüdüğü evde yaşıyordu ve iş için olmadığı sürece nadiren seyahat ediyordu. Ancak şık, pahalı, klas arabalara ve şık, pahalı, klas kadınlara karşı bir zaafı vardı ve sık sık kendini şımartıyordu. Spor arabalar topluyor ve Chase'in zeki, güzel, sıkıcı bebekler demeyi sevdiği kadınlarla çıkıyordu. Bu biraz haksızlıktı. Elbette eski kız arkadaşlarının hepsi

biraz kuru olma eğilimindeydi, ama *o kadar da* kötü değillerdi, sadece biraz ciddiydiler. Tamam, sonuncusu -bir patalog- kan hakkında *çok* konuşmuştu. O kadar ki Bobbi ona arkasından Vampira demeye başlamıştı. Bu isim yapışıp kalmış ve tüm arkadaşları da aynısını yapmaya başlamıştı - Bobbi, bir randevudayken neredeyse ağzından kaçırıp ona Vampira dedikten sonra ilişkiyi kesmişti. O ana kadar kendisinin de onu bu talihsiz lakapla anmaya başladığını bilmiyordu.

"Oyuncakların konusunda çok bencilsin, Gabe," diye suçladı Bobbi suratını buruşturarak ve o da omuz silkerek arabayı çalıştırdı, motordan gelen alçak, gırtlaktan gelen mırıltıya memnuniyetle sıırttı.

"Öğle yemeği için Manny's'e gidelim mi?" diye sordu, konuşurken kaldırımından uzaklaştı.

"Giyinik olduğum tek yer," diye işaret etti ve gözleri istemsizce tekrar çıplak kalçalarına kayd. Dikkatini yeniden yola vermeden önce boğazını temizledi. Bunu rahatsız edici bir sessizlik izledi ve Gabe bu sessizliği doldurmak için bir yol aradı.

"Peki Jason'ın o eski yığınını nasıl kurtarmayı planlıyorsun?" diye ağzından kaçır. "O eski bir yığın değil," diye itiraz etti Bobbi. "O sadece biraz solmuş ve ben onu eski ihtişamına kavuşturacağız. Sonrasında harika görünecek ve bir rüya gibi yol tutacak."

"İşler nasıl?" diye sordu, onunla konuşmak için konu arıyor gibi görünmekten nefret ediyordu - normalde sohbet aralarında doğal bir şekilde akıyordu, ama birdenbire söyleyecek tek bir şey *bile bulamadı*. Onun rahatsızlığını fark etmemiş gibi görünüyordu, onun yerine hız göstergesini incelemek için öne doğru eğildi.

"Geçilebilir." Omuz silkti ve cam bölmeye vurdu. "Bu şey bozuk mu yoksa *gerçekten bu* kadar yavaş mı gidiyorsun? *Lamborghini'nin* içinde mi?"

"Fark etmediysen söyleyeyim, işlek bir ana cadde üzerindyiz," diye belirtti. Kadın nefesinin altından pek de övgü dolu olmayan bir şeyler söyledi. Nedense onun küçümseyici tavrı hoşuna gitmedi ve adam motoru çalıştırıp yol kurallarını hiçe saymak için anlaşılmaz bir dürtüye kapıldı. Onu etkilemek için daha önce hiç bu kadar karakteristik olmayan bir ihtiyaç hissetmemişti.

"Bir ara seni açık, sakın bir yola çıkarırım ve onu serbest bırakırım," diye teklif etti ve güzel gözleri, tekrar yola odaklanmak zorunda kalmadan önce birkaç kısa saniye boyunca onunkilerle buluştuğunda parladı.

"Ciddi misin? Sürmeme izin verecek misin?"

"Hayır."

"Ben iyi bir sürücüyüm."

"*Dikkatsiz* bir sürücüsün." Bu sözlerden sonra kadından yayılan öfke dalgalarını hissedebiliyordu ama kadın cevap olarak hiçbir şey söylemedi. Birkaç dakika sonra Manny'nin önüne park ettiğinde bile hiçbir şey söylemedi ve o zaman aslında ona Sessiz Muamele yaptığını fark etti. Bir sırtış gizledi. Asla beş dakikadan fazla dayanamazdı - bu yüzden sessizlik içinde sızlanmayı seçmesi onu hiç rahatsız etmedi. Dikkatsiz bir sürücüydü. Hızı çok seviyordu ve arabaları yeterince ustalıkla kullansa da, sürücü koltuğunda onun oturduğu bir arabada olmak herkesin saçlarına ak düşmesine yetiyordu.

Birlikte Manny's'e girdiler ve Gabe öne atılıp kapıyı açma gibi saçma bir dürtüyü dizginledi.

"Hey, Bobbi," diye seslendi bir erkek sesi korusu o içeri girerken.

"Buraya gel ve bir iddiaya girelim, olur mu?" Jason'ın sesine benziyordu ama Gabe emin olamıyordu, sesle aralarında çok fazla ceset vardı.

Gabe kaşlarını çatarak Bobbi'nin barın zeminine gelişigüzel serpiştirilmiş masaların arasından geçerek arkadaşlarından oluşan rastgele bir grubun toplandığı bara doğru ilerleyişini izledi. Adamların hepsi yüksek sesle gülüp konuşuyordu ve uzun boylu, iri yarı adamlar Bobbi'nin zayıf bedenini kısa sürede sarmalayıp görüş alanından tamamen kayboldular. Sinirlenerek öne doğru adım attı, öğle yemeği randevusunu geri almaya kararlıydı. Bobbi'nin sessiz sesini erkeklerin derin sesleri arasından duyabiliyordu ve söylediği ya da yaptığı her neyse ona tepki olarak bir çılgılık ve homurtu patlamadan önce hepsi bir an durakladı. Para el değiştirdi ve şimdi merak içinde olan Gabe kalabalığa karıştı. Bobbi arsızca sırtıyordu.

"Gabe," Jason sonunda onu fark etti ve coşkuyla sırtına vurdu. "Seni gördüğüme sevindim dostum! Bobbi'nin dartla o şeyi yapmasını istedim. Eski üniversite arkadaşlarım ziyarete geldi ve görene kadar inanmayacaklar."

"Ne şeyi?" diye sordu, bunun Bobbi'yi yıllar önce yapmaması için uyardığı "şey" olmamasını umarak.

Jason gülerek, "Biliyor musun?" diye sordu. "Bir dartın sivri ucunu burnunun köprüsünde dengelediği zaman mı?"

Lanet olsun! Deli kadın bu hareketiyle bir gözünü çıkarabilirdi. Hâlâ gülmekte olan erkek kalabalığının arasından onun meydan okuyan gözlerini buldu ve

İnatçı çenesini yukarı doğru kaldırmış, belli ki bu konuda bir şey söylemesi için ona meydan okuyordu. Çok tahmin edilebilir olmak istemediğinden ve kız bu sözlere hazırlıklı olsa da üzerinde çok az etkisi olacağını ya da hiç olmayacağını bildiğinden, kınama sözlerini ısırdı.

"Öğle yemeği için hazır mısınız?" diye sordu ve başını sallamadan önce kızın yüzündeki şaşkınlık ifadesini gördü. Alaycı bir tavırla onu odanın ortasındaki boş masalardan birine doğru yönlendirirken koluyla bir hareket yaptı. Kız onun yanından geçerken başını öne eğdi ve Jason'a veda etmek için döndüğünde diğer adamın tüm arkadaşlarının bakışlarını Bobbi'nin poposuna ve çıplak kalçalarına dikmiş olduğunu fark etti. Kendisine en yakın olan ve daha iyi görebilmek için lanet olası başını eğen adamı itmekten güçlükle kaçındı ve bunun yerine kendi cüssesini Bobbi'nin giden figürü ile toplanan erkeklerin alaycı bakışları arasına yerleştirmekten büyük bir zevk aldı.

Masaya ulaşır onunkinin karşısındaki koltuğa oturduğunda kız çoktan oturmuştu bile; sevimli burnunun köprüsündeki hafif girintiyi ve kırmızı lekeyi gördüğünde mantıksız bir öfke ve hayal kırıklığı dalgasıyla savaştı. Bu küçük iz kızın soluk ve pürüzsüz tenine gölge düşürüyordu ve bu izi orada görmek onu fazlasıyla sinirlendirmişti. Bobbi onu dikkatle izliyordu ama o yorum yapmaktan kaçındı ve sadece bir garson çağırdı ve sonra Bobbi kalamar ve patates kızartması siparişini vermeden önce uzun süre tanıdık menüyü incelerken uzun ve sinir bozucu bir süre bekledi. Menüye bakma zahmetine katlanmadı ve bunun yerine her zamanki yemeğini sipariş etti.

Bobbi onun emrini duyunca homurdandı ve o da başını soru sorar gibi eğdi.

"Ne?"

"Burada başka şeyler de var, Gabe," diye detaylandırdı, sesi hafifçe küçümsemeyle donanmıştı. "Ama sen hep pirzola, patates kızartması ve salata sipariş ediyorsun."

"Burada başka şeyler de olduğunu biliyorum," diye karşı çıktı, çeşnileri kendi zevkine göre düzenlerken sesi ölçülüydü. "Hepsini denedim ama en çok pirzolayı seviyorum. En çok bunu sevdiğimi bildiğim halde neden başka bir şey sipariş etmem gerektiğini anlamıyorum."

"Biraz çeşitlilik seni öldürmez, biliyorsun değil mi?" Adamın özenle tercih sırasına koyduğu şişeleri kasıtlı olarak yeniden dizerken homurdandı. "Pirzola yerine biftek sipariş etmekte sorun yok. Saçlarınızı kısa kestirmeniz ya da yakanıza kadar uzatmanızda da bir sakınca yok." Gözleri adamın muhafazakâr bir şekilde kesilmiş ve ayrılmış saçlarına kaydı.

parmaklarını bilinçsizce saçlarında gezdirmekten kaçınmak için iradesini kullandı. Onun yerine şişeleri tekrar sıraya koymaya odaklandı ve kızın alaycı homurtusunu duymazdan geldi.

"Ve hazır başlamışken, zeki bir sarışın yerine arada bir aptal bir esmerle çıkmakta bir sakınca yok. Yemin ederim, çıktığın o sıkıcı sarışınlar geçidi senin içindeki tüm yaşam ve eğlenceyi emdi." "Sanırım daha çok senin gibi olmalıyım?" diye mırıldandı.

Gözlerini kızın kirli vücudunda küçümseyerek gezdirdi. Kadının ipeksi pürüzsüzlükteki bacakları ve dolgun göğüsleriyle oyalanmamak için kendini zor tutuyordu ama kanıtlaması gereken bir nokta vardı. "Daha dikkatsiz ve kaygısız mı? Hayatını herhangi bir yapı ya da düzen olmadan yaşıyorsun Bobbi. Elbette o dükkânı açmayı başardın ama gerçek bir iş planın yok ve her şeyini Jason'ın o lanet arabasına bağlamış durumdasın. Bu plan başarısız olursa ya da daha büyük olasılıkla başarısız *olduğunda* ne yapacaksın? Daha az kaygısız ve daha sorumlu olmanız sizin yararınıza olacaktır. Artık çalışanlarınız var - anlaşılmaz bir şekilde geçimleri size bağlı olan insanlar. Belki de çocuk gibi davranmayı bırakmanın zamanı gelmiştir. Burnunun üzerinde dart oynamayı, pistte motosiklet yarıştırmayı ve beş para etmez bir çocuk gibi giyinmeyi bırak ..." Cümlesini tamamlayamadan kendini durdurdu ama kızın iri gözleri ona tam olarak ne söylemek üzere olduğunu bildiğini söylüyordu. Boğazındaki yumruyu yutkundu ve özür dilemeye çalıştı ama kelimeler ağzından çıkmadı.

Garson kız yemeklerini getirene kadar göz temasından kaçınarak sessizce oturdular ve Gabe şu anda aralarında dolaşan söylenmemiş kelime yüzünden kendini tam bir piç gibi hissetti.

"Giyim tarzımın nesi var?" Yüklü sessizliği aniden bozdu; sesi küçük ve belirsizdi.

"Hiçbir şey."

"Ama sen dedin ki ..."

"Bak, aptallık ediyordum." Gözlerini tabağından ayırmadı.

"Kıyafetlerimde bir sorun olduğunu düşünmeseydiniz bundan bahsetmezsiniz."

"Kıyafetinde hiçbir sorun yok," diye tersledi. "Bana yalan söyleme!" diye karşılık verdi ona.

"Tanrım." Bu kez sinirli bir elini saçlarının arasında *gezdirdi*. "Bak, bu sortlar çok *kısa*, tamam mı? Ve um ..." Çatalını göğüs bölgesine doğru salladı, bakmamaya çalıştı ama sonra tamamen baktı. Tanrım, güzel göğüsleri vardı. *Odaklan, Gabe!* "Tanrı aşkına, lanet olası bir sutyen tak! O meme uçlarını bana göstermeye devam edersen, benim

eylemler." Ve sonra, sanki sadece bu kelime onları var etmiş gibi, yine oradaydılar, atletinin yumuşak malzemesine karşı sıkılaştılar, gözlerinin tam altında mükemmel küçük gül goncaları gibi açıldılar. Ve bu sefer elinde olmadan doğrudan onlara odaklandı; gözlerini onlardan ayıramıyordu. Düşünce akışını kaybetti ve terin alnında ve dudağının üstünde boncuk boncuk olduğunu, kollarının altında ve göğsünün ortasında biriktiğini hissetti.

İstiyorum! İhtiyacım var! Şimdi!

BEŞİNCİ BÖLÜM

Üç kelime onu şaşırttı ve zihninde bir çan gibi çaldı. Bunun tuhaf, geçici bir sapma olmadığının şaşırtıcı bir şekilde farkına varmasıyla boğazı kurudu. Onu gerçekten *istiyordu* ve bu konuda bir şey yapana kadar da istemeye devam edecekti.

Altında, üstünde, önünde... Ona sahip olabileceği her şekilde onu istiyordu. Onu bir sonraki nefesinden daha çok istiyordu ve bu çılgıncaydı! Özür dileyen gözlerini onun utanç dolu altın bakışlarına dikti. Arkadaşına onunla yatmak istediğini nasıl söylersin? Ama ondan istediğin *tek şey* buydu. Onunla umutsuzca seks yapmak istediğini itiraf edecek kadar dürüsttü - neden şimdi, bunca yıldan sonra? Hiçbir fikri yoktu ama istediği buydu. İstemediği şey bundan daha fazlasıydı. Onu seviyordu ama hayatını birlikte geçirmeyi hayal edebileceği bir kadın değildi. Çok farklıydılar. Hayallerindeki kadın uzun boylu, zarif, kibar ve kusursuz bir stil ve tasarım anlayışına sahipti. Bobbi ise bu kadının tam tersiydi.

Ama kendisi için çok şey ifade eden bu kadına nasıl karşılıksız seks teklif edebilir ve ilişki bittikten sonra hâlâ arkadaş kalmayı bekleyebilirdi? Bobbi ondan daha fazlasını bekleyebilirdi ve sonunda onun kalbini kırabilirdi. Bu düşünce kesinlikle dayanılmazdı.

Bobbi kollarını göğsünde sıkıca kavuşturdu ve gözlerini tabağına indirdi, yanaklarının renginin parladığını biliyordu ama şu anda bu konuda pek bir şey yapamazdı. Yerin bir an önce açılmasını diledi.

ve onu yutacaktı - çok utanmıştı. Neyse ki artık onun hain göğüslerine bakmıyordu; onun yerine dikkatle tabağına odaklanmış, çenesini sıkmış ve ellerini masanın üzerinde yumruk haline getirmişti. Tabağına o kadar odaklanmıştı ki, kız tabağın havalanmaya başlamasını bekliyordu.

"Özür dilerim. . ." Kelimeler o kadar sessizdi ki, etraflarındaki kalabalığın uğultulu konuşmaları tarafından neredeyse yutuldu ve eğer alev alev yanan gözlerini onunkilerle buluşmak için kaldırmasaydı, Bobbi bunu hayal gücü olarak görmezden gelirdi. "Bu tamamen haddini aşmaktı."

"Hangi kısmı? Giyim tarzımla ilgili yorumun mu yoksa benim ..." Hâlâ çapraz kollarıyla koruduğu göğüslerine doğru başını salladı. Adamın gözlerinin tekrar göğsüne kayışını ve yüzüne geri dönmeden önce uzun bir süre oyalanışını izledi.

Rahatsız bir şekilde boğazını temizledi.

"Bunu kişiselleştirdim - senin bedenini bu işe karıştırmamalıydım," diye itiraf etti.

"Giyim tarzımı eleştirdiğinde bu zaten kişiseldi," diye belirtti.

"Bobbi, etrafımız erkeklerle çevrili, hepsi de seni tanımıyor. . . ve o sortlar bir azizi bile baştan çıkarır." Adamın elmacık kemiklerini boyayan donuk kırmızı renk dikkatini çekti ve aklına ilginç bir olasılık gelince gözlerini kıstı.

"*Seni* baştan çıkarıyorlar mı?" Doğru - beyni ile ağzı arasında bir filtreye ihtiyacı vardı - çünkü aklına gelen her şeyi söylemeye devam edemezdi. Yine de ... elmacık kemiklerindeki kırmızı leke koyulaştı ve amansızca yayıldı.

"*Hayır!* Tabii ki *hayır*..." Gözlerini adamın yüzüne dikti, adamın gözleriyle tam olarak buluşamadığını fark edince büyüldü ve zaman zaman kendisini bu kadar tedirgin eden bu adamın yanında ilk kez kendini kontrol altında ve güçlü hissetti. Kollarını kasten indirdi ve ona doğru eğilmeden önce tabağının iki yanına dayadı. Adamın gözlerini tekrar yüzüne dikmeden önce göğüs dekoltesine yönelttiği kısa, panik dolu bakışla ödüllendirildi - ve o zaman bile ağzından daha yukarı bakamıyor gibiydi. Onu daha da fazla test etmeye karar vererek, alt dudağını ıslatmak için dilini dışarı çıkardı ve gözleri vahşi bir konsantrasyonla dilinin yavaş, kasıtlı hareketini takip ederken yutkunurken boğazının sarsıcı hareketini fark etti.

"Bunca yıldan sonra giyim tarzımı değiştirmiyorum, Gabe," dedi ve Gabe'in gözleri onunkilerle buluştuğunda tekrar odaklandı. "Bu seni daha önce hiç rahatsız etmedi, peki şimdi farklı olan ne?"

"Beni rahatsız etmiyor." Birkaç dakika içinde iki bariz yalan. Bobbi eğlenmeye başlamıştı.

"O zaman neden bahsettin?" diye itti.

"Bir şey söylediğimi unut." Hafifçe titreyen elleriyle bıçağını ve çatalını aldı. Kadın cevap vermedi ve adam çatal bıçağı tekrar yere bırakana kadar ona bakmaya devam etti. "Erkekleri anlamıyorsun, Bobbi.

. . . kolayca tahrik olurlar ve . . ." Zengin kahkahası onun sözünü kesti ve bu ses onun garip konuşmasını cümlelerin ortasında durdurdu.

"Gabe, ben saf değilim. Bana kuşları ve arıları açıklamana ihtiyacım yok. İnan bana, bu ders için çok geç kaldın."

"Bununla tam olarak ne demek istiyorsun?" Adamın sesi tehlikeli bir hal almıştı ve kadın ona sadece gülümsedi.

"Endişelenmene gerek yok," dedi eliyle bir fiske vurarak. Kendi kaplarını aldı ve yemeğine zevkle daldı, aniden kendini aşırı neşeli hissetti. "Yemeğini ye, soğuyor." Adam bu sözlerle sinirlendi ve konuyu tekrar açmaya çalıştıysa da kadın onu duymazdan geldi ve Corvette'i öve öve bitiremedi, araba için neler planladığını anlattı.

"Bu işe bu kadar yatırım yaparak aptallık ettiğimi düşündüğünü biliyorum," dedi, Gabe'in konuşmaya homurdanma ve baş sallamadan başka bir katkısı olmadığından ve Gabe'in daha önce iş anlayışına yönelttiği diğer eleştirileri keskin bir şekilde fark etmesine neden olduktan sonra.

"İş için uzun vadeli bir planın olsaydı daha az endişelenirdim," diye itiraf etti. "Ama bunu söylerken, dükkânı başarıya ulaştırma yeteneğine güvenmediğimi belirtmek istemedim Bobbi." Ne yazık ki kulağa *tam olarak öyle geliyordu* ve Bobbi hâlâ Gabe'in kendisine güvenmemesinden dolayı incinmişti. Gabe ona her zaman, aklına koyduğu her şeyi başarabileceğine son derece inandığını hissettirmişti. Bu yüzden daha önce ondan duyduğu şüphe, düpedüz alaycılık onu çok derinden yaralamıştı. Şimdi omuz silkti ve -kendisini istemeden incittiğinde her zaman yaptığı gibi- *onu* daha iyi hissettirmek için bunu bir kenara itti.

"Sorun yok." *Tamam değil.* Bilinçaltı öfkelenmişti. "Sadece endişelendiğini biliyorum." *Endişelenmene ihtiyacım yok! Desteğine ihtiyacım var. Senden*

bana ve yapabileceklerime inanın.

Gabe söz konusu olduğunda her zaman olduğu gibi gerçekten ne hissettiğini dile getirmedi. Arkadaşlıklarının hatırı için sessiz kaldı.

Her şey yeniden yoluna girdiği için rahatlamış olan Gabe ona gülümsedi. On dakikadan fazla bir süredir göğüslerine bakmamıştı ve bir dakikadan fazla bir süredir de onları neredeyse hiç *düşünmemişti*. Neyse ki rahatsız edici sorgulama tarzını geride bırakmıştı ve tanıdık bir bölgeye geri dönmüşlerdi. Jason'ın arabasıyla ilgili planları hakkındaki haksız -asılsız olmasa da- zinger'ı affedilmişti. Her şey neredeyse normale dönmüştü... ta ki Jason yanında uzun boylu, gülümseyen bir adamla masalarına gelene kadar.

"Hey çocuklar, size katılmamızın sakıncası var mı?" Olumlu bir yanıt beklemedi ve birkaç sandalyeyi sürükleyerek getirdi ve diğerine oturmadan önce adamı birine oturttu.

"Gabe, Bobbi, bu Kyle Foster, eski bir arkadaşım." Adam uzanıp Gabe'in elini sıktıktan sonra sandalyesini Bobbi'ninkine doğru eğdi ve onun elini daha yumuşak bir şekilde kavrayıp dudaklarına götürdü.

"Büyülendim." Adam sırtıttı ve Bobbi güldü; adamın yalaka ilgisinden hoşlandığı belliydi.

"Demek Bobbi, ha? Bu alışılmadık bir isim." Sesini alçak ve samimi tuttu ve bu Gabe'in son sinirini de bozdu.

"Aslında Roberta. Roberta Richmond." Gabe bunu duyduğuna inanamıyordu. Kimseye tam adını söylemezdi. Bunu gönüllü olarak söylemesi son derece olağandıydı.

Jason onun dikkatini çekmeye çalışarak, "Gabe, yapmak istediğim birkaç yatırımla ilgili tavsiyeni almak istiyorum," diyordu ama Gabe, Bobbi ile Foster arasındaki kısık sesli konuşmayla ilgilenmekten arkadaşına odaklanamıyordu.

"Hey, dostum," Jason elini Gabe'in gözlerinin önünde sallayarak dikkatini çekmek istedi ve Gabe gözlerini kırpıştırarak ona baktı.

"Ne?" diye tersledi, sesi alçak ve sinirliydi. Jason ona doğru eğildi.

"Burada benimle çalış, kardeşim." Sesini sadece Gabe'in duyabileceği kadar alçak tuttu. "Kyle Bobbi'yle tanışmak istedi. Adam aşık olmuş, bu yüzden onunla sohbet etmesi için ona bir şans ver. O iyi bir adam."

Bobbi'ye bu pislği mi ayarlıyordu? Gabe neredeyse bir yudum birayla boğuluyordu ve Jason'a ters ters bakmamak için elinden gelen her şeyi yapmak zorundaydı. Dikkatini tekrar Bobbi ve Foster'a verdi ve adamın Bobbi'nin kulağına bir şeyler fısıldadığını, Bobbi'nin de adamın söylediklerini yüzünde mutlu bir gülümsemeyle dinlediğini fark edince telaşlandı. Bu gülümseme göz *kamaştırıcıydı* ve Gabe'in dişlerini tamamen kenetlemişti. Gabe onun kendisine en son ne zaman böyle gülümsediğini hatırlayamıyordu. Aslında, onun kendisine *hiç böyle gülümsediğini* hatırlamıyordu.

"Bobbi," diye homurdandı. "Gitme zamanı."

Jason, sadece Gabe'in duyabileceği şekilde sesini alçaltarak küfretti. "Hadi ama, Gabe. .. iyi anlaşıyorlar."

Foster, "Onu dükkânına geri götürmemin bir sakıncası yok," diye gönüllü oldu. Bobbi adamın önerisini kabul ettiğinde Gabe ona bu hoş karşılanmayan teklifle ne yapması gerektiğini söylemek üzereydi. Jason bunun *harika bir* fikir olduğunu coşkuyla kabul edince tamamen oyun dışı kaldı.

"Bobbi?" Sesini makul ve gözlerini düz tuttu ama kadın ona zar zor baktı.

"Ben iyiyim Gabe, eminim Kyle sağ salim dönmemi sağlayacaktır." Kyle'ın bu rahat tavırları çok canını yaktı ve Gabe kendini mantıksız bir şekilde ihanete uğramış hissetti. Ceketinin cebinden cüzdanını çıkardı ve masaya ikisinin de yemeğini karşılayacak kadar para bıraktı. Kapıdan çıkarken peşinden gelen neşeli "görüşürüz" korosunu duymazdan gelerek arkasına bile bakmadan uzaklaştı.

Arabasına vardığında ellerini arabanın tavanına dayadı ve derin bir nefes aldı. Barın pencerelerinden baktı ve Bobbi'nin Foster'ın az önce söylediği bir şeye güldüğünü gördü ve lastiğini tekmelemekten zorlukla kaçındı.

Tamam, ondan etkilenmişti ama *kıskanıyor* olamazdı, değil mi? Bobbi'nin başka bir adamla takılması, ona karşı hissettiği bu saçma arzusun üstesinden gelmek için tam da ihtiyacı olan şey olabilirdi.

Başını salladı, elini saçlarında gezdirdi ve arabasına bindi. Aşırı yorgun ve azgındı. Dinlenmeye ve hayatında bir kadına ihtiyacı vardı. Dinlenmeyi hemen halledebilirdi ve kadın arkadaşlığı konusunda her zaman birkaç beklentisi olmuştu. Tek istediği

Hayalini kurmaktan kendini alamadığı *Bobbi'yken*, başka bir kadınla zaman geçirme düşüncesi biraz heyecan uyandırdı.

Bobbi, Kyle Foster'dan gerçekten hoşlanıyordu; esprili ve çekiciydi ve dükkânına dönerken kendini onun arkadaşlığından keyif alırken buldu. Arabayı durdurduğunda, etrafa bir göz atması için onu içeri davet etti.

"Buna bayılırım," diyerek heyecanla dışarı çıktı ve arabanın kapısını açmak için aceleyle yolcu tarafına geçti. Bu, erkek fatma Bobbi'ye çok az erkeğin yaptığı büyüleyici bir jestti ve Bobbi'nin gururu okşanmıştı.

"Vay canına, bu harika Roberta." Dükkânda dolaşırken, Craig'in motoru sökmek için vinci kullandığı Corvette'in önünde duraklamadan önce aletleri hafifçe eliyle yoklarken sesi oldukça etkilenmiş gibiydi. Yaşlı adam dikkatini tekrar arabaya vermeden önce dalgın bir selam verdi.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı. Kyle çekici yüzünde sıcak bir gülümsemeyle ona döndü.

"Yani . . . Bir ara dışarı çıkmak ister misin diye merak ediyordum? Öğle ya da akşam yemeği, belki?" Tam saçma bir bahane uydurmak üzereydi ki kendini durdurdu. *Neden olmasındı ki?* Gabe duygularına asla karşılık vermeyecekti ve bir gün onun kendisi için doğru kişi olduğunu fark edeceği umuduyla mükemmel erkekleri geri çevirmeye devam edemezdi. Ama sonra Gabe'in daha önceki giyim tarzına verdiği *tuhaf* tepkiyi düşündü ve kendini tamamen kendi kendini şımartan bir "*ya öyle olsaydı*" krizine girerken buldu.

"Roberta?" Kyle'ın sessiz sesi onu en sevdiği fantezi olan Gabe'in onu kollarının arasına alacağı düşüncesinden uzaklaştırdı ve kendine geldi. Bir erkekle arkadaştan öte bir şey olarak çıkmak ona iyi gelebilirdi ama Gabe'e karşı hissettiklerini düşününce, Kyle gibi mükemmel bir erkeği oyalamak pek de doğru görünmüyordu.

"Bunu çok isterim aslında," dedi kararsızca. Gülümsemesi genişledi ve gözlerinin kenarları çekici bir şekilde kırıştı. Gabe kadar muhteşem değildi ama zaten çok az erkek öyleydi ve Bobbi o anda tanıştığı her erkeği Gabe'le kıyaslamayı bırakmaya karar verdi - bu adil değildi. Kyle

Uzun boyluydu, kirli sarı saçları, kibar gri gözleri ve bir açık hava adamının erkeksi sarp yüz hatları vardı. Peyzaj mimarıydı ve dışarıda geçirdiği onca zaman tenini çekici bir şekilde koyulaştırmıştı. Ayrıca şortu, atleti, dağınık saçları ve her şeyiyle ondan hoşlanıyor gibiydi ve bu, Gabe'le öğle yemeğinde yaptığı konuşmadan sonra onun egosunu yatıştırmıştı.

"Orada bir yerde bir 'ama' seziyorum," diye gözlemledi onu dikkatle izlerken.

"*Ama . . .*" Ama tam olarak ne? Ama en iyi arkadaşına aşık mı? Ama onun cazibesinden habersiz bir adamı mı arzuluyordu? Aklına gelen her düşünce aptalca ve mantıksız görünüyordu. O bir aptaldı. Bu gerçeğe karşı kör değildi ama yine de . . . *ummaktan kendini alamıyordu*. Sessizce içini çekti. "Ama şu anda gerçekten tuhaf bir yerdeyim."

Düşünceli bir şekilde başını sallamadan önce bunu düşünmüş gibiydi.

"Sana baskı yapmayacağım ama o tuhaf yerden çıkmayı başardığında gelecekte bir ara bir şeyler içme fikrine açık olup olmadığını bilmek isterim."

"Evet," dedi rahatlamış bir gülümsemeyle. "Kesinlikle."

"İşte kartım." Adam kâğıdı uzatırken eli Bobbi'ninkine değdi ve Bobbi, Gabe'in teni yanlışlıkla kendisinininkine değdiğinde hissettiklerine yakın bir şey hissetmeyince hayal kırıklığına uğradı. Gerçekten de ümitsiz bir vakaydı.

"Teşekkür ederim," dedi, parmaklarını gösterişsiz kartvizitin üzerindeki kabartmalı harflerin üzerinde gezdirerek. Ona başka ne söyleyeceğini gerçekten bilmiyordu ve adam da bunu hissetmiş olacak ki ziyaretini kısa süre sonra sonlandırdı.

"Umarım yakında tekrar görüşürüz," dedi Bobbi onu arabasına kadar geçirirken ve rahatsız bir şekilde gülümsedi. Bobbi, işine odaklanmayı tercih ederek bir yıldan uzun bir süredir flört oyununun dışındaydı ve ondan önce bile sadece ara sıra çıkmıştı çünkü tanıdığı erkeklerin çoğu birlikte büyüdüğü arkadaşlarıydı. Ona romantik bir ilgi gösteren birkaç erkek de Gabe'le kaçınılmaz bir karşılaştırma sonucunda hep kaybeden taraf olmuştu.

Bu yüzden otoparkta durdu ve mükemmel bir adamın daha hayatından çıkıp gidişini izledi ve kendini bir kez daha diğer olasılıklara kapattığı için aptal gibi hissetti. Bu kıramadığı bir döngü gibiydi.

Bobbi tulumunu giyip tekrar yerde onlara katıldıktan sonra Craig usulca, "Şu haline bak," diye takıldı. "Bir adamla gidiyorsun ve bir başkasıyla geri geliyorsun."

"Gabe bir 'erkek' değil, o sadece *Gabe*," diye mırıldandı gözlerini yere indirerek ve Craig homurdandı.

"Elbette öyle." Bu alaycı cevap, kızın başını kaldırıp endişe içinde adamın bakışlarıyla buluşmasına neden oldu.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu, yüzü utançtan kızarmıştı. Craig, Sean ve Pieter'ın konuşmalarını dinlemediğinden emin olmak için odaya hızlı bir bakış attı ama diğer iki adam da kendi işlerine odaklanmıştı.

"Ne demek istediğimi anlıyorsun," dedi yaşlı adam ciddiyetle. "Ondan hoşlanıyorsun. Ergenlik çağında iki kızım var ve gönül işleri söz konusu olduğunda sen de en az onlar kadar şeffafsın." Ergen kızlarla karşılaştırılmak ne kadar aşağılayıcı.

"Harika," dedi nefesinin altından. "Bu iş iyice saçma bir hal almaya başladı." "Seni utandırmak istememiştim patron. Sadece geri gelmen hoşuma gitti. diğer adamlar. Süslü takım elbiseleri ve parlak ayakkabılarıyla Gabe'e bakıp durmayı bırakmanın zamanı geldi. Bu yeni adam ellerini nasıl kirleteceğini biliyor gibi görünüyor."

"O yeni adam değil," diye düzeltti, neden hâlâ onunla bu konuyu konuştuğunu merak ediyordu. Craig bu dünyada gönül meseleleri hakkında danışacağı son kişiydi. Geçen yılki yıldönümünde, karısının haftalar öncesinden işaret ettiği şık İtalyan restoranında rezervasyon yaptırmayı unutmuş ve bunu bir pizzayı mikrodalgada pişirip kutu şarapla servis ederek telafi etmişti. O gece kanepede uyuduğunu söylemeye bile gerek yok; bu olaydan sonra günlerce hayıflanmıştı. Kağıt peçeteler ve birkaç kokulu mumla servis etmek için her şeyi yaptığında karısının "mantıksız" tepkisini hala anlayamıyordu. Karısı bulaşık derdine düşmesin diye kâğıt tabak bile kullanmıştı.

"Her neyse, ortada ne eski ne de yeni bir adam var, o yüzden bu saçma konuyu kapatalım ve işimize dönelim." Omuz silkti ve kendisine söyleneni yaptı. Bobbi onun gidişini izledi ve Kyle'ı arayıp onu içki randevusuna götürmek istedi.

Gabe huzursuzdu.

Hissettiklerini tarif edecek başka bir kelime yoktu. Yerleşemiyordu. Ev boş ve kocaman görünüyordu. Evi hakkında ilk kez böyle hissediyordu. Evin Chase ile ortak sahibi olmasına rağmen, kardeşinin de Camps Bay'de bir dairesi vardı ve şehir dışına çıktığında sık sık orada kalıyordu. Elbette bir temizlik personeli vardı ama hiçbiri evde yaşamıyordu.

Gabe yıllardır evi kimseyle paylaşmamıştı ve genellikle huzur ve sessizlikten memnundu. Ancak bu gece, aşırı enerjisi onu çıldırtıyordu. Sözde "kara" defterindeki (aslında sadece telefonundaki bir klasördü) kadınlardan birkaçıyla temasa geçmişti ama sonuçta hiçbiriyle bir randevu ayarlayacak enerjiyi ya da eğilimi toplayamamıştı. Görüşmeleri "bir ara" onlarla tekrar iletişime geçeceğine dair belirsiz sözlerle sonlandırmış ve şimdi hiçbir şeye konsantre olamadığını fark etmişti.

Saate baktı -sekizi biraz geçiyordu- ve birkaç kadeh bir şeyler içmek için Manny'nin yerine gitmeye karar verdi. Birkaç dart oyunu, eğlenceli bir arkadaşlık, zararsız bir flört... tam da doktorun istediği şeydi.

Bu yüzden on beş dakikadan kısa bir süre sonra kendini Richmond'un kapı zilini çalarken bulduğunda kafası biraz karışmıştı. Önce cevap gelmeyince düğmeye tekrar bastı ve evin içinde yankılanan derin *bingbong sesini* dinledi. Zili üçüncü kez çalmak üzereydi ki, kapı yıpranmış görünen Mike Richmond tarafından sarsılarak açıldı. Uzun boylu adam kenara çekilip içeri girmesine izin vermeden önce gözlüklerinin kenarından Gabe'e birkaç dakika baktı. Hiçbir şey söylemedi, sadece çalışma odasına giden yolu gösterdi. Oda puro dumanı kokuyordu -bu alışkanlığını sürdürmesine izin verilen tek odaydı- ve büyük ekran akıllı televizyonda bir film duraklatılmıştı.

Yaşlı adama bir kez daha baktığında, Mike'ın Bobbi'nin şaka hediyesi olan yakışıklı bir sigara ceketini ve bir çift rahat pantolon giydiğini gördü. Erkek mağarasında dinlendirici bir akşam geçiriyor gibi görünüyordu. Mike Richmond nadiren rahatlardı, bu yüzden Gabe onu rahatsız ettiği için kendini biraz suçlu hissetti.

"Bir sorun mu var, Gabriel?" diye sordu yaşlı adam, Waterford kristal viski bardağını doldurup uygun sürahiye soru sorarcasına kaldırarak. Gabe başıyla onayladı ve gömleğinin üst iki düğmesini açtı. Genelde ofisten geldikten sonra daha az kısıtlayıcı kıyafetler giyerdi ama hâlâ gıcır gıcır gömleğini ve takım pantolonunu giyiyordu - en azından kravatını ve ceketini yolda bir yerlerde kaybetmişti.

Dolu viski bardağını Mike'tan aldı, aynı anda kol düğmesini çözdü ve bardağı diğer eline geçirip aynı şeyi diğer kol düğmesiyle yapmadan önce kolunu dirseğine kadar kıvırdı. Mike yine rahat koltuğuna çökmüştü ve nadiren çok şey kaçıran o zeki kehribar gözleriyle onu izliyordu. Gabe onun incelemesinden kaçınarak karşısına oturdu, Glenlivet'den bir yudum aldı ve hafif bir iç çekişle deri koltuğa yaslandı.

"Eee?" Mike uzun bir sessizlikten sonra purosundan bir nefes çekerek sordu. "Şunlardan bir tane alabilir miyim?" Gabe sordu ve Mike kör purosunu salladı

sandalyelerinin arasındaki masada duran maun humidorun yanına gitti.

"Buyurun..."

Gabe homurdanarak teşekkür etti ve pahalı Küba sigaralarından birini seçmek için acele etmedi. Hoşuna giden bir tane bulduğunda, başparmağı ve işaret parmağı arasında yuvarladı ve kesiciye uzanıp ucunu kesmeden önce derin bir nefes aldı.

"Ne izliyorsun?" Gabe dişlerinin arasına sıkıştırdığı puronun etrafında sordu. Puroları nadiren yakardı ve bu gece de yakıp yakmayacağından emin değildi.

"Zor Ölüm," diye yanıtladı yaşlı adam.

"Aah. İyi olanlardan biri." Gabe sırıttı.

"Bana burada ne yaptığını söylemeyecek misin?"

Gabe, nemlendiricinin yanında duran uzaktan kumandayı eline alarak, "Saklayacağım," diye karşılık verdi. "John McClane'in kış tekmelemesini izlemeyi tercih ederim."

İkisi de bir daha konuşmadan önce, esprili tek cümleler ve gürültülü patlamalarla dolu bir yarım saat daha geçti.

"Bobbi burada değil mi?" Gabe on dakika önce yaktığı purosunun ucunu üfleyerek rahatça sordu. "Bu filmi çok sever."

"Onu görmedim ama Faye bana bazı arkadaşlarıyla dışarı çıktığını söyledi. Bana sorarsanız tam zamanında," diye mırıldandı Mike, gözlerini ekrandan ayırmadan.

"Ne demek istiyorsun?"

"Demek istediğim, kız zamanın yarısında kadın olduğunu unutuyor gibi görünüyor. Başka kadınlarla vakit geçirmesi ona çok iyi gelecektir. Ve arkadaşın De

Lucci'nin karısı çok iyi bir hanımefendi." "Yani o adamlar çıkmıyor mu?"

Yaşlı adamın bakışları keskinleşti. "Hangi adam?"

"Bu öğleden sonra onunla barda buluştu ve onunla ayrıldı. Onunla çıkmış olabileceğini düşündüm ..." Ve bu düşünce onu öldürmeye yakın hissettirmişti. Mike o kurnaz gözleriyle onu incelemeye devam etti. "Her neyse, eve ne zaman geleceğini biliyor musun?"

Mike omuz silkti, rahatsız bakışlarını televizyon ekranına kaydırды ve Bruce Willis'in çıplak ayaklarını kırık camların arasında sürükleyişini izlerken yüzünü buruşturdu.

"Kim bilir? Bu işler saatlerce sürebilir."

"Bu saatte dışarıda olması güvenli mi?" Bu Mike'ın dikkatini ekrandaki aksiyondan çekti.

"Geç saatlere kadar dışarıda kalması beni ilgilendirmez. Dükkanını açmış olmasaydı şimdiye kadar tek başına yaşıyor olacağının farkındayım. Ona ne yapacağını söyleyemem."

"Endişelenmiyor musun?"

"İçki içmez ve araba kullanmaz, risk almaz - gayet iyi durumda." "Her şey olabilir ..."

"Bu gerçekten neyle ilgili Gabriel?" diye zekice sordu ve Gabe hemen geri çekildi. Cevabını bilmediği bir soruya nasıl cevap verebilirdi ki?

"Yok bir şey, sadece biraz endişelendim. Sen zengin bir adamsın Mike. Bobbi'nin bu yüzden risk altında olabileceğini hiç düşündün mü?"

"Elbette var. Çocuklarım küçükken üzerlerinde güvenlik detayları vardı, bunu biliyorsunuz. Artık birer yetişkin olduklarından oğullarım kendi güvenliklerini kendileri sağlıyorlar ve Bobbi de tehlikelerin farkında. Kızımı bilirsiniz, inatçı bir kızdır. Ben de uzlaştım. Dükkanının güvenliğini sağlıyorum ama özel hayatı sadece bundan ibaret. Nereye giderse gitsin peşinde iri yarı adamlar olmayacak. Şimdi izin verir misin? Bu sürekli gevezelik olmadan filmimin tadını çıkarmak istiyorum."

Gabe sustu ama yine huzursuz hissetmeye başlamıştı. Mike, Bobbi'nin güvenliği ve emniyeti konusunda nasıl bu kadar iyimser olabiliyordu? Bu, Gabe'in şu ana kadar aklına bile gelmemişti ve birden Bobbi'nin her an kaçırılabilceği korkusuna kapıldı. Kaybetmişti.

Filme ilgi duyuyordu ama zihni hızla akarken bile gözlerini ekrandan ayırmıyordu. Bobbi'ye yönelik riskleri şimdiye kadar neden hiç düşünmemiştir?

Bu onu sinirli yapıyordu.

Purosunun ucunu çiğnedi ve aksiyonu gerçekten görmeden ekrana baktı. Jeneriklerin akmaya başladığını fark eder etmez saatine baktı. Saat onu biraz geçiyordu, eve gelmesi için henüz çok erkendi.

"Sırada ne izlemek istiyorsun?" diye sordu Mike'a. Yaşlı adamın kaşları saç çizgisine kadar kalktı. "Devam filmlerinden birini mi?"

"Son filmi zar zor izlediğin için, ikinci bir filmin ilgini çekebileceğinden şüpheliyim. Şu anda kafanın içinde neler döndüğünü bana anlatmak ister misin Gabriel? İşle ilgili bir şey mi?"

"Bir şey olduğu yok. Ben iyiyim. Sadece gelip biraz takılırım diye düşünmüştüm."

"Takılmak mı?" Mike Richmond kahkahasını bastırdı. "Benimle mi? Eminim *takılmak* için kendi yaşına yakın arkadaşların vardır."

"Bobbi'nin buralarda olacağını düşünmüştüm," diye yalan söyledi. "Eğer film izlemek istemiyorsan, neden bilardo oynamıyoruz?"

"Gabriel, ben sıkıcı bir ihtiyarım ve yatmaya gidiyorum. Eğer gerçekten canın isterse burada kal ve bir film daha izle, mutfaktan bir şeyler al. Faye bu gece kızıyla kalıyor, yani ev sana kalacak."

"Ama ..."

"Ama bir şey yok. Çıkarken alarmı kur." Yaşlı adam ayağa kalktı ve kapıya doğru yürüdü. "İyi geceler."

"İyi geceler."

Kapı adamın arkasından kapanırken Gabe içini çekti ve ayağa kalkarak Blu-Ray oynatıcının yanındaki diskleri dalgınca karıştırdı. Başka bir modern "klasiğe" sadık kalmaya karar vererek *Con Air*'i makineye taktı ve gönülsüzce arkasına yaslanıp izlemeye koyuldu. Filmin onuncu dakikasında telefonunu eline aldı.

Bobbi titreşen telefonuna baktı ve kimin aradığını görünce bir an duraksadı. Dikkatini yeniden telefona vermeden önce aramayı duymazdan geldi.

Çemberin ortasında oturan Bronwyn'e baktı ve sonra kadının elindeki nesneyi görünce öfkeyle kızardı.

"Aman Tanrım, bu şey bir canavar!" Alice ciyakladı.

"Bryce'la *hiçbir ilgisi yok*." Bronwyn elindeki şeyi umursamaz bir tavırla salladı.

"Ya da Sandro," diye ekledi Theresa sadakatle.

"Lütfen, Rick o şeyin hakkından gelebilir." Lisa kıkırdadı.

"Hmmm... şimdi bu açıdan bakınca Pierre'den daha küçük olduğu kesin," dedi Alice zorlukla bastırılmış bir gülümsemeyle. "Bunu neden tekrar yapıyoruz? Hiçbirimizin bunlara gerçekten *ihtiyacı yok*."

"Kimsenin gerçekten bu kadar büyük bir taneye ihtiyacı var mı?" Bobbi dehşete düşmüş bir halde sordu. Bronwyn bir seks oyuncakları partisi düzenliyordu ve tüm ürünler bölgedeki tanınmış bir yetişkin mağazasından alınan numunelerdi. Diğer dört kadın da başlarını Bobbi'ye doğru çevirdi, yüzlerinde farklı derecelerde acıma ifadesi vardı.

"Bu da soruna cevap oldu Alice. Tanrım, Bobbi, sana bir erkek arkadaş bulmalıyız!" Lisa inledi.

"Bugün bir erkekle tanıştım sayılır," diye kendini beğenmiş bir şekilde onlara bilgi verdi ve hepsi ciyakladı, devasa vibratör anında unutuldu. Bobbi arkadaşlarıyla yaptığı bu kız kıza seanslardan gerçekten keyif alıyordu. Birkaç yıl önce Theresa'yla tanışmadan önce hayatında pek kadınsı bir etki olmamıştı. Büyürken tüm arkadaşları erkekti ve Gabe'in annesi ile Faye onu daha kadınsı bir yöne yönlendirmek için ellerinden geleni yapmış olsalar da, Bobbi erkeklerden oluşan ailesine uyum sağlamaya o kadar kararlıydı ki, iki kadın Bobbi'nin ergenlik döneminin yarısında pes etmişti. Bobbi ancak Theresa ve diğer kadınlarla tanıştıktan sonra, uzun yıllar boyunca kadın arkadaşlardan uzak durarak ne kadar çok şey kaçırdığını fark etmişti.

"Ve bunu bize *şimdi* mi söylüyorsun?" Bronwyn homurdandı.

"Şimdiye kadar gündeme gelmemişti," diye omuz silkti, kasıtlı olarak rahattı. Sözleri daha da fazla ciyaklamaya neden olunca yüzünü buruşturdu. Asla alışamayacağı şeylerden biri de diğer kadınların ne kadar tiz olabileceğiydi. Neden bu kadar çok çılgılık attıklarını gerçekten anlayamıyordu.

Lisa, "Bize her şeyi anlat," dedi ve diğer herkes cesaretle başını salladı.

"Anlatacak fazla bir şey yok. Ben ..." Telefonu tekrar çaldı ve ekrana baktı. Gabe, *yine...* onun sorunu neydi?

"Bu o mu şimdi?" Theresa sordu, sesi de kişiliği gibi diğer kadınlardan daha yumuşak ve daha az talepkârdı.

"Hayır, Gabe arıyor," dedi yüzünü buruşturarak ve telefonu yine *duymazdan* geldi.

"Bu akıllıca mı?" Theresa tekrar sordu. "Ya acil bir durum ya da başka bir şey olursa?"

Bobbi içini çekerek Theresa'nın haklılığını kabul etti.

Alice makul **b i r ş e k i l d e** , "Eğer tekrar ararsa, her ihtimale karşı cevap verecektir," dedi. "Peki bu arada bize şu adamdan bahseder misin?"

"Anlatacak fazla bir şey yok." Bobbi gülümsedi. "Jason bizi tanıştırdı ve bana çıkma teklif etti."

"Adı ne onun?" Alice bilmek istiyordu.

"Yakışıklı mı?" Lisa araya girdi.

"Ne iş yapıyor?" Bu Bronwyn'den geldi.

"İyi biri mi?" Theresa'ya bu soruyu sorması için güven.

"Adı Kyle, yakışıklı biri; uzun boylu ve sarışın ... harika gri gözleri var."

"Tam benim tipim," diye iç geçirdi Bron. Kocasısı Bryce uzun boylu ve sarışındı.

"Benimki de," diye onayladı Lisa; Bryce'ın aynı derecede sarışın erkek kardeşiyle evliydi.

Alice, "Bırakın bitirsin," dedi.

"O bir peyzaj mimarı." Bunun üzerine hepsi bayıldı. "Açık hava," diye mutlulukla iç geçirdi Alice. "Açık havada olanları severim."

"Rahatlamak için kaya tırmanışı yapıyor," diye devam etti Bobbi, sözünün kesilmesine aldırmadan.

"Rick muhtemelen ona *bayılırdı*," diye homurdandı Lisa. Kocasısı her türlü ekstrem spordan hoşlanan bir adrenalini bağımlısıydı. Gerçi bir yıl önce oğulları doğduğundan beri bunu biraz azaltmıştı.

Bobbi, "O çok iyi biri," diye sözlerini tamamladı.

"Ama . . . ?" diye sordu her zaman dikkatli olan Theresa. Sessiz ve tatlı biri olabilirdi ama nadiren hiçbir şeyi kaçırmazdı.

"Aması yok... hoş, ilginç, yakışıklı, zeki biri. Ondan hoşlanıyorum." Şimdi diğerleri de ona şüpheyile bakıyordu.

"Theresa'ya katılıyorum," dedi Bronwyn. "Orada bir yerde bir ama var."

Telefonu tekrar çaldı ve kulağına götürmeden önce kısa bir süreliğine gözlerini kapattı.

"Gabe?" Sesi amaçladığından daha ani çıkmıştı. "Hey," derinden gelen sesi kararsızdı. "İyi misin?"

"Ben iyiyim... Neden?"

"Bir şey yok..." Uzun bir duraklama oldu. Ona neler oluyordu? "Gabe, her şey yolunda mı? Babam iyi mi? Billy?"

"Hayır. Her şey yolunda. Oldukça geç oldu Bobbi."

"Biliyorum. Bu yüzden beni neden aradığını anlamıyorum." "Sence ne zaman evde olursun?"

"Ne?" Telefonu kulağından çekip bir an için kuşkuyla baktı. "*Neden?*"

"Baban endişeleniyor."

"Öyle mi? Bunu nereden biliyorsun?"

"Onunla daha önce konuştum." Sesi tuhaf geliyordu.

"Peki o zaman, onu arayıp endişelenmemesini söyleyeceğim," dedi ve tekrar konuşmadan önce uzun bir sessizlik daha oldu.

"Yapma. O uyuyor."

"Ne var? Gabe, hiç mantıklı konuşmuyorsun. Sarhoş musun sen?"

"Hayır. Yani birkaç içki içtim ama hiçbir şey ..." İçini çekti, sesi bıkkın bir oflamaydı ve cümlesini yarıda kesti. "Bak, sadece ne zaman evde olacağını bilmek istedim."

"Bu seni ilgilendirmez," dedi ona.

"Neredesin? Size evinize kadar eşlik edebilirim," diye önerdi.

"Tanrı aşkına, Gabe, saçmalıyorsun. Şimdi kapatıyorum." Gabe'in cevap vermesine fırsat vermeden aramayı sonlandırdı ve telefonu kapattı.

"Ve bu," dedi Theresa telefonu göstererek, "daha önce tartıştığımız *ama* olabilir."

Bobbi, "O tam bir kış," diye homurdandı ve Lisa sırttı.

"Geçen gece olanlar hakkında konuşmak ister misiniz?" Theresa sordu ve diğerleri cesaretle başlarını salladılar.

"Sarhoştum ve Gabe'i öptüm," dedi ve birden fazla çift göz açıldı; sadece Theresa şaşırmamış görünüyordu.

"O ne yaptı?" Alice sordu.

"Önce o da beni öptü ama sonra durdu. Ve o gecenin ilerleyen saatlerinde, odasında gömleğini çıkarmıştı ve ben ... ona dokundum," diye itiraf etti, utancını uzak tutmaya çalışıyor ama başaramıyordu.

"Ona dokundun mu? Nasıl dokundu? Nereye dokundu?" Bronwyn sorguladı.

"Göğsü, muhteşem bir göğsü var." Diğer kadınlardan koro halinde onaylayıcı mırıltılar yükseldi. "Ona dokundum ve beni durdurmadan önce izin verdi."

"Peki bu telefon görüşmesi ne hakkındaydı?" Lisa, Bobbi'nin elindeki telefona doğru başını sallayarak sordu.

Bobbi içini çekti ve hafta sonu boyunca Öpücük'ten bu yana ve o tuhaf telefon görüşmesine kadar olan diğer her şeyi anlattı. Sözlerini bitirdiğinde hepsi şaşkınlıkla ona bakıyordu.

"Öncelikle, Kyle Foster kulağa çok sevimli geliyor ve eğer aptal arkadaşına sıırıslıklam aşık olmasaydın, ona dokunmanı kesinlikle teşvik ederdim," dedi Lisa. "Ve ikinci olarak, Gabe gerçekten *de* bir popo ama kulağa tamamen kafası karışık bir popo gibi geliyor." Diğer kadınlar güldü ama Lisa onları görmezden gelerek Bobbi'nin kızarmış yüzüne odaklandı.

Theresa, "Bence o seni istiyor ve bununla nasıl başa çıkacağı konusunda hiçbir fikri yok," dedi.

"Katılıyorum," dedi Bronwyn.

"Ben de," diye onayladı Alice ve Lisa başparmağıyla onayladığını gösterdi.

Bobbi başını sallayarak, "Ben onun tipi değilim," dedi. "Ben de Sandro'nun tipi değildim," diye belirtti Theresa.

"Pierre uzun boylu, sıksa, kusursuz modelleri tercih ederdi," dedi kısa boylu, hafif tombul ve yaralı Alice.

"Rick adrenalin bağımlılarıyla çıkmayı severdi. İnek bir kitapçı sahibi her zamanki kız arkadaşlarından çok farklıydı," diye ekledi Lisa.

Bronwyn, "Zevkler değişir ve erkeklerin -ya da kadınların- istediklerini düşündükleri şey, sonunda elde ettikleri kişi olmayabilir," dedi.

Elbette çok mantıklı olan bilgece sözler ama hiçbirinin söz konusu adamlarla kaybedecek yıllar süren bir arkadaşlığı yoktu. Bobbi başını salladı ve kenarda duran terk edilmiş vibratörü işaret etti.

"Bu şey başka ne yapabilir ki?"

Alice kaşlarını çatarak, "Sonrasında sana sarılamayacağı kesin," dedi.

"Ya da kulağına İtalyanca sevgiler fısıldayamaz." Bunu söyleyen Theresa gözlerinde hülyalı bir parıltı vardı.

"Aman Tanrım, siz çok kötüsünüz! Pes ediyorum." Bronwyn, kocası Bryce odaya girdiğinde elindeki şeyi yana fırlattı. Ayağının dibine düştü ve boş boş baktı. Yüzü kulaklarının ucuna kadar kızardı. Keskin buz mavisi gözleri karısınıninkilerle buluşmak için havalandı ve kadın

Bobbi kahkahasını ya da çığlığını bastırmak için iki eliyle ağzını kapatmıştı, hangisi olduğundan emin olamıyordu.

İşaret dilinde öyle bir şey söyledi ki Bronwyn kıpkırmızı oldu ve işaret dilini anlayabilen diğer kadınlar da güldü. Onlar kadar becerikli olmayan Bobbi kendini kaybolmuş hissetti.

Bryce'ın sert yüzü eriyerek bir sırıtışa dönüştü ve bu da onu bir anda korkutucudan muhteşem birine dönüştürdü.

"Massive Marvin'den sonra siz hanımların yaptığı hiçbir şey artık beni şaşırtamaz," dedi özenle ayarlanmış sesiyle, bir önceki yıl başka bir kızlar gecesinde hep birlikte yaltaklandıkları striptizciye atıfta bulunarak. Bronwyn inledi ve gözlerini kapattı, bu da Bryce'ın sırıtışının genişlemesine neden oldu. "Her neyse, sadece ne zaman bitirdiğinizi kontrol etmeye geldim? Çılgınca mesajlar alıyorum."

"Sandro mu?" Theresa gözlerini devirerek sordu, Bryce'ın gözleri onun üzerindeydi ve adam başını salladı.

"Şaşırtıcı bir şekilde değil. Gabe." Odadaki bütün gözler, tansiyonunun yükseldiğini hisseden Bobbi'ye odaklandı.

"Bu ..." Kelimeler kifayetsiz kaldı ve başını salladı.

Theresa, "Geç oluyor ve hepimizin sabah işi var," diye belirtti. "Ve senin de önünde uzun bir yol var Bobbi."

Bronwyn, "Ve hiçbiriniz bunlardan herhangi birini satın almayacağınıza göre, şimdi bitirebiliriz," dedi.

"Dur bakalım, bir çift ... almayacağımı söylemedim." Lisa, dudaklarını hevesle okuyan Bryce'a ters ters baktı. "*Sakıncası var mı?*"

Güldü ve el sallayarak odadan çıktı. Grup kısa bir süre sonra dağıldı ve Bobbi eve dönerken öfkelenmek zorunda kaldı. Yollar oldukça boştu, bu da sürüşünü on dakika kısaltmıştı. Neredeyse kendi araba yolunu atlayıp Gabe'inkine gidecekti ama sağduyu galip geldi; onunla sabah yüzleşecekti. Bu hafta sonu onunla yeterince uğraşmıştı.

ALTINCI BÖLÜM

Alarmın kapalı olduğunu görünce sinirlenerek kendini eve bıraktı. Babasının dikkatsizliği karşısında iç geçirdi. Binanın her yerinde güvenlik görevlileri vardı ve mülk büyük bir elektrikli çitle çevriliydi, ama o da kendi payına düşeni yapmalıydı. Merdivenlere yöneldiği sırada çalışma odasından gelen bir aksiyon filminin patlayıcı sesini duydu ve babasına ihmalkârlığı için ağzının payını vermek niyetiyle rotasını değiştirdi.

"Alarm öylece kurulmaz ..." Gabe'in uzun boyu büyük deri koltuklardan birinden yükseldiğinde sesi kesildi.

"Dönmüşsün," dedi gereksiz yere. Kız cevap vermedi ve odaya hızlı bir bakış babasının orada olmadığını doğruladı.

"Babam nerede?" diye sordu.

"Uyuyor."

"O zaman neden buradasın?"

"Eve gelmeni bekliyordum. Senin için endişelendim."

"Benim için *endişelenmeye* hakkınız yok." Çantasını sandalyelerden birine fırlattı ve kollarını göğsünde kavuşturdu, midesinde kelebekler uçuşmasına rağmen kontrollü görünmeye çalışıyordu.

"Peki bu öğleden sonra Kyle denen adamla ne konuştunuz?" diye sordu, son sözünü duymazdan gelmeyi tercih ederek ona doğru bir adım atarken. Kadın pozisyonunu korudu, aralarındaki mesafe artık rahat edemeyeceği kadar yakın görünse de geri adım atmayı reddetti.

"Bu seni ilgilendirmez ama bana çıkma teklif etti." Sesi titrek çıkmaya başlamıştı; adam ona doğru bir adım daha attı ve Bobbi kendini av gibi hissetmeye başladı.

"Onunla çıkmayacaksın," diye mırıldandı kendinden emin bir şekilde, üçüncü adımında ona bir santim kadar yaklaşmıştı. Kadın bakışlarını onun üzerinde tuttu.

göğsünde, gözleriyle buluşmayı reddediyor, onu bu kadar iyi tanımasından nefret ediyordu.

"Bundan nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" Güçlü bir ses çıkarmaya çalıştı ama onun yerine sesi belirsiz bir fısıltıya dönüştü ve adam işaret parmağını kullanarak gözleriyle buluşana kadar çenesini eğdi.

"Çünkü *beni* istiyorsun."

Sadece dört kelimeyle en derin, en karanlık sırlarından biri açığa çıkmıştı. Aralarında yaralı bir hayvan gibi kıvranıp duruyordu ve Bobbi bunu inkâr etmekte kesinlikle çaresizdi. Gerçeğin orada, yüzünde ve gözlerinde görülebileceğini biliyordu. Bobbi'nin hırıltılı nefes alış verişini duyabiliyor ve onun kırılğan boynunu avuçlarının arasına almak için uzandığında hızla atan nabzında hissedebiliyordu. Başparmaklarıyla çenesinin altını okşayarak zaten titreyen bedenine saf bir hisle ürpertiler gönderdi. "Gabe" diye fısıldadı, gözleri onun ağzına kayarken dudaklarını ıslattı.

O ağzın güzel bir gülümsemeye dönüşmesini ve ardından dünyanın en mucizevi dört kelimesini oluşturmasını izledi.

"Ben de seni istiyorum."

"Oh." Ses, şaşkınlık ve inançsızlık dolu bir soluktu. Bu nasıl mümkün olabilirdi?

"O öpücüğü düşünmeden edemiyorum," diye devam etti. "Ya da ellerinin üzerimde nasıl hissettirdiğini. Nasıl oldu da muhteşem vücudunu daha önce fark etmedim?"

"Dur," diye fısıldadı ve adamın gözleri şaşkınlıkla karardı.

"Ne?"

"Konuşmayı kes" diye açıkladı, parmak uçlarına kalkıp ağzını onunkine yapıştırmadan önce. Öpücüğe doğru eğilip kontrolü ele aldığı anda nefesi yarı soluk yarı iniltiydi. Elleri boynundan ayrılıp saçlarına gömüldü ve öpücüğü derinleştirebilmek için başını geriye doğru çekti. Dudaklarını ayırdı ve adamın dili içeri girerek beraberinde gelgitli bir his dalgası getirdi. Her tadın, her kokunun, her hissin tadını çıkardı. Ellerin gömleğinin altına nasıl girdiğini bilmiyordu ama sert göğsündeydi, hatlarını, sıkılığını, saçlarının tozunu keşfediyordu, sonra parmakları geniş omuzlarına girene kadar belinden güçlü sırtına doğru dolandı.

Sırtını duvara dayayana kadar onu kaydırığının belli belirsiz farkındaydı. Başını kaldırdı, gözleri buğulanmış, yanakları kızarmış ve ağzı şişmişti.

"Tamam mı?" diye sordu ve kadın başını salladı. Dudakları kızın boynundayken, köprücük kemiğine kadar yalayıp emerek inmeden ve atletinin askısına sokulmadan önce bu hareketi fark etmemiş gibiydi.

"Şu lanet olası üstlerin beni deli ediyor," dedi kalın bir sesle, bir elini yardım etmek için yukarı kaldırarak. Bobbi şaşkınlık içinde adamın kayışı omzundan aşağı, bükülmüş dirseğinin etrafından geçirmesini ve sonra bileğinden tutup tamamen çıkarmasını izledi. İşlemi diğer kayışla da tekrarladı, ta ki sadece göğüslerinin hafif eğimi giysiyi yukarıda tutana kadar. Her iki bileğini de bir eliyle kelepçeleyip başının üstündeki duvara sabitlemeden önce kısa bir süre için yaptığı işi incelemek üzere durakladı.

"Öğleden sonra söylediklerimi unut." Gözleri onu yiyip bitirdi, ağızla göğüslerinde gezindi. "Asla sütyen giyme."

Serbest elini vücutlarının arasına soktu ve parmaklarıyla bir göğsünün dış kenarını hafifçe çizdi. Bobbi o iri eli izlerken nefesi kesildi ve tutuldu, adamın koyu teni ile üstünün beyazlığı arasındaki keskin kontrasttan büyüldü. Uzun parmaklarından biri pamuğun üzerindeki hassas teni okşadı ve Bobbi'nin dizlerinin bağı çözüldü.

"Lütfen," diye inledi ama adam elindeki işe o kadar yoğunlaşmıştı ki onu duymuyor gibiydi. *Sonsuza dek* eli yumuşak bir şekilde göğüslerinden birinin üzerine kapandı ve ağırlığını test etmek ve şeklini öğrenmek için hafifçe sıktı. Adamın teni ile kadının teni arasındaki pamuk bariyer, Bobbi'yi çılgına çeviren erotik bir hayal kırıklığı unsuru ekledi. Kendini adamın eline doğru itti ama adam hemen elini bıraktı. Elleri görev değiştirdi ve diğer göğüs de aynı eziyetli muameleyi gördü.

"Gabe . . . daha fazla," diye yalvardı ve bu kez Gabe onu dinledi ve başparmağı onun dayanılmaz derecede hassas tepesine hafifçe vurdu; başparmağın ve kumaşın şişmiş uca sürtünmesi kadının ona doğru eğilmesine neden oldu ve kadın onun gergin ereksiyonuna doğru ittiğinde tısladı.

"Tanrım," diye inledi, kızın bileklerini serbest bıraktı ve onu odaya ilk girdiğinde oturmakta olduğu koltuğa doğru sürükledi. Oturdu ve onu kucağına oturtana kadar üstüne yerleştirdi, ıslak göbeği sertliğine çok sıkı bir şekilde sıkıştı - şortunun kotu ve takım elbisesinin kumaşı her ikisinin de uyarılmasını gizlemek için hiçbir şey yapmıyordu.

Atleti beline kadar çekti ve sonra uzun bir süre çıplak göğüslerine baktı.

"Tanrım, mükemmeller," dedi saygıyla, ellerini kaldırıp avuçlamak, keşfetmek, kızdırmak ve eziyet etmek için. Birini yukarı kaldırdı ve dudaklarına götürdü, kabaca ağzına çekmeden önce işkence görmüş tepesini sıcak diliyle nazikçe okşadı. Şefkat ve sertliğin birleşimi harika hissettirdi ve işlemi diğer göğsüyle tekrarladığında, kaçınılmaz olanın gerçekleşmesini önlemek için çaresizdi. Onu o kadar uzun zamandır istiyordu ki bir patlamaya hazırды, içgüdüsel olarak ereksiyonunun sırtına binerken ağzının göğüslerinde olması, onu hayatının en büyük orgazmına döndürmek için fazlasıyla yeterliydi.

Kadın geliyordu! Bu bilgi Gabe'i neredeyse aynı mutluluk dolu yola sürüklüyordu ama bir şekilde kendini kontrol altında tutmayı başardı. *Zar zor.*

O kadar ateşliydi ki. Vücudu gerildi, nefesi kesildi ve kalçalarının zaten seksi olan ileri geri hareketi, kendini ona doğru iterken derin, yavaş bir öğütmeye dönüştü, tam olarak ne istediğini ve nasıl elde edeceğini bilen bir kadın gibi zevkini aldı. Boştaki eli diğer göğsüyle oynarken, başparmağıyla şişmiş ucunu okşarken, meme ucunun sert boncuğunu ağzına emerek ve zevkini en üst düzeye çıkarmak için diliyle fiske vurarak uzatmaya çalıştı.

Sessizce boşaldı; tuttuğu bir nefes, bir dizi yumuşak inleme ve sonra uzun bir nefes verme. Bobbi'si çılgılık atan biri değildi ve bunu da büyük bir tahrik edici bulmadıysa lanet olsun. Göğüs ucuna son bir kez pişmanlık dolu bir öpücük kondurduktan sonra göğsünün sert küresini isteksizce bıraktı. Yüzü adamın boynuna gömülmüş halde ona doğru yığıldı.

Onun ıslak sıcaklığını ağrıyan penisine karşı hissedebiliyordu ve kendi tatminini sağlamak için ona doğru hamle yapmasını engellemek elinden gelen tek şeydi. Kollarını onun beline doladı, ellerinin onun sıkı, kıvrımlı poposunun üzerinde gezinmesine izin verdi ve titreyen bedenini kendine doğru tuttu.

Onu bir sonraki nefesinden daha çok istiyordu ama birkaç temel kural belirleyene kadar bunun daha ileri gitmesine izin vermeyecekti. Eğer bıçak kemiğe dayanırsa, dostlukları bozulamayacak kadar önemliydi ve eğer geçici bir ilişkiyi kaldıramayacağını düşünüyorsa, bu "fasıla" bu kadarla sınırlı kalmalıydı. Bunun nispeten kolay olacağını düşündü

Bu ılgınlığı sistemlerinden attıktan sonra, zaten çok değer verdiği Bobbi'yle normale dönmek istiyordu. Aklındaki karşılıklı yarar sağlayacak anlaşmayı onun da kabul edeceğini bilmeye ihtiyaı vardı.

Acı verici derecede uzun birkaç dakikadan sonra, nefes alış verişi nihayet düzene girdi ve gevşek, doygun vücudu, farkındalığının geri gelmesiyle birlikte gerilmeye başladı. Ellerini vücutlarının arasına soktu ve adamın göğsüne bastırdı, ta ki adam kuşağında oturma pozisyonuna geçmesi için belindeki tutuşunu gevşetene kadar. Adam bu hareket karşısında bir iniltiyi bastırdı, hâlâ dayanılmaz bir şekilde tahrik olmuştu ve kadın özür dilercesine yüzünü buruşturdu.

"zr dilerim," diye mırıldandı, saçının nemli peremini kulağının arkasına sıkıştırırken.

"Sorun yok," dedi.

"İyi hissettirmiyor." Kasıtlı olarak kendini önce yukarı sonra aşağı doğru kaydırdı ve üzerine oturduğu sert sütuna yaslandı. "Bana oldukça rahatsız hissettiriyor."

"*Kes şunu.*" Kız bir kez daha aşağı yukarı kıvrımlı hareketler yaptığında parmakları kızın etine saplandı. Bu baştan çıkarıcı fingerdek de nereden çıkmıştı? Bobbi'nin bu kadar başarılı bir kız olduğunu asla tahmin edemezdi.

"Ama ben ilgilenmek istiyorum." Kız dudak büktü ve adam dayanamayıp kızın dudak bkşn öptü. pcğ kısa ve tatlı tuttu, tekrar kendini kaptırmak istemiyordu ve bu sefer kız arkasına yaslandığında, bu fırsatı değerlendirdi

-Oldukça zgn bir şekilde üstünü dik gğslerinin üzerine geri çekti.

"Sonra," diye söz verdi. "Ama konuşmamız gerek Bobbi." Adamın yüzünü incelemek için arkasına yaslandığında gözlerinde endişe okunuyordu.

"Evet," diye kabul etti. "Var."

"Daha önce de söylediğim gibi, seni istiyorum. . . *ok istiyorum.* Sana karşı böyle *duygular beslemek* garip ama bu çekim o kadar güçlü ki son iki gündür tek düşünebildiğim şey seni soymak oldu. Ama burada göz önünde bulundurulması gereken başka faktörler de var, tatlım."

Bobbi bunun kendisi için daha kolay olduğunu anlıyordu çünkü yıllardır ona karşı böyle hissediyordu ama onun için bu yepyeni bir şeydi. Muhtemelen o da Gabe'e ilk kez baktığında ve başka birini gördüğünde

onun kadar garip hissetmişti.

iyi bir arkadaştan daha fazlasıydı. Altı yıl önceki doğum gününde yaşadığı o anı asla unutamayacaktı. Gabe iş için şehir dışındaydı. Gece yarısından önce dönmek için acele etmiş ve ona hediyesini vermek için doğrudan Richmond'daki eve gelmişti; minik tornavidalar, arabalar, İngiliz anahtarları, somunlar ve cıvatarlarla dolu bir bileklik. Bu bibloları toplamak aylarını almış olmalıydı ve kesinlikle mükemmeldi. İşe giderken takamayacağı için tamamen kullanışsızdı ama yine de mükemmeldi.

Dağınık saçları, çarpık kravatı ve buruşuk giysileriyle kapısının önünde duran adama bakmış ve ona umutsuzca aşık olmuştu. Bir nefesten diğerine platonik bir arkadaş ve güvenilir bir sırdaştan hayatındaki en önemli kişiye dönüşmüştü ve onu bugün bile onu şok eden bir şiddetle istemişti.

İşleri ağırdan almaları gerekecekti. Arkadaşlıktan çifte geçiş onlar için olduğu kadar, bu eşleşmeden gafil avlanacak ve muhtemelen bundan rahatsızlık duyacak olan aileleri ve arkadaşları için de tuhaf olacaktır.

"Bunu halledeceğiz," diye güvence verdi ona, ellerini onunkilerle birleştirip cesaretle sıktı. Gülümsedi ve onu öptü, bunu yapmakta özgür olduğu için mutluydu. Adamın tadı hafifçe viski ve puro kokuyordu. Lezzetliydi.

Öpücüğe karşılık verdi, dilini dudaklarında gezdirdi ve sonra alt dudağını yavaşça ağzına aldı.

"Hmmm," diye inledi, sesi göğsünde hissettiği erkeksi bir gürültüydü. Ağzını bariz bir isteksizlikle onunkinden uzaklaştırdı. "Bir süredir o sulu dudağı emmek istiyordum." Sert bir başparmağı dudağının üzerinde gezdirdi ve kız onu ağzının içinde yakalayarak hınzırca ısırdı.

"Haydi Bobbi," diye homurdandı. "Bunun için daha sonra yeterince zamanımız olacak. Konuşmamız gerek."

"Peki." Gözlerini devirdi. Belli ki bunu içinden atmaya ihtiyacı vardı. "Can kulağıyla dinliyorum."

"Bu garip çünkü bu hiç hayal ettiğim bir senaryo değil," dedi. "Benim ... daha önceki kadınlar skoru biliyorlardı. Ama sen ve ben, bu biraz karışık."

"Bunda karmaşık olan ne?" diye sordu, midesinin çukurunda bir batma hissi oluşuyordu. Bu konuda karmaşık bir şey yoktu, onlar

Birbirlerinden etkilenmişlerdi ve artık ikisi de bu çekimi kabul ettiklerine göre birlikte olmakta özgürdüler. Bu kadar basit.

"Biz arkadaşız, iyi arkadaşız, bu sona erdiğinde -aramızdaki bu şeyi sistemimizden çıkardığımızda- arkadaşlığımıza ne olacak? Eğer seni kaybetme tehlikesi varsa Bobbi, birkaç anlamsız seks için buna değmez."

Anlamsız seks mi? Tek istediği bu muydu?

Bobbi neredeyse gülecekti ama boğazından çıkacak sesin hayal kırıklığıyla dolu olacağını bildiği için bu dürtüsünü bastırmayı başardı.

Tabii ki istediği buydu! Tam bir ahmaktı.

Ne dilediğinize dikkat edin. Böyle bir söz vardı ve hiçbir zaman şu andakinden daha doğru olmamıştı. Bobbi her zaman onun da kendisini kendisi kadar istemesini, gözlerinde arzuyla ona bakmasını dilemişti ve bu dileği fazlasıyla yerine gelmişti. Adamın bakışlarında o kadar büyük bir sıcaklık vardı ki, Bobbi bu sıcaklıktan kavrulduğunu hissetti ve fermuarı, şehvetinin sert fiziksel kanıtına karşı kaybettiği bir savaş veriyordu. Yıllardır her gün arzuladığı şeye sahipti ama bundan daha fazlasını istiyordu.

Kendisini istemesini dilediği onca yıl boyunca, onun da kendisini sevmesini istemek hiç aklına gelmemişti. Zaten sahip olduğu bir şeyi neden istesin ki? Gabe onu seviyordu, her zaman sevmişti ama ona aşık değildi.

"Peki ne öneriyorsun?" diye sordu, sesi kendi kulaklarına bile boş geliyordu ama adam fark etmemiş gibiydi.

"Bir anlaşmaya varabileceğimizi düşünüyordum. Bu ilişkiyi ve arkadaşlığımızı ayır tutarız ..."

Ne dedin? Bunun ne anlama geldiğini anlamamıştı. "Anlamıyorum."

"Başka kimsenin bilmemesi daha iyi olur. Aramızda kalırsa," dedi yüzünü saklayarak. Bunun için minnettardı çünkü onun gözlerindeki acıyı görmesini istemiyordu. "Böylece sonrasında arkadaşlığımıza geri dönmemiz daha kolay olurdu. Ailenin ve arkadaşlarının tatsız ve rahatsız edici soruları olmaz, anlıyor musun?" Bu soruya karşılık olarak başını dalgınca salladı ve onun söylediği her kelimeyle kalbinin bir parçasının solup öldüğünü hissetti.

Onun gibi biriyle düzgün bir ilişki isteyeceğini ve ona karşı ne hissettiğini dünyaya gösterebileceğini düşünmesi ne kadar aptalcaydı.

Onun üzerinde gerçekten hak iddia etmeyi ve tüm o sinir bozucu sarışınları sahip olma hakkıyla uzak tutmayı hayal etmesi ne kadar aptalcaydı.

Gabe'in ona karşı hissettiği çekimi, yeşeremeyeceği karanlık ve küflü bir yerde saklamak istediği gerçeği ışığında fantezileri tamamen gülünçtü. Bunun yerine pörsüyüp sonunda ölecek ve sanki hiç var olmamış gibi yollarına devam edeceklerdi.

Gabe sanki ona karşı hissettikleri utanılacak bir şeymiş gibi onunla gizlice yatarken aileleri ve arkadaşları bu durumdan tamamen habersizdi.

Gabe Bobbi'yi dikkatle izledi ama yüz ifadesinden hiçbir şey anlaşılmıyordu; sanki yüzüne porselen bir maske geçirilmişti ve yüz hatları tamamen donmuştu. Onun bu anlaşılmayı kabul etmesi için çaresizdi. Reddederse ne yapacağını bilmiyordu; reddedemezdi.

"Her şeye sahip olabiliriz Bobbi," diye ısrar etti. "Seks ve arkadaşlığımız. Hiçbir şey değişmek zorunda değil; sadece bunu gizli tutmalıyız. İşleri *normal* tutmanın tek yolu bu. Başkaları da işin içine girince, kendi beklentilerini bize yüklemeye başlayacaklar. Bu ikimiz için de adil olmaz. Bu bizim işimiz, onların değil. Seni korumak için aklıma gelen tek yol bu." Ve onu gerçekten korumak istiyordu. Arkadaşlarının fikirlerini ona dayatmasını, ağabeylerinin ya da babasının onunla birlikte olarak yanlış bir şey yapıyormuş gibi hissettirmesini istemiyordu ve evet, kendini de koruyordu. Tanrı biliyordu, kardeşleri, babası ve annesi, herkes dehşete düşecekti. "Doğru şeyi yapması" konusunda ısrar edeceklerdi ve reddettiğinde bu ailelerinin arasının açılmasına neden olabilirdi. Burada çok sallantılı bir zemindeydi ve dikkatli adımlar atması gerekiyordu.

"Peki nasıl olacak?" diye sordu ve adam sessizliğini bozduğu için rahatlamış bir şekilde titreyerek nefes verdi. "Birlikte uyumak istediğimizde bir tür gizli parolamız ya da el sıkışmamız olacak mı?"

Kararsızca güldü, onun ruh halinden emin değildi. Sözleri alaycıydı ama gözleri hüznünlü görünüyordu. Boğazında oluşan yumruyu yutkunarak geçiştirdi. Onu incitmek istemiyordu, bu düzenlemeyi onu incitmekten kaçınmak için öneriyordu - tam açıklama şarttı, böylece mantıksız beklentilere girmeyecekti.

"Normalde yaptığın gibi bana gel ve havanın bizi nereye götüreceğini görelim."

"Yani bir program yapmamız gerekmeyecek mi? Bu gece seks, yarın barda dart... bu tür şeyler? Demek istediğim, daha önce hiç çıkar ilişkisi olan bir arkadaşım olmadı, nasıl işlediğini bilmiyorum."

"Bu benim için de yeni, Bobbi." Kadının sesindeki alaycılığa sağır değildi ama buna nasıl karşılık vereceğinden emin değildi.

Kendini yukarı ve adamın üzerinden itti, giysilerini elinden geldiğince yeniden düzenledi. Kaybını şiddetle hissetti ve dirseklerini dizlerine dayamak için öne eğildi, bir sonraki adımda ne bekleyeceğinden emin olmadan dikkatle ona baktı. Yüzünde hâlâ nemli, orgazm sonrası bir parıltı vardı ve dudakları daha önceki ilgisinden dolayı şişmişti. O kadar seksiydi ki, onu tekrar kucağına almak istiyordu, kendini onun içine doğru iterken onun sıkılığını hissetmek istiyordu ama ona sahip olabilmesi için önce şartlarını kabul etmesi gerekiyordu ve onun cevabını beklemek dayanılmazdı.

"Peki sizin sarışınlarla işler genelde nasıl yürüyor?" diye sordu, babasının daha önce oturduğu sandalyenin karşısındaki sandalyeye oturarak.

Genellikle diğer kadın arkadaşlarını yemeğe, dansa ya da bir tür etkinliğe götürürdü. Ardından da evlerinde seks dolu bir gece geçirirlerdi ki bu da sonrasında hızlı ve kolay bir kaçışı garantilerdi. Bobbi süslü akşam yemeklerini alamayacaktı; suçlulukla kabul etti ama sonra bunun zaten onun sahnesi olmadığını hatırlatarak kendini yatıştırdı.

"Bizim anlaşmamız farklı olacak," diye mırıldandı.

"Ah evet, elbette..." Sanki yeni hatırlıyormuş gibi parmaklarını şıklattı. "Birlikte görünmeyeceğiz."

"Bobbi," diye mutsuzca azarladı, onun öngörülemez ruh halinden nefret ediyordu. Fikrini kabul etmediği açıktı. "Ne istiyorsun o zaman?"

Soru onu susturdu ve omuz silkmeden önce sessizce ona baktı. "Peki, hadi yapalım şunu." Sağ elini göğsünün üzerinde tuttu ve sol elini Sanki yemin edecekmiş gibi elini kaldırdı. "Ben, Roberta Rebecca Richmond, Gabriel Andrew Braddock'tan seksten başka bir şey beklemeyeceğime yemin ederim. İlişkimizin ayrıntılarını üçüncü şahıslara açıklamayacağıma, halka açık yerlerde ona karşı uygunsuz davranışlarda bulunmayacağıma ve ilişkimiz sona erdiğinde bir daha asla bundan bahsetmeyeceğime ve Gabriel Andrew Braddock'un en iyi arkadaşı olmaya geri döneceğime söz veriyorum. Tanrı yardımcım olsun."

"Bobbi, öyle gösteriyorsun ki ..."

"Soğuk mu?" diye bitirdi, sesi o kadar buz gibiydi ki neredeyse onu olduğu yerde donduracaktı ve başını salladı. "Alaycı mı? Klinik mi? Belki de öyle olduğu içindir."

"O zaman bana ne istediğini söyle." Önceki talebini tekrarladı, sesindeki bıkkınlığı gizleme zahmetine girmede.

"Teklif etmeye istekli olduğunuzdan daha az ya da daha çok değil." Omuz silkti ve ona, gerginliğine rağmen hemen dikkatini çeken baştan çıkarıcı bir bakış gönderdi.

Kadın ayağa kalkıp kapıya doğru yürüdü ve adamın gözleri kadının sıkı kalçalarının kasıtlı salınımına takılı kaldı. Omzunun üzerinden ona bir bakış fırlattı ve bunu boğucu bir gülümsemeyle birleştirdi.

"Hadi, Gabe. . . Seni eve bırakayım."

Bobbi ne halt ettiğini bilmiyordu. Bu işin sonu kalp kırıklığıyla bitecekti ve bunu biliyordu ama tüm hayatını onunla birlikte olmadan geçirmek istemiyordu. Onu, kendisini sevdiği gibi sevmeye zorlayamazdı, bu yüzden ona sunduğu yetersiz ikameyi kabul edecek ve bittiğinde pazarlığın kendi tarafını tutmak ve onun arkadaşı olmaya geri dönmek için çok uğraşacaktı. Kendini zayıf ve aptal hissediyordu ve beyni ona aptalca davranmaması için bağırıırken, kalbi onu bu iğrenç küçük anlaşmayı kabul etmeye ve bunun için minnettar olmaya çağırıyordu.

Sonunda kalbi bu çetin savaşı kazanmıştı ve işte buradaydı, onu çimenlerin üzerinden evlerinin arasındaki çite doğru sürüklerken elini tutuyordu. İki ev arasında, Braddock ve Richmond'ın çocukları henüz küçükken aileleri tarafından yaptırılmış bir güvenlik kapısı vardı; özellikle Chase kolunu kırdıktan sonra çocukların bahçelerini çevreleyen ağaçlara tırmanıp yüksek çitlerin üzerinden atlayarak kestirme yollar yaratmalarını engellemek için konulmuştu. Bobbi, Gabe'i kapıdan geçirip evinin ve sayısız güvenlik görevlisinin görüş alanından güvenli bir şekilde çıkardıktan sonra Gabe hareket etmeyi bıraktı. Bobbi sabırsızlıkla arkasına baktı ama karanlıkta görebildiği tek şey Gabe'in elini çekip onu kollarına sürüklemekten önce gözlerinin akıydı.

Onun kokusuyla, sıcaklığıyla sarmalandı ve sonra kendini toparlayamadan aç ağzı tarafından tamamen yutuldu. İnledi ve kendini ona teslim etti. Öpücükte hiçbir incelik yoktu, dudakların, dilin ve dişlerin buluşmasıydı ve Bobbi'nin kendini ahlaksız, vahşi ve daha fazlası için aç hissetmesine neden oldu.

"Tanrım, tatlım, beni deli ediyorsun." Kelimeleri soluk soluğa söylerken sesi karanlıkta vahşice çıkıyordu. "Hadi ama."

Bu kez onu evine, verandanın merdivenlerinden yukarıya ve antreye doğru çeğiştirirken yolu o açtı. Onu ön girişe en yakın odalardan birine götürürken elleri vücudunun her yerindeydi. Etrafa hızlı bir bakış, çalışma odasında olduklarını doğruladı ve onu geniş bir kanepeye oturtup bacaklarının arasına diz çökmeden önce başka bir gözlem için zamanı yoktu.

"Gabe, sanırım ..."

Bir parmağını dudaklarına götürdü.

"Sus, tatlım, daha fazla konuşma," diye nazikçe yalvardı. "Bütün akşam yapmak istediğim bir şey var." Bobbi onun parmağını dudaklarının arasına aldı ve ucunu ağılıkla emdi, titreyerek inlerken yüzünün gerilmesini izledi. Bu kadar basit bir hareketin Gabe gibi güçlü bir adamı bir kedi yavrusu kadar güçsüz hale getirebilmesi inanılmazdı.

"Ah?" diye sordu boğuk bir sesle, dilini işaret parmağının üzerinde bir aşağı bir yukarı gezdirdikten sonra elini bırakıp yanına doğru gevşekçe düştü. "Bu ne olabilir?"

"Beni öldürüyorsun, Bobbi." Kararsızca güldü. Titreyen elleri üstünün eteklerine gitti ve kızın gözlerini kırpmasına bile fırsat vermeden yukarı çekip çıkardı, sonra da topuklarının üzerine oturup bakışlarına açık duran teni inceledi. Göğüslerini örtme dürtüsüyle savaştı, içgüdüsel utangaçlığıyla mücadele etti ve kollarını aşağıda tuttu, vücudunun hafif kıvrımlarını incelerken gözlerindeki takdir edici bakışın tadını çıkardı.

"Bunları seviyorum." Adam önce bir sivri ucuna, sonra diğerine saygılı bir öpücük kondurmak için eğildiğinde keskin bir nefes aldı. "Kesinlikle mükemmeller ..."

"Küçük," diye yakındı ve adam ona ters ters baktı.

"*Mükemmel*," diye devam etti, her bir uca daha da fazla ilgi göstermeden önce, kadın kanepeye geri düşene ve onun altında kıvranana kadar, ağzının ve ellerinin aşırı hassas tepelere işkence etme hissinde kayboldu.

Saatler gibi gelen bir sürenin ardından başını kaldırıp ıslak, pembe tepeleri memnuniyetle inceledi.

"Benim sıram." Bobbi iki kelimeyi zar zor söyleyebildi ama Bobbi onu yeterince iyi anladı ve gözleri beklentiyle kısıılırken başı yukarı kalktı. Ayağa kalktı ve gömleğinin kuyruğunu pantolonundan çekip çıkardı, sonra da kadifemsi sıcaklığı bulmak için pahalı kumaşın altına ellerini soktu. Gömleğinin düğmelerini yavaşça açtı, ortaya çıkan her bir deri parçasını öptü ve sert, kaslı etin nasıl bu kadar satenimsi olabildiğine hayret etti. Son düğmeyi de açtığında, iki yanını ayırdı ve tamamen kadınsı bir takdirle adamın kaslı göğsünü inceledi.

Adam muhteşemdi: bronz teni, sert kasları ve tarçın rengi tüyleri vardı. Hafifçe pürüzlü elleri göğsündeki kıllara dolandı ve ardından yassı erkek meme uçlarına doğru ilerledi. Sert yumruları bulduğunda, onları deneysel olarak parmakladı ve Gabe sert bir nefes çektiğinde zevkle gülümsedi.

"Hoşuna gitti mi?" diye sordu boğuk bir sesle, onun yanan gözleriyle buluşmak için başını kaldırdı. Cevap vermesine gerek yoktu... bundan zevk almış gibi görünüyordu! "Harika, o zaman muhtemelen buna bayılacaksınız!" Başını eğdi ve sert tepelerden birini derinlemesine ağzına çekti. Gabe boğuk bir ses çıkardı ve başını ellerinin arasına alıp onu görevinden uzaklaştırmaya çalışmadan önce şiddetle sarsıldı. Bobbi onu görmezden geldi ve baştan çıkarıcı bir şekilde yalamaya ve emmeye devam ederek adamın misk kokulu tadının tadını çıkardı.

Dikkatini diğer tepeye kaydırıp ve acıyı yalayarak uzaklaştırmadan önce keskin bir şekilde ısırdı. Gabe'in nefesi kesik kesik geliyordu ve bir kez daha onu uzaklaştırmaya çalıştığında, Gabe buna uydu ve bu yeni baştan çıkarıcı rolünün tadını çıkararak neredeyse agresif bir şekilde ağzına yapıştı. Gabe'in çaresiz iniltisi kızın ağzında boğuldu ve kızın inisiyatifi ele almasına izin verdi, dili kızınkiyle oynuyordu.

Sonunda, kadın onun deneyimine boyun eğerken, adam aşk oyunlarına hükmetmeye başladı. Parmakları önce şortunun düğmelerini karıştırdı, sonra bir ritim buldu ve baştan çıkarıcı bir şekilde birbiri ardına çözdü. Hepsini çözdükten sonra belinden çekti ve Bobbi kalçalarını kaldırarak dar kumaş parçasıyla boğuşmasına izin verdi. Şortu bir kenara attıktan sonra arkasına yaslanarak ortaya çıkardığı şeye hayranlıkla baktı. İnceleyici bakışları kızın ince bedeninde gezinirken şaşkınlıkla başını salladı

Gövdesinden içbükey karnına, ince beline ve kalçalarının narin kıvrımlarına kadar.

"Sevgili Tanrım, Bobbi, sen büyüleyicisin." Nefes aldı.

Kahretsin, ona tapıyordu. Sevmemeyi diliyordu ama gözlerinde böyle bir hürmetle ona bakarken bunu yapmamak zordu.

Gabe onun giydiği düz beyaz pamuklu bikini külotunu görünce gülümsedi. Bobbi'nin iç çamaşırı çekmecesinde muhtemelen iç çamaşırı olarak etiketlenebilecek hiçbir şey yoktu. Bobbi'si baştan aşağı pamuklu külot giyen bir kızdı. İç çamaşırları pratik bir teknisyene göre değildi ama ipek ve dantel içinde de oldukça seksi görüneceğini düşündü ve hemen orada ona iç çamaşırı almaya yemin etti. Onu tulumlar içinde görmek ve tulumların altında ne gibi seksi şeyler giyiyor olabileceğini hayal etmek onu kesinlikle çıldırtacaktı!

Bu düşünce bile onu öylesine coşturmuştu ki, söz konusu külotu yırtıp atmamak ve kendini sonsuza dek kaybolacağı kadar tamamen onun içine gömmek için kendini zor tutuyordu. Karşı konulamaz bir şekilde göğüslerine geri çekildi ve ahududu pembesi uçlarından birini ağzına almak için eğildi. Nefes nefese kaldı ve kendini ona sunarak geriye doğru eğildi. Adam onu kanepeye uzanana kadar manevra yaptı ve kalçaları onun uyluklarının sıcaklığının arasına girmiş bir şekilde onun üstüne çıktı. Hareket sırasında bir kez bile başını işkence gören göğsünden kaldırmamıştı ve kadın inliyor ve enfes işkencesini bırakması için ona yalvarıyordu. Sonunda bıraktı, ama sadece ihmal edilmiş diğer meme ucunda tahribat yaratmak için.

Ona eziyet etmeyi bırakması için yalvarmasına rağmen Bobbi çelişkili bir şekilde sırtını dikleştiriyor ve göğsünü adamın ağzına yaklaştırıyordu. Muzaffer bir şekilde güldü ve bir başka aç öpücük için dudaklarına yapıştı. Öpücük onu gevşek ve nefessiz bırakacak kadar ateşliydi ve Bobbi, adamın ayağa kalkıp düğmeleri zaten açık olan gömleğini, ardından ayakkabılarını ve son olarak da pantolonunu ve çoraplarını çıkarışını durgun bir şekilde izledi. Kısa süre sonra üzerinde sadece siyah külotu kalmıştı,

Bu da onun şiddetli ereksiyonunu ondan gizlemek için kesinlikle hiçbir şey yapmadı. Kadının aç gözleri adamın kalın kaslı kalçaları arasındaki gergin çıkıntıya dikilmişti ve adam tekrar kadının açılmış bacaklarının arasına yerleştiğinde kadın kontrolsüzce titriyordu. Tek kelime etmeden önce ona gülümsedi, bacaklarından birini kaldırdı ve ince bileğini geniş omzuna dayadı.

"Gabe . . ne yapıyorsun?" diye şaşkınlıkla sordu ama Gabe ona gülümsemekle yetindi ve ayak bileğinin iç kısmını öptü. Sıcak, iri elleri ayak bileğini çevreledi, sonra bacağının uzunluğundan yavaşça aşağı indi, elinin arkasının bacaklarının arasındaki ılık ıslaklığa hafifçe sürtünmesine izin verdi, parmak eklemleri külotunun nemli malzemesini sıyırdı, eli duyusal bir şekilde ayak bileğine geri dönmekten önce. Ardından tüm acı verici süreci diğer bacağıyla tekrarladı, bu sefer elinin hassas çekirdeğinde daha uzun süre kalmasına izin verdi.

Ona doğru sırttı ve ayaklarının çerçevelediği yüzüyle gülünç görünmesi *gerekirdi* ama bunun yerine kesinlikle kötü ve çok seksi görünüyordu. Başparmaklarını külotunun kenarlarına geçirip işkence edercesine bir yavaşlıkla kalçalarından yukarı doğru kaydırmadan önce muzipçe göz kırptı. Bobbi sabırsızlıkla kalçalarını kıvrıyordu ve adam eğilerek onun dudaklarını nazikçe öptü.

"Sabırlı ol, tatlım," diye fısıldadı ağzına karşı. "Bu çok *iyi olacak*. Sadece *iyi olmaktan daha fazlası*. Enfes olacak." Şimdiye kadar külotunu tamamen çıkarmış ve nereye düştüğünü umursamadan omzunun üzerinden atmıştı. Onun çıplak bedenini dikkatle inceledi. Nazik bir el karnına ve aşağıya doğru yol aldı... en yumuşak buklelerin onun dokunuşunu beklediği yere. Uzun, küt parmakları buklelere dolandı ve sonra daha da aşağıya, buklelerin olmadığı ve sadece dokunuşunu bekleyen ılık bir nemliliğin olduğu yere doğru ilerledi.

Parmakları hassas klitorisini bulduğunda Bobbi haykırdı ve orasını okşadığında dayanılmaz derecede gerildi. *Tanrım*, bu ilahi bir şeydi. Hıçkırarak ağladı ve eziyet verici dokunuştan kurtulmaya çalıştı.

"Hayır, Gabe. Bu çok fazla. ." diye yalvardı ama adam onu duymazdan geldi ve aynı parmak ustalıklı içine girdi.

"Oh Tanrım." Gabe de artık inliyordu ve nefes almak için mücadele ederken göğsü kontrolsüzce inip kalkıyordu. "Çok *ateşli* ve sıkı, tatlım."

Bobbi'nin elleri kendi keşiflerini yapıyordu; onun sert kıvrımlarını ve açılarını öğreniyor ve erişebildiği her santim eti öpüyordu.

Sabırsızca adamın külotunu itti; onun tamamen çıplak ve dokunuşuna açık olmasını istiyordu. Ne istediğini anlayan adam külotu kalçalarından aşağı itti ve tekmeleyerek çıkardı.

Bobbi'nin gözleri onu görünce şaşkınlıktan fal taşı gibi açıldı. Gabe'i en son çıırılçıplak gördüğünde o on, kendisi beş yaşındayken çıplak yüzdüğü bir maceradaydı ve o zamandan beri kesinlikle çok *büyümüştü*. Çocukluk anısı ona tam olarak kiminle çıplak olduğunu hatırlattı ve beklenmedik bir şekilde kızardı, ani bir utançla kıpkırmızı oldu. Onu yıllardır istiyor olabilirdi ama bu hâlâ *Gabe'di* ve onu çıplak görüyordu. Garip hissetmesi *gereken* şey rahat ve doğru hissettirdi ve utanç kısa sürdü.

Gözleri adamın ereksiyon halindeki penisine odaklanmıştı ve şaşkınlıkla başını salladı. Evet, bu Gabe'di ve Tanrım, *muhteşemdi*.

"Ah *Gabe*," diye huşu içinde nefes aldı ve *Gabe* onun ses tonunu anlayıp takdir ederek sırttı.

"Ah *Bobbi*," diye taklit etti aynı ses tonuyla. Elini kanepenin yanındaki zeminde dolaştırdıktan sonra atılmış pantolonunu buldu ve ceplerinden birinden bir prezervatif çıkardı.

"Hazırsın, değil mi?" diye sordu, sesi zorlukla dizginlenmiş bir aciliyetle gergindi ve kadın gülümsedi.

"Ne kadar hazır olduğum hakkında hiçbir fikrin yok," diye güvence verdi ve paketi dişleriyle yırtmadan önce rahatlamış bir şekilde sırttı. Prezervatifi etkin bir şekilde taktı, bunu yaparken elinin arkası ona sürtündü ve kadın oradaki neredeyse dayanılmaz hassasiyeti karşısında bir çığlık daha attı.

Gabe hiç tereddüt etmeden onu derinden öptü ve uzun, emin bir hamleyle içine girdi. Bobbi kaskatı kesildi ama daha fazla rahatsızlık hissetmeyince rahatladı ve Gabe'i takip etmeye başladı.

İlk hızlı ve ekonomik hamleden sonra Gabe neredeyse yavaşça hareket etmeye başladı. Bobbi'nin ince bedeninin üzerinde kambur duruyordu ve Bobbi onun nazik vuruşlarına karşılık vermek için kalçalarını her kaldırdığında inliyordu. Dili vücudunun tembel hareketlerini taklit ediyordu ve Bobbi kendini sinsice yaklaşan bir çukurun kenarında yavaşça sallanırken buldu. Parmakları adamın sırtına gömüldü ve ikisi de kısa süre sonra birbirlerinin isimlerini hıçkırarak sayıklamaya başladı. Hızları aniden arttı ve kısa süre sonra kontrolden çıkmaya başladılar. En basitinden daha fazla şekilde birbirlerine karışmışlardı; göğüsleri birbirine yapışmış, dudakları kilitlenmiş, kolları ve bacakları ayrılmaz bir şekilde birbirine dolanmıştı.

"Gabe," diye fısıldadı Bobbi, neredeyse acıyı andıracak kadar yoğun bir zevkle. Bu onun nefesini kesti ve göremediği bir sona doğru serbest düşüşe geçtiğini hissettiği, korkutucu derecede derin, siyah bir uçuruma doğru fırlatılırken onun etrafında sessizce ürperdi. Gabe'in hamleleri artık o kadar hızlıydı ki, biri bitmeden diğeri başlıyordu, yüzü buruşmuş ve terden sırılsıklam olmuştu.

"Bobbi. . . ." diye homurdandı. "*Tanrım!*" Son ve büyük bir hamleyle boşaldı. Kollarında tamamen kemiksiz kaldı ve uçurumun dibine süzüldüğünde onu yakalamak için bekliyordu.

Adam hâlâ zonklamakta olan penisini bir irkilmeyele kadından çekerken, kadın da adamın vücudundan aniden ayrılması karşısında şok olmuş bir nefes çekti. Adam hemen korumalarından kurtuldu ve onu kollarının arasına aldı.

YEDİNCİ BÖLÜM

Sonrasında çok uzun bir süre sessiz kaldılar. Ter vücutlarında kurumuş ve soğumuştur ve Bobbi akşamın sıcaklığına rağmen titremeye başlamıştı. Gabe kollarını Bobbi'ye doladı ve onu çevirdi, böylece Bobbi devasa, cömertçe döşenmiş kanepenin arkası ile Gabe'in sert vücudu arasında sıkışmıştı. Kendini hemen güvende ve sıcak hissetti ve memnun bir iç çekişle yüzünü onun göğsüne gömdü.

Uyuyakaldı ama Gabe pozisyonunu dikkatle ayarlayınca irkilerek uyandı.

"Özür dilerim," diye fısıldadı. "Kolum uyuyakaldı."

"Ah." Doğrulamaya çalışırken açıklanamayacak kadar utangaç hissediyordu. Adam isteksizce onu serbest bıraktı ve kollarından ve bacaklarından kurtulmasına izin verdi. Ayağa kalkıp kıyafetlerini aramaya başlarken gözlerini kaçırdı.

"İyi misin?" diye sordu, sesi sertti. Ayağa kalktı ve bir elini saçlarında gezdirdi, bu sırada saçları iyice dağılmıştı. Çok çekici görünüyordu ve Bobbi tekrar onun kollarına koşmak istemedi ona uzun süre bakamayacağını fark etti.

"Peki..." Şortunu buldu ama külotunu ya da üstünü bulamadı. Sadece bir an önce örtünmek istediğinden şortunu çekiştirdi ve aşırı hassas tenine değen sert kotun verdiği rahatsız edici hisle yüzünü buruşturdu. Üstü yerine gömleğini buldu ve bunun iş göreceğine karar vererek üzerine geçirdi ve düğmelerini sadece göğüslerini örtecek kadar ilikleyerek boyundan göğüs dekoltesine kadar derin bir V açıkta bıraktı. Dağınık saçları ve şortunu tamamen gizleyecek kadar uzun olan erkeksi gömleğiyle ne kadar seksi görüldüğünün farkında değildi.

"Aç mısın?" diye sordu yapmacık bir sesle ve kadın başını salladı. Tanrım, bu birdenbire çok rahatsız edici hissettirdi. Böyle bir şeyden sonra insan nasıl davranırdı? İlk kez inanılmaz bir seks yaptıktan sonra gizli sevgilerinize ya da en iyi arkadaşınıza ne söylediniz? Bobbi ne yapacağını şaşırmıştı.

"Hayır, yarın sabah erkenden yola çıkacağım," diyerek ayakkabılarını aramaya başladı ve onları adamın atılmış pantolonunun altında buldu. Çorapsız spor ayakkabılarını giydi ve parlak, samimiyetsiz bir gülümsemeyle ona baktı. "Gitmem gerekiyor."

"Henüz gitmek zorunda değilsin," diye itiraz etti. "Bir şeyler atıştır... ya da başka bir şey."

"Aç değilim ve oldukça yorgunum."

"Olanlardan pişman mısın?" diye sordu, sesinde şaşırtıcı bir belirsizlik vardı. İçini çekti ve giyindiğinden beri ilk kez doğrudan göz teması kurdu.

"Hayır, bilmiyorum," dedi dürüstçe. "Sadece bundan sonra ne olacağını bilmiyorum."

Öyle mi?"

"Pek sayılmaz," diye itiraf etti. "Ama birlikte öğrenebiliriz." Ona gülümsedi ve tam karşısında durana kadar aralarındaki mesafeyi kapattı. Elleriyle onun çenesini kavradı ve başını aşağı doğru çekerek ayak parmaklarının ucunda onunla yarı yolda buluştu. Ona verdiği öpücük tatlıydı ve acı veren bir vaatle doluydu, ancak derinleştirmeden uzaklaştı. Adam iç çekip pişmanlıkla ona bakmadan önce gözleri bir kalp atışı kadar daha kapalı kaldı.

"Bu bir veda öpücüğü gibiydi."

"Hmm, bir iyi *geceler* öpücüğü," diye onayladı. "Gitmek zorundayım." "Gitmen gerekmiyor," diye reddetti. "Bu gece kalabilirsin."

"Gabe, aramızdaki bu şeyi bu şekilde gizli tutamayız," dedi inanmaz bir kahkahayla. "Sabah eve dönerken beni gören ilk kişi bütün gece ne yaptığımızı anlar."

Gözleri sessiz bir hayal kırıklığıyla doluydu ve onun sözlerine karşılık olarak söylemek üzere olduğu şeyi ısıırken sıkı çenesindeki kasların gerilmesini izledi.

"Yakında görüşürüz," diye güvence verdikten sonra arkasını dönüp kapıya yöneldi. Sadece bu evden çıkabilecek kadar uzun süre kendini toparlaması gerekiyordu. Onun kendisini ne kadar incittiğini görmesine izin vermeyi reddediyordu ve eğer daha fazla kalırsa, dökmeyi kesinlikle reddettiği gözyaşlarıyla parlayan gözlerini kesinlikle fark edecekti. O ağlayan biri değildi. Ağlamak hiçbir şeyi çözmezdi.

Hiçbir şey. Daha fazla direnmeden gitmesine izin verdi ve Bobbi kaçtı. Ancak kendi bahçesinin yarısına geldiğinde, şokun etkisiyle aşırı bir titreme nöbetine yenik düştü.

Gabe bir şeyleri yumruklamak istedi. Bu çok *yanlış* geliyordu. Gitmesine izin vermek bu kadar zor olmamalıydı. Ama bu gece hayatının en iyi seksini yapmıştı ve onunla işi henüz bitmemişti. Hem de hiç.

Yine de ... sonrasında, aralarındaki mesafe onu midesinden rahatsız hissettirmişti. Onunla tekrar seks yapmak istiyordu ama tabiri caizse boşaldıktan sonra gelen ekstra dozda yakıcı suçluluk duygusu olmadan da yapabilirdi. Birini aldatıyormuş gibi hissediyordu ve nedenini anlamıyordu.

Ona geceyi burada geçirmesini önerdiğinde net düşünememişti ama kelimeler ağzından çıktığı andan itibaren bunu umutsuzca istemişti. Onunla tekrar sevişmek, onun yanında uykuya dalmak ve kollarında onunla uyanmak istemişti. Tek düşünebildiği buydu ve kadın -oldukça haklı bir şekilde- onu geri çevirdiğinde, bu darbe oldukça yıkıcı olmuştu.

Onunla yatmak işleri karmaşıktırabilirdi. Seksi kişiselleştirmemek daha iyiydi ama bu düşünceye karşılık başını sallarken bile midesinin çukurundaki o boş hissi yeniden hissetti.

Ama bu onlar için hâlâ yeniydi - bu düzene alışacaklar, daha rahat edeceklerdi. Sadece alışmak için zamana ihtiyaçları vardı, hepsi bu. Sözler pek rahatlatmadı ama elindeki tek şey onlardı.

Ertesi günkü iş, Gabe'in umduğu kadar dikkat dağıtıcı değildi. Ekrandaki bilgileri görmeden bilgisayar ekranına baktı.

"Bay Braddock." Yönetici asistanının yüzü ekranda belirdi ve hoş bir dikkat dağıtıcı oldu. "Bay Richmond sizi arıyor."

Gabe kaşlarını çatı; tam da ihtiyacı olan şeydi. Önceki gece kızıyla yaptığı tüm o müstehcen şeylerden sonra adamın gözlerinin içine nasıl bakacaktı?

"Bağlayın. Sadece sesli." Telefonun ahizesini kulağına götürdü.

"Mike, günaydın." Ses tonunu hafif tutmaya çalıştı ama kendi kulaklarına bile yapmacık geliyordu.

"Günaydın, Gabe. Bu aramayı eski yöntemlerle yapmaya karar vermene sevindim. Yüz yüze görüşmelerden nefret ediyorum, biliyor musun? Her ifademini analiz edilmesi biraz rahatsız edici olabiliyor," diye neşeyle selamladı yaşlı adam.

"Öldürmek için içeri girdiğinde insanların gözlerindeki parıltıyı görmesini istemiyorsun," diye alay etti Gabe ve diğer adam takdirle güldü.

"Gelecek ay için her şeyin hâlâ yolunda olup olmadığını öğrenmek istedim." Gabe gözlerini devirdi.

"Neden Violet ya da Stephanie'ye sormuyorsun?" diye sordu asistanlarını kastederek.

"Etkinlikten siz sorumlusunuz ve bu ikisine göz kulak olduğunuzdan emin olmak istiyorum, her şeyin fazla abartılmasına gerek yok."

Gabe, "Ne yaptıklarını biliyorlar; bu onların ilk büyük etkinliği değil," dedi.

"Şirketimi ilk kez bir başkasına devrediyorum." Mike Richmond şirketin yıllık Sevgililer Günü Balosunda görevi resmen Gabe'e devredecekti. Gabe, aynı zamanda doktoru olan en büyük oğlu Edward'ın ısrarına rağmen yaşlı adamın emekli olma konusunda kararsız olduğunu biliyordu.

"Merak etmeyin, Stephanie'nin Violet'e zarif olmasını hatırlatmasını sağlayacağım."

"Her yerde kalpler ve çiçekler olmayacak," diye şart koştu Mike. "Tek bir tane bile yok," diye garanti verdi Gabe.

"Tamam, sanırım çiçekler olmadan parti yapamayız," diye kabul etti Mike. "Ama aşırıya kaçmalarına gerek yok. Bu bir cenaze töreni değil. Ölmüyorum, sadece emekli oluyorum." Gabe sırtı, huysuz yaşlı adam onu göremediği için mutluydu.

"Anlaşıldı."

"Tamam o zaman. Bilmem gereken başka bir şey var mı?" Gabe, Mike Richmond'ın dün gece yatak odasının penceresinden dışarı baktığını ve Bobbi'nin Gabe'i çitlere doğru götürdüğünü gördüğünü hayal ederken bir an paniğe kapıldı ve soğuk terler döktü. Ya da *daha kötüsü*, dün gece çalışma odasına geri dönmüş müydü? Gabe ve Bobbi birbirlerine o kadar dalmışlardı ki, odanın içinden geçen bir fil sürüsünü bile fark etmezlerdi. Mike Richmond dün gece onları görseydi bu konuşmanın o *kadar da* dostane geçmeyeceğini anladığında mantık kendini yeniden gösterdi.

"Gabriel?" diye sordu yaşlı adam ve Gabe boğazını temizledi.

"Yok bir şey. Her şey yolunda," dedi.

"Tamam, birkaç dakika içinde Clyde ve onun kan emici ekibiyle bir toplantım *daha* var." Clyde, Mike'ın ikinci oğluydu ve şirketlerinin tüm sözleşmeleriyle ilgilenen bir şirket avukatıydı. "Sana sonra dönerim." Telefonu aniden kapattı.

"Doğru," diye mırıldandı Gabe ve ahizeyi dikkatle yerine yerleştirdi. Masaüstü monitörüne baktı; hesap tablosu hâlâ oradaydı ve eskisinden daha da sıkıcı görünüyordu. Saate hızlıca bir göz attığında saatin onu ancak geçtiğini gördü. Bobbi'nin ne yaptığını merak etti. Dün gecedен sonra nasıl hissediyordu?

Bir şeylerin değişmesini istememiş olabilirdi ama dün gece ilişkilerinde temel bir değişim olmuştu ve bunun olacağını bilmeliydi. Her şeyin aynı kalmasını beklemekle aptallık etmişti. Düşünmediği duygusal bir unsur vardı ve onun için endişeleniyordu. Bu daha önce hiçbir eski sevgilisi için hissettiği bir şey değildi; onların fiziksel, zihinsel ve duygusal olarak iyi olup olmadıklarını hiç merak etmemişti. Riskleri biliyorlardı ve mesafeli durmuşlardı ama bu Bobbi'ydi ve dün gece söylediği her şeye rağmen, çok iyi tanıdığı biri söz konusu olduğunda duyguları seksten ayırmak kolay değildi.

Saate tekrar baktı: Saati son kontrol edişinden bu yana ancak iki dakika geçmişti. Onu aramak için çok mu erkendi? Ya da belki daha önce aramalıydı? Belki de bu sabah ilk iş onu aramadığı için duyarsız bir pislik gibi görünüyordu? Ne yapacağını bilmiyordu ve bu onun için garip bir duyguydu. Ne yapacağından her zaman çok emindi. Belki de dükkâna gidip onu brunch'a götürmeliydi?

Seçeneklerini düşünürken parmak eklemlerini çatırdattı. Onu aramalıydı, aklından neler geçtiğini bilmemek onu çıldırtıyordu. O

cep telefonuna uzandı ve onun numarasını hızlı aradı. Telesekretere düşmeden önce uzun süre çaldı. Tekrar denemeden önce telefonun ekranına düşünceli bir şekilde baktı.

Bu sefer doğrudan telesekretere yönlendirdi.

Telefonlarına çıkmıyor muydu? Bunu neden yapsın ki? Kızgın mıydı? Üzgün müydü? İncinmiş miydi? Olasılıklar sonsuzdu ve bunu kendi başına öğrenmeye karar verdi. Ceketini kaptı ve ofisten dışarı çıktı.

Çıkarken asistanına "Öğleden sonraki randevularımı ertele, Stephanie," dedi.

"Oh, ama ..."

"Cep telefonumu da arama, meşgul olacağım." Protesto olacağını bildiği bir şeyi yarıda kesti. "Ve Violet'e o lanet Sevgililer Günü Balosu'nda şık olmasını hatırlat. Yaşlı Adam'ın nelerden hoşlandığını biliyor." Son sözünü omzunun üzerinden bağırarak söyleyen adam ofisten çıktı ve Violet onu durduramadan asansöre doğru koşmaya başladı.

Arabasına binip Bobbi'nin dükkânına doğru yola çıktığında garip bir şekilde neşelendiğini hissetti. Kendi kendine bunun işten kaydardığı için olduğunu söylüyordu ama daha büyük bir kısmı Bobbi'yi tekrar göreceği için heyecanlandığını itiraf ediyordu.

Bobbi kendini biraz keyifsiz hissediyordu. Sabahı kötüden daha kötüye gitmişti. Alarında uyuyakalmış ve dükkâna kırk dakika geç gelmişti. Pieter kızamık olduğu için gelememişti, bu da onu yetersiz bırakmıştı. Corvette için sipariş ettiği parçalar gelmişti ama hepsi yanlıştı ve bu karışıklığı çözmek için yarım saattir telefonda tedarikçiye ulaşmaya çalışıyordu. Tüm bunlara ek olarak, dün gece Gabe ile karşılaşmasından sonra tüm vücudu heyecanla dolup taşıyordu. Meme uçları o kadar hassastı ki, üzerlerine pamuk değmesi bile rahatsız ediciydi, kasları ağrıyordu ve kalçaları ve iç uylukları Gabe'in kalçalarının sürtünmesinden ve parmaklarının kavramasından dolayı morarmıştı. Ama bunların hiçbirisi aşağıda hissettiği aşırı rahatsızlıkla kıyaslanamazdı. Gabe'den önce -üniversitedeki ilk yılında- gerçekten korkunç bir cinsel ilişki yaşamıştı ve bu sefil deneyim onu Gabe kadar iri bir adamın tam etkisine hazırlamamıştı.

Kadınların harika bir seksten sonra "doğru yürüyememek" hakkında yaptıkları tüm o şakalar? Bobbi şimdi tamamen anladı.

Ama Gabe'in ilişkilerinin bu yeni yönünü nasıl yürüteceklerine dair aşağılayıcı şartlarından sonra kendini duygusal olarak ne kadar yıkılmış hissettiğinin ışığında bu gerçekten önemli bir şey değildi. Buna rağmen onunla seks yapma kararı dün gece cesur bir adım gibi görünmüştü ama şimdi saçma bir şekilde naif görünüyordu.

Sadece bir geceden sonra kendini bu kadar kötü hissediyorsa, düzenli olarak seks yapmaya devam ederlerse daha ne kadar kötüleşecekti? Bunu kaldırabilecek midesi olup olmadığını bilmiyordu. Gabe ona kendini küçük ve ucuz hissettirmişti. Hayır, bu adil değildi... Gabe'in kendisini küçük ve ucuz hissetmesine izin vermişti. Bu korkunç durumun suçunun yarısını taşıyordu ve bunu biliyordu.

Tedarikçinin hatta gelmesini beklerken saçma "bekletme" müziğini dinlerken sabırsızlıkla nefes verdi.

"Aramalarımı görmezden mi geliyorsun, tatlım?" Küçük ofisinin kapısından gelen karanlık ses onu neredeyse şok ederek ahizeyi düşürmesine neden oluyordu ve düşmesini engellemek için çılgınca çabaladı.

"Tanrım," diye nefes nefese kaldı. "Beni neredeyse ölümüne korkuttun."

"Özür dilerim," dedi, sesi hiç de pişmanlık duymuş gibi çıkmıyordu. "Sana gizlice yaklaşmak istememiştim."

Adam küçük cam kabine girip kapıyı arkasından kapatırken onu dikkatle izledi. Adam küçücük alana hükmediyordu ve kadın kendini bir anda sıkışmış ve klostrofobik hissetti.

"*Sakıncası var mı?*" diye hırladı. "Çalışıyorum."

"Neden telefonlarıma cevap vermedin?" diye sordu, oturmadan önce karşısındaki sandalyeyi silmek için bozulmamış beyaz mendilini kullandı ve gözlerini beklentiyle onunkilere dikti. Kadın sadece kaşlarını kaldırarak ona baktı ve adam da ona gülümsedi. Adamın yüzündeki samimiyet onu neredeyse mahvediyordu ve ona gülümsemek için dudağını ısırarak zorunda kaldı.

Mendiline baktı ve sandalyeden gelen gri toz ve kir tabakasıyla kaplı olduğunu görünce burnu titizlikle kırıttı. Yine de ceketinin ceplerinden birine koymadan önce özenle katladı. Bu ortamda klasik bir sudan çıkmış balık gibiydi ve onun dünyasının kendisinininkinden ne kadar uzak olduğunu fark etmek onu üzdü.

"Eee?" diye sordu ve kadın ona boş boş bakarak onu detaylandırmaya zorladı. "Telefon aramalarım mı? Onları görmezden geliyorsun."

"Aramadım, sadece hat sabahtan beri meşguldü." Kadın ahizeyi işaret edencesine kaldırdı ve adam başını salladı.

"Cep telefonunu arıyordum," dedi ona ve bir eliyle kendini yoklarken kaşları çatıldı, sonra dağınık masasının etrafına baktı.

"Evde unutmuş olmalıyım," dedi. "Biraz Pazartesi günü geçiriyordum."

"Yemek yedin mi?" diye sordu.

"Aç değilim." Omuz silkti. Kulağındaki müzik durakladı ve canlandı, ancak yeniden başladığında tekrar yere yığıldı. "Aman Tanrım, belki de beni yeterince uzun süre bekletirlerse vazgeçeceğimi düşünmüşlerdir?"

"Benimle brunch yapmak ister misin?" diye sordu ve kadın ona sinirli bir şekilde baktı.

"Çalışıyorum'un hangi kısmını anlamadın?" diye sordu alaycı bir tavırla. "Ve bu konuda neden işte *değilsin*? Babam bu şekilde kaydardığını biliyor mu?"

"Ben patronlardan biriyim, biliyorsun değil mi?" dedi. "Biraz kişisel zaman ayırabilirim."

"Oooh, çok etkilendim," diye alaycı bir şekilde karşılık verdi ve Gabe onun alaycılığına sırtıttı. Gabe'le ilgili bir şey vardı, onun espri anlayışından her zaman hoşlanmış görünüyordu.

"İyi olup olmadığını görmek istedim," dedi sırtarak. "Biliyor musun? Dün gecedен sonra."

"Gerçekten mi? Bu konuşmayı *şimdi mi* yapmak istiyorsun? *Burada mı*?" diye sordu şaşkınlıkla, cam duvarlara ve elindeki telefona doğru geniş bir hareketle.

"Şimdiki zaman gibisi yok," dedi adam ve kadın uzun uzun iç çekti.

Gabe onun kendisine söylemek istediği şeyle boğuşmasını izledi ve nefesini tutarak vereceği yanıtı bekledi. Bu sabah muhteşem görünüyordu, teni sağlık ve canlılıkla parlıyordu ve dudakları hâlâ öpücüklerinden şişmişti. Tanrım, o kadar zarıftı ki

Saatlerce sadece onu izliyordu. Geçmişte boşa harcadığı her saniyeye, onu *görmediği* tüm o anlara içerliyordu. Tamamen kör müydü?

"Bak Gabe, ben" diye ciddiyetle başladı, ancak başını kulağına dayadığı telefon ahizesine doğru eğdi. "Alo? Ben Richmond Oto Tamirhanesi'nden Roberta Richmond. Bana yanlış sevkiyat göndermişsiniz ve ben ... hayır, bekleyin! Beni yine beklemeye almayın. Beklemeye almayın.

. . . lanet olsun." Son iki kelime sinirli bir fısıltıyla çıktı ve omuzları çaresizlik içinde çöktü. Gözleri tekrar onunkilerle buluşmak için yukarı fırladı.

"Ben iyiyim," diye ona güvence verdi. "Benim için endişelenmene gerek yok. Biraz eğlendik ve bugün her zamanki gibi iş yapıyoruz, değil mi?"

"Doğru," diye onayladı, "her zamanki işlere" dönme düşüncesi midesini bulandırıyordu. Sahtekârlık gibi geliyordu.

"O zaman neden buradasınız?" diye sordu öfkeyle, sesini alçak tutarak. "Bu davranış biçimi genellikle iş yapma şeklimiz *değildir*. Daha önce hiç Pazartesi sabahı dükkânıma gelip iyi olup olmadığımı sormamıştınız. Biz *brunch* yapmayız. Asla. Ben senin ofisine gitmiyorum, sen de benimkine gelmiyorsun. En azından geçen haftadan önce *gelmiyordun*. Arkadaşlığımız bu şekilde yürümüyor. Peki neler oluyor? Benden ne istiyorsun?" Haklıydı. Normal davranmaları konusunda ısrar eden kişi Gabe'di ama burada tamamen karakterinin dışında davranıyordu.

"Haklısın," diye onayladı. "Ama telefonlarıma cevap vermiş olsaydın, buraya gelip iyi olup olmadığını kontrol etmeme gerek kalmazdı."

"Hadi ama Gabe," diye alay etti. "Geçen hafta bana ulaşmaya çalışır, başarısız olur ve hiçbir şey düşünmezdin."

"Evet, geçen hafta seni kıstırmadan ve altımda arzu içinde kıvranmadan *önceydi*. Geçen hafta dilimi ağzında, göğüslerini ellerimde tutmadan ve kulağымda nefes nefese bana daha fazlası için yalvaran sesini duymadan *önceydi*." Sesi her kelimedede yükseliyordu, ta ki neredeyse bağırana kadar ve kız onu çılgınca susturdu.

"İyi, tamam." Yatıştırıcı bir el kaldırdı. "Ama bugünden sonra kendinle çelişmeyi bırakırsan memnun olurum. Kafam çok karışıyor."

"Anlaşıldı," diye mırıldandı, kafasının karıştığını hissediyordu. Öne doğru eğildi ve onunla tekrar göz göze gelmeye çalıştı. Bu sabah düpedüz ketumdu ve hâlâ ona iyi olup olmadığını söylememişti. O muhteşem ışıltıya rağmen

gözlerinin etrafı hâlâ biraz gergin görünüyordu ve bir gece önce hiç uyuyup uyumadığını merak etti. Kesinlikle uyuyamamıştı, tahrik olmuş ve perişan bir haldeydi çünkü kadın onu doyamadan terk etmişti.

"Bu gece gelecek misin?" diye sordu usulca, ama kadın onu duymuyor gibiydi, gözlerini masasındaki sipariş formuna dikmiş, dikkatini de kulağındaki telefon ahizesine odaklamıştı. Gabe kadınlar tarafından görmezden gelinmeye alışık değildi ve şimdi bundan hiç hoşlanmadığını fark etti. Ama Bobbi'nin sıradan bir kadın olmadığını ve işine geldiğinde onu görmezden gelmeyi alışkanlık haline getirdiğini hatırlayınca öfkesini bastırdı. O sadece ... oluyordu. *Bobbi'ydi*. Aralarında her şeyin aynı kalmasını istemişti ama mevcut durumun sinir bozucu olacağını hesaba katmamıştı.

"Bobbi?" diye sordu ve kız gözlerini onunkilere dikti. O kadar güzellerdi ki, kelimenin tam anlamıyla nefesini kesmişlerdi ve kısa bir an için kelimeleri oluşturmakta zorlandı. "Bu gece bize gelecek misin?"

Alt dudağını çiğneyerek davetkâr bir şekilde dolgunlaştırdı ve adam bir iniltiyi bastırmak için öksürdü. Tanrım, bu işkence gibiydi; onu o kadar çok öpmek istiyordu ki, onu lanet olası masanın üzerinden kucağına sürüklememek için ellerini yumruk yapmak zorunda kaldı.

"Bilmiyorum," diye cevap verdi sonunda ve adam hayal kırıklığı içinde neredeyse küfredecekti.

Belli ki onu delirtmeye çalışıyordu. "Belki."

Bu belirsiz yanıtla yetinmek zorunda kaldı ve sandalyeden kalktı.

"Bir şeyler yemek konusunda fikrini değiştirirsen beni ara."

"Yapmayacağım," dedi başını kısa bir süre sallayarak. Adam tam buna cevap verecekti ki kadının vücut dili değişti ve gözlerini yine ondan kaçırdı. Böylece onu reddetmiş oldu. "Evet? Ben Richmond Oto Tamirhanesi'nden Roberta Richmond ve bana yanlış mal geldi..."

Ona son bir kez baktı ama sanki orada olduğunu unutmuş gibiydi. Kendini oldukça umutsuz hisseden Gabe oradan ayrıldı.

Bobbi onun zarafetle dükkândan çıkışını izledi ve çıkarken Craig'le gülüşerek birkaç yorum yaptı. O dinledi

Çevir sesi kulağında yankılandı; arama yaklaşık üç dakika önce kesilmişti ama ahizeye bir kalkan gibi yapışmıştı, ahizeyi bırakırsa tüm dikkatini ona vermek zorunda kalacağını biliyordu ve buna pek hazır değildi. Ahizeyi dikkatlice yerine koydu. Onları geri aramak zorunda kalacaktı ama henüz o kadar enerjisi yoktu.

Birdenbire günün omuzlarına yüklediği sorunların ağırlığı dayanılmaz derecede ağır geldi ve sandalyesine yığıldı, yüzünü ellerinin arasına gömüp ağlamaktan başka bir şey yapmak istemedi.

Gün bitmek bilmez gibiydi; birkaç sinir bozucu telefon görüşmesinden sonra Bobbi nihayet sevkıyat hatasını çözmeyi başarmıştı ama bu aksilik ona çok değerli zaman kaybettirmişti. Pieter'in kızamığı onu en az bir hafta işinden alıkoyacaktı ve insan gücü kaybı, Bobbi'nin gerçekten karşılayamayacağı bir gelir kaybına neden olacaktı.

Görünüşte aşılamaz gibi görünen bu karmaşa yığınının tek *iyi* yanı, Gabe'le olan durumunu aklının bir köşesine itmiş olmasıydı. Ama o gece yediden sonra dükkânı kapattığında, Gabe'le ilgili düşünceler sinsice tekrar aklına gelmeye başladı.

Eve doğru yola çıktığında tek düşünebildiği onun evine gitmekti. Tanrım, çok baştan çıkmıştı. Peki ya sonrasında kendini berbat hissederse? Bunun *üstesinden* gelebilirdi... adamın ona hissettirdikleri oldukça muhteşemdi.

Onunla geçireceği zamanı akıllıca ayarlarsa, belki de zaten kırık olan kalbini daha fazla zarar görmekten koruyabilirdi.

Faye'in kendisi için mikrodalgaya bıraktığı geç akşam yemeği boyunca kendisiyle pazarlık etti. Stresli bir gün geçirmişti ve rahatlamasına yardımcı olacak bir şeye ihtiyacı vardı... sadece birkaç saat. Ne de olsa zaten seks yapmışlardı; yani bir kez daha yapmaları *o kadar da* fark yaratmazdı, değil mi?

Tanrım, sesi bir bağımlı gibi çıkıyordu! Kendisinin tam olarak öyle *olduğunu* ve Gabe'in onun seçtiği uyuşturucu olduğunu anladığında acı acı güldü.

Yemeğinin tadını zar zor aldı ve duş almak için üst kata çıktı. Saçlarını şampuanlarken, bacaklarını ve koltuk altlarını tıraş ederken ekstra özen gösterdi ve kendi kendine bunu sadece ihtiyacı olduğu için yaptığını söyledi

Kendini biraz şımarttı. Dişlerini fırçaladı ve Theresa'nın Noel için ona verdiği pahalı vücut losyonunu kullandı. Şu ana kadar şişeyi açmamıştı bile ama bolca sürdü ve sonrasında cildinin ne kadar pürüzsüz hissettiğinin tadını çıkardı. Bu şeyi neden daha önce hiç kullanmamıştı ki? Harika hissettiriyor ve kokuyordu.

Her zaman giydiği erkek şortu ve atletten oluşan pijamasını giydi ve bir kitap almak için aşağıya, kütüphaneye indi. Babasını rahat deri koltuklardan birinde, göğsünde açık bir kitapla uyurken bulunca şaşırdı. Kapının açılma sesi onu hafif uykusundan uyandırdı ve uykulu bir şekilde ona gülümsedi.

"Seni günlerdir görmüyormuşum gibi hissediyorum," dedi adam sıcak bir şekilde ve kadın da onun gülümsemesine karşılık vererek yanındaki kanepeye kıvrıldı.

"Yapmadın," diye cevap verdi ve yanağına bir öpücük bıraktı. "Meşguldüm."

"Evet, son zamanlarda oldukça aktif bir sosyal hayatın var," dedi ve kız suçlulukla kızardı.

"Ne demek istiyorsun?" Kızın tepkisi ve sorusu karşısında şaşırmış görünüyordu ve bakışları keskinleşti.

"Ne demek istediğimi *sanıyorsun*?" diye sordu sertçe.

"Hiçbir şey." Onun soru sorma tarzından çok rahatsız görünmemeye çalıştı.

"Roberta, bana bahsetmediğin bir erkek arkadaşın var mı? Gabe dün bir erkekten mi bahsetti? Barda tanıştığın biri mi?" Gabe'in adını duyunca irkildi ama babası onun tepkisini yanlış yorumladı ve neşeyle sırıttı. "Erkek bir arkadaşın var! Onunla tanışmak isterim."

"Henüz o kadar ciddi değil," diye fısıldadı, konuşmanın aldığı korkunç yönden dehşete düşmüştü.

"Adı ne?"

"K-Kyle Foster, o bir peyzaj mimarı." *Tanrım*, ne halt ediyordu?

"Ve onu seviyorsun? İyi bir adam mı?"

"O çok iyi biri." *Konuşmayı kes, Bobbi!* Vicdanı ona bağırıyordu. *Kapa şu lanet çeneni!*

"Onu Sevgililer Günü Balosu'na getirmeyi düşünmelisin," dedi babası ve o korkunç yıllık etkinliği düşününce zihni tamamen bomboş kaldı. Genelde bundan kaçınmayı başarırdı ama babası

Çocuklarından nadiren talepte bulunan Bobbi, bu yıl Bobbi ve kardeşlerinin de katılması için ısrar etmişti. Emekliliğini duyurmayı planladığından, Bobbi desteğini göstermekten başka seçeneği olmadığını biliyordu. Ancak etkinliğe muhtemelen bir eş getirmesi gerekeceğini unutmuştu. Bu düşünceyi daha da kötü bir düşünce takip etti.

Gabe yanında birini getirecek miydi? Tanrım, buna dayanamazdı. Aralarında olan ve hâlâ olmakta olan onca şeyden sonra olmazdı.

"Bunu düşünceğim," dedi dalgınca - aklı Gabe'de ve onun muhtemelen resmi davete getireceği muhteşem kadında.

"Güzel," dedi babası. "Ve onu bir ara yemeğe getir, onunla tanışmak isterim."

"Elbette," dedi, hâlâ otomatik pilottaydı. Babası bir kolunu onun omzuna attı ve başının tepesine hızlı bir öpücük kondurdu. Bu sevgi gösterisi o kadar enderdi ki Bobbi'yi hayal aleminden uyandırdı.

"Ben yatmaya gidiyorum," dedi ona. "İyi geceler, bebeğim."

"İyi geceler babacığım," diye karşılık verdi, bu sevgi dolu sözlerle ısınmıştı. Her zamanki hızlı tavrıyla odadan çıktı. Bobbi uzun bir süre karmakarışık düşüncelerine dalmış bir halde oturdu. Babasına yalan söylemiş, zavallı Kyle'ı bu karmaşanın içine sürüklemişti ve şimdi de lanet Sevgililer Günü Balosu için bir eş bulmak zorundaydı.

Belki Gabe ona sorardı. Bu hüznü düşünce bir kez zihnine girdikten sonra, umut dolu bir peri gibi orada dolaşmaya devam etti. Bu olasılığı düşünmenin bile saçma olduğunu bildiği için onu uzaklaştırmaya çalıştı ama imkansız şeyleri dilemekten hoşlanan yanı umut etmekten kendini alamadı.

"Gabe sana sormayacak," dedi yüksek sesle ve kelimelerdeki kaçınılmaz gerçek karşısında irkildi.

Gabe boş gözlerle televizyon ekranına bakıyor, boğazına düğümlenen acı hayal kırıklığı yumrusunu yutmaya çalışırken gördüklerini tam olarak özümseyemiyordu. Kız gelmiyordu.

Saat neredeyse sabahın biriydi ve fuayedeki büyük dede saatinin on ikiyi vurduğu yaklaşık bir saat öncesine kadar umudunu yitirmemişti. Ondan sonra sadece uyumuş ve burada oturmaya devam etmişti.

Yatağa gitmek için enerji topladı. Belki de önceki gece onun üzerinde onun üzerinde bıraktığı etkiyi bırakmamıştı? Bu düşünce alçakgönüllü ve kabul etmesi zordu ama bu yankılanan reddedilişten çıkarabileceği başka bir şey yoktu.

Yüzünü ellerinin arasına gömdü. Bu muhtemelen en iyisiydi; zaten çok derinde olduğunu hissediyordu. Olanları unutacak ve normale döneceklerdi.

Bu düşünce karşısında irkildi. Sanki o kadar kolay olacaktı gibi. Onun çıplak vücudunun mükemmelliğini asla *göremeyecek*, ağzının balını *tadamayacak ya da* etrafını saran sıcaklığını *hissedemeyecekti*. O kadar berbat durumdaydı ki...

Uzaktan kumandaya uzanıp televizyonu kapattı ve aniden yankılanan sessizlik onu tedirgin etti. Bir süre daha öylece oturdu, kalkıp yatağa gitmek için kendini zorladı. Tam kendini sandalyeden dışarı atmıştı ki, ön kapının sessizce çalındığını duydu. Nefesi boğazında düğümlendi ve kalbi düzensiz ritmine devam etmeden önce durma noktasına geldi.

Kapı tekrar çalındı, bu sefer daha yüksek sesle ve o, kadın fikrini değiştirip gitmeden önce oraya varmak için ön kapıya koşmak için harekete geçti, fuayenin cilalı zemininde kaydı ve neredeyse kışının üzerine düşüyordu. Ağır kapıyı açtığı anda nefesi kesilmişti ve onu kollarına alıp dudaklarına aç bir öpücük kondurmadan önce üzerinde gecelik kıyafetleri olduğunu zar zor fark etti.

Kadın da onu öptü, kollarını boynuna ve bacaklarını beline doladı. Adam sendeleyerek geri çekildi ve ön kapıyı tekmeleyerek kapattıktan sonra onu ağır ahşap kapıya sıkıştırdı ve ağzını doldurdu.

Başını kaldırdı ve elleriyle onun yüzünü kavradı.

"Gelmeyeceğini sanıyordum," diye nefes nefese kaldı. Kadın sırtarak ona baktı, bacakları adamın beline dolanmıştı.

"Gerçekten mi? Ben de gelebileceğimi umuyordum." Çok az anlam ifade eden aptalca bir kelime oyunuydu ama onu memnun etmişti.

"Senin için bunun üzerinde çalışacağım," diye söz verdi, sertliğini onun çekirdeğine doğru itti ve inledi, kendini ona doğru iterken yüzünü boynunun boşluğuna gömdü, neredeyse ikisinin de saniyeler içinde harcamasına neden olan hızlı bir ritim kurdu. Neyse ki mantık yeniden devreye girdi ve Gabe inleyerek ellerini onun kalçalarına götürüp şehvetli sürtünmesini durdurdu.

"Kes şunu, lanet olsun! Bu sefer seni yatağa götürmek istiyorum," diye hırladı.

"Peki, neyi bekliyorsun?" diye sordu sabırsızca ve adam bir elini onun sırtına doladı, diğer elini de onu desteklemek için poposunun altına koydu ve kadın hâlâ ona sıkıca sarılmışken beceriksizce üst kata çıktı.

Odasına ulaştığında, yatağa doğru sendeleyerek ilerledi, onu yumuşak şiltenin üzerine bıraktı ve aynı hareketle onunla birlikte yukarı tırmandı. Altında yayılmış yatarken onu takdirle inceledi ve kamburlaşmadan önce vahşice homurdandı ve üstünü belirsiz bir şekilde aşağı çekti ve sıkı bir meme ucunu ağzına aldı ve yatağın sırtını eğmesini sağlayan kaba bir ustalıklarla emdi.

"*Tanrım*," diye haykırdı, kalçalarını adamın kalçalarına dayadı ve parmaklarını adamın saçlarına doladı.

"Bu uzun sürmeyecek," diye mırıldandı göğsüne karşı.

"Umurumda değil," diye hıçkırdı, kemerini ve fermuarını karıştırmak için aralarına uzandı. Kadın her şeyi çözmeyi başardığında tısladı ve *sonunda* ellerini adamın boyuna doladı. İki eliyle onu okşadı ve adam da karşılık olarak ürperdi.

Şortunu çıkarmaya zahmet etmedi; sadece kenara itti ve içeri girmeden önce girişinde konumlandı. İç çamaşırının pamuğunun ve mahrem etinin ıslak ipeğinin duyarlı şaftına verdiği zıt hisler neredeyse başını içeri sokmadan boşalmasına neden oluyordu ve bu kadar çok şey hissetmesinin nedeninin prezervatif takmaması olduğunu fark ettiğinde içten içe yemin etti. Prezervatif takmayı *asla* unutmazdı ve bu ihmal onu bir an için rahatsız etti.

"Kahretsin, kahretsin, *kahretsin*. Prezervatif yok. Özür dilerim." Geri çekilmek onu neredeyse öldürüyordu ve Bobbi onu terk ettiğinde feryat etti ama bu koşullar altında olabildiğince çabuk korumayı halletti ve saniyeler sonra onunla geri döndü.

"Bunu bana bir daha yapma," diye azarladı ve adam tekrar içeri girmeden önce bir öpücükle özür diledi. Çok uzun sürmedi. Sert ve hızlıydı ve dört dakikadan kısa bir sürede bitti.

Gabe onun o erotik şekilde boşalmasını izledi, o kadar sessizdi ki sadece bir nefes alıp inliyor ve sonra uzun bir nefes bırakıyordu. Bundan ya da onun orgazmını şaftının etrafında hissetmekten yorulduğunu hayal bile edemiyordu. Onun etrafında zonklama şekli kendi doruk noktasını kendisinden çekiyordu.

"*Bobbi*," diye inledi kendini onun içine bırakırken. Sadece bu. Sadece onun adı. Söylenmesi gereken tek şey buydu.

Bu sefer daha uzun süre kalmıştı, diye düşündü Gabe saatler sonra, onun zayıf figürünün çimenlikten geçip evlerinin arasındaki yüksek çite doğru yürümesini izlerken. Yavaş, şehvetli ve tamamen yıkıcı olan ikinci raundu ve duşta üçüncü raundu yapmalarına yetecek kadar uzun bir süre. Duştan hemen sonra, Gabe'in daha uzun kalması için yaptığı yalvarışları duymazdan gelerek oradan ayrılmıştı. Onunla kapıya kadar yürümesini bile istememiş, iyi olacağı konusunda ısrar etmişti.

Son birkaç saati düşünürken, kızın pek konuşmadığını fark etti. Ona neyi sevdiğini ve nerede sevdiğini söylemişti. Hoşuna giden bir şey yaptığında takdirini ifade etmişti. Adını o kadar çok farklı şekilde söylemişti ki artık sayısını unutmuştu ama başka hiçbir şeyden bahsetmemişti. Corvette üzerindeki çalışmaların nasıl ilerlediğini ona anlatmamış, o öğleden sonraki teslimat karmaşasını çözüp çözmediğini söylememişti.

Ondan görmeye alışık olduğu hareketli konuşmalar tamamen kaybolmuştu ve bu yokluk onu rahatsız ediyordu.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Gabe homurdanarak komodinin üzerindeki cep telefonuna uzandı. Sabahın altısından önce kim arıyor olabilirdi ki? Ekrana ters ters baktı ama "bilinmiyor" yazıyordu ve cevaplamak için başparmağını ekranda sürükledi.

"Gabriel Braddock," diye tersledi.

"Benim." *Chase*. Gabe kendini yukarı itti ve omuzlarının derisinde bir yanma hissettiğinde irkildi. Boştaki eliyle yavaşça yukarı uzandı ve inceledi. Her iki omzunun etinde de üç derin çizik vardı. Bobbi'nin ikinci sevişmeleri sırasında parmaklarını sırtında gezdirdiğini hatırladı ve sırttı - bunları tam olarak *neden yaptığını* hatırlayınca yarı tahrik olmuştu. Bobbi onu uçurumun kenarına kadar götürmüş ve sonra gevşemişti, kız sinirlenmişti ama Bobbi bunu telafi etmiş, kız şehvetten aklını kaçırana kadar ilişkiyi uzatmıştı.

"Gabe?" *Chase*'in sesi onu sarsarak dünyaya geri getirdi.

"Evet, üzgünüm. Ben buradayım. . . Ne zaman geliyorsun?" Son birkaç gündür olan her şeye rağmen, kardeşiyle ilgili düşünceler aklından hiç çıkmıyordu. *Chase* eve döndüğü ve en azından şimdilik tehlikeden uzak olduğu için mutluydu.

"Bu sabah sekiz buçukta Cape Town'a inmiş olacağım. Beni alabilir misin? Ya da bir araba gönderebilir misiniz?"

"Seni ben alırım," dedi Gabe.

"Teşekkürler. Sonra görüşürüz." Kardeşinin sesi hâlâ *kesikti*. Gabe ne olduğunu anlayamıyordu ama bir şeyler çok yanılttı. *Chase* cevap veremeden aramayı sonlandırdı ve Gabe telefonunu bir kenara bırakıp bir süre öylece yattı.

bir süre. Bobbi'nin uyanıp uyanmadığını merak etti. Genellikle güne erken başlardı. Kontrol etmeye karar verdi ve ona bir SMS gönderdi.

Uyandın mı? Kadın hemen cevap vermeyince, yatağın örtülerini fırlattı ve koşu şortu ile tişörtünü çıkarmak için çırılçıplak dolaba doğru yürüdü. Telefonu çaldığında hemen ona doğru atladı ama telefon yorganın altında bir yerde gömülüydü ve onu ararken sinirli bir şekilde küfretti. Telefonu bulduğunda tek bir kelimeyle ödüllendirildi.

Evet.

Lanet olsun.

Ben koşuya çıkıyorum. Bana katılmak ister misin? Bu sefer cevap için çok uzun süre beklemek zorunda kalmadı.

Tabii. 10 dakika içinde kapıda buluşalım.

Kabul ettiği için kendini gülünç derecede mutlu hissederek sıırttı ve koşu ayakkabılarını giydi, sonra da bir gözünü saatten ayırmadan birkaç gereksiz esneme hareketi yaptı. Geç kalmak istemiyordu.

Yedi dakika içinde evden çıktı ve bir dakika sonra kapıdaydı. Bobbi henüz orada değildi. Temiz havanın ve sabahın erken saatlerindeki kuş seslerinin tadını çıkararak birkaç esneme hareketi daha yaptı. Mükemmel bir yaz sabahıydı ve mahallede yavaşça koşmak için hâlâ yeterince serindi. Bobbi onun kadar koşmaktan hoşlanmıyordu ve sabah koşularına sadece ara sıra katılıyordu. Bir ses duydu ve iki metre yüksekliğindeki kapının parmaklıkları arasından yukarı baktı. Kadın Richmond arazisindeki güvenlik görevlilerinden birine el sallıyor ve bağırarak selam veriyordu. Gabe'e doğru o her zamanki kayıtsız yürüyüşüyle ilerledi ve Gabe de onun kalçalarının duyusal yuvarlanışını takdir ederek ona baktı. Genellikle koşu için giydiği dar koşu şortu ve yarışçı spor sütyenine baktı ve daha önce sergilenen ipeksi etin her genişliğini yalamak istemeden onunla koşmayı nasıl başardığını tam olarak anlayamadı. Her tarafı tonlanmış ve bronzlaşmıştı ve en cömert kıvrımlara sahip olmasa da, *sahip olduğu* şekil sıkı, seksi ve inkar edilemez derecede kadınsıydı.

"Günaydın." Ona ulaştığında sıırttı. "Selam."

"Birlikte koşuya çıkmayalı epey zaman oldu," diye belirtti, karnının düzlüğünü ve göğüslerinin dik yuvarlaklığını vurgulayan zarif bir baş üstü esneme hareketi yaparken. Sonra dönüp ellerini kapının üzerine koyarak baldırlarını esnetti ve Gabe bu manzara karşısında bir iniltiyi bastırdı

O uygunsuz şortun içindeki sıkı poposunu. Tanrım, ona ikinci bir deri gibi yapışıyor ve arkasının alt kıvrımını zar zor örtüyordu.

"Bir süredir koşuya çıkmadım." Kadının seksi, kıvrımlı uzanışları dikkatini o kadar dağıtmıştı ki, söylediklerine zorlukla konsantre olabiliyordu. "Meşgulsün."

"Bugün ciddi bir kış tekmeleyeceğim, Braddock." Arkadaş moduna geri döndüklerini fark etti. Sanki dün gece hiç yaşanmamış gibiydi. Her zamanki alaycı ve şakacı haliydi ve bu, sevgiliden arkadaşına onun kadar kolay geçiş yapamayan Gabe'de bir kopukluk yarattı. Bu, birkaç saat önce sarılıp öptüğü, dokunduğu ve zevk aldığı kadındı ve bu gerçeği bir okşamayla, bir öpücükle, hatta bir sevecenlikle kabul edememek delilikti.

Ama bunlar *onun* kurallarıydı ve eğer o kurallara göre oynayabiliyorsa, o da oynamalıydı. "Buna güvenme, Richmond," diye karşılık verdi, biraz sesine mizah kattı. "Birkaç gizli silahım var."

"Öyle mi? Peki ne olabilirler?" Başını merakla yana eğdi ve bu sırada çok sevimli görünüyordu.

"Daha uzun bacaklar ve ... *dayanıklılık*," diye cevap verdi, sonra da koşmaya başladı ve kız itiraz edince güldü.

Yavaşlamadan ve kızın kendisine yetişmesine izin vermeden önce iyi bir başlangıç yaptı. Ona ayak uydurabilmesi için adımlarını kısalttı ve kolay bir koşuya başladılar. Bir kilometreden az bir süre sonra kız ona ters ters baktı.

"Koşmaktan nefret ediyorum," diye homurdandı. "Neden bana bunu yaptırıyorsun?"

"Sızlanmayı bırak, ben sana bir şey *yaptırmadım*. Seni sadece davet ettim. Gelmek *zorunda* değildin."

"O zaman neden bunu kendime yapmama izin veriyorsun?" Kadın pufladı ve adam yine sırtıttı.

"Acınacak haldesin Richmond, bu kadar sızlanmayı bırak ve nefes almaya odaklan." İyi bir koşucuydu ama efor sarf etmekten nefret ediyordu. Devam etmek için ikna edilmeye ve alay edilmeye ihtiyacı vardı. Yıllardır koşuları sırasında ona yarı koçluk yapıyor, yarı nasihat ediyordu. Genellikle işe yarardı ve mahallenin etrafındaki on yedi kilometrelik parkuru her zaman bir saatin altında bitirirdi.

Yaklaşık elli dakika sonra onun evine geri döndüler ve sessizlik içinde birkaç soğuma egzersizi yaptılar.

Bir yudum su içtikten sonra, "Chase'i bir saat kadar sonra alacağım," dedi. Gün kavurucu olacaktı, sabah sıcaklığı şimdiden yirmilerin ortası ile üstü arasındaydı. Ona su şişesini uzattı ve o da susamış bir şekilde içti.

"Eve gelme nedenleri hakkında bir şey söyledi mi?" diye sordu, elini nemli saçlarında gezdirirken. Birkaç dal alnına yapışmıştı ve uzanıp onları geri taramaktan kendini alıkoymak zorunda kaldı.

"Henüz bir şey yok... ama bir şeylerin ters gittiği kesin." Kardeşinin o sabah telefondaki alışılmadık derecede durgun sesini hatırlayınca kaşlarını çatı.

"En azından evde olacak, böylece sorunun ne olduğunu anlamak için bolca zamanınız olacak," dedi ve başını salladı.

"Tamam. Duş almam, Stephanie'yi arayıp bu sabah beni beklememesini söylemem ve yola çıkmam gerekiyor," dedi ve alnından damlayan teri elinin tersiyle sildi.

"Ben de, personelimiz az. Pieter kızamık oldu ve yapacak çok iş var." Kadın arkasını döndü ama adamın sesi ilerlemesini durdurdu.

"Bobbi?" Bobbi'nin kendisine dönmesini bekledikten sonra bir elini ensesine doladı ve terli vücuduna yapışana kadar onu sürükledi. Kız itiraz edecek tek bir kelime bile edemeden onun narin ağzına sert bir öpücük kondurdu ve kız onu itmeyi düşünmeden adam onu çoktan serbest bırakmıştı. Kadın sallanmaya başladı ve adam onu sabitlemek için bir elini omuzlarından birine koydu.

"Sakin ol," diye mırıldandı, kızın yüzünde şaşkın bir ifade belirince eğlendi. Tamamen sersemlemiş ve konuşmaktan aciz görünüyordu.

"Ah... doğru," dedi sonunda. "Teşekkürler. Yani ..."

"Bir şey değil." Adam sırtı.

"Tamam. Gitmem gerek." Adamdan tekrar uzaklaştığında hâlâ tamamen şaşkın görünüyordu.

"İyi günler," diye seslendi ona ve o da el sallayarak bu duyguyu onayladı. "Akşam görüşürüz." Belki de bu son cümleyle çok fazla varsayımda bulunmuştu, ama kadın omuzlarını dikleştirmek dışında cevap olarak hiçbir şey söylemedi.

Gabe yüzünde gülünç bir sırıtışla hâlâ ön basamaklarda durduğunu fark edip eve geri döndüğünde kadın çoktan kapıdan çıkıp gitmişti. Sırıtışı duştan çıkana kadar kaybolmadı.

Bir saat sonra Chase'in Cape Town Uluslararası Havaalanı'nın iç hatlar gelen yolcu kapısından geçişini izlediğinde sırtıtmıyordu. Chase bitkin görünüyordu. İkizini tanımlamak için düşünebildiği tek kelime buydu. En az on kilo vermiş gibiydi, saçları dağınıktı, belli ki günlerdir tıraş olmamıştı ve yanakları çukur çukurdu.

Gabe adamı ilk gördüğünde şok içinde, "Tanrım," diye fısıldadı. Chase onu görünce dudaklarına bir gülümseme yerleştirdi ve Gabe'den sadece on dakika büyük olan adamı içtenlikle kucakladı. Küçükken anneleri bile onları birbirinden ayırmakta güçlük çekerd. Anneleri şu anda Chase'i görse gözyaşlarına boğulurdu. Gabe'in kendisi de ağlayacak gibi hissediyordu.

Kardeşine normalde olduğundan daha uzun süre sarıldı ve Chase de buna izin vermekten memnun görünüyordu. Sonunda birbirlerinden ayrıldılar ve Gabe garip bir şekilde boğazını temizledi, kardeşinin gözlerindeki yaş parıltısını fark edince biraz utandı ama sonra onun da buğulu görüşünü temizlemek için gözlerini kırptırdığını fark edince daha da utandı.

"Seni özledim, kardeşim," diye mırıldandı. Chase'in değerli kamera ekipmanını taşımayı tercih edeceğini bildiği için onun çantasını kaptı.

"Evet, görevler arasında çok uzun zaman oldu," diye onayladı Chase. Altı aydan fazla bir süredir ülkeye adım atmamıştı. Babalarının gezginlik ve macera duygusu ona da geçmişti ama bunu daha verimli bir şekilde kanalizetmişti. Arabaya doğru uzun bir yürüyüş yaparken uçuş ve havayolundaki yemekler hakkında sohbet ettiler; her şey basit ve kişisel değildi.

Chase Lamborghini'yi gördüğünde takdirle ıslık çaldı.

"Bu muhteşem bir makine parçası." Çocuksu bir şekilde sırtarak Gabe'e eski halini hatırlattı. Sürücü tarafında durmadan önce arabanın etrafında yavaş bir daire çizdi.

"Anahtarlar?" diye sordu umutla.

"Evet doğru," diye alay etti Gabe. "Seyahat yorgunu kışının bu bebeği sürmesine izin vereceğimi düşünüyorsan, bir daha düşünebilirsin."

"Berbatsın," diye homurdandı kardeşi.

"Bobbi gibi konuşuyorsun," diye kıkırdadı Gabe, onun adını duyunca kalbi göğsünde tuhaf bir döngü yaptı. Bu da *neydi böyle?* O

Kardeşinin eşyalarını arabaya yüklemekle meşgul oldu ve bu garip tepkiyi aceleyle bastırdı. Neyse ki Chase hafif seyahat ediyordu - mesleki bir tehlike

-Yoksa başları belaya girebilirdi. Araba çok fazla bagaj taşımak için tasarlanmamıştı.

"Henüz kullanmasına izin vermedin mi?" Chase havaalanından ayrıldıktan sonra sordu.

"Henüz mi?" Gabe homurdandı. "*Hiç* denemedim. Çok dikkatsiz, kendini öldürtebilir." Bu düşünce bile onu buz gibi yaptı.

Chase, "Hadi ama, o kadar da kötü değil," diye reddetti. "Aslında yarışta çok iyi -yetkin ve kontrollü- sen bunu göremeyecek kadar gerginsin."

Gabe, "Onu cesaretlendirme," diye uyardı ve Chase omuz silkti. "Her neyse, dostum."

"Dairende mi kalacaksın?" diye sordu Chase'e, Camps Bay'deki lüks daireyi kastederek. Chase hemen cevap vermeyince Gabe endişeyle ona baktı ve kardeşinin dalgın dalgın geçen manzaraya baktığını gördü. Kaybolmuş ve perişan görünüyordu.

"Chase?"

"Bu sefer evde kalmayı tercih ederim, kardeşim. Senin için de uygunsa?"

"Elbette benim için sorun değil," diye güvence verdi Gabe. "Burası senin de evin."

"Yani tarzını bozmak falan istemem. Her zaman zeki bir sarışın aradığını biliyorum." Gabe, Bobbi'yi düşününce donup kaldı. Chase aynı çatı altında kalırken bu işi nasıl yürüteceklerdi? Ev çok büyüktü ama ...

"Bu ağır bir sessizlik." Chase'in sesi düşüncelerine karıştı ve Gabe ona baktı. "Sanırım bu sonuncusuyla işler daha ciddi o zaman? Ne bu kız? Astronot mu? Profesör mü? Hayır, sen zaten bir profesörle çıkmıştın... bir astrofizikçi? Beyin cerrahı mı?"

"Şu anda kimseyle görüşmüyorum." Gabe spekülasyona son verdi ve Chase'in yüzündeki bariz inançsızlık ifadesi neredeyse komikti. Gabe isteksizce sırttı.

"Ben tam olarak Don Juan değilim, biliyorsun. Ara sıra kendimi ilişkiler arasında buluyorum."

"*Yalan* söylüyorsun," diye alay etti Chase. "Hayır, öyle olmadığını söyle! Küçük kardeşimin emrinde her zaman bir sürü güzel sarışın vardır. Bana kahramanımın ayaklarının çamurdan olduğunu söyleme. Sakın *söyleme!*"

"Kapa çeneni," diye güldü Gabe, kardeşinin şakalarından keyif alıyordu. Chase'in her geçen kilometrede daha da rahatladığını görüyordu, sanki taşıdığı duygusal yük eve yaklaştıkça hafifliyordu.

Bobbi sabahı bir şekilde atlattı ama Gabe'den ve bir gece önce birbirlerine yaptıklarından başka bir şey düşünemediğinde bu çok zordu. Bir de o sabahki öpücük vardı; sert, hızlı ve o kadar çok vaatle doluydu ki, tek düşünebildiği daha fazlası için geri dönmekti. Cidden dikkat dağıtıcıydı.

Öğle yemeğinden hemen önce cep telefonu çaldı ve arayanın Gabe olup olmadığını merak ederek telefona uzandığında kalbi heyecanla çarptı. Muhtemelen Chase'le vakit geçirmek istediği için bundan şüpheliydi ama yine de umutluydu. Ekrandaki ismi okuduğunda gözlerini devirdi.

"Billy, merhaba," diye selam verdi. Billy ondan beş yaş büyüktü, yaşça ona en yakın olan kardeşiydi ve büyürken ona en çok üzüntü veren kişiydi. Yine de oldukça yakındılar ve sık sık birlikte takılırlardı. Edward ve Clyde yaşça birbirlerine daha yakındılar; anneleri öldüğünde on beş ve on yedi yaşlarındaydılar ve bu ani kaybın üstesinden küçük kardeşlerinden çok daha iyi gelmişlerdi.

Hayatlarının böylesine karmaşık bir döneminde ailelerindeki yetişkinler ve yetişkinlere yakın kişiler tarafından terk edildiklerini hisseden küçük Richmond kardeşler, bunun yerine Braddock ailesini kendi aileleri olarak benimsemiş ve ikizlerle oynayarak uzun saatler geçirmişlerdi. Lucy Templeton-Braddock onları kanatları altına almış ve kaybettikleri istikrarlı anne etkisini sağlamıştı. Onlardan sık sık "kayıp küçük kuzularım" diye söz etmiş ve onlara kendi çocuklarıymış gibi davranmıştı.

"Hey, Bobbi, senden büyük bir iyilik isteyeceğim." Ağabeyi söze hiç girmeden konuşmaya başlayınca Bobbi'nin gözleri şaşkınlıkla açıldı. Ondan neredeyse hiç iyilik istemezdi.

"Jase bana geçen gün Kyle Foster'la tanıştığınızı söyledi?" Bu hiç de beklediği bir şey değildi ve yumuşak bir onaylama sesi çıkarmaktan başka bir şey yapamadı. "Beni tanıştırabileceğini umuyordum?"

"Ne? Hayır. *Hayır*. Jason'a sor, Kyle onun kankası." *Neden* insanlar ona sürekli Kyle Foster'ı soruyordu? Bu çok tuhaftı. "Onu tanımıyorum bile."

Billy, "Jason'a göre adam senden hoşlanıyormuş," deyince Bobbi kıpkırmızı kesildi ve ağabeyinin yüzünü göremediği için şükretti.

"Neden onunla tanışmak istiyorsun ki?"

"Çevredeki en iyi peyzaj mimarlarından biri ve çok talep görüyor. Yıllardır onunla çalışmak istiyordum." Billy bir mimardı. Gerçekten *harika* bir mimar.

"Sen bir profesyonelsin Billy, ünün her şeyi anlatıyor. Senin için bağlantı *kurma* gerek yok, sadece onu ara ve onunla çalışmak istediğini söyle. Eminim bu fırsatın üzerine atlayacaktır."

"Bunu zaten denedim. Nisan ayındaki bir proje için ona ihtiyacım var ama Kasım ayına kadar dolu. Onunla daha az resmi bir ortamda, belki bir akşam yemeğinde sohbet edebilirsem ve ona projeden bahsedersen benimle çalışmak isteyeceğini düşündüm."

"Akşam yemeği mi?" diye sordu inanamayarak.

"Evet, çifte randevu gibi bir şey; sen Foster'ı getir, ben de kadın arkadaşlarımdan birini getireyim ve ..."

"Anlaşmayı tatlıya bağlamak için onunla yatmalı mıyım?" diye alaycı bir şekilde sordu.

"*Bobbi!*" Kardeşinin sesi öylesine skandala uğramış gibiydi ki, bir an için sırtına dürtüsüne boyun eğdi. "Tabii ki hayır, öyle bir şey değil..."

"Billy, cevabım *hayır*. Profesyonelce davran ve sekreterin onun sekreterini arasın ya da başka bir şey yapsın. Beni bu işin dışında bırak."

"Babam onu Sevgililer Günü'ne getireceğini söyledi." Çenesi düştü.

"Aman Tanrım! *Ne oldu?*" Sesi o kadar tizdi ki Sean ve Craig ofis kapısının camından ona bakmak için atölye katından başlarını kaldırdılar. "O adamla *bir kez* tanıştım, neden herkes bana onu soruyor?"

"Erkeklerle pek çıkmıyorsun, babamın senin diğer takım için vuruş yaptığını düşünmeye başladığından eminim," dedi ve Bobbi içini çekerek başını sandalyesinin başlığına yasladı ve hayal kırıklığı içinde tavana baktı. Dalgın bir şekilde köşelerden birinde ağında boş boş oturan bir baba uzun bacak fark etti ve gözleri otomatik olarak örümcek olmadığından emin olmak için diğer köşeleri takip etti. "Babam bu adama sırılsıklam aşık olduğunu düşünüyor."

Bobbi iç çekerek, babasının bu konuda tamamen yanlış tarafta olduğunu düşündü. Doğru duygu, yanlış adam.

"Şey, değilim," diye reddetti. "Şimdi beni yalnız bırak, meşgulüm."

"Hadi ama Bobbi," diye azarladı. "Bana bir kemik at, olur mu? Eskiden bundan daha iyi bir kardeştin."

"Ve sen ve babam benim arkamdan konuşmayı bırakmalısınız," diye ekledi. Babam konuşmanın ortasında telefonunu kapattı ve sinirli bir şekilde ekrana baktı.

"Toplum içinde *bir* erkekle görünmek," diye homurdandı. "Ve düşününü planlıyorlar ve ilk doğan çocuğuna isim veriyorlar." Huzurlu kasabaları çok küçüktü ve Richmond ve Braddock aileleri, herhangi bir ilginç haberin fark edilmeden geçip gitmesine izin vermeyecek kadar iyi tanınıyorlardı. Gabe'in aralarındaki ilişkiyi, eğer buna ilişki denebilirse, gizli tutmak istemesinin ana nedenlerinden birinin de bu olduğunu biliyordu. Sadece yatmakla asla kurtulamazlardı, böylesine önemli bir ailenin kızıyla "saygın" bir şey yapması için üzerindeki baskı çok büyük olacaktı. Ve Gabe, Gabe olarak kendisini hiçbir şeye zorlanmasına izin vermezdi ve eğer kızın babası alınmaya karar verirse bu onun için -kişisel ve profesyonel olarak- oldukça büyük sonuçlar doğurabilirdi.

Ama gerekçesini anlasa bile, onun için kaşınması gereken bir kaşıntıdan başka bir şey olmamak gerçekten acı veriyordu. Ellerini yüzünde gezdirdi ve inledi.

"Bunu düşünmeyi bırak," dedi kendi kendine, sesi ellerinin arkasında boğuklaşmıştı. *Sadece sürdüğü sürece tadını çıkar.*

Telefonunu tekrar eline aldı, Gabe'le görüşmek istiyordu ve Chase için gerçekten endişeleniyordu.

Hey. Chase iyi mi? Mesajı hızlıca tuşladı ve ardından birkaç talep formu almak için telefonu bir kenara bıraktı. İşinin evrak işleriyle ilgili kısmından nefret ediyordu; bu onu gerçekten sevdiği şeyden, yani bir otomobilin iç aksamıyla dirsek temasında olmaktan alıkoyuyordu. Ne yazık ki bir iş sahibi olmak sıkıcı şeylerle de uğraşması gerektiği anlamına geliyordu ve ne yazık ki sıkıcı şeyler eğlenceli şeylerden tamamen ağır basıyordu. Telefonu çaldı.

Bilmiyorum. Endişeliyim. Bir sorun var. Onunla henüz konuşmadım, işe gelmem gerekiyordu.

Ona zaman ver, diye cevap verdi.

Evet.

Bir süre daha telefonuna baktı ama başka bir mesaj gelmeyince başını öne eğdi ve evrak işlerine geri döndü. O gün

Bir dakika sonra telefon çaldı ve o da hevesle telefonu eline aldı.

Bugün sütyen giyiyor musun? Bu soru karşısında hem utanmış hem de eğlenmişti ve nasıl cevap vereceğini bilemiyordu. Zil tekrar çaldığında bu kararı vermekten kurtuldu.

Özür dilerim. Haddimi aştım ama ... sen misin?

Bu sinirle yüksek sesle güldü, dudağını ısırđı ve hızlıca bir mesaj yazdı ve fikrini değıştirmeden "Gönder "e bastı.

Evet, çizgiyi aştın. Ve hayır. Ben değilim. Bir sonraki cevabı kadının nefesini kesmişti.

O kadar zor ki şu an canım yanıyor. Teşekkürler!!!

Keşke orada olsaydım da daha iyi öpebilseydim. Verdiği yanıt niyetlendiğinden daha müstehcendi. Sanki parmakları kendi başına bir hayat sürmüş gibiydi.

Aman Tanrım!! Beni öldürüyorsun. İşe konsantre olamıyorum çünkü tek düşündüğüm bu olacak. Sırttı. Hâlâ nasıl yanıt vereceğini düşünüyordu ki ekranına yeni bir mesaj geldi.

Hay aksi. Gtg-baban ofisime geliyor!

Bobbi, sırf babası onu 13 yaşından küçük biriyle cinsel içerikli mesajlaşırken neredeyse yakaladığı için suçlu bir okul çocuğı gibi zıpladığını hayal ederken kahkahalarını bastırdı. Tamam, belki Mike Richmond açık saçık mesajların alıcısının *Bobbi* olduğunu bilseydi bunu pek hoş karşılamazdı ama yine de komik bir düşünceydi. Gabe babasına o kadar saygı duyuyordu ki Bobbi onu üzecek ya da hayal kırıklığına uğratacak bir şey yapmaktan nefret edeceğini biliyordu. Başını salladı ve telefonunu yere bıraktı.

Burada ne yaptığını bilmiyordu. Arkadaş ve sevgili rolleri arasındaki çizgiler giderek daha az belirginleşiyordu. O sabah, koşu, arkadaşça başlamıştı ve sonra o öpücükle bitirmişti. Az önce birbirlerine attıkları SMS'ler - ilk sorusu endişeli bir arkadaşın sorusuydu ve hafif bir cinsel içerikli mesajlaşma seansına dönüşmüştü. İşleri karıştıran Gabe iken bu iki rolü nasıl bir arada tutacaktı? Onunla bu konu hakkında konuşması ve bazı temel kuralları yeniden belirlemesi gerekecekti.

Gabe içerde yemek yemek ve kardeşıyle konuşmak istemişti ama Chase akşam yemeğı için bara gitmeleri konusunda ısrar etmişti. Gabe kardeşini iyi tanıyordu.

oyalama taktiğini anlayacak kadar. Chase, Gabe'in soruları olduğunun farkındaydı ve onlara cevap vermek istemiyordu. Hatta Gabe'den annelerine Cape Town'a döndüğünü söylemeyi ertelemesini bile istemişti. Annesi onun ülkede olduğunu biliyordu ama birkaç günlüğüne Johannesburg'da kalacağını sanıyordu.

Bara girdiklerinde, tüm hayatları boyunca tanıdıkları arkadaşları Chase'i sırtlarına vurarak ve bira içerek karşılamak için etraflarına üşüştü; bir masaya geçip yemek sipariş etmeleri biraz zaman aldı ve o zaman bile her zaman birileri sohbet etmek için uğruyordu.

Chase, masalarında yalnız kaldıkları nadir anlardan birinde, "Tanrım, evde olmak çok güzel," dedi.

"Eve daha sık gelmelisin," dedi Gabe ona, ses tonunu hafif tutmaya çalışarak.

"Bunu düşünüyordum." Chase'in yorgun cevabı Gabe'in dikkatle öne doğru eğilmesine neden oldu.

"Tam olarak *ne* hakkında düşünüyorsun?" diye sordu.

"Evde kalıp o kitap üzerinde çalışmak." Chase yıllardır fotoğraflarından oluşan bir kitap derlemeyi düşünüyordu. Her zaman savaşın yıkıma uğrattığı yerlerin çirkinliğinin altında saklı olan güzelliği yakalamaya çalışmıştı ve kitabı da buna odaklanacaktı. Bir savaş alanında açan tek bir gül, bir mayın tarlasının üzerindeki görkemli bir gün doğumu. Bir keresinde Gabe'e bu fotoğrafları akıl sağlığını korumak için çektiğini söylemişti.

"Evde sıkılmayacak mısınız?" Gabe birasından bir yudum alarak sordu.

"Artık güzelliği göremiyorum, Gabe." Kardeşinin sesi tamamen ıssız geliyordu ve Gabe'in boğazı düğümlendi. "Etrafıma bakıyorum ve tek gördüğüm çirkinlik, umutsuzluk, korku, yoksulluk ... *şiddet*. Hiç güzellik yok. Burada bile yok."

"Ah, dostum," diye başını salladı Gabe, gözlerinin arkasındaki o sızıyı tekrar kırıştıtarak. "Eve döndüğüne sevindim kardeşim."

"Evet, ben de ..."

"Film mi?" Chase bir buçuk saat sonra eve vardıklarında sordu ve Gabe başını salladı.

"Evet, biraz cips ve bira alayım. Filmi sen seç." Gabe mutfağa doğru ilerledi ve sonra geri döndü. "Hey!"

Chase çalışma odasına doğru giderken durdu ve ona baktı.

"Kız filmleri yok!" Gabe talimat verince Chase gözlerini kırptırdı, bir saniye onu inceledi ve döndüğünden beri ilk kez gerçekten güldü. Ses derin, spontane ve biraz da paslıydı ve Gabe'i oldukça duygusal hissettirdi.

"Kahretsin," diye takıldı Chase. "*Pretty Woman*'ı tekrar izlemeyi dört gözle bekliyordum. Ya da *Titanic*'i belki."

Chase daha önce birkaç kez izledikleri bir komedi filmini seçti ama Gabe kardeşinin tanıdık bir şeyler aradığını ve Chase'in ihtiyaç duyduğu şeyin şiddet içeren bir aksiyon filmi olmadığını fark etti.

Kapı zili çaldığında film başlayalı yarım saatten az olmuştu. Gabe gerildi, gelenin kim olduğunu hemen anladı. Ona Chase'in kendisiyle kalacağını söylemeyi unutmuştu.

"Saat neredeyse on iki." Chase kaşlarını çatarak doğruldu ve filmi durdurdu. "Gecenin bu saatinde kim ziyarete gelir ki?"

"Bir şeyler seziyorum," diye yanıtladı Gabe. "Ben bakarım."

Chase onu daha fazla sorgulamadan odadan çıktı ve aceleyle ön kapıya yöneldi. Bobbi'nin üzerinde bir çift Snoopy pijama şortu ve ona uygun pembe bir atletten başka bir şey olmadığını görünce inledi. Yemek için yeterince iyi görünüyordu ve Chase kalmaya gelmeden önceki gece için planı da *buydu*. Ona gülümsedi ve nefesini kesti.

"Merhaba," diye fısıldadı ve onun kollarına atıldı. Ellerini adamın saçlarına doladı ve öpmek için başını aşağı çekti. Kollarını onun ince bedenine doladı ve özlem ve arzuyla dolu şefkatli bir kucaklamayla dudaklarını yakaladı. Kollarını boynuna doladığında çıkardığı yumuşak inilti onu çözdü ve öpücüğü derinleştirdi, mantığı yeniden devreye girmeden ve başını geri çekmeden önce kısa bir an için dilini ağzına soktu. Kız hayal kırıklığına uğramış bir ses çıkardı ve tekrar dudaklarını yakalamaya çalıştı ama adam ellerini kollarına götürdü ve öpücüğünden kaçınmak için başını çevirerek onu sıkıca uzaklaştırdı. Kızın gözlerini kaplayan incinmiş şaşkınlık karşısında irkildi.

"Chase burada," diye mırıldandı ve kadın geri adım atmadan önce acısı bir anlığına derinleşti.

"Bobbi," diye fısıldadı, onun gözlerinde gördüğü kısa süreli reddediş parıltısından rahatsız olmuş ve bunu oraya koyduğu için kendinden nefret etmişti. "Ben

...

"Lütfen *yapma*..." Yalvarırcasına elini kaldırdı. "Sadece üzgün olduğunu söyleme. Sorun değil. Bu sadece anlaşmanın bir parçası."

"Ama ..."

"Gabe," diye uyardı kadın ve Gabe derin bir iç çekti. "Bu benim için de kolay değil Bobbi."

"Evet, eminim öyle değildir." Ama sesi acı ve ikna olmamış gibiydi ve Gabe'in ona uzanıp onu tekrar kollarının arasına almaması için kendini zor tutuyordu. "Chase'e merhaba diyebilir miyim? Söylemezsem tuhaf görünür. Çok uzun kalmayacağım."

"İstediğin kadar kalabilirsin," dedi rahatsız bir şekilde. Durumu ne kadar kötü idare ettiğinden nefret ediyordu ve onun incinmesini önlemeye çalışırken, sadece onu yaralamakla kalmayıp bu süreçte arkadaşlıklarına da onarılamaz bir şekilde zarar verdiğinin korkunç kesinliğinden nefret ediyordu.

Onun yanından geçip çalışma odasına girdi, ayakkabılarının tabanları karo zeminde gıcırdayıyordu. Onu takip ederken dalgınca göğsünü kemiren ağrıyı ovuşturdu. Odaya girdiklerinde Chase başını kaldırdı ve onu görünce yüzü aydınlandı.

"Bakın kim gelmiş." Sesi sevinçle çıkıyordu ve Bobbi'yi sıkıca kucaklamak için ayağa fırladı. Güldü ve kucaklamaya karşılık verdi, Chase onu ayaklarından kaldırıp etrafında döndürdüğünde ciyaktı.

"İndir beni, seni koca hödük." Kız kıkırdadı ve adam da ona uyararak ağzına kocaman bir öpücük kondurdu.

"Seni özledim tatlım," dedi ve ayak parmaklarının üzerinde durarak saçlarını karıştırdı.

"Ben de seni özledim, seni seksi canavar," dedi şefkatle ve tekrar Gabe'in göğsüne sarıldı. Gabe ikisinin arasındaki aşırı öpüşme ve sarılmayı izlerken kaşlarının çatıldığını hissedebiliyordu. Her zaman bu kadar *fiziksel miydiler*? Kendini aralarına girip onları ayırmak isterken buldu. Bu çok saçmaydı. Chase, Bobbi'nin yanağına bir öpücük daha kondurduğunda, Gabe göğsünde bir hırıltının yükseldiğini hissetti. *Yeter*, Tanrı aşkına!

"Bobbi fazla kalmayacak," dedi sarılma şenliğini bölecek kadar yüksek sesle. Chase, Bobbi'nin kalkık yüzüne sahte bir kaş çatmayla baktı.

"Saçma, filmi bizimle izliyorsun, değil mi?" diye sordu Bobbi, Gabe'e kaçamak bir bakış fırlattı.

"Emin değilim."

Gabe onun sesindeki küçük dalgalanmayla irkildi, bunu oraya kendisinin koyduğunu biliyordu. Tanrım, tam bir pislik gibi davranıyordu. Sadece Chase'in ellerini onun üzerinde görmekten hoşlanmıyordu. Ve bu düşünce bile başlı başına şok ediciydi. Sanki *Chase*'i kısıkanıyor gibiydi.

Gabe ses tonunu yumuşatarak, "Bu *Talladega Nights*," dedi. "Kal, sana bira getireyim."

"Eğer sakıncası olmadığına eminseniz," dedi tereddütle.

Chase alaycı bir ifadeyle, "Tabii ki umurumuzda değil," diyerek onu kanepeye sürükledi ve yanına oturttu. "Neden umursayalım ki? Sen benimle otur, seni çok özledim ve seni yakınımda tutuyorum."

Gabe kaşlarının bir kez daha atılmasını engellemeye çalışarak rahat çiftten uzaklaştı ve mutfağa doğru yöneldi. Döndüğünde Bobbi ayakkabılarını çıkarmış, ayaklarını kanepede poposunun altına kıvırmıştı. Chase bir kolunu onun omuzlarına dolamıştı, Bobbi ise başını onun göğsüne yaslamış, Jason için yenilediği Corvette'i anlatırken boştaki eliyle dalgınca oynuyordu. Chase tüm dikkatini ona vermişti ve Gabe bira şişesini önlerindeki sehpaye arpına kadar ikisi de Gabe'in dönüşünü fark etmemişti. Chase şaşkınlıkla başını kaldırdı ve Bobbi yüzünde yine o korkunç belirsizlik ifadesiyle ona baktı.

"zr dilerim," diye mırıldandı Gabe. "Elimden kaydı."

Chase bunu kabullenmiş görünüyordu ve yanağını Bobbi'nin başına yasladı, ama Bobbi hâlâ kanepenin yanındaki koltuğa yığılmış olan Gabe'i dikkatle izliyordu.

Bobbi kendini son derece garip hissediyordu, Gabe'in onu burada istemediği çok açıktı. Belki cinsel anlaşmaları konusunda çenesini kapalı tutacağına güvenmiyordu, belki kardeşiyle vakit geçirmek istiyor ve Bobbi'nin varlığına içerliyordu ya da belki de şu anda onunla birlikte olmak istemiyordu. Her ne olursa olsun, bu durum onu rahatsız ediyordu ve ilk kez bu evde hoş karşılandığından emin değildi. Filmi tekrar atıktan sonra bile ondan yayılan onaylamama dalgalarını hissedebiliyordu ve Chase'in yanındaki sağlam ve güven verici varlığına rağmen rahatlayamıyordu.

Filme konsantre olamıyordu ve kulağına gelen yumuşak bir horultu onu hayal aleminden uyandırdığında düşüncelerinde kaybolmuştu. Chase'e bakmak için boynunu büktü ve yavaş yavaş onun kolunun omuzlarında ağırlaştığını ve vücudunun rahatsız edici bir şekilde ağırlaştığını fark etti. Gözlerini televizyon ekranına dikmiş olan Gabe'e bir bakış fırlattı; o da en az kendisi kadar düşüncelerinde kaybolmuş görünüyordu.

"Gabe," diye fısıldadı. Adam onu duymuyor gibiydi ve kadın sesini acil bir tıslamaya yükseltti. "*Gabe!*"

Chase'le birlikte kanepede oturdukları yere doğru irkilerek başını çevirdi. Yüzündeki sorgulayıcı ifade, onun içinde bulunduğu durumu görünce yerini hemen eğlenceye bıraktı.

"Ağırlaşıyor," diye homurdandı ve Gabe kardeşini dürtmek için yanına gelmeden önce kıkırdadı.

"Chase, Bobbi'yi eziyorsun." Yanıt gelmeyince Chase'i daha sert salladı. Chase dimdik oturdu ve bir eli Gabe'in boğazına dolanırken diğer kolu bir yumruk atmak için geri çekildi. Bobbi çığlık attı ve bu ses Chase'i içinde bulunduğu sersemlikten kurtarmış gibiydi, çünkü eli hemen gevşedi. Kolları iki yanına düştü ve elleri sıkıca yumruk oldu.

"Kahretsin," diye titreyerek yemin etti, tüm vücudu titriyordu. "Özür dilerim. Ben

Bir rüya görüyordum."

"Ne rüya ama." Bobbi onun gözlerindeki endişeyi görebilse de Gabe sesini hafif tuttu. "Zararı yok. Yine de bitkin düşmüşsün. Biraz uyumalısın."

Chase titreyen elini saçlarında gezdirdi ve başını salladı. Bobbi'ye özür dileyen bir bakış attı.

"Bunun için üzgünüm tatlım," dedi. "Seni korkutmak istememiştim."

"Her şey yolunda," dedi titrek bir gülümsemeyle. "Sen sadece iyi bir uyku çek. Yarın arayı kapatırız." Ayağa kalktı ve ona tekrar sarıldı, onun için duyduğu endişe her zamankinden daha sıkı sarılmasına neden oldu. Umutsuzca sarılmasına aynı şevkle karşılık verdi ve isteksizce onu bıraktı. Aceleyle iyi geceler dileyip odadan çıkmadan önce Gabe'e utanarak kısa bir bakış attı. Chase'in gidişinden sonra tuhaf ve rahatsız edici bir sessizlik oldu ve Bobbi hızlıca Gabe'e baktı. Chase'in odadan çıktığı kapıya bakarken yüzünde sıkıntılı bir ifade vardı.

"Çok zayıf," dedi Bobbi ve Gabe karamsar bakışlarını ona çevirdi.

"Biliyorum," diye kabul etti.

"Onun için neden endişelendiğini anlayabiliyorum. Berbat görünüyor," diye gözlemledi kadın ve Gabe derin bir iç çekerek ellerini pantolonunun ceplerine soktu ve omuzlarını kamburlaştırdı. Cevap verme zahmetine girmede.

Bir başka uzun sessizlikten sonra "Gitmeliyim," dedi ve Gabe'in yanıt olarak çenesinin gerilmesini izledi. Etrafta spor ayakkabılarını aradı ama sadece bir tane bulabildi. Hayal kırıklığına uğramış bir halde dizlerinin üzerine çökerek kanepenin altına baktı. Tabii ki kolayca ulaşabileceği bir yerde değildi ve el yordamıyla bulmaya çalıştı; ayakkabısı elinden kaçmaya devam edince nefesinin altında hafifçe küfretti. Uzun bir süre sonra bir ayakkabı bağcığı bulup çıkarmayı başardığında, yanakları hem utançtan hem de yorgunluktan kızarmıştı ve Gabe'in tüm bu süre boyunca kendisine baktığının farkında olarak ayakkabılarını bilinçsizce çekiştirdi.

"Her neyse ..." Saçının bir tutamını geriye attı ve gözlerini adamın sol omzunun üstündeki duvara odakladı. "Görüşürüz. İyi geceler."

"Gitme." Kelimeler içinden kopup gelmişti ve sesi, kadının gözlerini onunkilerle buluşturmaya yetecek kadar aciliyetle doluydu. Orada gördüğü yalvarış nefesini kesti.

"Beni burada istemediğini sanıyordum," dedi ve sesinin bu kadar muhtaç çıkmasından nefret etti. Adam ona kararsız bir el uzattı. Ona doğru adım atmadan önce tereddüt etti. Adam parmaklarını onunkilerle birleştirdi ve onu kollarının arasında gevşekçe kavrayana kadar nazikçe kendine çekti.

"Seni burada istiyorum." Sesi yumuşaktı ve gözleri kızın gözlerinin içine bakarken içtenlikle parlıyordu. Yüzünü ellerinin arasına aldı ve uzunca bir süre öylece baktı, bakışları saçlarından kaşlarına, burnuna, ağzına indi - oralarda oyalandı - ve sonra tekrar gözlerine döndü. "Çok güzelsin Bobbi mine. Burada olduğun için mutluyum ve sana hoş karşılanmadığını hissettirdiysem özür dilerim."

Bu samimi sevgi gösterisi karşısında afallayan Bobbi'nin düşüncelerini toparlayıp cevap vermesi biraz zaman aldı. "Chase'in bizi bilmesini istemedin, anlıyorum."

"Öyle değil."

"Onunla vakit geçirmek istedin. Rahatsız etmek istemedim."

"Hayır." Başparmakları kızın çenesinden başlayıp ağzının kenarlarına kadar yavaş ve baştan çıkarıcı bir şekilde ilerliyordu.

"O zaman anlamıyorum..."

"*Seninle* zaman geçirmek istedim." Bu sözlerle onu tamamen şaşkına çevirdi ve sözlerine konsantre olabilmek için başparmaklarının dikkatini dağıtan darbelerini durdurmak amacıyla bileklerine uzandı ama pek başarılı olamadı. Bunun yerine elleri adamın bileklerindeki kemikleri keşfetti ve ardından güçlü, damarlı ön kollarını ve sert pazularına doğru ilerledi.

"Bunu göstermek için tuhaf bir yöntemin var," diye mırıldandı ve adamın yüzü onunkine o kadar yakındı ki, bu sözleri söylerken dudakları onunkilere değdi.

"Chase'in ellerini senin üzerinde görmekten nefret ediyordum," diye itiraf etti. "Kesinlikle nefret ettim." Onun gözlerinin içine bakabilmek için başını geriye çekti.

"Sen neden bahsediyorsun? Chase ve ben sarıldık."

"Sarılmadınız, kucaklaştınız, okşadınız ve neredeyse birbirinizin tenine girecektiniz." Adam çok kızgın görünüyordu ve Bobbi kaşlarının saç çizgisine doğru kalktığını hissetti.

"Gabe, ben *Chase*, o benim kardeşim gibidir," dedi.

"*Ben* senin için bir kardeş gibiydim," dedi acımasızca. "Ve Chase ile benim aramda fiziksel olarak çok büyük bir fark yok."

"*Kıskanıyorsun*," diye nefes aldı, buna inanamıyordu.

"Değilim," diye inkar etti. "Sadece paylaşmayı sevmiyorum. Özellikle de kardeşimle."

"Hmm, ama ben Chase'i istemiyorum, *seni istiyorum*," diye fısıldadı, ellerini onun trisepslerinin üzerinden beline doğru okşadı, burada gömleğinin alt kenarını buldular ve altındaki sıcak, kaslı ete doğru süzöldüler. Adamın karnındaki gergin kasların arayış içindeki parmaklarına doğru zıpladığını hissetti.

"Neden?" Sorusu onu şaşırttı ve elleri keşiflerini durdurdu.

"Neden ne?" diye sordu ihtiyatla.

"Neden *beni* istiyorsun? Neden bana tıpatıp benzeyen Chase'i değil?" Bobbi tereddüt etti, çok fazla şey açıklamaktan korkuyordu. Gabe'in onu fiziksel olarak istediğini bilmesi bir şeydi ama ona aşık olduğunu keşfetmesi tamamen farklı bir şeydi. Bu zaten stresli olan bir durumu daha da karmaşık hale getirecek ve zaten aşırı yüklü olan arkadaşlıklarını daha da zorlayacaktı.

"Çünkü Chase sen değilsin," dedi düşünceli bir duraksamadan sonra. Verdiği cevabın onu tatmin etmediğini görebiliyordu ve ayak parmaklarının ucuna kalkarak onu öptü, bunun onun sorularından uzaklaşmasını sağlayacağını umuyordu. İşe yaradı, Gabe onun ağzının içinde inledi ve öpücüğe karşılık verdi

Aklını başından alan tatlı bir yoğunlukla. Onu daha önce hiç böyle öpmemişti. Neredeyse ... taparcasına ve oldukça sevgi doluydu.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Bobbi sabahın erken saatlerinde çimenlerin üzerinden eve doğru süzülürken tüm vücudu uğulduyordu. Gabe onunla saatlerce nazik, neredeyse saygılı bir şekilde sevişmiş ve bu -daha önceki kıskançlık gösterisiyle birleşince- onda el üstünde tutulma hissi uyandırmıştı. Ve umutlu.

Bu duyguyu bastırdı; bu beklentilere yol açacak, bu da hayal kırıklığına ve sonunda kalp kırıklığına neden olacaktı. Kalbini açık bırakmaya devam etti ve bu onun çöküşü olacaktı. Bu şey sona erdiğinde, kırık kalbiyle baş başa kalacak ve kimseyle konuşamayacaktı çünkü kimse bunu bilmeyecekti. İçinde bulunması zor bir durumdu. Ama yine de -vücudu hâlâ Gabe'in uzman hizmetlerinin etkisiyle uğuldarken- yaşadıkları şeyin gerçek olduğuna inanmak için kendini kandırması kolaydı.

Braddock'ların evine yaptığı gece ziyaretlerinden tüm güvenlik personelinin haberdar olduğunu bilerek gizlice eve girdi, ama tedbirli olacaklarına güveniyordu. Yaptıkları kendisini ya da ailesini doğrudan fiziksel bir tehlikeye sokmadığı sürece tek kelime etmeyeceklerdir. Aslında eve dönüş yolunda onlardan birini bile görmemişti ama tam olarak nerede olduğunu bildiklerine güveniyordu. Nazik davranıyorlardı ve o da bunun çok tatlı olduğunu düşünüyordu.

Gabe'in kokusu hâlâ üzerinde, tadı ağzındayken yatağa düştü. Gabe'in vücudunun içindeki sıcak ve sert hamlesini, boynundaki ve göğüslerindeki kirli sakalının sıyrıklarını hâlâ hissedebiliyordu. Dudaklarında bir gülümsemeyle uykuya daldı.

Gabe o sabah kahvaltıya indiğinde neşeyle ıslık çalıyordu. Kendini harika hissediyordu, iyice dinlenmişti ve keyfi yerindeydi. Bobbi'nin dün gece isteksizce yatağından ayrılmasına izin verdiğinde tamamen doymuştu. Yine de daha uzun süre kalmasını dilemişti, dün gece yaptıkları *dört dövüşten* sonra performansını sergileyememiş olabilirdi ama yine de onun yanına kıvrılıp uyumasını istemişti. Gözlerini açıp sabah ışığında onun yüzünü görmek istemişti ama o nazıkçe kendini kurtarmış ve ayakkabılarını göğsüne bastırarak odadan çıkmadan önce dudaklarına son bir öpücük kondurmuştu.

Gabe, karşılığında gülümseyen hizmetli Letty'yi görünce sırtıttı. "Bay Chase verandada açık büfe kahvaltı istedi," diye bilgilendirdi onu.

"Teşekkürler, Letty." Başını salladı ve her ne yapıyorsa ona geri döndü. evinin sorunsuz bir şekilde işlermesini sağlıyordu. Yaptığı işi takdir ediyor ve ona cömertçe para ödüyordu ama evdeki çalışanlarla fazla gevezelik eden insanlardan değildi. Chase muhtemelen kaç çocuğu ve torunu olduğu ve isimleri de dahil olmak üzere onun tüm hayat hikayesini biliyordu. O da böyleydi - çoğunlukla sıcak ve cana yakındı, Chase'in birdenbire yaklaşılmaz olması ve konuşmak istememesi bu yüzden çok rahatsız ediciydi. İnsanları tanıyana kadar onlarla arasına mesafe koyma eğiliminde olan Gabe'in tam tersiydi. Gabe'i sadece yakın çevresi şakalaşırken, gülerken ve oynarken görürdü.

Gabe güneşli verandaya vardığında Chase dalgın dalgın pırıl pırıl yüzme havuzuna bakıyordu.

"Günaydın." Chase'in başı şaşkınlıkla sarsıldı. Başını kaldırıp baktı, yüz ifadesi bir an için öylesine acı vericiydi ki Gabe'in nefesi kesildi. Kendini toparlayıp gülümsemeden önce bu bakış sadece bir an sürdü.

"Günaydın."

"Gece iyi uyuyabildin mi?" Gabe, çırpılmış yumurta, domuz pastırması ve kızarmış ekmeği yedikten sonra kardeşinin karşısına otururken sordu.

"Hmm ... uzun bir uçuştan sonra nasıl olduğunu bilirsiniz. Yine olmadık bir saatte kalktım, kendimi yenilenmiş ama hüsrana uğramış hissediyordum." Gabe, Chase'in uykusunu bozan şeyin bundan daha fazlası olduğundan şüpheleniyordu ama o daha bunu soramadan Chase kendi sorusuyla onu şaşırttı.

"Lafı açılmışken, Bobbi epey geç çıktı, değil mi? Ben yatağa gittikten sonra başka bir film mi izlediniz?" Chase bir dilim tostı yağıyordu ve Gabe'in yüz ifadesinin panikle bir anlığına donduğunu görmedi. O da

Gabe cevap vermeden önce ona baktı ve Gabe'in yüzünde gördüğü şey gözlerinin çok içinde açılmasına neden oldu.

"Aman *Tanrım*," diye nefes aldı. "Aman Tanrım, Gabe, *aklını mı kaçırdın* sen?" Gabe yutkundu ve yüzünün ateşle kızardığını hissetti.

"Düşündüğün gibi değil," dedi güçlükle.

"Bobbi'yle seks yapmıyor musun?" diye sordu kardeşi, sesi kesinlikle inançsızlıkla doluydu. "*Bobbi'yle*, Tanrı aşkına! Aklından ne geçiyor senin? Bunu başka kim biliyor?"

"Hiç kimse," diye itiraf etti Gabe. "Bu kimseyi ilgilendirmez."

"Peki bu ne zamandır devam ediyor?"

"Çok uzun değil." Sadece üç gece geçtiğine inanamıyordu ve onu gördükçe daha çok arzuluyordu. Ona duyduğu bu ihtiyaç her dokunuşta artıyor gibiydi.

"Peki senin ..." Chase başını salladı ve sonra homurdandı. "Bunu sorduğuma inanamıyorum ama niyetin ne?"

"Niyetim mi?" Gabe, kardeşinin onaylamayan bakışlarıyla yüzleşerek sordu. "*Niyetim* kahvaltı etmek ve işe gitmek."

Chase, "Bunu kastetmediğimi biliyorsun," diye homurdandı.

"Alacağın tek cevap bu," diye karşılık verdi Gabe, ağzına bir çatal dolusu yumurta tıkıştırıp meydan okurcasına kardeşine bakarak.

"Bunun sonu iyi bitmeyecek," diye tahmin etti Chase. "Bunun olmasına nasıl izin verebildin?"

"Bu seni ilgilendirmez." Gabe, ağabeyinin Bobbi ile Gabe arasında her ne yaşıyorsa, bunun sona ereceğini bildiği halde, otomatik olarak sona ereceğini varsaymasından nefret ediyordu.

Chase, "Bunu kendi işim *yapıyorum*," diye karşılık verdi. "Ona zarar vereceksin."

"Neden bahsettiğini bilmiyorsun," dedi Gabe hararetle. "*Neye* dayanarak varsayımlarda bulunuyorsun? Bobbi ile ilişkimin paradigmalarının ne olduğunu bilmiyorsun."

"Öyle mi? Peki onlar ne? Sonunda evlilik ve çocuklarla sonuçlanacak gizli bir aşk mı yaşıyorsunuz? Bu mudur yani? Çünkü eğer bu *değilse*, o zaman senin aptal kışını tekmelemek zorunda kalacağım!"

"Bak, birbirimizden etkileniyoruz. Bu kadar. Bunu sistemlerimizden atmaya çalışıyoruz. Bu ikimizin arasında ve başka kimsenin bunu bilmesine gerek yok."

"Bobbi senin sisteminden çıkarabileceğin türden bir kadın değil, Gabe."

"Neden olmasın? Onu daha önce çıktığım ve yattığım kadınlardan daha uzun süredir tanıdığım için mi? Hepsi de kızım, kız kardeşim ve arkadaşımı, biliyor musun? Bobbi'ye farklı davranmam konusunda ısrarcı olman ikiye bölme. Birbirimize karşılıklı saygı duyuyoruz ve her ikimizin de kabul ettiği net sınırları olan yetişkin bir ilişki yaşıyoruz."

"Saçmalıyorsun," diye onu azarladı Chase. "Diğer kadınlarla olan ilişkilerini kirli küçük sırlarmış gibi asla *saklamadın*. Bobbi de onlardan farklı değilse, bunu *neden* herkesten saklıyorsun? Onunla insan içine çıktın mı?"

Gabe, Chase'in kastettiğinin bu olmadığını bilerek, "Her zaman insan içine çıkıyoruz," diye cevap verdi.

"Saçmalamayı kes, Gabriel," diye alay etti Chase. "Demek istediğimin bu olmadığını biliyorsun. Bobbi ikinci sınıf vatandaş muamelesi görmeyi hak etmiyor, yatağını ısıtacak kadar iyi ama başka bir şey değil. Onunla birlikte görünmekten utanıyorsun, mesele de bu."

"Saçmalama," dedi Gabe, kendini suçlu hissederek. Bobbi genellikle birlikte görüldüğü türden bir kadın *değildi*. Gabe'in bir kadında görmekten hoşlandığı giyim anlayışı, parlaklık ya da zarafet onda yoktu. Tanrı aşkına, onu nereye götürebilirdi ki? O çirkin elbiseden başka bir şeye sahip görünmezken?

Chase, "Ona zarar vereceksin," diye tekrarladı.

"Ben zalim bir adam değilim, Chase," dedi Gabe, kardeşinin kendini haklı gören tavrından rahatsız olmuştu.

"Hayır, değilsin," diye onayladı Chase, Gabe'in "ama" kelimesinin gelmesini beklemesine izin vererek. "Zalim değilsin, sadece kayıtsızsin. Önceki sevgililerin durumu biliyordu, sen sıkılınca ya da onlar sıkılınca ikiniz de çekip gittiniz. İki tarafta da kötü hisler yoktu. Siz iyiydiniz, onlar da iyiydi. Her şey sadece ... *iyiydi*. Peki bu ilişkiden sıkıldığınızda ne olur? Yenilik bittiğinde ve bir sonraki kadına geçme ihtiyacı hissettiğinizde? *Bobbi'yi* hayatından nasıl çıkarırsın? Çünkü yaptığın şey bu, Gabe. Neredeyse ameliyat gibi. Bir kere bıraktın mı, bir daha ondan bahsetmezsin. Fotoğraf yok, güzel anılar yok. Sanki hiç hayatının bir parçası olmamışlar gibi. Sen iyi bir adamsın, Gabe. Tanıdığım en iyi adamsın ve kadınlarla birlikteyken onlara son derece saygılı davranıyorsun ama bir ya da iki aydan uzun süren bir ilişkin hiç olmadı. Ve Bobbi'yle olan bu şey gerçekten bir ilişki olarak bile nitelendirilemez.

bir ilişki olabilir mi? Etrafta sinsice dolaşıp yokmuş gibi davranırken olmaz."

"Bunu senden duymak çok hoş, Chase! Söz konusu kadınlar olduğunda pek de güvenilir biri sayılmazsın," diye karşılık verdi Gabe, öfkesinin yüzeye çıktığını hissederek.

"En iyi arkadaşım *yatan* ben değilim, seni aptal!" Chase'in öfkesi her zaman Gabe'inkinden daha çabuk kabarırdı ve Gabe onun gözlerindeki kıvılcımı görebiliyordu. "Ona zarar vereceksin ama bunu göremeyecek kadar şehvetten kör olmuşsun."

"Bobbi skoru biliyor." Kardeşinin bunun sandığı kadar kötü bir şey olmadığını anlamasını sağlamaya kararlıydı. "Ve bunu gizli tutmaya karar vermemizin ana nedenlerinden biri de seninki gibi tepkilerden korkmamızdı. Ne kadar az kişi bilirse, aile ve arkadaşlardan gelen dış baskı o kadar azalır ve bu iş bittiğinde, taraf tutmak zorunda hissedecek insanlardan kaynaklanan bir gariplik olmaz."

"Yani bunu hepimiz için mi yapıyorsun?" Chase alaycı bir tavırla sordu. "Ne kadar da büyüksün! Bobbi'yi terk edip bir sonraki fetihine geçtiğinde tam bir pislik gibi görünmemek için sadece kendi kıçını korumadığını duymak ne kadar rahatlatıcı."

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrin yok." Gabe tabağını kenara itti ve tiksintiyle başını salladı. Kardeşinin kendisi hakkındaki düşük düşünceleri onu kızdırmış ve incitmişti. "*Hiç*. Bobbi'yle aramızdaki bu şey birdenbire ortaya çıktı; aradığım bir şey değildi. Bir anda oldu ve ben de elimden geldiğince bununla başa çıkmaya çalışıyorum. O yüzden burnunu sokmazsan sevinirim. Bu Bobbi ile benim aramda."

Chase cevap verecekmiş gibi görünüyordu ama dudaklarını birbirine kenetledi ve hiçbir şey söylemedi. Gözleri fırtınalıydı ve hâlâ çok kızgın görünüyordu ama neyse ki başka bir şey söylemedi. Gabe kardeşinin bu işin peşini bırakacağını sanmıyordu ve bir sonraki yüzleşmeden şimdiden korkuyordu.

Gabe'in günü pek iyi geçmedi. Mike zorluk çıkarıyor ve Sevgililer Günü Balosuyla ilgili her ayrıntıyı bilmekte ısrar ediyordu. Gabe balo hakkında en *ufak* bir şey bilmediğinden, asistanlarına güvenerek

Gabe'in yaşı adamın sorularına verdiği yanıtlar Mike'ı tatmin etmemiş ve her iki adamın da liderlik rollerinin neleri gerektirdiğine inandıkları konusunda hararetli bir tartışmaya yol açmıştı. Mike'ı mikro yönetim yapmakla suçlaması tartışmanın kızışmasına yardımcı olmamış, adam sinirlenerek telefonu kapatmış ve Gabe'i sinirli ve huysuz bir halde bırakmıştı. Mike'la sık sık anlaşmazlığa düşerlerdi ama bu önemsiz bir tartışmaydı ve Mike'ın emekli olma konusundaki kuşkuları ve Gabe'in o sabah Chase'le yaşadığı tartışmadan sonra zaten öfkeli olması nedeniyle tırmanmıştı.

Bir saat sonra, Stephanie'ye GNT muhasebe yöneticilerinden biriyle şirketin fiyatlandırma paketlerinin yeniden yapılandırılması konusunda bir toplantı ayarlaması talimatını verirken, cep telefonu çaldı. Yere baktı ve ekranda annesinin fotoğrafını görünce yüzünü buruşturdu.

"Buna bakmam gerekiyor," dedi asistanına ve kadın kibarca izin istedi. Gabe telefonu açmadan önce onun gidişini izledi.

"Merhaba anne," diye selamladı.

"Merhaba canım," diye sıcak bir şekilde karşıladı annesi.

"Nasılsın?" "Burada her şey yolunda anne."

"Harika." Annesi konuya girmeden önce zaman kaybetmeyi sevmezdi ve şimdi de öyle oldu. "Kardeşin için endişeleniyordum. Şehre ne zaman dönecek?"

Harika. Gabe yüzünü buruşturdu. Annesine yalan söylemek istemiyordu ama Chase onu imkânsız bir duruma sokmuştu. Şimdi itiraf ederse, ikisi de bok çukuruna düşecekti.

"Bu konuyu Chase'le konuşmak isteyebilirsin, anne," dedi dikkatle ve annesi cevap vermeden önce uzun bir duraklama oldu.

"Sana açık bir soru sordum, Gabriel. Neden bana açık bir cevap veremiyorsun?" Tam adın. Muhteşem. Bu işin sonu iyi bitmeyecekti. Anneleri bir şeyler olduğunu biliyordu.

"Sana açık bir cevap verdiğimi *sanıyordum*," dedi. "Hayır, beni tekrar kardeşine yönlendirmeye çalıştın."

"Anne . . ."

"Kardeşin nerede, Gabriel?" diye açıkça sordu.

"Anne ..."

"*Bana 'annelik' yapma, genç adam. Sadece soruya cevap ver.*" Lucy Templeton-Braddock Colbert istediğinde düpedüz korkutucu olabiliyordu.

"Evde," diye sefilce itiraf etti.

"Peki neden ikiniz de beni daha önce bilgilendirmeyi uygun görmediniz?" Sesi şaşırmanmış gibiydi, bu da önceden bildiği ama sırf bu yüzden onu sıcak koltuğa oturtmaya karar verdiği anlamına geliyordu.

"Biliyordun," diye suçladı.

"Roberta söyledi." Anneleri ona hiç Bobbi dememişti. "Onu daha önce yeni erkek arkadaşını sormak için aradım ve o da Chase'in şehre dönmesine sevinmem gerektiğini söyleyerek dikkatimi dağıtmaya çalıştı. Bu sefer dikkat dağıtma işe yaradı çünkü *kendi oğlumun* evde olduğunun farkında değildim." "Anne, Chase'le şu konuyu konuşmalısın..." Annesinin sözleri üzerine durakladı.

Sözcükler kafama dank etti. "Ne yeni erkek arkadaşı?"

"Konuyu değiştirme, Gabriel," dedi ama Gabriel onu zar zor duydu.

"Anne, hangi erkek arkadaşından **b a h s e d i y o r s u n ?**" diye sordu ısrarla,

Bobbi ve onun hakkında söylentiler olup olmadığını merak ediyordum.

"Görüştüğü peyzaj mimarı Kyle bilmem ne. Onu Suzie Claiborne'dan duydum," dedi annesi azarlamaya devam etmeden önce, ama Gabe artık onu dinlemiyordu. Jason'ın annesinin neden Bobbi'nin Kyle denen adamla görüştüğünü düşündüğünü merak ediyordu.

"Gabe, beni dinliyor musun?" Annesinin sesi tiz bir şekilde yükselmişti ve kendini silkeleyerek annesinin tiradına yeniden odaklandı.

"Kusura bakma anne, bir şeyler yüzünden dikkatim dağıldı." Bu uyduruk mazeret karşısında yüzünü buruşturdu ama annesi dikkatini vermiyordu.

"Akşam yemeğine geleceğimizi söyledim," dedi.

"Anne, bak ..." İç çekti. "Chase'in evde olduğunu sana söylemediğimiz için üzgünüm ama kendini hazırlamalısın. Pek iyi görünmüyor. Çok kilo vermiş ve bitkin görünüyor. Sanırım bunun seni endişelendireceğini biliyordu, bu yüzden suçluluk duygusundan uzak durmaya çalış, tamam mı? Bunu kaldırabilirim ama şu anda iyi bir durumda olduğunu sanmıyorum." Chase'le araları açık olabilirdi ama bu Gabe'in kardeşini asıp keseceği anlamına gelmiyordu.

Annesi o konuştuktan sonra uzun bir süre sessiz kaldı ve hattın diğer ucundan gelen titrek bir iç çekiş ona ağladığını söyledi.

"Sadece eve döndüğü için mutluyum," dedi ve bu cümleyi ıslak bir kokuyla noktaladı. "Görünüşü hakkında bir şey söylemeyeceğim. Uyarınız için teşekkür ederim."

"Sorun değil," dedi. "Seni seviyorum anne."

"Biliyorum hayatım," dedi annesi usulca. "Ben de seni seviyorum."

Gabe telefonu kapattıktan sonra Bobbi'nin *erkek arkadaşını* düşünerek uzaklara baktı. Bütün bunlar da neydi?

"Kyle denen adamla görüştüğünü duydum." Gabe'in derin sesi Bobbi'nin omurgasından aşağı bir özlem ürpertisi gönderdi.

"Aman Tanrım. ." diye inledi. "Sen de mi?"

"Söylentide doğruluk payı yok o zaman?" Gergin bir sesle sordu.

"Bu aptalca bir soru," diye karşılık verdi. "Boş zamanımı *seninle çıkmaz bir sevişme* festivalinde geçirirken Kyle Foster'la tomurcuklanan bir aşkı tam olarak ne zaman araya sıkıştırmam gerekiyordu?"

Hattın diğer ucunda uzun bir sessizlik oldu.

Bir süre sonra, "Annem, Frank ve Kim bu akşam yemeğe geliyorlar," dedi. "Sanırım geç bir gece olacak, o yüzden gelmesen daha iyi olur."

Vay canına. Bu olması gerekenden daha fazla acıttı. Normal şartlar altında, Bobbi'yi de aslında bir aile toplantısına dahil ederdi. Demek *ilişkilerini* bitirdikten sonra böyle olacaktı. Bir şekilde arkadaş kalacaklardı ama Bobbi'yi aile yemeklerinden ve gezilerinden giderek daha fazla dışlamaya başlayacaktı, ta ki basitçe "ayrı düşene" kadar. Bu kasıtlı olmayacaktı ama imkansız bir durumun amansız sonucu olacaktı.

"Tamam," diye fısıldadı. "Yarın *seninle* konuşuruz o zaman."

"Evet" dedi, sesi isteksiz geliyordu ve kadın yüzünü buruşturdu. "Tamam, gitmem gerek. Kendine iyi bak."

"Sen de," dedi, kelimeleri zorlayarak ve gözyaşlarıyla dolu seslerinden nefret ederek.

"Bobbi," dedi bağlantı kesilmeden hemen önce ve kalbi umutla çarptı. "Chase seni bu sabah çıkarken görmüş. Bizim seks yaptığımızı biliyor. Bunun farkında olman gerektiğini düşündüm."

"Oh." Chase biliyor muydu? Bu konuda ne hissediyordu? Onun hakkında ne düşünüyordu? Gabe hakkında? Gabe'e sormak istiyordu ama o şu anda tartışmaya açık görünmüyordu.

"Haber verdiğin için teşekkürler."

"Doğru." Tanrım, sesi o kadar soğuk geliyordu ki, kadının vücudunda buz gibi bir titreme yarattı. "Görüşürüz."

Cevap vermeden bağlantıyı kesti ve telefonunu dikkatle yere bırakıp ofisinin penceresinden gözlerini ayırmadan atölye zeminine baktı. Sean ve Craig Corvette üzerinde çalışıyorlardı ve o da her zamanki gibi evrak işleriyle ilgileniyordu. Önünde yığılı duran bitmek bilmeyen sipariş formlarından birinin üzerine başını eğdi ve umutsuzca gözyaşlarını uzak tutmaya çalıştı. O asla ağlamazdı. Asla. Şimdi de ağlamayı reddediyordu. Bu işe nasıl biteceğini çok iyi bilerek girmişti; bu yüzden ağlamak aptalca olurdu.

Kalemini aldı ve tekrar yazmaya başladı. Bundan daha güçlüydü. Öyle olduğunu biliyordu. Ağlamayacaktı. Şimdi ağlamayacaktı. Bunun için değil.

Gabe yemek boyunca mutsuzdu. Ona gelmemesini söylememeliydi. Annesi, Frank ve Kim'in eve gitme vakti geldiğinde, tek düşünebildiği Bobbi'yi daha sonra göremeyecek olmasıydı. Annesi gittikten sonra onu arayıp uğramasını söylemeyi düşündü ama şu anda onunla konuşup konuşmadığından bile emin değildi. O öğleden sonra ona karşı biraz kaba davrandığını biliyordu. Ama içinde bulunduğu gerginliği açıkladığında mutlaka anlayacaktı. Herkesin onun Kyle Foster'la çıktığını düşündüğünü duymak duruma pek de yardımcı olmamıştı, hele Gabe aniden ve açıklanamaz bir şekilde kendini dışarı çıkıp herkese onun *gerçekte* kiminle birlikte olduğunu söylemek isterken bulmuşken.

Zihninin arkasında ona bencil bir pislik olduğunu söyleyen küçük sesi görmezden geldi ve bunun yerine onu nasıl ikna edeceğini bulmaya çalıştı. Annesini öpüp üvey babası ve kız kardeşiyle kucaklaşarak vedalaştığında hâlâ anlamaya çalışıyordu. Chase akşam boyunca sessizdi ve anneleri de onun yanında son derece nazik davranmıştı. Sonuç olarak nispeten başarılı bir akşam olmuştu.

Bobbi'den bir mesaj görmeyi umarak telefonunu cebinden çıkardı ama hiçbir şey yoktu. Kalbi hayal kırıklığıyla doldu ve muhtemelen daha önceki hıyarlığı için özür dilemek zorunda kalacağını biliyordu.

"Bobbi'ye gizlice gelmesini söyleyecek misin?" Chase'in beklenmedik sesi onu ürkütmüş ve neredeyse telefonu düşürmesine neden olmuştu.

"Bu seni hiç ilgilendirmez," diye omzunun üzerinden homurdandı ve Chase ona ters ters baktı.

"Bunun beni ilgilendirmediğini söylemeyi kes!" diye karşılık verdi Gabe'e doğru dönerek. "O kızı kardeşim gibi seviyorum ve sen de benim kardeşimsin. Bu benim için son derece tuhaf olmakla kalmıyor, *tamamen* beni ilgilendiriyor. İkinizin de incindiğini görmek istemiyorum."

Gabe alaycı bir tavırla, "Bana da biraz ilgi göstermen ne hoş," dedi. "Sen ondan birkaç kat daha fazla yol kat ettin, ama bu bu sizin de en az onun kadar kaybedeceğiniz anlamına gelmez," dedi Chase.

"Ne demek istiyorsun?" Gabe kafası karışmış bir halde sordu.

"Eğer ... bu iş kötüye giderse, Bobbi'yi kaybedeceksin," dedi Chase.

"Hayır, biz ..."

"Bir anlaşıma," diye tamamladı Chase. "Evet, biliyorum. Yine de onu kaybedeceksin ve bunu göremediğine inanamıyorum."

Gabe inatla, "Biz ne yaptığımızı biliyoruz," diye devam edince Chase içini çekti.

"Tanrım," dedi yorgun bir sesle. "Bilerek mi körsün yoksa kasten mi aptalsın karar veremiyorum. Biliyor musun Gabe, söz konusu olan sadece *senin* mutluluğun olsaydı, seni kendi aptalca hatalarını yapmaya bırakırdım ama sen Bobbi'ye zarar verirken boş boş durabilir miyim bilmiyorum."

"Benim hakkımda son derece düşük bir fikre sahipsin Chase. Bobbi ve benim için en iyisinin ne olduğunu bildiğime neden güvenmiyorsun?"

"Çünkü şu anda neyin en iyisi olduğunu bildiğini sanmıyorum, Gabe," dedi Chase, Gabe'in omzuna nazık bir el koyarak. "Senin hakkında kötü bir fikrim yok. Sadece büyük resmi göremediğini düşünüyorum."

"Ben yatmaya gidiyorum," dedi Gabe, ağabeyinin elini silkerek. "Merak etme, Bobbi bu gece benim hain ilgilerimden güvende. Sabah görüşürüz."

Bobbi ertesi gün Gabe'den haber alamadı ve zihnini işle meşgul etmeye çalıştı. Uykusuzluk ve gıdasızlık yüzünden boşa çalışıyordu. Kendini zombi gibi hissediyor ve otomatik pilota çalışıyordu. Kendini yalnız hissediyordu ve umutsuzca biriyle konuşmaya ihtiyacı vardı. Chase o öğleden sonra saat beşte dükkânına girdiğinde, tüm benliğinde ılık bir rahatlama ve minnettarlık dalgası hissetti.

"Chase," diye mırıldandı ve yaptığı işi bırakıp doğruca onun kollarına yürüdü.

"Hey, tatlım." Adam kızın başını öptü ve kız gözyaşlarına boğulmamak için elinden geleni yaptı. "Bir yerlerde bir şeyler içmek ister misin?"

Kadın başını salladı ve adamın kolları kısa bir süreliğine sıkılaştı, ardından adam kadının perişan yüzüne baktı ve alnına hızlı bir öpücük bıraktı.

"Çocuklara dükkânı erken kapatmalarını söyleyip eşyalarımı alayım," dedi biraz utanarak. Chase'in kendisi ve Gabe'den haberdar olması rahatlatıcıydı çünkü bu ona konuşacak birini veriyordu ama aynı zamanda inanılmaz derecede utangaç ve mahcup hissetmesine de neden oluyordu. Yine de gözleri nazik bir anlayışla doluydu ve en ufak bir şekilde yargılayıcı değildi, ki Gabe ona Chase'in bildiğini söyledikten sonra korktuğu bir şeydi bu.

Sean ve Craig sahnenin nasıl geliştiğini izlemişlerdi ve kız onlara erken çıkacağını söylediğinde ikisi de endişeli görünüyordu. Craig onu ofisine kadar takip etti ve bilgisayarını kapatıp masasını düzeltirken onu izledi.

"İyi misin patron?" diye sordu huysuzca. "Bugün pek iyi görünmediğini fark ettik. Senin için endişelendik."

"Sorduğun için teşekkür ederim Craig," dedi, onların ilgisinden etkilenerek. "Ben iyiyim, sadece kendimi iyi hissetmiyorum. Evrak işlerinin beni nasıl depresyona soktuğunu bilirsin."

İkna olmamış görünüyordu ve ellerini ceplerine sokup topuklarının üzerinde ileri geri sallanıyordu.

"Emin misin?" diye sordu ve kadın bu sert, saçmalamayan adama karşı bir sevgi dalgası hissetti. Sert bir dış görünüşü vardı ama çok yumuşak başlıydı, kendini karısına ve kızlarına adanmış bir aile babasıydı. Bu babalık içgüdüğü bazen Bobbi'yle olan ilişkilerine de yansıyor.

"Eminim..." Ayak parmaklarının üzerine kalktı ve adamın yanağına hızlı bir öpücük kondurdu. "Teşekkür ederim."

Utanmış görünüyordu ve geri çekilmeden önce boğazını temizledi.

"Sorun değil. Ne zaman konuşmak istersen ..." Cümlemin sonunu açık bıraktı ve hızla odadan çıktı. Bobbi onun geri çekilişine sırtarak baktı.

tulumunun fermuarını açıp kapının yanındaki kancaya asmadan önce. Chase'le buluşmaya gitmeden önce yüzünü ve ellerini yıkadı.

"Hazır mısın?" Chase, kız tekrar ona katıldığında sordu ve kız başını salladı.

"Sen sür," diye önerdi. "Arabamı almak için daha sonra buraya gelebiliriz." Chase başını salladı ve onu evdeyken her zaman kullandığı Jeep'e doğru götürdü. Jeep Gabe'e aitti ama Chase'in kullanmasına izin vermekten her zaman mutluluk duyardı.

Chase otomatik olarak önden koşup ona yolcu kapısını açtı ve o da koltuğa tırmanırken takdirle ona gülümsedi. Jeep eski bir dost gibi rahattı. Yolcu koltuğuna oturduğunda her zaman eve dönüş hissi duyardı.

Chase sürücü koltuğuna oturduğunda Bobbi onunla konuşmak için döndü. "Bu gece Manny'den uzak durmamızın bir sakıncası var mı?" diye sordu usulca. "Ben değilim.

gerçekten herkesle takılma havasındayım."

"Evet, ben de." Bu düşünceyle yüzünü buruşturdu. Bunun yerine onları restoran ve bar konusunda daha fazla seçeneğe sahip olan yakındaki Hout Bay'e götürdü. İkisinin de daha önce gitmediği bir yerde karar kıldılar, bu şekilde eski dostlarla karşılaşma ihtimalleri azalıyordu.

Oturduktan ve içkilerini sipariş ettikten sonra uzun süre birbirlerine baktılar.

"Sanırım benim bir aptal olduğumu düşünüyorsun." Bobbi aralarındaki sessizliği bozarak masanın üzerindeki çatal bıçak sepetiyle oynadı.

"Yakınından bile geçemez." Başını iki yana salladı. "Bence aptal olan Gabe." "Benimle ilişkiye girdiği için mi?" diye sordu sefilce.

Chase, "Seni kaptığını dünyaya söylemediği için," diye düzeltti ve kız, şaka yapıp yapmadığından emin olamadan umut dolu gözlerini onunkilere dikti. Chase'in gözleri ciddiydi ve gözlerini kırpmadan onunkilerle buluştu; sadece garson onun birasını ve onun cin tonağını getirdiğinde göz temasını kesti.

"Bunu mu demek istiyorsun?" diye sordu, gülümseyen garson gittikten sonra, sesindeki dalgalanmadan nefret ederek.

"Çok doğru söylüyorum," diye homurdandı. "Her şeyi berbat etti."

"Onu çok sert yargılamamaya çalış, o doğru olduğunu düşündüğü şeyi yapıyor," dedi yumuşak bir sesle, içkisindeki limonu çıkarıp kâğıt peçetenin üzerine bırakırken. "Aramızdaki çekimle nasıl başa çıkacağını bilemedi. Bu onu çok şaşırttı ve hâlâ bununla nasıl başa çıkacağından emin değil."

Chase, "Gayet iyi idare ediyor gibisin," deyince Bobbi'nin yüzü sefilce kızardı. Gözlerini tekrar Chase'e çevirmeden önce, içkisinin iyice karıştığından emin olmak için plastik çubuğu bardağının etrafında döndürmeye odaklandı.

"Buna alışmak için daha fazla zamanım oldu. Yıllardır Gabe'den etkileniyorum ve duygularımla nasıl başa çıkacağımı öğrendim. Gabe . . henüz öğrenmedi."

"Yıllar mı?" Chase inanamayarak sordu ve Bobbi başıyla onayladı. "Yıllar."

"Hiç belli etmedin, bir kez bile," dedi, sesi sendelemiş gibiydi.

"Hâlâ yapmadım. Bunun onun için olduğu kadar benim için de yeni olduğunu düşünüyorum ve bu yüzden kendimi sahtekâr hissediyorum. Geçen Cuma bir partide sarhoş olup onu öpmemiş olsaydım, bana hala küçük kız kardeşi gibi davranıyor olacaktı, o yüzden beni baştan çıkardığını falan düşünmeyin" diye uyardı.

"Yine de, size karşı daha önce keşfedilmemiş bir tutkusu olduğunu fark ediyor ve ilk içgüdüğü bunu örtbas etmek mi oluyor?"

"Chase, bir gün onun en iyi arkadaşıydım, ertesi gün ise ellerini benden uzak tutmak için savaşıyordu." Mantıklı olmaya çalışıyor ve her yanlış seçim için onu suçlamanın haksızlık olacağını bilmesine rağmen Gabe'i savunduğu için kendinden nefret ediyordu. "Onu asla öpmemeliydim. Nasıl tepki vereceğini bilmiyordum ve tek bir düşüncesiz ve aptalca karar yüzünden arkadaşlığımızı mahvettiğime eminim."

Chase cevap vermeden önce birasından uzun, susuz bir yudum aldı. "Bu gizlilikten hoşlanmıyorum, Bobbi," dedi ve kadın içini çekti.

"Onun şartlarını kabul ettiğimde ne yaptığımı biliyordum Chase. Sadece bu kadar zor olacağını beklemiyordum. Bir an bulutların üzerinde uçuyorum, sonra kendimi küçük, değersiz ve çok *aptal* hissediyorum." Chase kabaca küfredince kadın irkildi.

"Sana böyle hissettirdiği için onu öldürmek istiyorum," diye homurdandı ve içkisinin yanında duran elini okşamak için uzandı.

"Teşekkür ederim ama ... bana böyle hissettiren o değil. Ben hissettirdim. Şartlarını kabul ettim, üstesinden gelebileceğimi düşündüm. Hızlı bir ilişki, teklif ettiği tek şey bu. İlk başta düşündüm ki-" Söyleyeceği şeyi yarıda kesti, bunun Chase'i daha da kızdıracağını biliyordu. Kendisine olan ilgisini keşfettikten sonra Gabe'in onunla düzgün bir ilişki kurmasını beklediğini itiraf etmek, kendini hâlâ gülünç derecede saf hissetmesine neden oluyordu.

"İlk başta ?" Chase sordu, o da başını salladı ve cevap vermemek için içkisini yudumladı.

"Önemli değil," dedi elini küçümseyici bir şekilde sallayarak ve Chase'in yüzünde tam bir hayal kırıklığı ifadesi belirdi.

"Bobbi, bu kalitesiz muameleden daha fazlasını hak ettiğini biliyorsun, değil mi?" Chase sordu, o da iç çekti.

"Biliyorum. Yıllarımı bu adam için harcadım ve onu elde edebilmemin tek yolu bu gibi görünüyordu. Geçici olacağını biliyordum; arkadaşlığımızı çok zorlayacağını biliyordum ve bittiğinde muhtemelen çok acıtacağını da biliyordum. Tüm bunları bilmek yine de süreci kolaylaştırmadı," diye itiraf etti.

Chase, "Bu tam bir karmaşa," dedi.

"Hmm, ama bu senin pisliğin değil, Chase. Gabe ve ben bununla başa çıkacağız. Yine de arkadaşım olmana ihtiyacım var ve Gabe'in de kardeşine ihtiyacı var. Senin taraf tutmana ihtiyacımız yok... lütfen taraf tutma," dedi, sesi yalvarırcasına yumuşaktı.

Chase alçak sesle, "Sen de Gabe de ne yaptığınızı bildiğinizi söyleyip duruyorsunuz," dedi. "Ama oturduğum yerden ikiniz de hiçbir şeyden habersiz görünüyorsunuz. Bu beni çok sinirlendiriyor çünkü sanki önünüzdeki yolu görebiliyormuşum gibi ve o yol doğrudan uçuruma gidiyor."

"Uçurumu görüyorum," dedi. "Gabe'in de gördüğünden eminim... ama bazen düşmek kaçınılmazdır."

ONUNCU BÖLÜM

Gabe telefonunda Bobbi'den mesaj var mı diye sürekli kontrol ediyordu ama tabii ki yoktu. Bobbi'nin onu aramayacağını ya da mesaj atmayacağını biliyordu -bir gece önce onu başından savdıktan sonra- ama kendisinden gelecek bir aramaya tepkisinin ne olacağını bilmiyordu.

Onu özlemiş.

Sadece sevgilisi haline gelen seksi kadın değil, arabalar hakkındaki bitmek bilmeyen sohbeti, geçmişteki aptalca şakaları ve genel olarak hayat hakkındaki ilginç -genellikle anlayışlı- gözlemleriyle günlerini aydınlatan sevimli arkadaş. Saat onu geçiyordu ve çalışma odasında oturmuş, bir sonraki hamlesinden emin olamadan telefonuna bakıyordu.

Chase odaya girdi ve Gabe'in ilk içgüdüğü telefonu koltuk minderlerinin altına sokmak oldu. Chase ona bir kaşını kaldırdı ve Gabe kendini savunmacı bir ergen gibi hissederek kızardı.

"*Gerçekten mi?*" Kardeşi başını salladı ve koltuklardan birine oturdu. "Telefonunu benden mi saklıyorsun? Sadece ara onu. Evde üzülmeden iyidir."

Gabe otomatik olarak, "Üzülmiyorum," diye cevap verdi ve sonra kendini daha da ergen hissetti. Bazen kardeşi içindeki kötülüğü ortaya çıkarıyordu.

"Beni kandırabilirdin." Chase gözlerini devirdi, televizyonun kumandasına uzandı ve kanallar arasında hızla gezinmeye başladı; ekranda parlayan her mikrosaniyelik gürültülü renk Gabe'in sinirini bozuyordu.

"Lanet olası bir kanal seç," diye çıkıştı ama Chase onu duymazdan gelerek kanallar arasında ışık hızıyla dolaşmaya devam etti. Sinirli bir şekilde küfreden Gabe, yalnız kalmak için odadan çıktı.

Verandaya yerleşti ve ışıklandırılmış havuzun yanındaki bir şezlonga uzandı. Birkaç dakika boyunca orada öylece oturup gece böceklerinin ve kurbağaların cıvıltılarını, vıraklamalarını ve işlerini yaparken çıkardıkları vızıltı seslerini dinledi.

Sadece ara onu. Chase'in sözlerini kendi kendine tekrarladı. Yapabileceği en kötü şey neydi? Telefonu yüzüne mi kapatacaktı? Bu düşünceyle irkildi. Tanrım, umarım telefonu yüzüne kapatmazdı. B planı yoktu.

"Ara" düğmesine bastı ve birkaç sonsuz dakika boyunca telefonun almasını dinledi. O kadar uzun süre çaldı ki telesekretere geçeceğinden neredeyse emindi ama kadının nefes nefese sesi cevap verdiğinde kendini hem rahatlamış hem de paniğe kapılmış buldu.

"Alo?" Ağzı kurumuştu ve selamına karşılık verecek gücü kendinde bulamıyordu. Telefonu kapatmayı düşündü ama ... "Gabe?"

Evet, arayanın kimliği onu mahvetmiş. Tabii ki kim olduğunu biliyordu. "Merhaba Bobbi," diye mırıldandı, gülünç derecede gergindi. "Nasılsın?"

Uzun bir sessizlikten sonra "İyi," dedi. "Peki ya sen?"

"Ben ..." *Ceza* dilinin ucuna geldi ve söylemek için ağzını açtı. "Ben bir pisliğim. Bir aptalım. Tam bir pislik. Ve çok ama çok özür dilerim, Bobbi mine. Dün gece sana karşı bu kadar kaba olmamalıydım. Ama . . . Öyle davrandım. Ve bu bir mazeret değil. Hiçbir mazeretim yok. Umarım beni affedersin?"

Yanıt yok.

"Bobbi? Orada mısın?" diye sordu endişeyle.

"Evet," diye fısıldadı.

"Seni özledim," dedi usulca, onu görebilmeyi dileyerek. Yüzünü görememek ve ruh halini okuyamamak onu hayal kırıklığına uğratıyordu.

"Ben de seni özledim, Gabe." Uzun bir sessizlik daha oldu.

"Bana hâlâ kızgın mısın?"

"Sana kızgın değildim," diye düzeltti.

"Bu gece uğrayacak mısın?" diye sordu.

"Hiç sanmıyorum, Gabe," dedi bir başka sonsuz duraklamanın ardından ve Gabe'in tüm dünyası bu reddediliş karşısında başına yıkılmaya başladı. "Yarın akşamki futbol maçı için orada olacağım."

"Doğru," diye cevap verdi uyuru. Cuma gecesi oynanacak maçı unutmıştu. Erkekler ve onların sevgilileri ertesini akşam onun evine akın edeceklerdi. "Futbol. Tabii ki."

"Sonra görüşürüz, tamam mı?"

"Tamam," diye tekrarladı. Kadın telefonu kapattıktan sonra uzun bir süre telefonu kulağına götürdü ve kolunu indirdi. Şezlonga oturdu, ellerini dizlerinin arasında kenetledi, dirseklerini kalçalarına dayadı ve bir sonraki adımı ne yapacağını düşünürken başı öne eğikti.

"Gabe." Chase'in sesi onu irkiltti ve başını kaldırdığında kardeşinin karşısında durduğunu gördü. Chase onun karşısındaki şezlonga oturdu. "İyi misin?"

"Pek sayılmaz," diye dürüstçe cevap verdi ve Chase içini çekti. "Bu gece gelmeyeceğini bilmek seni mutlu edecek."

"Seni böyle görmek beni mutlu etmiyor, Gabe." Chase'in sesi neredeyse nazikti.

"Haklıydın, biliyor musun? Ne halt ettiğimi bilmiyorum Chase." Gabe sesinin çatallaşmasından nefret ediyordu. "Ona asla dokunmamalıydım... ama o tuhaf gülümsemesi, canlı gözleri ve hınzır espri anlayışıyla o kadar çekici, o kadar karşı konulmaz ki."

"Sadece fiziksel olarak bir kadına ilgi duyan bir erkek gibi konuşmadığının farkındasın, değil mi?" Chase işaret etti ve Gabe kaşlarını çattı.

"Ne demek istiyorsun?"

"Gülümseme? Gözler? Mizah anlayışı?" Chase tekrarladı. "Göğüsler, kık ve katil bacaklar bekliyordum."

"*Dikkat et*," diye uyardı Gabe. "Ve tabii ki bunların hepsi onda da var."

"Gabe, işleri daha da berbat etmeden önce ondan ne istediğini bir an önce bulmalısın."

Gabe homurdandı. Sanki bunu zaten bilmiyormuş gibi.

Yirmi dört saat sonra Bobbi gergin bir şekilde çimlerin üzerinden kapıya doğru ilerledi. Bir gece önceki telefon görüşmesinden beri Gabe'den haber almamıştı ve bu gece ondan ne bekleyeceğinden pek emin değildi. O garip telefon konuşmasından sonra kendini çok kötü hissetmişti. Evet deyip tekrar onun yanına koşmak çok cazip gelmişti ama bu şekilde bir sıcak bir soğuk esmeye devam edemezdi. Duygusal olarak çok yıpratıcıydı.

Braddock arazisine açılan kapının eşiğini geçti ve evin arka tarafından gelen erkek kahkahalarının yankılanan sesini takip etti.

Ev. Gabe'in kocaman arka bahçesinde çizgileri ve kale direkleri olan standart boyutlarda bir futbol sahası vardı. Sahanın her iki tarafına küçük tribünler bile yaptırmıştı. Arkadaşları ve aileleri sadece eve en yakın tribünü kullanıyordu ve hiçbir zaman tribünleri dolduracak kadar insan olmuyordu ama Gabe simetriyi seviyordu, bu yüzden elbette iki tribün seti olması gerekiyordu.

Bir grup adam etrafta durmuş sohbet ediyor ve esniyordu, birkaçının elinde oyun öncesi biraları vardı. Başlangıçtaki grup Rick ve Bryce Palmer, Pierre De Coursey ve Rick'in iş ortağı Vuyo Mashego'yu da içerecek şekilde büyümüştü. Bryce daha çok bir rugby oyuncusuydu ve Cuma gecesi maçlarını diğer bazı erkekler kadar ciddiye almıyordu. Elinde bira olan adamlardan biriydi, kardeşi ve Max Kinsley de öyleydi, hiçbir şeyi ciddiye almayan şakacı bir adamdı.

Genelde beş kişi oynarlardı: kaleci, iki savunma oyuncusu, bir orta saha oyuncusu ve bir forvet. Chase onu ilk gördü ve yarı yolda karşılamak için yanına koştu.

"Selam." Onun her zamanki futbol kıyafetlerini giydiğini görünce sırtıttı.

"Merhaba. Bu gece oynuyor musunuz?" diye sordu. Chase'le birlikte on bir oyuncu vardı.

"Yerine birini bulmayı düşünüyorum." Omuz silkti, bu konuda pek de endişeli görünmüyordu. "Ya da hakemlik, belki."

"Herkes burada mı?" Bobbi gelişigüzel bir şekilde sahaya baktı.

Chase ona, "İçeride," dedi ve o da gözlerini devirdi, bu kadar açık olmasından nefret ediyordu. "Sandro'yu bekliyor. Diğer herkes burada. Billy hariç, o da biraz gecikeceğini söylemek için aradı."

"Ne dedi-" Gabe'in Sandro ve Theresa'yla birlikte evden çıktığını görünce sözünü yarıda kesti. Kolunu Rosalie De Lucci'nin ince omuzlarına dolamıştı ve Bobbi solar pleksusuna bir darbe almış gibi hissetti. Nefesini tutmak için mücadele etti ve gözlerini muhteşem çiftten alamadı.

Bobbi geçen Cumartesi gününden sonra diğer kadın hakkında daha fazla düşünmemişti. Baş döndürücü kadın kız kıza geceye gelmeyince Bobbi, Rosalie De Lucci'nin İtalya'ya döndüğünü sanmıştı. Ama hayır, işte buradaydı, meşhur kötü para gibi tekrar ortaya çıkmıştı. Gabe başını onunkine doğru eğmiş, ona bir şeyler söylerken tüm dikkatini ona vermişti.

"Sorun nedir?" Chase onun bakışlarının yönünü takip ederek sordu. Onun yanında gerildiğinin belli belirsiz farkındaydı. "*O da kim?*"

"Sandro'nun kız kardeşi Rosalie," diye ekledi, sesi kendi kulaklarına bile boş geliyordu. Theresa ve Sandro sonunda tribünlerin yanındaki topluluğa ulaştılar ve herkes dostça selamlaştı. Sandro uyuyan bebeklerini kalçasında taşıyordu, boştaki kolunu karısının beline dolamıştı ve bebeği ona vermeden önce sarılmak ve öpmek için onu kendine çekti.

Theresa gülerek kocasına, "Devam et," dedi. "Koş. Özgür ol." Sandro sırtıttı ve sahaya doğru tembelce koştu, yol boyunca bir dizi esneme hareketi yaptı. Gabe gibi o da futbolu Bryce ve Max'ten daha fazla ciddiye alma eğilimindeydi.

Bobbi yine de gözlerini Gabe ve Rosalie'den ayıramadı. Sahanın yarısında durmuşlardı ve Gabe sırtarak Rosalie'nin alnındaki saçları tarıyordu. Rüzgâr ipeksi saç tellerini yakalayıp yüzüne doğru savurmaya devam ediyordu, bu yüzden Gabe kaybedeceği bir savaş veriyordu. Orada durmuş, birbirlerine yaslanmış, rüzgâr saçlarını okşarken ve evin arka ışıkları şekillerini gümüşle belirginleştirirken bir aşk romanının kapağına benziyorlardı. Bobbi onun yanında asla bu *kadar* mükemmel görünemezdi. İnsanlar sürekli onunla ne yaptığını merak ederdi. Rosalie De Lucci'yle ise sadece başlarını sallar ve "*Tabii ki bu ikisi birlikte*" diye düşünürlerdi.

Chase'in kolunun beline dolandığını hissetti ve desteğe ihtiyaç duyarak onun sağlam gövdesine yaslandı.

Chase onun kulağına, "Bunun neyle ilgili olduğunu bilmiyorum," diye mırıldandı. "Ama muhtemelen görüldüğü gibi değildir. Yüzündeki o ifadeyi görmeden önce arkanı dön. Kalbi göğsünden sökülmüş bir kadın gibi görünüyorsun."

Ne kadar uygun. Çünkü o da böyle hissediyordu. Onun kendisini sahaya doğru çevirmesine izin verdi ve ısınan adamları izledi. Sandro, Vuyo, Pierre ve Rafael Dante gibi bazıları neredeyse profesyonel görünüyordu, diğerleri ise etrafta dolanıyor, topu sağa sola vuruyor ve bunu yaparken şakalaşıyorlardı.

"Hadi gidip ısınalım," dedi Chase ve o da başını salladı, Gabe'in hâlâ sahada onlara katılmamış olması gerçeğinden uzaklaşmak için bir yol bulması gerekiyordu. Koşmaya ve esnemeye o kadar odaklanmıştı ki, biri yanına gelip konuşana kadar koştuğunu fark etmedi bile.

"Burada olmana sevindim." Adamın sesi kızın adımlarını kırmasına ve tökezlemesine neden oldu. Adam ona destek olmak için uzanmasaydı düşebilirdi.

"Gabe, Rosalie De Lucci'nin yanından ayrılabilmene şaşırdım," dedi ve sonra sesinin ne kadar acı çıktığını fark ederek yüzünü buruşturdu. Bir şey söylemeyeceğine dair kendine söz vermişti ama yine ağzının içine bakıyordu. Terli yüzünü tişörtünün omzuna sildikten sonra bunun ne kadar seksi görünmediğini fark etti. Özellikle de her zaman taze, her zaman cilalı Rosalie De Lucci ile kıyaslandığında.

"Çocukça davranma Bobbi. Rosalie bir arkadaş ve üstelik çok hoş bir kadın." Ve belli ki onu çekici buluyordu.

"Yine de onun güzel olduğunu düşünüyorsun."

"Çünkü öyle," dedi sabırsızca, açıkça konuşmayı bitirmişti. "Bir süredir ıslınıyorsun, çocuklar oynamaya hazır." Sahanın ortasında duran uzun boylu adam grubuna doğru başıyla işaret etti ve kız utançtan yüzünün kızardığını hissetti. "Billy henüz burada değil, bu yüzden Chase hangi takım onu seçerse onun yerine oynayacak."

Kaba bir şekilde başını salladı ve onu orada bırakarak bekleyen gruba doğru koşmaya başladı. Birkaç saniye sonra onlara katıldığında, takım kaptanları Sandro ve Gabe, oyuncularını ilk kimin seçeceğini görmek için yazı tura attılar. Gabe kazandı ve hemen Bobbi'yi seçti. Bu konuda ne hissettiğini bilmiyordu; daha önce *hiç ilk* onu seçmemişti. Erkeklerin hiçbiri seçmemişti. En güçlü oyuncu değildi ama hızı ve çevikliğiyle bunu telafi ediyordu. Yine de erkekler genellikle önce daha iri olanları seçerdi ve son seçim her zaman Max ve Bobbi arasında olurdu ve Bobbi genellikle zavallı Max'ten önce seçilirdi.

Maçın ilk yarısına girmişlerdi ki Billy koşarak evden çıktı ve sahaya doğru ilerledi. Onu, futbol oyunlarına sadece ara sıra katılan Jason izledi ve Bobbi o kadar ani durdu ki, yüzüne bir top tekmesi yedi. Darbenin etkisiyle bir an için sendeledi, sonra ayağı kayıp kıcının üzerine düştü. Herkes iyi olup olmadığını kontrol etmek için etrafında toplanırken oyun durdu. Gabe toplanmış adamların arasından güçlükle sıyrıldı ve solgun ve sarsılmış bir ifadeyle onun önünde kamburunun üzerine çöktü.

"İyi misin?" diye sordu kararsız bir sesle, yanağındaki iltihaplı deriye dokunmak için uzandığında yüzünü buruşturdu. Bobbi yüzünü buruşturdu ve adam daha temas edemedi elini ondan uzaklaştırdı. Seyircilerin önünde kendisine dokunmasını istemiyordu çünkü -yakıcı acıya rağmen- onun dokunuşuna boyun eğerek kendini tamamen utandıracağını biliyordu. "Ben iyiyim." Tüm endişeli soruları duymazdan geldi ve bunun yerine kardeşi ile Jason'a ve her ikisini de öldürmek için planladığı yaratıcı yollara odaklandı.

Kyle Foster'ı getirmişlerdi. *Tabii ki* Kyle Foster'ı getirmişlerdi! Tanrım, hayatı bundan daha karmaşık olabilir miydi? Geçen Cuma günü yakışıklı en iyi arkadaşını arzulayan başka bir kadındı. Bir hafta sonra söz konusu en iyi arkadaşıyla çok gizli bir ilişki yaşıyordu ve tüm arkadaşları ve ailesinin onun yeni sevgilisi olduğunu düşündüğü bir *hayranı* vardı. Erkek arkadaş.

Gabe ona yardım edecekmiş gibi görünüyordu ama Chase atılıp Bobbi'nin elini tuttu ve onu yukarı çekti. Kız ona minnetle gülümsedi.

"Oynayabileceğinden emin misin?" Gabe sordu. Kız onun endişesini elinin tersiyle itti ve hızlıca bir bardak su içmek için saha kenarına doğru koşmaya başladı. Billy, Kyle ve Jason da ona katıldı.

Billy kardeşçe bir neşeyle, "Bu tam bir hit oldu," dedi. "Yarın cehennem gibi görüneceksin." Kız ona ters ters baktı ya da yüzünün sol tarafı bu kadar uyuşmuş ve şişmiş hissetmeseydi bakardı.

Kyle, "Merhaba Bobbi," diye selam verirken, Jason Billy'nin kaburgalarına pek de kurnazca olmayan bir dirsek attı ve ikisi de ergenlik çağındaki gençler gibi geri çekildi.

"Hey, Kyle, seni tekrar görmek güzel." Kyle onun yüzüne bakarken yüzünü buruşturdu ve elini uzatıp nazik bir parmağını acıyan bölgede gezdirdi.

"Acı verici görünüyor," diye gözlemledi.

"Çok acıyor," diye neşeyle devam etti. "Ama biliyorsun, hepsi oyunun bir parçası. Bir anlığına dikkatimi kaybettim ve gözümü toptan ayırdım. Bu benim hatam, gerçekten."

Adam gülümsedi ve kız da gülümsemesine karşılık verdi, ancak omzunun üzerinden baktığında erkek kardeşinin ona öpücükler attığını gördü. Dikkatini tribünlere çevirdi, Bronwyn ve Lisa ona imalı bir şekilde göz kırpyordu. Bobbi içini çekti ve gözlerini ayaklarına çevirdi, muhtemelen nazlı göründüğünü biliyordu ama başkalarının gözleriyle karşılaşmaktan çok korkuyordu. Cidden, herkesin nesi vardı?

Gabe çok öfkeliydi. Bobbi'nin yere düştüğünü gördüğünde tüm vücudu korkudan kasılmış ve ona yeterince hızlı ulaşamamıştı. Ona ulaşmak için pekmez gölünde koşuyormuş gibi hissetmişti. Sonunda onu çevreleyen aşılmaz gibi görünen erkek duvarını aşmayı başardığında, kızın kızarmış ve şişmiş yüzünü görünce neredeyse uluyacaktı. Onu kollarının arasına alıp koruyabileceği, şımartabileceği ve ona bakabileceği bir yere götürmekten başka bir şey istememişti ama kız onun dokunuşundan ürkmüştü ve bu onu her şeyden çok derinden yaralamıştı. Onun üzerinde hiçbir hakkı yoktu. Onun üzerinde hiçbir *zaman hak iddia* edemeyecekti. Başka bir adam bir gün Gabe'in yapmak istediği her şeyi yapma hakkına sahip olacaktı. Ama bu, Gabe'in gelecekteki o adamın düşüncesinden *hoşlanması gerektiği* anlamına gelmiyordu.

Onun sahadan çıkışını izledi ve Billy, Jason ve üçüncü bir adamın ona doğru geldiğini görünce kaşlarını çatı. Billy ve Jason geri çekildi ve üçüncü adam ...

Adamın kıza *dokunuşunu* izlerken boğazından bir hırıltı yükseldi. Tam da Gabe'in daha önce ona dokunmak istediği gibi. Bu adamın onun üzerinde Gabe'den bile daha az hakkı vardı ama yine de ona dokunmaya cüret mi ediyordu? Ve daha da kötüsü buna izin mi veriyordu? Bu onu iyice sinirlendirdi ve kenarda onlara doğru yaklaştı. Ona yaklaştıkça yabancıyı daha iyi tanıyordu; bardaki Kyle Foster denen adama benziyordu ama o adam neden buradaydı? Onu kim davet etmişti?

Neşeyle Bobbi ve Kyle'ın garip bir şekilde sohbet etmelerini izleyen Billy ve Jason'a öfkeyle bakan bir bakış, suçlunun onlardan biri ya da muhtemelen ikisi olduğunu doğruladı.

"Bobbi," diye tersledi onlara ulaştığında. "Oyuna tekrar katılmaya hazır mısın?"

Gabe'in hemen yanında durduğunu görünce şaşırdı ama başını salladı ve Kyle su şişesini "canı pahasına" koruyacağına söz vererek ondan aldı. Bu salak, birinin onun lanet olası su şişesini çalacağını mı sanıyordu? Gabe pisliğe ters ters baktı, o da ona kayıtsızca baktı.

"Braddock." Dudaklarında küçük bir gülümsemeyle başını salladı. Gabe, ne kadar önemsiz görünürse görünsün, selamını kabul etmeyi reddetti ve

Bobbi'nin peşinden sahaya koştu. Oyun birkaç dakika sonra yeniden başladı.

Bobbi vuruşun geldiğini göremedi. Bir saniye önce futbol topunu talihsiz savunma oyuncularının arasından ustalıkla geçirirken, bir saniye sonra sırtüstü yatmış, yıldızlarla dolu gökyüzüne gözlerini kırıştırtıyor ve bir sonraki nefesini içine çekmek için mücadele ediyordu.

Nefes alamadığını fark ettiğinde paniğe kapıldı ve beyninin uzak, kopuk bir kısmı nefesinin kesildiğini anladı. Bu, çocukluğundan beri deneyimleme ayrıcalığına sahip olmadığı son derece nahoş bir duyuydu. Dostum, gerçekten berbat bir gece geçiriyordu.

"Bobbi?" Bir grup endişeli yüz görüş alanına girdi ve onları iyi olduğuna ikna etmeye çalıştı, ancak göğsünden sadece bir hırıltı çıktı.

"Ne oluyor, Kinsley?" Gabe'in yüzü onun solunda geziniyordu ve sağında geziniyor gibi görünen Max'e ters ters baktı. "Bu lanet olası vücut kontrolü de neyin nesi?"

Max savunmaya geçerek, "Ayağım kaydı," diye açıkladı. "Tamamen istemedim oldu."

Gabe aşağılayıcı bir tavırla, "Ciddi şekilde yaralanabilirdi, küçücük bir şey o," dedi. Bobbi nefesini geri alabilseydi buna itiraz ederdi ama birkaç saniyede bir zar zor nefes alıyordu ve tekrar normal nefes alabilmek için tüm konsantrasyonunu toplaması gerekiyordu.

"Hadi ama, Gabe. Kendi başının çaresine bakabilir." Bobbi gevşek elini kaldırdı ve Max'e başparmağıyla onay işareti yaptı.

"Gördün mü?" Max ona doğru işaret etti. Bobbi zihinsel olarak gözlerini devirdi ve teoride kendisi için endişelenip pratikte endişelenmedikleri için onlara lanet okudu. İkisi de ona iyi olup olmadığını sorma zahmetine bile girmemişti. Kendini ihmal edilmiş hissederek oturur pozisyona geçti ve hâlâ sağlam olduklarından emin olmak için kaburgalarını hafifçe yokladı. Yüzünü buruşturdu. Biraz ağrıyorlardı ama önemli bir şey değildi.

Gabe ve Max birbirlerine o kadar odaklanmışlardı ki, Gabe'in titreyerek ayağa kalktığını fark etmediler bile. Diğer oyuncuların hepsi Gabe ve Max'in kapışması sırasında ortaya çıkan dramaya o kadar dalmışlardı ki ona pek dikkat etmediler. Devler ülkesinde kendini hep küçük bir insan gibi hissetmişti.

hepsinin arasında böyle durduğunda. Kendisini neredeyse Gabe ve Max'in arasında sıkışmış halde bulmasının bir faydası olmadı. Oradaki en uzun adamlar onlardı.

Adamların her ikisi de öfke ve aşırı testosteronla kabarmıştı ve Bobbi sabırsızca tıslayarak her birinin göğsüne küçük, dizginleyici bir el koydu. Elleri eşit derecede terden ıslanmış tişörtlerin üzerine yerleşirken tiksintiyle burnunu kırıştırdı ve iğrenç derecede ıslak tişörtlerin altındaki göğüslerin iyi tanımlanmış kas yapısını takdir etmemeye çalıştı. Özellikle de Gabe'inkini; Gabe'in göğsünü çok fazla takdir etmemeye çalışıyordu. Ne zaman ileri doğru bir adım atsa, seksen yedi adım geri atıyormuş gibi hissediyordu.

"Ben iyiyim," dedi kararlılıkla, Gabe'i tekrar kızdıracağını bildiği için hırıltılı bir ses çıkarmamaya çalışarak. Gabe ona baktı ve gözleri öfkeden dümdüz oldu.

"Lanet olsun," diye homurdandı. "Kanaması var."

"Öyle miyim?" diye sordu boş boş, tereddütle yüzüne dokunmak için uzandı. Parmakları kanla kaplanınca yüzü kızardı. "Aman Tanrım, öyleyim!" Bobbi sağlandı ve pek çok şeye dayanabilirdi ama kendi kanını görmeyi hazmedemiyordu. Başkasınınkini mi? *Elbette!* Kendi kanı mı? Hiç de değil.

Sersemlemiş bir şekilde sallanıyordu ve Gabe onu sabitlemek için elini uzattı. Gözlerinin içine dikkatle bakmak için başını eğdi.

"Derin bir nefes al," diye öğütledi ve kadın da sığ bir solukla bunu yerine getirdi. "*Derin* nefes al, Bobbi," diye otoriter bir şekilde tekrarladı.

Hayır. O alamadı

Ciğerleri çalışmaya başladı ve gözlerinin önünde siyah noktalar dönerken tekrar sallanmaya başladı. Tanrım, ne kadar utanç verici! Bayılmak üzereymiş gibi hissediyordu. Hayatında daha önce hiç bayılmamışken bunu nasıl bildiğini merak ediyordu. Gabe içinden küfretti ve bir kolunu sırtına, diğerini de kalçalarının arkasına koyarak onu bir patates çuvalı gibi göğsüne doğru kaldırdı. Onu diğer kadınların endişeyle etrafına toplandığı saha kenarına taşıdı ve yavaşça çimlere indirdi.

"Aman Tanrım, Gabriel, o iyi mi?" Bobbi gözlerini kırpıştırarak etrafındaki endişeli yüzlere baktı ve sesin Theresa'ya ait olduğunu anladı. Arkadaşı yanındaki çimlerin üzerine diz çöktü ve Bobbi'nin kaşındaki aşırı kanayan kesiğe bir havlu bastırdı.

"O iyi," diye güvence verdi Gabe. "Kendi kanını görmek biraz midesini bulandırıyor." *Tabii ki* onun hakkındaki bu utanç verici gerçeği biliyordu.

"Ona iyi bak, olur mu?" Gabe, sahaya geri dönmeden önce ona son bir kez acımasızca bakarak bakımını devretti.

Theresa şok olmuş bir şekilde nefesini içine çekti ve Bobbi telaşla ona baktı. Kesik görüldüğünden daha mı kötüydü? Arkadaşı bu yüzden mi bu kadar dehşete düşmüş görünüyordu? Ama Theresa ona bakmıyordu bile; diğer kadının gözleri sahadaki bir şeye sabitlenmişti. Bobbi arkadaşının yüzünün buruşmasını izledi ve bakışlarının yönünü sahada olup biten her neyse ona çevirdi. Çocuklar sıkı bir çember oluşturmuşlardı ve Bobbi neler olup bittiğini tam olarak anlayamıyordu.

"Neler oluyor?" diye sordu, yarasını unutmuştu.

"Gabe ve Max biraz önce itişip kakıştılar." Genelde çok nazik ve kibar olan Theresa bu gerçeği çok komik bulmuş gibiydi.

"Aman Tanrım. O salak," diye inledi Bobbi, sallantılı bacakları üzerinde ayağa kalkmadan önce kendini dengesizce yukarı itti. Theresa onun kolunu tuttu, belli ki Bobbi'nin dengesini kaybetmesinden korkuyordu. Baş dönmesinin kalıntılarını bir köpeğin sudan kurtulması gibi silkeledi ve sahaya doğru kararlı adımlarla yürüdü.

Diğerleri iki adamı ayırmayı başarmıştı ve Gabe, Sandro'yla birlikte kenarda duruyordu. Hâlâ onu görmezden gelen ve Chase'le sakince sohbet eden ilgisiz Max'e bakıyordu. Yakışıklı İtalyan'ın duruşundan Sandro'nun Gabe'i sakinleştirmeye çalıştığı anlaşılıyordu.

"Sandro, bize izin verir misin lütfen?" Bobbi iki adamın arasına yerleşti ve Sandro omuz silkti.

"Ben ızgarayı yakayım. Sanırım Theresa'm acıkmış olabilir. Bu maç muhtemelen bitmiştir diyorum."

"Evet, *mangalı* başlatmak iyi bir fikir. Hiçbirimizin bu oyunu bitirecek havada olduğunu sanmıyorum," diye onayladı Bobbi ve Sandro, Theresa'nın kendisini beklediği yere doğru yürüdü.

"Senin neyin var böyle?" Bobbi, yüzünde karamsar bir ifadeyle onu izleyen Gabe'e döndü. Alnındaki kanı ve yüzünün sol tarafında hızla oluşan morluğu görünce kaşları düştü. Bobbi berbat görüldüğünü biliyordu ama bu gerçeğin onun iğrenmiş yüz ifadesine bu kadar net yansımamasını diliyordu.

"Şu haline bak," diye mırıldandı. "Şu haline bir *bak!* İşe giderken tulum giyen, yıllardır saçına şekil vermeyen, hiç makyaj yapmayan ve tırnaklarının altı *yağ içinde olan* bir kadınla gerçek bir ilişki yaşamayı nasıl düşünebilirim ki? Bir de senin şu garip kanlı durumlara girme eğilimin var. Yaralanıyorsun, morarıyorsun ve sürtünüyorsun. Tanrı aşkına, bununla nasıl başa çıkacağım? Seni tüm dünyaya karşı yalıtılmış halde tutamam. Yapamam işte. Hayatıma nasıl uyum sağlayacaksın? Seni nereye koyabilirim ki?" Kelimeler umutsuzdu ve Bobbi için hiçbir anlam ifade etmiyordu. Soğukkanlılığını korumaya alışkın bir adamın bu çöküşü onu çok şaşırtmıştı. "Başka birine ihtiyacım var, toplum içinde nasıl giyineceğini ve kendini nasıl idare edeceğini bilen birine, etkinliklere şüpheli çürüklerle gelmeyecek birine ..."

"Dur," diye fısıldadı. "Lütfen dur, Gabe. Geri dönüşü olmayan bir şey söylemeden önce."

"Anlamıyor musun?" Sesi panikle karıştı. "Biz zaten bittik. Sadece arkadaşken, senin kaba saba tavırların beni bu kadar rahatsız etmezdi. Ama şimdi aramızdaki şeyler nasıl? Artık incinmeni izleyemem."

"O zaman *bana zarar vermeyi bırak.*" Kızın sessizce feryat eden yakarışı fark edilmiş gibiydi ve panikle parlayan gözleri yerini farklı türden bir alarma bıraktı. İki eliyle göğsüne bastırarak onu bir adım geriye sendeletmeye yetecek bir güçle itti. Grubun geri kalanı ihtiyatlı bir mesafeyi korumaya çalışıyordu ama muhtemelen müdahale edip etmeyeceklerinden emin olamadıkları için hepsinin yakınlarda gezindiğini görebiliyordu. "Bana zarar vermeyi bırak! Çünkü tek yaptığın bu. Senin için yeterince iyi olmadığımı düşünüyorsun. Bu gerçeğin farkında olmadığımı mı sanıyordun? Ama gururumu ayaklar altına aldım ve aramızda bu çılgın *anlaşmayı -Tanrım* bu kelimeden o kadar *nefret* ediyorum ki- yapmana izin verdim. Seninle ilgili tüm romantik düşüncelerim o gece babamın çalışma odasında öldü. Çünkü ben seninle gerçek bir ilişki hayal ediyordum, *sen ise* bunu düzeltmeye çalışıyordun, böylece kimse fark etmeden düzenli olarak sevişebilecektik.

"Kendimi küçük, ucuz ve aptal hissettim ama buna izin verdim çünkü sana sahip olabilmemin tek yolunun bu olduğunu biliyordum. Seninle birlikte olmak için *tek* şansımın bu olduğunu biliyordum." Gözleri dökmeyi reddettiği yaşlarla yanıyordu. Gabe tamamen şoka girmiş görünüyordu ve kendi gözleri de şüphe uyandıracak kadar parlaktı. "Ve bu benim suçum. Reddetmeliydim ama sana aşkıttım. *Yıllardır* öyleydin ve bunun yapabileceğim en iyi teklif olduğunu biliyordum.

senden hiç alamadım. Kendime senden alabileceğim tek şey buysa alırım dedim ama biliyor musun? Ben bundan daha fazlasını hak ediyorum. *Senden* daha fazlasını ve bunu anlamamın bu kadar uzun sürdüğüne inanamıyorum.

"Beni ben olduğum için seven bir erkekle gerçek bir ilişkiyi hak ediyorum. Yağ, nasır, şekillendirilmemiş saçlar ve hepsi. Senin için asla yeterince iyi olamayacağım ve artık bunun için kendimi düğümlemeyi reddediyorum - çünkü biliyor musun? Sen de *benim* için yeterince iyi değilsin. Tüm bunların sonucunda sözde arkadaşlığımızın feda edilmesi gerekiyorsa, öyle olsun çünkü şu anda seni neden bu kadar iyi bir arkadaş olarak gördüğümü bilmiyorum."

Adamın yakışıklı yüzündeki şaşkın ifadeyi görmezden geldi ve topuklarının üzerinde dönerek sahadan uzaklaştı. Hâlâ şaşkın bir sessizlik içinde duran erkeklerin yanından geçip, gözyaşlarına boğulma korkusuyla hiçbirine bakmaya cesaret edemediği kadınlara -arkadaşlarına- doğru yürüdü. Billy ve Chase bir şey söylemek ister gibi göründüler ama o başını sallayarak onları durdurdu. Nazikçe geri çekildiler ve bunun için minnettardı.

O kadar perişan bir haldeydi ki, kendisini sessizce izleyen uzun boylu adamı fark edene kadar evin yolunu yarılamıştı.

"Şu anda pek iyi bir arkadaş değilim, Kyle," diye fısıldadı, kendini toparlamak için büyük çaba harcıyordu.

"Bunun farkındayım," dedi adam sakince. "Eğer konuşmak istiyorsan bunu, tabiri caizse 'hikâyenin her iki tarafını' da görmek zorunda hissetmeyecek biriyle yapmanın en iyisi olacağını düşündüm. Yüzde yüz senin tarafında olan ve diğer adama hiçbir şekilde sadakati olmayan biriyle."

"Ve sen de o adamsın, öyle mi?" diye sordu usulca. Kendini bu kadar kötü hissetmeseydi, ondan etkilenebilirdi.

"Ben o adamım," diye onayladı. "Yine de konuşmak *zorunda değilsin*. Sadece seni eve bırakıyorum." Kapıya varmışlar ve futbol sahasının görüş alanından çıkmışlardı ki, kadın titrek bir gülümsemeyle uzun boylu, metanetli adama döndü.

"Teşekkür ederim."

"Rica ederim." Bu üç kelime o kadar nazikçe söylenmişti ki Bobbi kendini daha fazla tutamadı. Bu adam onu tanı mıyordu; onun hiç ağlamadığını bilmiyordu ... bu yüzden onun her yerine ağlaması tamamen normaldi. Gözyaşları geldiğinde, boğazının arkasından derin, rahatlatıcı bir ses çıkardı, onu kollarının arasına aldı ve ağlamasına izin verdi.

Gabe onun uzaklaşmasını izledi... ve neredeyse dizlerinin üzerine çökmesine neden olacak kadar sarsıcı bir kayıp duygusu hissetti. Sözlerinde onu dehşete düşüren ürpertici bir kesinlik vardı.

Ona aşık mıydı? Ona nasıl aşık olabilir ki? Onlar arkadaştı. Her zaman arkadaşlıklar. Aralarındaki bu fiziksel şey birdenbire ortaya çıktıktan sonra bile, Gabe bu gerçekten hiç şüphe etmemişti. O halde nasıl olur da ona aşık olabilirdi? *Yıllardır mı? Arkadaşı* böyle bir şeyi ondan nasıl bu kadar uzun süre saklayabilmişti? Onu hiç tanıyor muydu ki?

Eğer bu önemli bilgiye erişimi olsaydı, aralarında hiçbir koşul olmadan cinsel bir anlaşma yapmayı asla önermezdi. Bunun onu çok inciteceğini bilirdi. Geri çekilirdi.

Korkup kaçardı.

Ve *bu* yüzden bunu ondan saklamıştı. Onu, onun kendisini tanıdığından daha iyi tanıyordu. Onun bu aşk meselesini hiç de iyi idare edemeyeceğini biliyordu. Arkadaşlıklarını muhtemelen yok edecekken neden ona söylesin ki? Derin bir iç çekti -göğsündeki ağrıyı yoğunlaştıran derin bir nefes alıp verdi- ve arkadaşlığın artık hemen hemen yok olduğunu kabul etti. İkisi de durumu pek iyi idare edememişti ve Gabe bunun sorumluluğunun kendisine ait olduğunu biliyordu. Onun Max'ten aldığı darbeyi ve sonra da *kanı* gördüğünde kendini kaybetmişti. Hatırladıkça belli belirsiz midesi bulanıyordu. Onun kanını görmekten kesinlikle nefret etmişti. Bu, ilkel bir koruma içgüdüsünü ortaya çıkarmış ve Max'i yere sermek istemesine neden olmuştu. Anlamıyordu ama bu onu hem Max'e hem *de* kendini sürekli tehlikeye attığı için Bobbi'ye karşı mantıksız bir şekilde öfkelenmişti. Bobbi sürekli kendisine zarar verebilecek şeyler yaparken onunla nasıl ilgilenebilirdi ki?

Ona neler olduğunu bilmiyordu. Kendini hiç bu kadar kaybolmuş ve kafası karışmış hissetmemişti. Hâlâ futbol sahasının ortasında duruyor ve Bobbi'nin gittiği yöne doğru bakıyordu. Kyle Foster da onunla birlikte gitmişti. Bu konuda mantıksızca kızgın hissediyordu. Bu adam kim olduğunu sanıyordu? Körü körüne onları takip etmek için hamle yaptı ama Chase

yoluna çıktı. Kardeşinin duruşu çatışmacı değildi ama yine de kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş ve bacaklarını omuz hizasında açmıştı.

"Hayır."

"Yapmak zorundayım..."

"Hayır, Gabe. Mantıklı düşünmüyorsun ve şu anda her ne yapmayı planlıyorsan büyük olasılıkla akılsızca olacak. Şimdilik gitmesine izin ver."

"Onu incittim," diye itiraf etti Gabe çaresizce. "Onu *incitmemek* için çok uğraştım ama yine de incittim."

"Biliyorum," dedi Chase ve vücut dili değişti, yumuşadı. Elleri yanlarına düştü ve göğsü kabardı.

"Şimdi ne yapacağım ben?" Gabe sordu ve Chase bir elini Gabe'in boynunun arkasına doladı ve ağzı kardeşinin kulağının yanına gelene kadar onu kendine çekti.

"Bunu çözene kadar onu rahat bırak," diye öğüt verdi Chase, sesi kısık bir hırıltıydı. "Ve eğer çözemezsen, o zaman gitmesine izin ver."

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Corvette harika görünüyordu ve bir rüya gibi gidiyordu. Bobbi arkasına yaslandı ve buğulu gözlerle yaşlı kadını inceledi. Jason yarım saat içinde onu alacaktı ve Bobbi kendini çocuğunu ilk kez okula gönderen bir ebeveyn gibi hissetti. Gururlu başarı duygusuna acı tatlı bir kayıp acısı eşlik ediyordu. Bu projeye hem maddi hem de duygusal olarak çok şey katmıştı.

Yaklaşık iki hafta önceki o korkunç geceden beri aramayan, e-posta ya da SMS göndermeyen Gabe'i aklından çıkarmasına yardımcı olmuştu. Bobbi onu bu kadar uzun zamandır görmediğine ya da onunla konuşmadığına inanamıyordu. Kendini çok boş hissediyordu, sanki ruhunun bir parçası eksikti. Daha önce konuşmadan geçirdikleri en uzun süre bir haftaydı ve bunun nedeni Gabe'in Afrika'nın cep telefonlarının çok az çektiği ya da hiç çekmediği ve internet bağlantılarının tehlikeli olduğu bir bölgesinde olmasıydı.

Chase'i oldukça sık görüyordu ama bu bile acı verici olmaya başlamıştı çünkü her geçen gün daha sağlıklı görünüyordu, bu da Gabe'le yeniden birbirlerine benzemeye başladıkları anlamına geliyordu. Bobbi birini diğeriyle hiç karıştırmamış olsa da, fiziksel benzerlikle başa çıkmak yine de zordu. Chase'in bazen ona bakmanın kendisini ne kadar incittiğini görmemesi için elinden geleni yapıyordu.

Arabanın pırıl pırıl parlayan kırmızı kaputundaki bir lekeyi sildi ve bir yandan da onunla konuştu.

"Bu sefer sana gerçekten iyi bakacağına söz verdi. Seni güzel manzaralı gezintilere çıkaracak ve düzenli olarak yıkayıp bakımını yaptıracak. Seni daha fazla pas ve toz toplamaya bırakacağından korktuğunu biliyorum ama seni gördüğünde sana aşık olacak. Söz veriyorum."

"Patron?" Arkasını döndüğünde, talihsiz kızamık vakasından tamamen kurtulmuş olan Pieter'i gördü. Ellerini ceplerine sokmuş, her zamanki gibi kambur duruyordu.

"Evet?"

"Bir telefonunuz var." Başını ofisine doğru salladı ve Bobbi ofisine çekilmeden önce Corvette'e son bir cila daha attı. Son birkaç hafta içinde masasındaki evrak işlerinin bir kısmını temizlemeyi başarmıştı - kırık bir kalbe sahip olmanın çok az avantajından biri.

"Bobbi Richmond," diye dalgınca selam verdi, Corvette'in radyatör hortumunu son bir kez kontrol etmek istediğini hatırlayınca kafası karışmıştı. Sorun olmadığından emindi ama yeni hortumlar bile kusurlu olabilirdi ve Bobbi işine gelince mükemmeliyetçi biriydi.

"Merhaba Bobbi." Hortumu kontrol etmesini hatırlatan bir not yazmak için kalem aramakla o kadar meşguldü ki, ses ilk anda dikkatini çekmedi. Fark ettiğinde ise her şeyi unuttu ve eski ofis koltuğuna çöktü, bacakları birden onu destekleme yeteneğini kaybetti.

"Gabe," diye mırıldandı. Başka nasıl cevap vereceğinden emin değildi.

"Nasılsın?" diye sordu, sesinden ne hissettiğine dair hiçbir şey anlaşılmıyordu.

"Ben iyiyim. Meşgulüm." Uzun bir duraklama oldu.

"Sana bir şey sormak istiyorum," dedi, ancak sessizlik acı verecek kadar garip bir noktaya ulaştıktan sonra. Ondan bir yanıt beklerken daha da dayanılmaz bir sessizlik oldu. Kadın yutkundu ve bunu onun için olması gerekenden daha kolay hale getirmeyi reddetti.

"Her neyse. Beni onurlandırır mısınız diye merak ediyordum. Yani, bana lütfederseniz..." Adamın sesi soluklaştı ve kaşları saç çizgisine doğru kalktı, adamın karakteristik olmayan belagat eksikliği onu çok şaşırtmıştı. Boğazını temizledi. "Sevgililer Günü etkinliğine benimle geleceğini umuyordum. . benimle." Kelimeler tek bir nefeste ortaya çıktı ve o kadar hızlı söylemişti ki neredeyse birbirine karıştı.

Bobbi'nin çenesi düşmüştü ve onu doğru duyduğundan tam olarak emin değildi.

"Ne?" diye sordu kararsızca.

"Sevgililer Günü Balosu'na benimle gelir misin?" diye tekrarladı, sesi şimdi daha ölçülüydü ama hâlâ hafif bir yalpalama vardı. Bobbi'nin parmakları belirsiz bir şekilde ahizeyi sıkıca kavradı.

"Bunu neden yapıyorsun?" diye fısıldadı, gözyaşları boğazını sıkıyordu.

"Seni özlüyorum. Hayatıma geri dönmeni istiyorum. Bu sefer doğru yapmamızı istiyorum ve ..."

"Hayır." Gabe'in söylemek üzere olduğu şeyi, sesi sertleşerek kesti. "Ne istediğin hakkında daha fazla şey duymak istemiyorum, Gabe. Seninle baloya gelemem. Bir randevum var. Randevum olmasaydı bile . . . Seninle gitmezdim." Bir an için duraklayarak bunun kafasına iyice yerleşmesini sağladı. "Gitmek zorundayım. Şu anda meşgulüm."

Ahizeyi büyük bir dikkatle yuvasına geri yerleştirdi ve gözünü kırpmadan masasından uzaklaştı. Onun, kendisini tekrar yetersiz hissettirmek için hayatına girmesine izin vermeyecekti. Bundan daha güçlü olmaya kararlıydı.

Randevu mu? Bu bilgi Gabe'i paniğe sürükledi. Çok mu geç kalmıştı? Gabe oturup kendine acırken başka biri onu kapmış mıydı? Bu düşünce dayanılmazdı.

Titizlikle düzenlenmiş masasının yüzeyini inceledi. Tam da sevdiği gibi, her şey düzgünce yerleştirilmişti. Yerinden çıkmış tek bir ataç bile yoktu. Bobbi hayatındaki tek kaos parçasıydı, ama şimdi onsuz, düzenli hayatının ... *... yavan olduğunu fark etti.* Sevgilisini ve arkadaşını özlemişti. Aptalca bir şekilde onun bu iki yönünü ayrı kutularda tutmaya çalışmıştı ve bu doğal olarak geri tepmişti. Şu andan itibaren bu işi doğru düzgün yapacaktı. Amatörlük dönemi sona eriyordu.

Bobbi bundan sonra onun telefonlarını izlemeye başladı. O futbol gecesinden sonra Gabe'den uzun bir süre haber almayı beklememişti ve dükkâna gelen o telefon onu çok sarsmıştı. Gabe'den gelen aramaları gözden kaçırmamak için Craig'i telefon işleriyle görevlendirdi. Cep telefonuna Gabe'den gelen aramaları görmezden geldi ve onun evi arayamayacağı kadar geç bir saatte eve geldi.

Sonraki birkaç gün içinde mesajları birikmeye başladı. Sesli mesajlar cep telefonunun gelen kutusunu tıkıyor ve babasının el yazısıyla yazdığı notlar yatak odasının kapısının önüne bırakılıyordu.

"Lütfen beni ara."

"Seni kaçırdığım için üzgünüm. Lütfen ara." *"Seni yine özledim. Lütfen ara."*

"Ara beni."

Ve bu böyle devam etti. Cep telefonuna bıraktığı sesli mesajlar daha ayrıntılıydı:

"Seni incittiğimi biliyorum. Sadece bunu düzeltmek için bir şans istiyorum. Seni özlüyorum."

Lütfen beni arayın."

"Bobbi, seni özledim. Ara beni."

"Keşke telefonlarıma cevap versen."

"Bunu ("bunu" derken neyi kastettiğini hiç açıklamadı) bir mesajla yapamam. Sizinle konuşmam gerekiyor. Sizi aramamın ya da görmemin uygun olacağı zamanı bana bildirin."

Bu onu deli ediyordu. Birkaç gün önceki kızlar gecesinde her kadın Gabe'den en az bir mesaj aldığını söylemişti. Yine de onu araması için hiç ısrar etmemişlerdi. Sadece mesajları aktarmışlar ve sonra da olağan dışı bir şey olmamış gibi devam etmişlerdi. Kimse onu bu konuda *konusmaya* zorlamamıştı. Bu konudaki sessizliğine saygı duymuşlardı. Ve o da bunun için sonsuza dek minnettardı.

"Güzel. Evdesin." O akşam içeri girdiğinde Bobbi'yi kapıda babası karşıladı. Telaşlı ve sinirli görünüyordu.

"Baba? Sorun ne?" Tedirgin babasının yanından geçip, her zaman yaptığı gibi, elindeki postacı çantasını dikkatsizce antredeki sehpanın üzerine bırakmaya çalıştı. Küçük masanın üzerinde duran kocaman beyaz gül buketi bu otomatik hareketi engelledi. Kaşlarını çattı ve başka bir masa aramak için etrafına bakındı ama hepsi muhteşem beyaz gül buketleriyle kaplıydı.

"Oh," dedi boş boş.

"Evet, *oh*," diye homurdandı babası. "Her yerdeler."

"Bunlar nereden geldi?" diye sordu, Sevgililer Günü'yle ilgili bir tür planlama hatası olup olmadığını merak ediyordu. Temalarının kırmızı ve beyaz olduğunu biliyordu -çok orijinaldi- belki de ihtiyaç duydukları beyaz gül sayısını yanlış hesaplamışlardı?

"Bunlar senin için," dedi işaret ederek ve kızın gözleri büyüdü. "Ama ..."

"Bak, Gabe'le aranızın bozuk olduğunu biliyorum ve eğer bu bir gösterge ise, bu konuda kendini çok kötü hissediyor." Babası Gabe ile Bobbi arasında olanlar hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Neyse ki Billy futbol maçındaki olay hakkında çenesini kapalı tutmuştu, her ne kadar ağabeyi bu konuda Bobbi'yle diyalog kurmak için birçok kez boşuna çabalamış olsa da.

"Gabe'den mi?" Sesinin düz çıktığını biliyordu ve eğer babasının kaşları çatıksa, çiçekli "özür" konusunda neden daha hevesli olmadığını anlamamıştı.

"Onlar ..." Başını salladı. "İlk teslimattan sonra Gabe aradı ve buketlerden birinden kartı alıp okuduğunuzdan emin olmamı istedi."

Sinsi sıçan! Ona kalsa kartı okumadan çöpe atacağını biliyordu ama Gabe babasını da işin içine katarak okumamasını imkânsız hale getirmişti. Krem rengi güzel kartı babasından aldı ve şöyle bir baktı. Gabe'in kalın el yazısı küçük kâğıt parçasının yüzeyini boydan boya kesiyordu ve zarif el yazısını çözmesi bir saniyesini aldı.

**Beyaz güllerin yeni başlangıçları simgelediğini
biliyor muydunuz? Bu duyguyu takdir
edeceğinizi umuyordum. Daha fazlası için
lütfen çevirin.**

Küçük kartın altındaki kibar talimata gülümsemeyi reddetti. Başka biri olsa kısaltılmış bir *PTO* ile yetinebilirdi ama Gabe'in elbette düzgün bir şekilde yapılandırılmış ve terbiyeli bir cümle yazması gerekiyordu. Arkasını döndü.

**Bu güller beyaz
Menekşelerin çoğu mavidir (aslında menekşe
rengindedirler ama bu şiirin amaçları
doğrultusunda mavi diyeceğiz)
Bobbi, tatlım
seni gerçekten
özledim.
(Özür dilerim. Şiirde gerçekten kötüyüm-G)**

Boğazından taşmak üzere olan yarı kahkaha, yarı hıçkırığı bastırmaya çalışırken eliyle ağzını kapattı. Bu da *neydi*? Onun bununla neyi başarmayı amaçladığını bile bilmiyordu.

"Duş almaya gidiyorum, yemekte görüşürüz," dedi, elini kartın etrafına doladı ve pahalı bond kağıdının avucunu kestiğini hissetti. Kartın içeriğinden hiç bahsetmeyince babasının yüzü düştü. Odasına vardıktan sonra kartı şifonyerinin üzerine koydu ve sert kâğıdın kırıksıklıklarını özenle düzelitti. Kartı dört kareye ayırıp şifonyerinin çekmecesine atmadan önce kelimeleri son bir kez okudu.

Hızlı bir duştan sonra Chase'i aramaya karar verdi. Cep telefonuna hemen cevap verdi.

"Ona buna bir son *vermesini* söyle," dedi, daha merhaba demeye fırsat bulamadan öfkeyle.

"Ne?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Chase, ona durmasını söyle! Hiç eğlenmiyorum." Telefonu kapattı ve bir kenara fırlattı.

"Ee, neler oluyor?" Chase, çalışma odasında oturmuş, sesi kısılmış televizyona bakan Gabe'e sordu.

"Ne demek istiyorsun?" Gabe başını ekrandaki dans eden çiftten kaldırarak sordu.

"Ne izliyorsunuz siz?" Chase, cafcıflı kostümler ve göz kamaştırıcı beyazlıktaki gülümsemelerle bir anlığına dikkati dağıldı.

"Belli belirsiz ünlü insanların salon dansı öğrenmesiyle ilgili bir yarışma sanırım." Gabe kayıtsızca omuz silkti.

"Neden sesi kısarak izliyorsun?"

Gabe, Chase'in asıl konusuna dönmeden önce, "Müzik *berbat*," dedi. "İlk sorunda ne demek istedin?"

Hâlâ dehşet içinde ekrana bakmakta olan Chase, kanepenin arkasından dolanıp Gabe'in yanına oturdu.

"Bobbi az önce beni aradı." Bu Gabe'in ilgisini çekti ve oturduğu yerden doğruldu; yaptığı hareketin onu ne kadar kızdırdığını merak ediyordu. Onu mutlu olmayacağını bilecek kadar iyi tanıyordu ama en azından dikkatini çekebilirdi.

"*Durmanı* istiyor. Hiç eğlenmiyor." Gabe'in beklediği de buydu ve ağzının kenarlarında isteksiz bir gülümseme hissetti. Haftalardır gülümseyecek gibi hissetmiyordu ama ondan gelen öfkeli bir mesajla kendini can simidi atılmış boğulmakta olan bir adam gibi hissetti.

"Ne yaptın sen?" Chase merakla sordu; gözleri ekrana yapışmıştı. Dönen çift dans etmeyi bırakmıştı ve şimdi heyecanlı bir jürinin önünde duruyor gibiydiler.

Gabe, "Ona çiçek gönderdim," deyince Chase yutkundu ve dönüp Gabe'e şaşkınlıkla baktı.

"Uh" Kardeşi ne diyeceğini şaşırmış gibiydi.

"Yaklaşık on iki düzine beyaz gül. Şu anda oldukça sinirli olduğunu tahmin ediyorum."

"Madem kızacağımı biliyordun, neden gönderdin?" Chase şaşkın görünüyordu.

"Çünkü bunun ondan bir tepki alacağımı biliyordum," dedi Gabe. "Aramalarımı görmezden geliyordu."

Chase, "Çiçek göndermek oldukça aleni bir şeydi," diye yorum yaptı.

"Biliyorum."

"Ne yaptığınızı biliyor musunuz?"

"Tanrım, umarım öyledir," dedi Gabe hararetle. Chase bir süre onu inceledikten sonra, televizyonda şatafatlı bir şekilde giydirilmiş başka bir çiftin dans pistine çıkarken dikkatini dağıtmasına izin verdi.

"Hey, bu adamı daha önce görmüştüm," dedi, sehpadan uzaktan kumandayı alarak. "Doksanların başındaki okçuluk aksiyonundaki adam bu.

Film. Hatırladınız mı? Çocukken o filme bayılırdık. Adı neydi?"

Gabe gözlerini kısarak ekrana baktı ve homurdandı.

"Evet, hatırlıyorum. Ondan sonra anneme bizi okçuluk derslerine yazdırması için yalvarmıştık," diye hatırlıyor Gabe.

"Ve onun yerine bizi lanet olası bale derslerine soktu." İkisi de bu anıyı hatırlayınca yüzlerini buruşturdular. Neyse ki bale dersleri sadece birkaç ay sürmüştü; eğitmen on bir yaşındaki ikizlerin engelleyici davranışlarından şikayet edince anneleri onları dersten çıkarmak zorunda kalmıştı. Tütüleri karıştırmak ve herkesin ayak parmağı ayakkabılarını değiştirmek için derslere dikkat etmekten daha fazla zaman harcamışlardı.

"O filmin adı *neydi*?" Gabe yüksek sesle merak etti. Bobbi bilirdi - filmlerle ilgili ıvır zıvır şeyleri hatırlamakta harikaydı ve o da filmi en az onlar kadar sevmişti. Altı yaşındayken, okların ucunda vantuzları olan plastik bir ok ve yay seti alabilecek kadar gençti. Kendi aksiyon filminin başrol oyuncusu gibi davranarak harika vakit geçirmiş, hiç beklemedikleri bir anda onları pusuya düşürmüştü. Gabe bu anıyı hatırlayınca gülümsedi. Tanrım, onu çok özlemişti.

"Kahretsin, bu adam ne kadar iş *yapmış*?" Chase öne doğru eğilerek bir zamanlar kendileri için bir kahraman olan C-listesi aktörüne daha yakından baktı. Gabe adamın cildindeki plastik parlaklığı görünce yüzünü buruşturdu. Chase müziğin sesini açtı ve ikisi de canlı müzik grubunun yarım yamalak bir vals eşliğinde sunduğu berbat "Yesterday" yorumundan irkildiler.

"O kadar da kötü değil." Chase ekrandaki dansa kendini tamamen kaptırmıştı ve Gabe onu kendi haline bıraktı. Müzik çok dikkat dağıtıcıydı ve Gabe oturup televizyon izleyecek ruh halinde değildi.

Mayosunu giymek için yukarı çıktı ve gece boyunca uyuyabilecek kadar yorulacağı umuduyla birkaç saatini durmaksızın yüzerek geçirdi. Bobbi'yle geçirdiği o son geceden beri doğru dürüst bir uyku çekmemişti ve bu onu yıpratmaya başlamıştı.

İki saat sonra yatağına giderken çalışma odasının açık kapısının önünden geçti ve Chase'in hâlâ orada oturup o berbat dans gösterisini izlediğini görünce şaşırdı. Bu onu odaya girecek kadar eğlendirmişti.

"Neden hâlâ bunu izliyorsun?" diye sordu. Chase, gözlerini ekrandan ayırmadan onu zar zor onayladı.

"Bu bir maraton. Sus," diye ısrarla susturdu. "Çifte elemeye doğru gidiyorlar!" Gabe gözlerini devirerek döndü ve odadan çıktı. Dramatik müzik bir kreşendoya ulaştı ve spikerin sesi anında hem yuhalamalar hem de tezahüratlar tarafından takip edilmek üzere çınladı.

"Aman *Tanrım*, bu saçmalık. Oradaki en iyi dansçı oydu!" Chase bağırdı ve bunu bir dizi renkli küfürle takip etti. Gabe onu kendi haline bırakıp yukarı çıktı, aklı tekrar Bobbi'de ve bir sonraki eylem planındaydı.

"Aman Tanrım." Bobbi, bitmek bilmeyen bir teslimatçı akınının sepet sepet taze çiçek taşımalarını çaresizce izledi. Çiçekleri geri göndermeyi denemişti ama görevli adam omuz silkmiş ve çiçeklerin parası ödendiği için onları teslim etmekten başka yapabileceği bir şey olmadığını söylemişti. Eğer çiçekleri iade etmek ya da başka bir yere göndermek istiyorsa bunu patronuyla görüşmesi gerekecekti. Craig ve Sean onun yanında, Pieter ise biraz arkasında durmuş, atölyelerinin her tarafının mor sümbül ve pembe gül buketleriyle kaplanmasını izliyorlardı. Çiçek cahili Bobbi'nin mor çiçeğin sümbül olduğunu bilmesinin tek nedeni teslimatçılardan birinin eline tutuşturduğu karttı. İçgüdüsel olarak yere bakmış ve kâğıdın üzerindeki kendine özgü yazıya hazırlıksız yakalanmıştı:

Mor sümbüllerin af dilemek için mükemmel bir çiçek olduğunu biliyor muydunuz? Ve pembe güller size olan hayranlığımı ifade ediyor (bunları uydurmuyorum. Google ve Wikipedia burada gerçekten benim müttefiklerim) -G

Küçük kâğıt karesinde yer kalmadığı için el yazısı giderek sıkışıklaşmıştı ve bu kez sadece bir ok vardı.

dönmesi gerektiğini söyledi. O inatla bunu yapmayı reddetti. Onun yerine kartı tulumunun göğüs cebine soktu.

"Bu çok utanç verici patron," diye homurdandı Sean. "Biz bir otomobil dükkanınız, çiçekçi dükkanı değil."

"Bunu *biliyorum!*" Bobbi tersledi. "Bunu *bilmediğimi mi* sanıyorsun?" Sean geri çekildi.

"Sadece söylüyorum." Omuz silkti.

"Aklına gelen her şeyi söylemek zorunda değilsin, Sean! Özellikle de bu kadar bariz olan bir şeyi." Kız ona ters ters baktı ve Sean yine omuz silkerek cevap vermemeyi tercih etti.

"Peki bunlarla ne yapmamız gerekiyor?" Pieter, çalışma alanlarını darmadağın eden güzel çiçeklere ölümcül bakışlar göndererek o asık suratlı haliyle sordu.

"Hey, patron, Ellie için bu buketlerden birini alabilir miyim?" Craig umutla sordu. "Şu anda bana biraz kızgın."

"Bu sefer ne yaptın?" Sean sordu, Craig başını salladı ve beyzbol şapkasını kaldırarak hafifçe gerileyen saç çizgisini kaşdı.

"Tavsiyemi dinle evlat, 'bu eteğin içinde popom ne kadar büyük' sorusuna verilecek doğru bir cevap *yoktur*, özellikle de senden bedeni birden ona kadar derecelendirmeni istiyorsa."

"Sen söylesen bile mi?" Sean merakla sordu.

"Dişlerinizin arasından yalan söylemek en iyisidir. Cevabın ne olduğunu düşünüyorsan, ondan en az yüz çıkar. Üç buçuk cömertlik olur diye düşünmüştüm. Yani kadının üç çocuğu vardı, Tanrı aşkına! Üç buçukla mutlu olacağını düşünürdünüz."

Bobbi'nin dikkati aptal çiçekler ve Gabe'in mesajıyla o kadar dağılmıştı ki iki adam arasındaki ileri geri şakalaşmalara hiç dikkat etmedi. Onlara kız arkadaşları, anneleri ya da eşleri için buket almalarını söyledi ve sonra ofisine çekildi. Hâlâ çiçeklerin etrafı aydınlattığını görebiliyorken bu pek de umduğu gibi bir kaçış değildi. Gabe'in kartı cebinde bir delik açıyordu ve onu çekip çıkarmadan önce birkaç dakika daha direndi. Ön yüzündeki mesajı tekrar okudu ve isteksizce arkasına bakmak için ters çevirdi:

**Menekşeler mor
Bunun doğru
olduğunu biliyorsun.
Hayatımda sen
olmadan gerçekten
maviyim.**

"Lanet olsun," diye fısıldadı. Öfkeli gözyaşlarına karşı koyarken kelimeler bulanıklaştı. Sadece buna bir son vermesi için yalvarmak için bile olsa onu aramak istiyordu ama adamın istediği de buydu. Onu aramasını, onu kabul etmesini istiyordu ve onu unutmak için daha fazla zamana ihtiyacı vardı. Kalbini tekrar onun yakınında olacak kadar katılaştırması biraz zaman alacaktı.

Aptalca gözyaşlarını sildi ve çiçekleri huzurevlerine ve hastanelere göndermeye karar verdi. Belki de onu görmezden gelmeye devam ederse, yaptığını düşündüğü şeyi yapmayı bırakacaktı.

İki gece sonra eve geldiğinde evi iris ve turuncu gül buketlerinin cafcıflı kombinasyonuyla dolup taşmış buldu. Zor bir günün ardından yorgun argın içeri girdiğinde babası ona ters ters baktı.

"Gabriel'le aranızda neler olduğunu bilmiyorum -ikiniz de bu konuda inatla ağzınızı sıkı tutuyorsunuz- ama ikinizin de çaresizlik içinde etrafımda dolanmanızdan bıktım ve bu bitmek bilmeyen çiçek alayına bir son vermek *zorundayım*. Alerjilerimi mahvediyor."

Bobbi, "Senin alerjin yok baba," diye belirtti.

"Siz ikiniz aklınızı başınıza topladığınızda ben de *toplayacağım*. Bu kavga neyle ilgiliydi bilmiyorum ama Gabriel milyonlarca *dolarlık* bir şirketi yönetiyor ve bugünlerde lanet olası bir ergenden daha kötü durumda. Etkili ve buz gibi soğuk CEO'mu hemen geri istiyorum. Ve bak ne diyeceğim: Ben de senin etrafta dolanmandan bıktım. Bu yüzden sen ve o bu saçmalığı bir an önce düzeltseniz iyi olur. İkinizin birbirinizden dikkatlice kaçışınızı izlemek cehennem kadar iç karartıcı."

Kız hiçbir şey söylemedi ve babası kaçınılmaz kartı kızının eline tutuşturmadan önce hayal kırıklığı içinde ellerini havaya kaldırdı.

"İşte kartın," diye homurdandı ve mağarasına doğru yürümeye başladı.

Bu kombinasyonun biraz gürültülü olduğunu biliyorum ama süsenlerin ebedi dostluğu temsil ettiğini biliyor muydunuz? Turuncu güller de benim sana olan arzumu temsil ediyor. Berbat bir şair olduğumu biliyorum ama umarım bu kartın diğer tarafındaki son denememi okursunuz -G

Arkadaşlık ve arzu mu? Bu da onları eskisi gibi hemen hemen aynı durumda bırakıyordu. İki rol arasındaki ayrım çok büyüktü ve Bobbi iyi arkadaş ve sevgili rolleri arasında kalmaktan bıkmıştı. İçini çekti, kaçınılmaz olana boyun eğdi ve kartı ters çevirdi.

**Gözlerin çok güzel
Dudakların da öyle
Bobbi, sevgilim
Sensiz perişan haldeyim.**

Kartı dikkatlice kot pantolonunun ceplerinden birine sokmadan önce uzun süre inceledi. Alnının üstünde bir baş ağrısı oluşuyordu ve iyi bir gece uykusu için akşam yemeğinden vazgeçmeye karar vererek yatak odasına doğru süzüldü.

"Bobbi," adı doğrudan kulağına fısıldandı ve Bobbi bir itiraz mırıldanıp yatakta dönmeden önce içini çekti. "Bobbi, uyan."

İnledi ve üzerinde gezinen kişiye vurdu. Eli sıcak bir ete temas etti.

"Ah." Boğuk ünlemi duyunca kaşlarını çatı ve şaşkınlıkla gözlerini açtı. Işık hâlâ kapalıydı ve odasındaki adamın karanlık silüetini pencerenin hafif aydınlık fonunda seçebiliyordu.

"Ne ..." Doğrulup yorganını göğsüne bastırdı ve korku içinde iri cüseye baktı. "Kim ?"

"Şşş, panik yapma," diye fısıldadı çok tanıdık bir ses çılınca. "Benim."

"Gabe? Burada ne işin var? Seni kim içeri aldı?"

"Eski günlerdeki gibi pencereden içeri girmek istedim." O ve Chase çocukken sık sık Faye'in ikinci kat penceresinin altındaki gül kafesine tırmanıp gizlice eve girerler, sonra üçü birlikte Billy'nin odasına süzülür ve geceyi oynayarak geçirirlerdi. Sabah Faye onları uyandırmaya geldiğinde, dördü de Billy'nin yatağına yığılmış, derin bir uykuya dalmış olurlardı, bu da her zaman anne babalarından şiddetli bir azar işitmelerine neden olurdu, ama bu onları tekrar yapmaktan asla alıkoymamıştı.

"*Yapmadın* mı?" Nefes nefese kaldı ve adamın kasvetli ışıktaki başını salladığını görebiliyordu.

"Sanırım buna kalkışsaydım güvenlik görevlileri beni tutuklardı. Hayır, ön kapıdan girdim ve baban çok mutlu bir şekilde seni nerede bulabileceğimi söyledi -evini kokutan turuncu ve mor 'canavarlardan' kurtulmamı emrettikten sonra." Sesi sıcak ve ilgi çekiciydi, açıkça onu eğlencesine katılmaya davet ediyordu, ama Bobbi onun odasındaki varlığından dehşete düşmüştü, telaştan başka bir şey hissetmiyordu.

"Babam burada olduğunu biliyor mu?" diye ciyakladı. "Aman *Tanrım!*"

"Sakin ol," diye yatıştırdı Gabe. "Birincisi, erkek arkadaşını odasına gizlice sokan bir ergen değilsin ve ikincisi, baban senin ateşli küçük bedeninin üzerinde ahlaksız tasarımlarım olduğunu bilmiyor, değil mi?"

"Tabii ki yapmaz," diye acı bir şekilde kabul etti. "Neden bilsin ki? İnsanların bilmesini istediğin bir şey değil ki bu."

Buna yanıt vermedi ve sessizlik karanlık odada çok bunaltıcı görünüyordu. Bobbi lambanın düğmesine uzandı ve yatağın hemen etrafındaki alanı küçük bir sıcak, sarı ışık havuzuyla doldurdu. Adam küçük ışık çemberinin hemen dışında oturduğu için onu hâlâ net olarak göremiyordu ama onun kendisini görebildiğini biliyordu ve kendini hemen dezavantajlı hissetti.

"Neden buradasın?" diye sordu, kollarını bilinçsizce göğsünde kavuştururken sesini soğuk tutuyordu.

"Seni görmek için." Bu üç kelimeyi takip eden söylenmemiş *duh* o kadar açıktı ki, bunu söylemiş de olabilirdi.

"Seni görmek istemiyorum. Gitmeni istiyorum," dedi en otoriter sesiyle. Konuşmacı Daisy Duck geceliği giydiğinde etkisini biraz kaybetti.

"Sevgililer Günü Balosu'na kiminle gidiyorsun?" diye sordu beklenmedik bir şekilde ve kız meydan okurcasına çenesini kaldırdı.

"Seni ilgilendirmez," dedi kibirli bir tavırla. "Kyle Foster?"

"Öyleyse ne olmuş yani?" Kyle'la gitmiyordu; adama kibarca, ondan hoşlanmasına rağmen başka bir adama aşıkken onunla görüşmeye devam etmesinin adil olmadığını söylemişti. Bu kendisine yapılanı başkasına yapmak gibi bir şey olacaktı ve karşılıksız aşkın ve tutkunun acısını bir başkasına yaşatamayacak kadar iyi anlıyordu. Adam büyük bir nezaketle onun fikrini kabul etmiş ve geri çekilmişti.

Gabe, "Benimle gelmeni tercih ederim," dedi.

"Şey, ben değilim. Giyim tarzım ve kirli tırnaklarımla sizi iş arkadaşlarınızın önünde utandırmak istemem," dedi.

Bir süre durakladıktan sonra, "Yanımda olmanızdan onur duyarım," dedi.

"Şimdi yapar mısın?" diye alay etti. "Ya bir atlet ve kot pantolon giymeyi tercih etseydim?"

"Neden yapacağını anlamıyorum," dedi sertçe. "Baban mutlu olmazdı."

"Yani babamı utandırmak istemediğim için yarı saygın görünmeme mi güveniyorsun?"

"Bobbi, geçen gece söylediklerimin seni incittiğini biliyorum, ama kabul etmelisin ki ... bazen giyim tarzın benim yaşam tarzıma uymuyor."

Acıyla yutkundu.

"İşte bu yüzden birlikte olmamamız en iyisi," dedi pragmatik bir şekilde, bakışlarını yorgana indirerek gözlerindeki acıyı gizlemeye çalıştı. "Ben senin hayatına sığamam, sen de benimkine sığamazsın. Biz büyürken babamın düzenlediği şık akşam yemekleri ve gösterişli etkinlikler hiç ilgimi çekmedi. Hâlâ da ilgilenmiyorum. Senin muhatap olduğun bazı insanlarla nasıl konuşulacağı hakkında en ufak bir fikrim bile yok. Haklıydın, hiçbir zaman arkadaştan fazlası olmadık."

"Ben asla öyle bir şey söylemedim," diye itiraz etti.

"Sadece arkadaşken bu halimin seni hiç rahatsız etmediğini söylediğinde bunu ima etmiştin. Eğer seninle daha samimi bir şekilde birlikte olmak kim olduğumu değiştirmek anlamına geliyorsa, korkarım bu benim için çok büyük bir fedakârlık olur."

"Yani tüm değişiklikleri yapmak zorunda olan *ben miyim*? Bu pek adil görünmüyor," dedi.

"Ne değişti? Senden benim için kendinle ilgili tek bir şeyi bile değiştirmeni istemedim!" Adamın böyle bir imada bulunmasına çok sinirlenmişti.

"*Elbette öyle*," diye karşı çıktı. "Yanımdaki kadının görünüşüne önem vermememi beklemek inandığım her şeye aykırı. Düzeni severim ve bunu biliyorsun. Her şeyin düzgün ve yerli yerinde olmasını isterim. Hayatımdaki rolün değişseydi seni nereye yerleştirirdim? Beni yanlış anlama Bobbi, hayatımdaki rolünün değişmesini istiyorum. Bize gerçek bir şans vermek istiyorum ... ama burada bir tür uzlaşmaya varmalıyız."

"Uzlaşma derken saçımı, kıyafetlerimi, yaşam tarzımı sırf ne uğruna değiştireceğimi mi kastediyorsun? Kız arkadaşın olmak için mi? Metresin mi? Ve sen, tabii ki, ödün vererek ?" Boşluğu doldurması için ona bıraktı ama o sessiz kaldı ve kadın acı bir eğlenceyle homurdandı. "Sanırım vereceğin en büyük ödün, beni sisteminden atman için gereken birkaç ay boyunca mükemmel olmayan bir kol şekerine tahammül etmek olacak. Ve bittiğinde, sen Bayan Gabriel Andrew Braddock olacak kadar mükemmel bir kadın bulma arayışında bir sonraki fetihini seçmek için neşeli yoluna devam edeceksin ve ben de büyük Gabriel Braddock'u kapmak için yeterince iyi olmadığım için herkesin önünde aşağılanmış hissederek dükkanıma geri döneceğim."

"Öyle olmazdı." Sesi hiç de inandırıcı gelmiyordu. "Bence özel bir şey için gerçek bir şansımız var, sadece bunu görmem biraz zaman aldı. Birlikte olmamızı ve bir ilişkiye başarısızlık beklentisiyle değil, birlikte bir gelecek umuduyla girmemizi istiyorum."

"Beni seviyor musun?" diye sordu ve kasvete rağmen adamın bu soru karşısında gözle görülür bir şekilde irkildiğini görebiliyordu.

"Elbette seni seviyorum," diye ağzından kaçırdı, sorudan rahatsız olmuş gibiydi. "Tamam, soruyu yeniden ifade etmeme izin verin. Bana aşık mısın?" "Bu hiç de adil bir soru değil Bobbi," diye karşılık verdi.

"Biliyorsun ki senin

O geceki itirafın beni şaşırttı. *Sırf* bana duygularını sözlü olarak ifade ettin diye sana karşılık vermemi bekleyemezsin. Bu öyle bir anda açılacak bir şey değil. Senden tek istediğim, sana aşık olmam için bana bir *şans* vermen."

"Ve sen benim aşık olabileceğin biri olup olmadığıma karar vermekle meşgulken, benim duygularımı askıya almam mı gerekiyor? Ne tür bir zaman çizelgesine bakıyorsun? Aşkına layık olup olmadığını anlamak için bir ya da iki ay yeterli olacak mı? Altı ay mı? Bir yıl? Peki ya -Bunca zaman sonra bana aşık olmadın mı? Daha fazla kalp kırıklığı riskine girmemin adil olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Cevaplarını bilmediğim bir sürü soru var," diye itiraf etti. "Nasıl yürüyeceğini bilmiyorum, kendimi daha önce hiç bu durumda bulmamıştım. Sen benim için çok önemlisin ve seni kaybetmekten çok korkuyorum."

"O zaman bana yaşadığımız bu şeyi atlatmam için bir şans verin ve arkadaşlığımıza geri dönelim," dedi uzun bir süre sonra. "Bu şekilde herkes kazanır."

"Bunu istemiyorum," diye tersledi, sabrı tükenmişti. "Bundan daha fazlasını istiyorum." "Sana daha fazlasını vermeye hazır değilim. Senin için kim olduğumu değiştirmeyeceğim, Gabe. Yapmayacağım ve eğer senin için iddia ettiğin kadar önemliysem, yapmamı istemezsin."

"Değişmeni istemiyorum..." Sıkılmış dişlerinin arasından konuşuyor gibiydi. "Sadece arada sırada lanet olası bir elbise giymeni, lanet olası bir kuaföre gitmeni, tırnaklarını yaptırtmanı istiyorum. Tanrı aşkına, sen bir kadınsın. Bunlar zorluk değil."

"Benim için *öyleler*!"

"Kuaföre gitmeyi ruhunuzu şeytana satmakla bir tutuyor gibisiniz." Adam çaresizlik içinde ellerini havaya kaldırdı ve kadın da aynı çaresizlikle ona baktı. Adam, kadının tüm bu makyaj saçmalığının ortasında, aslında var olmayan birine, kendi icadı bir Bobbi'ye aşık olmasından korktuğunu anlamıyor gibiydi. Bu ihtimal onu korkutuyordu.

cehenneme kadar yolu var. Eğer böyle bir Şey olursa, hayatının geri kalanında bir rol oynamaya mahkûm olacaktı. Bunu yapamazdı, Gabe için bile.

"Bence gitmelisin," dedi yorgun bir sesle. "Bu hiçbir işe yaramıyor."

"Pes etmeyeceğim," diye uyardı.

"Şu çiçekli çılgın kampanyayı durdurun lûtfen. Herkesi delirtiyorsun. Babam ya da dükkândaki adamlar seni yakalayıp zorla gül yedirirse bundan ben sorumlu tutulamam."

Bu espriye karşılık olarak kıkırdadı.

"Seni gerçekten özlüyorum," dedi. "Sadece yatağımda değil. Seni hayatımda da özlüyorum. Lûtfen bana geri dön."

"Lûtfen sadece git, Gabe," diye usulca emretti, kalbi sessiz yalvarıŐa karşı sertleŐti.

Adam ayağa kalktı ve o kadar uzun süre bocaladı ki, kadın adamın gelip onu öpeceğinden korktu. Aniden topuklarının üzerinde dönüp gitmeden önce tereddütlü bir adım attı.

Bobbi onun peşinden koŐma ve Őartlarına teslim olma dürtüsüyle savaştı. Hayatını hep bu Şekilde yaşamıştı. Babasını ve ağabeylerini memnun etmek ve etkilemek için çırpınan bir kızıdan, beyhude yere sadece bu adamı memnun etmeye odaklanmış bir kadına dönüşmüştü ve kendi kalbine ve akıl sağlığına zarar verecek olsa bile, ona tam olarak ne isterse verme içgüdüŐüne karşı savaŐmak zorundaydı.

Sahip olduğu her Şeyi ve daha fazlasını aldı, ancak içgüdüŐüne karşı savaŐmayı ve zaferle çıkmayı başardı.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Teslimat kamyonu iki gün sonra dükkâna geldiğinde Sean ve Pieter inledi, Craig ise karısına yağ çekecek daha fazla bedava çiçek bulma umuduyla ellerini ovuşturdu. Görünüşe göre son seferden sonra *çok* bağışlayıcı olmuştu. Bu arada Bobbi, Gabe'in kendisine çiçek göndermeyi bırakması için yaptığı ricayı tamamen görmezden gelmesinden son derece dehşete düşmüştü.

Kollarını göğsünün üzerinde savunmacı bir şekilde kavuşturmuş bekliyordu. Gelen geçen seferki teslimatçının aynısıydı ama bu sefer peşinde bir kamyon sürüsü ya da çiçekleri taşıyacak bir ordu adam yoktu. Bobbi'nin duruşunu görünce omuz silkti ve sııttı.

"Teslimat fişini imzalarsanız eşyalarınızı alıp yola çıkacağım." Bobbi bıkkın bir iç çekti ve panoya uzandı.

Bobbi onun kamyonetine dönüp minibüsün arkasından selofanla sarılmış bir sepet çıkarmasını izledi. Çok büyüktü ve ağır görünüyordu ama onu dükkâna taşımayı ve ağır bir *gümbürtüyle* en yakın çalışma yüzeylerinden birinin üzerine bırakmayı başardı.

"Bunu size şahsen teslim etmem söylendi," dedi, çıkarken Bobbi'nin önünde durdu ve ona tanıdık bir kart uzattı. "Erkek arkadaşınıza bu kartları zarflara koymasını söylemelisiniz hanımefendi. Böylesi daha *özel*." Bu da - gömleğinin göğüs cebindeki soluk dikişe baktı- *Quinton'ın* muhtemelen kartı okuduğu anlamına geliyordu. Siparişle ilgilenen başka her kimse onunla birlikte. İçinden bir ses Gabe'in bunları zarflara koymadığını, çünkü Gabe'in yazdıklarını bir kez bile görse okumayı bırakmayacağını bildiğini söylüyordu. Eğer bir zarfın içinde olsaydı, onu düşüncesizce bir kenara fırlatıp atması çok kolay olurdu.

Omuz silkip ıslık alarak kamyonetine dönen Quinton'ı görmezden geldi. Pieter, Sean ve Craig merakla selofanla sarılmış sepetin etrafında toplanmışlardı.

"Sence bu bir meyve sepeti mi? Ya da çikolata olabilir mi?" Sean hevesle sordu.

"Parfmler, losyonlar falan almayı umuyorum. Ellie bunlara *bayılır*," diye araya girdi Craig. Pieter sakızını kırdı ve sepete sanki onu ölümcül bir şekilde rahatsız etmiş gibi ters ters baktı.

"Açacak mısın patron?" Sean, kadın devasa sepete korkuyla bakarken sordu. Ya içinde "parfümler, losyonlar falan" *varsa*? Bu kadar bariz bir şeyle nasıl başa çıkacaktı? Dalgınca elindeki karta baktı ve yavaşça okudu.

Aşağıdakileri uydurduğumu tamamen itiraf ediyorum, ancak bunların ne anlama gelmesini istediğimden, bana biraz izin vereceğınızı umuyorum. Peki, pensenin iki insanın bir araya gelmesini simgelediğini biliyor muydunuz? Ve (gerçek hikaye) İngiliz anahtarının seni her gördüğümde kalbimin yaptığı bir şey olduğunu? -G

Bu mesaj karşısında şaşkına döndü ve biraz açıklık getirmesini umarak kartı ters çevirdi.

**Matkap uçları keskin El
testereleri de yle
Bir ya da iki yağı izi
sende çok güzel**

Birden gözlerini dolduran yaşları hızla kırıştırdı ve adamların hâlâ dürtmeye devam ettiği büyük sepete baktı. Kartı güvenli bir şekilde cebine sokarak, koyu mavi selofan katmanları arasından içindekileri ayırt etmeye çalıştıkları yere doğru yürüdü.

Gülünç pembe fiyongu çekip çıkardı, gevrek plastiği yırttı ve ona ne verdiğini görünce nefesi kesildi.

"Lanetleneceğim." Craig'in sesi hem dehşete düşmüş hem de hayal kırıklığına uğramış gibiydi. "Bu çok havalı," diye haykırdı Sean. Pieter homurdandı ve arkasını dönerek

Bakımını yaptığı eski hatchback VW'ye geri döndü. Diğer iki adam da kendi işlerine dalıp gittiler ve Bobbi'yi önünde duran alet buketine bakakaldı. Yepyeni el aletleri -muhtemelen binlerce dolar değerinde -Genellikle çiçek aranjmanları için ayrılan yuvarlak sepetlerden birinde oldukça güzel bir şekilde düzenlenmişti. Arkada, pembe -*pembe*, Tanrı aşkına- kauçuk sapları yukarı bakacak şekilde ve boyutları küçükten büyüğe doğru sıralanmış eksiksiz bir tornavida seti duruyordu. İngiliz anahtarları, teraziler, çekiçler, penseler ... bir kızın bir alet setinden isteyebileceği her şey vardı. Her şey en güzel pembeyle vurgulanmıştı. Gabe bunları almak için çok uğraşmış olmalıydı ve Bobbi bu jest karşısında gülünç bir şekilde duygulandı.

Bir de o küçük, aptal tekerleme vardı. Tüm doğru notalara basmıştı ve Bobbi'nin kalbinin bir parçasının bu kadar çabuk erimesi onu korkutmuştu. O bakmıyorken savunmasını kolayca aşabilirdi, özellikle de böyle şeyler yapmaya devam ederse.

Gabe o günün ilerleyen saatlerinde Bobbi'nin dükkânına gittiğinde, dükkân her zamankinden daha kalabalıktı. Bakım için bekleyen onca arabanın arasında park edecek yer bulmakta zorlanıyordu. Bobbi'nin Jason'ın Corvette'i üzerinde yaptığı ustaca çalışmayı görmüştü; araba bir ay önce Bobbi'nin dükkânında gördüğü yığın halinden farksızdı ve Jason bu lanet şeyle yeni baba olmuş gibiydi. Jason söz verdiği gibi, soran herkese ve hatta sormayanlara bile arabasının nerede restore edildiğini söylemiş ve hatta arabanın arka camına onun dükkânını destekleyen bir etiket yapıştırmıştı. Otoparktaki araba sayısına bakılırsa reklam işe yaramış gibi görünüyordu. Gabe Bobbi'yle gurur duyuyor ve ondan şüphe ettiği için utanıyordu. Bobbi'nin ne kadar

Şüphecililiği onu incitmişti ve kuşkuları tam bir inanç eksikliği olarak okunmuştu. Bu muhtemelen onun kusurlar listesine eklediği bir başka şeydi.

Kalabalık dükkâna girdi; Craig, Sean ve Pieter her biri farklı bir arabayla meşguldü ve Bobbi ofisinde kibar görünümlü yaşlı bir adamla ciddi bir tartışma içindeydi. Bobbi onu görmedi ve konuşmasının akışını bölmek istemediği için, eski görünümlü bir cipin içini inceleyen Craig'in yanına gitti.

Gabe arabanın yanına geldiğinde adam başını kaldırıp baktı.

"Hey," dedi Craig hasta yaşlı canavarın kaputunun altındaki bir şeyi çekiştirmeden önce. Buji olabilir mi? Konu arabaların iç işleyişine geldiğinde Gabe utanmazca bilgisizdi.

"Günaydın," diye selamına karşılık verdi Gabe ve sonra sessizce durup onun çalışmasını izledi.

"Çiçekler için teşekkürler," dedi Craig, çekiç ve gıcırdayan makinelerin sesinden ve zarar görmeyecek bir köşeye saklanmış CD çalardan gelen rock'n roll'dan başka bir şey duyulmayan bir konuşma arasının ardından.

Gabe adamın cüretkârlığı karşısında sıırttı.

"Rica ederim. Beğendiğinize sevindim."

"Karım Ellie yaptı. O gece beni kanepeden kaldırdı."

"Neden kanepedeydin?"

"Kıçının büyük olduğunu söylediğimi sanıyor," diye terslendi adam ve kulağını çekti. "Demedim. Ona on üzerinden üç buçuk verdim. Görünüşe göre on devasa."

Gabe yüzünü buruşturdu.

"Sen cesur bir adamsın, Craig. Ben olsam sıfır ya da daha az alırdım."

"Üç buçuk bedenin iyi bir ölçü olduğunu düşündüm, çok büyük değil ve görünmez değil. Hiçbir erkek görünmez bir popodan hoşlanmaz." Gabe neden burada durup adamın karısının poposunu tartıştıklarını merak ediyordu ve eğer eşsiz Ellie bunu duyarsa Craig'in kanepeye geri döneceğini hissediyordu.

"Her neyse, çiçeklerin yardımı oldu. Karta da bir göz attım," diye özür dilemeden itiraf etti. "Mahremiyet istiyorsan bunları zarflara koymalısın. Bağışlama ve hayranlık gibi şeyler hoşuma gitti. Bunu hanımın üzerinde kullandım. Çok etkilendi. Sana bir teşekkür borçlu olduğumu düşündüm."

"Yardımcı olabildiğime sevindim," dedi Gabe alaycı bir tavırla. Bobbi'nin bütün o çiçekleri dağıtmanın bir yolunu bulacağını biliyordu; doğal olarak bir kısmını da

Tanıdığı herkese. Gerçi her birinden en az bir buketi kendine saklayacağını ummuştı ama dükkâna şöyle bir göz attığında boşuna umutlandığını anladı.

Craig, Gabe'in bakışlarını doğru okuyarak, "Çiçekli şeylerden hoşlanmıyor," dedi.

"Bunu biliyorum," diye itiraf etti Gabe, Craig'in Bobbi'yi Gabe'den daha iyi tanıdığını düşünmesine sinirlenerek. "Ama çiçeklerle birlikte gelen mesajlar benim asıl iletmek istediğim mesajlardı."

"Şimdi de bu sabah ona gönderdiğin şeyler," diye mırıldandı Craig, tekrar cipin açık ağzının içine eğilip bir şeyi bükmeye başladı. Saatler gibi gelen bir süre boyunca Gabe'i merak içinde bırakarak dönmeye devam ederken çabıyla homurdandı. Craig sonunda tekrar dik durdu ve memnuniyetle başını sallayarak arabaya baktı.

"Peki ya bu sabah gönderdiğim şeyler?" Gabe sabırsızca sordu ve Craig kısılmış gözlerle ona baktı.

"Bu dahice bir hareketti." Onaylarcasına başını salladı. "Sevmemiş gibi davranmaya çalışsa da bayıldı." İç geçirip kirli beyzbol şapkasını çıkarmadan önce Gabe'e şöyle bir baktı. Şapkayı tekrar kafasına geçirmeden önce bir eliyle kısa, dağınık saçlarını hızlıca ileri geri ovuşturdu.

"Senden hiç hoşlandığımı söyleyemem," diye itiraf etti sesi hırçınlaşarak. "Süslü takım elbiselerinle, kızımızı işten aldığın nadir durumlarda hep dışarıda beklerdin. Şık ayakkabılarını ve güzel kıyafetlerini kirletmekten korktuğunu düşündüm. Biraz yağdan korkan bir adama güvenemem.

... " Gabe bu pek de iyi olmayan karakter değerlendirmesinden rahatsız olmamak için çabaladı, içinde bir yerlerde bir "ama" olduğunu umuyordu. "Ama bence o kadar da kötü değilsin."

Gabe devamını bekledi ama Craig konuşmasını bitirmiş görünüyordu. Craig'in arabaya dönmesini izlerken, az övgü hiç övgü almamaktan iyidir diye düşündü. Adamın kendisiyle konuşmayı bitirdiği anlaşılıyordu ve Gabe kendini tamamen kovulmuş hissederek en genç adam olan Sean'ın çalıştığı yere doğru yürüdü.

"He-ey," dedi genç adam bir köpek yavrusunun coşkusuyla. "Patronun erkek arkadaşı. N'aber kardeşim?"

Farkında olmadan yağa bulanmış elini uzattı ve Gabe neredeyse hiç irkilmeden elini tuttu. El dezenfektanı olduğunu kendine hatırlattı.

ve eğer bu konuda titiz davranacak olursa Bobbi'ye karşı büyük puan kaybeder ve Bobbi'nin uygun olmadıkları yönündeki görüşünü kanıtlamış olur.

"Dinle." Sean komplocu bir tavırla eğiliyordu. "Düşünüyordum da: Bayan R çikolatalara, kuru meyvelere falan bayılır. Ona bu tür şeyler göndermeyi kesinlikle düşünmelisin." Gabe, genç Sean'ın taktığının şeffaflığı karşısında gülmemek için kendini zor tuttu. Tıpkı çiçeklerde olduğu gibi, ödülün kendisine de sıçramasını umuyordu.

"Çiçekleri kız arkadaşına da verdin mi?" Gabe gülümseyerek sordu ve Sean sırtarak Gabe'i dostça bir dirsekle dürttü.

"Üç kız arkadaşım var ve hepsi de çiçeklere bayıldı." Üç. Gabe bir tanesiyle zar zor başa çıkabiliyordu (ya da onu elinde *tutabiliyordu*). Ah, gençliğin canlılığı. Bir kahkahayı bastırdı ve başını kaldırıp ona hançer gibi bakan asık suratlı Pieter'ı gördü. Tüm bunların ne anlama geldiğini merak ederek izin istedi ve Pieter'ın çalışma masasına doğru yürüdü.

"Seni bir şekilde kırdım mı?" diye sordu doğrudan.

"Evet, patron iyi bir kadın; bir oyuncunun onunla oynamasına ihtiyacı yok!" Bu sözler biraz ateşli ve *çokça* buzlu bir şekilde söylenmişti.

"Sizi temin ederim, onunla oynamıyorum," dedi kendisinden üç santim daha uzun olan sıska adama.

"Süslü kelimeler kullanabilirsin ama o senin için fazla iyi."

Gabe bir önceki cümlesini düşündü ve yedi kelimedenden hangisinin Pieter için fazla "süslü" olduğunu merak etti.

"Katılıyorum," dedi Gabe. "O benim için fazla iyi ama ben ona layık biri olmaya çalışıyorum."

Pieter'ın soluk mavi gözleri değerlendirici bir şekilde kısıldı ve Gabe duruşunu açık, gözlerini de aynı hizada tuttu. Gabe diğer adamın duruşundaki mücadelenin kayboluşunu izledi.

"Ona çiçek göndermeyi bırakmalısın. Bu ona göre değil," dedi Pieter. Bobbi'yi Gabe'den daha iyi tanıdığını düşünen bir başka adam daha. Eğer Gabe, çalışanlarının Bobbi'yi onun için mücadele edecek kadar sevdikleri ve saygı duydukları gerçeğinden bu kadar memnun olmasaydı, sinirlenmenin ötesine geçerdi. Ayrıca, Bobbi hiç kimseden çiçek almamıştı çünkü onun çiçekleri takdir edecek biri olmadığını düşünüyorlardı. Ama Bobbi tulumunun altında bir kadındı, bunu herkesten daha iyi biliyordu ve her şeye rağmen içten içe çiçekleri sevdiğinden şüpheleniyordu - belki fazlalıklarını değil, ama kesinlikle jestin ardındaki duyguyu.

"Bundan daha önce de bahsedilmişti," dedi. Kadının sesini duydu ve Pieter'ın sırık gibi cüssesinin yanından geçerken onu görmek için yana eğildi. Sesi heyecanla dolup taşarken müşteriye ofisinden dışarı çıkarıyordu. Dükkânın gürültüsünden onun sözlerini duyacak kadar yakın değildi ama her ne söylüyorsa, bu konuda çok hevesliydi.

Adam arabasına binip uzaklaşırken elini sıktı ve el sallayarak onu uğurladı. Araba köşeyi dönüp onu dükkânın görüş alanından çıkardıktan sonra yumruğunu havaya kaldırdı ve mutlu bir salınım yaptı.

Kadının arabasını ilk ne zaman gördüğünü tam olarak anlayabiliyordu çünkü vücut dili hemen gerilmişti. Yavaşça döndü ve arkasındaki ışıktaki bile onun irkildiğini görebiliyordu.

"Gabe," dedi, sesi biraz titreyerek.

"Konuşabilir miyiz?" diye sordu önsözsüz olarak ve kadın temkinli bir şekilde başını sallayarak onu ofisine kadar takip etmesini işaret etti. Geçen sefer oturduğu sandalyenin tozunu aldı ve mendilinin bu sefer biraz daha az kirli çıktığını gördü. Otururken, kadının alet buketini masasının yanındaki alçak dosya dolabının üzerine koyduğunu fark etti. Onun dikkatinin sepete kaydığını gördü ve beceriksizce boğazını temizledi.

"Aletler için teşekkürler," dedi. "Ama onları saklayamam. Bir servete mal olmuş olmalılar."

Güldü. "Bir servetim *var*."

"Evet, ama benim için harcamanı istemiyorum. Bu sana düşmez."

"Şu anda bu konuya girmek istemiyorum," diyerek reddetti. "Aletleri geri almayacağım; onlarla ne yapacağımı bilemem. Kullanın ya da kullanmayın. Çiçekleri verdiğiniz gibi onları da çalışanlarınıza verin, gerçi pembe aletleri kullanmaktan mutlu olacaklarını sanmıyorum."

"Çok fazla çiçek vardı," dedi suçlulukla kızarak. "Onlarla bir *şeyler* yapmam gerekiyordu."

"Erkekler kesinlikle onları takdir etti. Bu çocuğun *üç* kız arkadaşı olduğunu biliyor muydun?" Adam inanmayarak başını salladı ve kadın kendine rağmen sırttı.

"Bir noktada yakalanacak ve bu hiç de hoş olmayacak." Güldü, sesi eski haline o kadar benziyordu ki adamın kalbi özlemle sıkıştı. Kendini tuttu ve kahkahası boğazında soldu. "Peki senin için ne yapabilirim?"

"Arabamın ayarlanması gerekiyor," diye yalan söyledi ve gözleri Lamborghini'ye kaydı. Aylardır ona elini sürmek, daha doğrusu içine *girmek* için yanıp tutuşuyordu

Şimdi. Kadının kararsız olduğunu görebiliyordu. Dükkânını faaliyette olduğu bir yıl boyunca hiç kullanmamıştı ve ondan önce bile, sadece eğlence için arabalarla uğraşırken, hiçbir aracına elini sürmesine izin vermemişti.

"Ve her vites değiştirdiğimde garip bir vuruntu sesi çıkarıyor." Bir yalan daha. Araba rüya gibi gidiyordu ama onu mutlu edecekse ve ona daha fazla puan kazandıracaksa arabayı tepeden tırnağa sökmesine izin vermeye hazırdı.

"İçi boş bir tıkırtı sesi gibi mi?" diye sordu düşünceli bir şekilde kaşlarını çatarak. "Öyle mi?"

"Hmm, vites bağlantıları aşınmış *olabilir*, ama bu bir yaşımdan küçük bir araba için pek olası bir sorun gibi görünmüyor," diye tahmin yürüttü. "Ayrıca yolda yeteneklerini çok fazla test etmemişsiniz gibi görünüyor, bu yüzden aşınma ve yıpranmadan kaynaklanıyor olamaz."

"Yani bir göz atacak mısın?" diye sordu, çok istekli görünmemeye çalışarak. Kızın gözleri dikkatliydi ama başını salladı.

"Craig'e bir göz atmasını söyleyeceğim," dedi ona.

"Ama yapmanı tercih ederim," dedi, çünkü onun ne kadar kaşındığını biliyordu.

"İlgilenmem gereken başka şeyler var," diye devam etti, arabaya doğru ilerlerken gözleri özlemle doluydu. Ama ona bu son hediye kabul etme tatminini yaşatmayacağı açıktı - çünkü bu hediyenin anlamı buydu. Ona aylardır sahip olmak için can attığı bir şeyi veriyordu ve ... o da bunu yüzüne geri fırlatıyordu.

"Ya sana arabamla ilgilenme konusunda sadece sana güvendiğimi söylesem?" diye sordu usulca.

"Size artık çok geç olduğunu söyleyebilirim... Bana çok daha önce güvenmiş olmalıydınız."

"Neden böyle davranıyorsun?" diye sordu hayal kırıklığı içinde. "Ben sana bu kadar kötü ne yaptım? Tamam, ilk başta ilişkimizi gizli tutmak istedim, durumu kötü idare ettim ama insani hatalarım olduğu için beni cezalandırmak çok adice!"

"Gerçekten önemsiz *olduğumu* mu düşünüyorsun? Beni çekici bulduğunu ve sevgilin *olduğumu* itiraf etmekten *utandığın* zaman mı?"

"Burada tamamen dürüst olalım, Bobbi! Sana aşık olmadığım için beni cezalandırıyorsun. Tüm bu romantik ve duygusal saçmalıklara garnitür olarak can atmadan seni *isteme* cüretine sahibim.

inanılmaz ateşli seks. Sana saygı duyuyorum ve sana değer veriyorum ama bu senin için yeterli değil. Seni istediğin gibi sevmiyorum, o yüzden canın cehenneme, değil mi?" "Haklısın. Kesinlikle haklısın. Senden çok şey bekledim.

Ama benden ne istiyorsun, Gabe?" diye sordu nazikçe. "Neden bana çiçekler, şiirler ve hediyeler gönderiyorsun?"

"Sanırım sana romantizm yapmak istedim," diye itiraf etti.

"Ne amaçla?" diye mantıklı bir şekilde sordu ve adam sessizce onu izledi. Bu soruya nasıl cevap vereceğinden emin değildi. "Beni tekrar yatağa atmak için mi? Beni incittiğin için seni affetmemi sağlamak için mi? Futbol maçında söylediklerin için özür dilemek için mi?"

"Hepsi bu."

"Diyelim ki beni tavlamaı başardın, bir sonraki adım ne olurdu? Birlikte baloya giderdik, değil mi? Sonra da ikimizin de baştan mahkum olacağını bildiği bir ilişkiye başlarız."

"Kes şunu," diye tısladı birden. "Benimle okul öncesi bir çocukmuşum gibi konuşmayı kes. Evet, sana aşık olmak istedim, özür dilemek istedim ve seninle düzgün bir ilişki kurmak istedim. Birlikte zaman geçirmeyi, birbirimizin arkadaşlığından zevk almayı ve *seksi* içeren bir ilişki. Çünkü birlikte iyi olabileceğimize inanıyorum. Ve eğer sürmezse, bu ilişkilerin bazen böyle gittiği içindir. Büyü artık, Bobbi. Bazen bir çiftin sahip olduğu tek şey sekstir, bu da karşılıklı sevgiye dönüşebilir, bu da tüm kadınların arzuladığı o lanet olası Büyük Tutku'ya dönüşebilir. Biz şanslıyız, *eskiden* sağlam bir temel oluşturmak için oldukça iyi bir arkadaşlığımız vardı, ayrıca çoğu insanın bir ömür boyu sahip olamayacağı kadar iyi seks yapıyorduk. Diğer her şey ya yerine oturacak ya da oturmayacak. Ama sen *şu* anda sonsuza dek mutlu olmak istiyorsun. Ve eğer bunu elde edemezsen, huysuz bir çocuk gibi, aramızda gerçekten çok iyi olabilecek bir şeyi keşfetme şansımızı mahvetmeye kararlısın."

Haklı bir noktaya parmak bastığını fark etti Bobbi. Yani ona aşık değildi ama onu seviyordu ve bu gerçekten de çoğu çiftin sahip olduğundan daha fazlaydı. Adam ona karşı incinmiş ve tiksiniş görünüyordu ve Bobbi onun ne hissettiğini anlayabiliyordu ama o gece odasında dile getirdiği tüm endişeler hâlâ oradaydı. Ondandır çok fazla değişmesini bekleyeceği korkusu vardı.

kadınsı ideal fikrine uymak için. Daha fazla kalp kırıklığı korkusu - ama kalp kırıklığı ihtimalinin her ilişkide bir risk olduğunu kabul ediyordu - bu hayatın bir parçasıydı. Ama diğer ilişkilerin çoğunun iyi bitme şansı varken, bu ilişki, Gabe'in ilişkinin daha da ilerleyebileceğine dair büyük laflarına rağmen, neredeyse başarısızlığa mahkûmdu. Ama korkuyu dengeleyen şey, yürümese bile ilişkinin doğal ve nispeten acısız bir şekilde öleceği ve her ikisinin de birbirlerine karşı hala karşılıklı saygı ve sevgi duyacakları umuduydu. Gabe denemek istiyordu ve tüm kuşkularına rağmen Bobbi artık onun da denemek istediğini biliyordu.

"Seni cezalandırıyordum," diye itiraf etti ve adamın gözleri onunkilere dikildi. "Sen benim için dünyalara bedelsin Gabe ve ben senin için aynı şeyi ifade *etmediğimden* nefret ediyorum. Ben sadece ..." Tıkandı ve kendini tekrar kontrol altına almaya çalışırken dudağını ısırıldı. "Baloya birlikte gidelim ve bunun bizi nereye götüreceğine bakalım, ama bunun ötesinde bir şey için söz vermiyorum." Adam başını salladı, istediği şeyi elde etmiş bir adama göre yüzü oldukça asıktı.

"Sana söz veremeyeceğim bir *diğer* şey de görünüşünde büyük bir değişiklik olması," diye uyardı. "Eğer bunu yaparsak, beni olduğum gibi kabul etmen gerekecek."

"Bobbi, sen olduğun gibi güzelsin," diye ona güvence verdi. "Her zaman öyleydin. Sana kendini daha az hissettirdiysem özür dilerim. Ama umarım en azından bir sütyen giymeye tenezzül edersin-katılımcılar arasında çok sayıda yaşlı adam olacak ve herhangi bir tatsız olay yaşanmasını istemeyiz."

Bu onu bir kahkaha ile irkiltti ve Gabe memnun görünüyordu. Bu da onda bir aydınlanma yarattı: Bunca yıldır Gabe'i güldürmeye ya da gülümsetmeye çalışıyordu ve şimdi onun da Gabe'i güldürmek ve gülümsetmek için eşit miktarda çaba harcadığını fark etti. Ve kendi kendine bunu yapmaktan zevk aldığını kabul etti.

"Gerçekten arabanızın kontrol edilmesini istiyor musunuz? Yoksa bu sadece buraya gelmek için bir bahane miydi?" Kadın sordu ve adam gülümsedi. Kızın çok sevdiği o içten, samimi gülümsemelerden biriydi bu.

"Şey, alet buketini nasıl bulduğunu görmek istedim ve araba da benim kapıdaki ayağım oldu. Ayrıca, onu almak için can attığını biliyorum."

"Yani kontrol edilmesini istemiyor musun?" Kadın hayal kırıklığını gizleyemedi ve Gabe'in gülümsemesi yumuşadı.

"Tabii ki biliyorum. Duyduğuma göre eski ve egzotik arabaları restore etme ve tamir etme konusunda oldukça ünlüymüşsünüz," diye alay etti ve onun bu sözleri karşısında bir zevk dalgası hissetti.

"Onu *gördün* mü?" diye sordu.

"Jase'in o eski külüstüründen bahsediyorsanız, evet, onu gördüm. Harika bir iş çıkarmışsın. Tebrik ederim." Jase'in gözlerindeki kusursuz gurur ışıltısını görebiliyordu ve bu onu tepeden tırnağa ısıttı.

"Daha önce ofisime gelen adam mı?" Haberi biriyle paylaşması gerekiyordu ve Gabe'e söylemek için birden heyecanlandı. "1969 model üstü açık bir Mustang'i var. İyi durumda ama benden bakımını yapmamı istiyor ve daha da iyisi? Kendisi bir araç sahipleri kulübüne üye! Eğer bebeğine iyi davranırsam, dükkânı bölgedeki diğer araç sahiplerine de tavsiye edecek. Bu *harika değil mi?*"

"Bu çok zekice, tatlım." Sırıtarak ona doğru bir adım attı ve beklenmedik bir şekilde çenesini baş ve işaret parmakları arasında yakaladı. Ardından, çalışanların ve dükkâna girebilecek diğer herkesin gözü önünde onu öptü. Nazik bir öpücüktü ama onunkiyile eşleşen bir özlem ve arzuyla doluydu - sadece dudakları onunkilerin üzerindeydi ve dilinin ucu ağzının ayrık dikişinde geziniyordu. Yumuşak bir iç çekişle başını kaldırdı ve gözlerini araladı.

"Buna ihtiyacım vardı," dedi ve kadın ona gülümsedi. "Benim de ihtiyacım vardı. Teşekkür ederim."

"Siz, Roberta Richmond, hoş geldiniz." Kendiliğinden kollarını ona doladı ve sıkıca sarıldı. Kadın da ona şiddetle karşılık verdi, onu tekrar kollarına ve hayatına aldığı için çok mutluydu. Hâlâ bir mil uzunluğunda bir sorunlar listesi vardı ama şu anda onlar hakkında endişelenmeyi reddetti. Sadece bu anın mükemmelliğinin tadını çıkarmak istiyordu.

"Bu akşam benimle yemeğe çıkar mısın?" diye sordu ve kadın başını göğsünden kaldırarak adamın umut dolu gözleriyle buluştu.

"Tamam." Rahatlamış görünerek gülümsedi ve dudaklarına tatlı bir öpücük daha bıraktı.

"Seni beş buçukta alırım," dedi ve isteksizce onu bıraktı. Gitmek için döndü ve Bobbi bir şey hatırlamadan önce bir an için onun geniş sırtını hülyalı bir şekilde inceledi.

"Bekle!"

Geniş omuzları gerildi ve yavaşça yüzünü ona döndü. Yüzünde endişe dolu bir ifade vardı ve kız onun fikrini değiştirmesini mi beklediğini merak etti. "Yedek bir arabaya ihtiyacın var."

"Ah, elbette." Adamın yüzündeki çıplak rahatlama her şeyi anlatıyordu ve Bobbi onun kararsızlığı karşısında göğsünde bir sızı hissetti. İkisi de bir süre daha birbirlerinin yanında güvensiz hissedeceklerdi. Bunun yakında üstesinden gelebilecekleri bir şey olmasını umuyordu.

"Seninki alınmaya hazır olana kadar benimkini kullanabilirsin. Sean beni bu gece eve bırakabilir." Şalvarının bol ceplerinden anahtarları çıkardı ve ona doğru fırlattı. Adam yüzünü buruşturarak anahtarları yakaladı. "Hadi ama, o kadar da kötü değil."

"Bobbi, o şey on sekiz yaşımdan beri sende," diye itiraz etti. "Ve hâlâ rüya gibi çalışıyor." Bobbi meydan okuyan bir kaşını kaldırdı ve Gabe içini çekti. "Onu mükemmel durumda tuttum." "İyi."

"Bu kadar züppe olmayı bırak." Sırıttı. "Lamborghini'n kadar güzel olmayabilir ama tuhaf ve karakterli."

"Bugünlerde tuhaflık ve karakteri sadece yakışıklılıktan çok daha ilginç bulduğumu itiraf etmeliyim," dedi samimiyetinden şüphe bırakmayan bir sıcaklıkla.

Son yorumuna karşılık Bobbi'nin tüm yüzü bir işaret feneri gibi aydınlandığında Gabe'in kalbi eridi. Bu sözleri yüzeysel yakışıklılığa karşı değişen tavrının bir metaforu olarak söylememişti ama Bobbi kesinlikle böyle algılamıştı ve kendini, eğer yapabilirse, onun yüzündeki o ışıltılı gülümsemeyi sonsuza dek korumanın yollarını düşünürken buldu.

Gabe o akşam Richmond'daki evin zilini çaldıktan sonra gergin bir şekilde saçını düzeltti, kravatını düzeltti ve birinin kapıyı açmasını beklerken nefesini kontrol etti. Kapının açılması uzun sürmedi.

Billy tarafından çekilerek açıldı. Gabe arkadaşını görünce dehşete düşmüş gibi görünmemeye çalıştı; Billy'nin ailesini ziyarete gelmesini beklemiyordu. Constantia'yı genellikle hafta sonları ziyaret ederdi. Perşembe gecesi orada olması alışılmadık bir şeydi.

Billy, Gabe'i içeri almak için kenara çekilmeden önce bir süre ona baktı. Gabe onu yaklaşık bir ay önceki o futbol gecesinden beri görmemişti ve nedenini çok geçmeden öğrenmişti. Billy kapıyı çarparak kapattı ve yakışıklı yüzünde öfkeli bir ifadeyle Gabe'e döndü.

"O gece Bobbi'yle aranızda neler geçtiğini tam olarak bilmiyorum, Gabe," diye tısladı hiç ön hazırlık yapmadan. "Ama onu incittin ve sırf Chase benden geri çekilmemi ve ikinizi rahat bırakmamı istediği için şimdiye kadar konuyu zorlamadım ya da kışına tekme basmadım! Seni uyarıyorum.

. . onu bir daha incitirsen, yılların dostluğu bir yana, yüzünü mümkün olan en acı *verici* şekilde yeniden düzenlerim." Billy'nin kelimelerle arası her zaman çok iyiydi.

"Onu incittiğimi biliyorum. Niyetim asla böyle bir şey yapmak değildi. Onun benim için ne kadar önemli olduğunu biliyorsun," diye mırıldandı Gabe. "Ama bunu çözmeye çalışıyorum, ikimiz de çalışıyoruz ve senden bunu senin müdahalen olmadan yapabilmemiz için bize fırsat vermeni rica ediyorum."

"Neyi anlamaya çalışıyorsun? Aranızda tam olarak neler oluyor?" Billy sordu ve Gabe bunun geri dönüşü olmayan bir nokta olduğunu kabul ederek kararsızca nefes aldı.

"Bobbi ve ben ... um." Öksürdü. "Biz çıkıyoruz." Billy'nin çenesi düştü ve şaşkınlıkla Gabe'e bakmadan önce kafasını temizlemek istercesine salladı.

"Sen *ne*?"

"Randevu."

"Ne . . . Gabe, o senin kız kardeşin gibi dostum!" Billy dehşete düşmüş, iğrenmiş ve açıkçası inanmamış görünüyordu.

"Hayır, değil," diye kısa ve öz bir şekilde cevap verdi Gabe. "O benim için bir kız kardeş gibi değil. Hem de hiç. Ona karşı kardeşçe hiçbir şey hissetmiyorum ve o merdivenlerden inmeden önce bu gerçeği kabul etsen iyi olur. İlişkimiz konusunda onu rahatsız etmene izin vermeyeceğim."

"Ama bundan rahatsızlık duyuyorum," diye itiraf etti Billy. "Çok garip. Bu da nereden çıktı?"

"Biliyorsam ne olayım," diye itiraf etti Gabe. "Ama durum bu, o yüzden bunu aş ve Bobbi'ye o dehşete düşmüş yüzünü göstermeyi aklından bile geçirme."

"Babamın bundan haberi var mı?" "Henüz değil."

"Sence bu konuda ne hissedecek?" Billy dikkatle sordu ve Gabe ona sert bir bakış fırlattı.

"Onun ya da senin bu konuda ne hissettiğin umurunda değil. Bu Bobbi ile benim aramda."

"Bundan hoşlanmıyorum," diye homurdandı Billy.

"Umurumda değil," diye cevap verdi Gabe. "Ama Bobbi'nin umurunda... bu yüzden onun üzerinde haksız bir baskı oluşturmamaya çalış, olur mu?"

Billy bir süre durakladıktan sonra, "Bobbi'nin hatırı için kendi tavsiyelerime uyacağım," dedi. "Ama daha önce ne demiştim? Yüzünü yeniden düzenlemen hakkında? Unut bunu. Kız kardeşimin kalbini kırarsan seni mahvederim, Gabe."

Gabe başıyla onayladı.

"Anlaşıldı."

Bobbi beş dakika önce kapı zilini duymuştu ama bir türlü aşağı inmeye cesaret edemiyordu. Görünüşünü bilmem kaçınıcı kez kontrol etti ve asık suratla hâlâ aynı olduğu sonucuna vardı. Lacivert, çok amaçlı elbisesini, en sevdiği kabile takılarını ve sahip olduğu, uzaktan bile kadınsı görünen tek ayakkabı olan bir çift düz sandaleti giymişti.

"Bu bir hata," diye fısıldadı, midesi bulanmıştı. "Tanrım, ne yapıyorsun ne yapıyorsun, Roberta?"

Kapısı hafifçe çalındı ve midesi çirkin sandaletlerine gömüldü.

"İçeri gel," diye seslendi belli belirsiz. Kapı açılıp da karşısında Gabe yerine Billy'yi görünce rahatlayarak yere yığıldı.

"Gabe senin için burada," dedi ağabeyi, sesi garip bir şekilde yumuşaktı. "Biliyorum," dedi kız.

"Aşağı geliyor musun?"

"Yakında," diye fısıldadı. Ayrılacakmış gibi döndü ama fikrini değiştirdi ve onun yanında durup boy aynasındaki yansımasına baktı.

"Bu sana garip geliyor olmalı," dedi ve gülümsedi.

"Biraz."

"Ona aşığım, biliyorsun," diye itiraf etti. "Uzun zamandır öyleyim. O benim için aynı şekilde hissetmiyor ve bu sorun değil."

"Her şey yolunda mı?" Billy usulca sordu ve dudakları titredi.

"Beni seviyor ve o ..." Kızardı, ne de olsa bu onun kardeşiydi. "Benden *bu* şekilde hoşlanıyor ama bana aşık değil. Şimdilik bu kadar yeter."

"Bu ne zaman yeterli olmaktan çıkacak?" Genellikle iğrenç bir şakacı olan ağabeyi son derece tatlı ve anlayışlı davranıyordu ve onun endişesi gözlerini yaşarttı ve kalbini ısıttı.

"Kim bilir? Belki de her zaman yeterli olacaktır." "Sadece yetecek kadarıyla mı yetiniyorsun?"

"Şimdilik," diye tekrarladı kararlı bir şekilde başını sallayarak.

"Sadece mutlu ol, Runt." Ağabeyi gülümsedi ve omzunu hafifçe ona yasladı, o da dengesini kaybedip gülererek geri itti. "Şimdi aşağıya geliyor musun, gelmiyor musun? *Randevun* oldukça gergin görünüyor."

"Öyle mi?" Bu düşünce olasılık sınırlarının o kadar ötesindeydi ki, bir an için aklını kaçırdı.

"Evet. Onu babamla birlikte çalışma odasında bıraktım. Son gördüğümde seni dışarı çıkarmak için burada olduğunu anlatmaya çalışıyordu."

"Aman Tanrım, babam ne dedi?"

"Anladığını sanmıyorum. Gabe'e seni *nereye* götürdüğünü sordu; Gabe'i terlemesi için bıraktım ve seni almak için buraya geldim."

"Randevu mu?" Gabe, Mike Richmond'ın ölümcül bakışlarına maruz kalıyordu ve sonunda adamın iş dünyasındaki tüm rakiplerinin çöküşlerinden *hemen* önce nasıl hissettiklerini anladı. Adam kesinlikle hesaba katılması gereken bir güçtü ama Gabe bu gücü daha önce hiç kendisine karşı kullanmamıştı.

"Bu yüzden mi ona bütün o çiçekleri gönderdin? Ona kur mu yapıyordun?" Eski moda bir sözcüktü bu ve Gabe o çiçeklerin gerçekte ne anlama geldiğini düşününce suçlulukla irkildi. Kur yapmak mı? Bu, at çoktan kaçtıktan sonra kapıyı kapatmak gibi bir şey olurdu.

"Tam olarak değil," diye itiraf etti Gabe, ellerini önünde saygıyla kavuşturmuş ve gözlerini dikmişti. *Zayıflık belirtisi gösterme, diye* hatırlattı kendine. Mike Richmond zayıflığın üzerine atlardı.

"Peki bu bir kur yapma değilse neydi?"

"Bir özür," diye itiraf etti Gabe. "Bir konuda tartışmıştık."

"Aşıkların atışması gibi mi?" diye nazikçe sordu ve Gabe bir tuzak sezerek yutkundu.

"Sadece bir tartışma," diye devam etti.

"Bobbi'yle aranızdaki bu şey ne zamandır devam ediyor?" Yaşlı adam hemen söze girdi ve Gabe'in korktuğu soruyu sordu.

"Neredeyse bir ay."

"Ve *ilk* kez bir beyefendi gibi kapıma gelip onu dışarı çıkarmayı uygun görüyorsun? Şimdiye kadar ne yapıyordun?" Adamın sesi buza dönüşmüştü ve Gabe rahatsız bir şekilde boğazını temizledi.

"Bundan önce olanlar geçmişte kaldı Mike. Tekrar gözden geçirmek için bir neden göremiyorum."

"Küçük kızıma *saygılı* davran, Gabriel." Mike ona kesinlikle öfkeli görünüyordu ve Gabe adamın öfkesinin tamamen haklı olduğunu biliyordu. "İkiniz de haftalardır Tanrı bilir neler yapıyorsunuz ve kızın perişan olduğu ortada! O yüzden bundan sonra ona hak ettiği saygıyı göster."

"Evet, efendim." Gabe başıyla onayladı. "Bu konuda sana söz veriyorum."

Kapının dışında Bobbi ve Billy'nin seslerinin mırıltısını duydular ve Mike ona son bir uyarı bakışı attıktan sonra, en küçük iki çocuğunu ortaya çıkarmak için içeri doğru sallanan kapıya doğru döndü.

Gabe de başını kaldırdı ve Bobbi'yi gördüğünde dudaklarında beliren gülümsemeye engel olamadı. Gözlerini onun güzel yüzünden ayırmıyor, mecbur kalmadıkça o tanıdık, çirkin elbisesini fark etmek istemiyordu. Gergin görünüyordu ve göz göze geldiklerinde onu rahatlatmak için göz kırptı. Yanına doğru ilerledi ve kolunu beline doladı, önce babasının sonra da ağabeyinin gözleriyle buluşmak için başını kaldırmadan önce açık bir iddia ortaya koydu ve ifadesini onlara mutlak sahiplenmeden başka bir şey göstermeyecek şekilde düzenledi. Verdiği mesaj açıktı: *Benim*.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Onu Stellenbosch'taki Hidden Valley şarap imalathanelerinde bulunan dört yıldızlı bir restorana götürdü. Bobbi orayı duymuştu elbette. Ülkenin en iyi on restoranından biriydi, mükemmel yemekleri, şarabı ve kesinlikle eşsiz manzarası vardı. Mekâna arabayla yaklaşık bir saatte varmışlardı ama gün batımından hemen önce, tüm vadiyi gören bir masaya oturmak için tam zamanında orada olmayı başarmışlardı.

"Burası çok güzel," dedi kadın saygıyla ve adam masanın öbür ucuna uzanıp elini onunkiyle örttü. Sessizce oturdular ve gökyüzünün alev almasını, altından kızıla, koyu kızıla dönüşmesini ve sonra pembe, mor ve menekşe tonlarında solmasını izlediler. Bulutlar daha açık pembeler ve eflatunlarla boyanmıştı ve muhteşem Helderberg Dağları'nın üzerinde bir ressamın paletine benziyorlardı.

Garsonlar, gün batımının tadını çıkarmalarına izin verecek şekilde mesafeli durdular ve ancak alacakaranlık vadinin üzerine çöktükten sonra gelip siparişlerini aldılar.

Gabe, lezzetli, soğutulmuş kuşkonmaz velouté'den oluşan başlangıç yemekleri boyunca ona bakmaya devam etti ve Bobbi bilinçsizce şarap kadehinin sapıyla oynadı. Sinirlerini yatıştırmak için ferahlatıcı Semillon'dan bir yudum aldı ve ellerinin titrediğinin farkındaydı.

"Bakmayı kes," diye fısıldadı ve adam sırtıttı.

"Bu konuda beni uyarmanı bekliyordum," diye itiraf etti, kızın onda çok sevimli bulduğu o karşı konulmaz cazibeyle.

"Peki, neden bunu yapmaya devam ediyorsun?" diye sordu, sesini alçak tutarak. "Çünkü sen çok güzelsin ve ben hâlâ ne olduğunu anlamaya çalışıyorum.

nasıl daha önce hiç görmedim." Adam inanamayarak başını salladı. Kadın utangaç bir şekilde gülümsedi ve gözlerini devirdi.

"Belki de her zaman odadaki tüm *güzel* kadınlara bakmakla meşgul olduğun içindir," dedi ve başını sallamadan önce bir an düşündü.

"Muhtemelen haklısın," diye onayladıktan sonra odanın içinde diğer masalarda oturan zarif ve güzel kadınlara baktı. "Bu gece onlardan hiçbiri burada değil, o yüzden sanırım sana bakmak zorunda kaldım."

"Sen tam bir yalancısın," diye inledi ve adamın gözleri ölümcül bir ciddiyete büründü.

"Ciddiyim," diye vurguladı. "Bu gece burada bakmayı tercih edeceğim başka bir kadın yok."

"Bu kadar abartmana gerek yok," dedi sesini alaycılıktan uzak tutmaya çalışarak. "Denediğini biliyorum, Gabe. Ama olmadığım bir şeymişim gibi davranmana gerek yok."

Gabe sinirli bir iniltiyi bastırdı ve ona gülümsedi. Onu samimiyetine ikna etmek biraz zaman alacaktı, bunu biliyordu ama bu çabaya değermişti. Bunun başarılı olmasını istiyordu. Dürüst olmak gerekirse elbisesinin, çirkin takılarının ve daha önce pek çok kez gördüğü gerçekten korkunç sandaletlerinin onu rahatsız edeceğini düşünmüştü. Ama o ilk bakıştan sonra bunları neredeyse hiç dikkate almamıştı; tek gördüğü onun ıslık ıslık teni, kehribar rengi parlak gözleri ve dolgun alt dudaklarıyla pembe ağzıydı. Ve elbette, her zaman parmaklarını geçirmeyi arzuladığı o kısa ve dağınık saçları. Babasının ona saygılı davranması konusunda kendisini uyarmasından sadece birkaç saat sonra, bu gece onu eve sürüklemenin ne kadar haddini aşmak olacağını merak etti. Ona saygı duyuyordu: aklına, kalbine, seksi vücuduna ve onu yatakta çıldırtma yeteneğine.

Başlangıçlarını bitirdiler ve Bobbi ikinci yemek olarak pinot noir eşliğinde mantarlı vol-au-vent sipariş etti; mantardan kesinlikle nefret eden Gabe ise lezzetli bir chenin blanc eşliğinde gnocchi, tatlı ekmek ve adaçayı sotesini tercih etti.

"Chase, B ve C listesindeki ünlülerin salon dansı yapmayı öğrendikleri bir reality şova tuhaf bir şekilde kafayı takmış durumda." Ona daha önce söylemek için can attığı şeyi hatırladı. Gözlerini kocaman açarak ona bakmadan önce şarabını yudumladı.

"Ciddi misin?"

"Hatta bazı yarışmacıları destekliyor. Maratonları ve eski sezonları izliyor." Bobbi yavaşça, inanamayarak gözlerini kırptı ve Gabe onu çok sevimli buldu, sonra da kadınsı olmayan kahkahalar atmaya başladı. Gabe onun gülüşünü seyretmeye bayılırdı, her zaman tüm vücudunu ortaya koyardı; çocukken sırf duymak için onu gıdıklardı. Özellikle de sarsıcı kıkırdamalarla birlikte gelen sevimli hırıltılardan hoşlanırdı. Onun kahkahalarını izlerken, uzun zamandır onun böyle güldüğünü duymadığını ve bunun tamamen kendi hatası olduğunu fark etti.

"O diziye *biliyorum*," dedi nefes nefese kalırken. Kıkırdamaları diğer masaların bakışlarını üzerine çekmeye başlamıştı. Bazıları onun eğlencesiyle eğlenmiş görünüyordu; diğerleri ise kibirli görünüyordu ve Gabe onların ne düşündüğünü hiç umursamadığını fark etti. Onu seyretmek tam bir zevkti ve insanlar onun ışıltısının tadını çıkarabilir ya da cehenneme gidebilirlerdi.

Gabe kuru bir sesle, "Tam anlamıyla bağlandı," dedi. "Bir gün eve geldiğimde onu Letty'yle cha-cha-cha provası yaparken bulacağımdan eminim." Bu onu tekrar heyecanlandırdı ve bu kez kahkahası o kadar bulaşıcıydı ki Gabe de birkaç alaycı kıkırdamayla ona katıldı.

Gabe, kahkahalar Bobbi'nin arada sırada attığı kıs kıs gülüşlere dönüştükten sonra, "Doğrusunu söylemek gerekirse, dikkatini dağıtacak bir şey bulduğu için mutluyum," dedi. "Eve döndüğünden beri odaklanamadığını düşünüyorum ve bir tür depresyona girmesinden endişe ediyordum, ama garip bir şekilde bu TV programı ihtiyacı olan dikkat dağıtıcı şey gibi görünüyor."

"Biraz dinlenmeye ihtiyacı var Gabe ve belki de bu onun beynini bir süreliğine kapatma yöntemidir," diye önerdi ve Gabe başını salladı.

"Ben de aynen öyle düşünmüştüm," dedi Gabe.

"Yine de onun bu kadar yumuşak bir şey izlediğini hayal etmek zor." Chase her zaman sert haber programlarına ve belgesellere ilgi duymuştu.

"Şu anda Orta Doğu ile uzaktan yakından ilgisi olan herhangi bir şeyi izlemesini tercih ederim."

"Yine gidecek diye korkuyorsun, değil mi?" diye sorduğunda Gabe içini çekti. Onu o kadar iyi tanıyordu ki, aklından geçenleri neredeyse her zaman okuyabiliyordu. Bu, daha önce kanıksadığı bir şeydi - Bobbi'yle ilgili asla gerçekten takdir edemediği pek çok şeyden sadece biriydi.

"Evet," diye onayladı. "Bana bu son görevde neler olduğunu biraz anlattı ve hiç hoş değil. Tarafsızlığını kaybetmiş ve bir kadınla ve onunla çok yakından ilgilenmeye başlamıştı."

genç kızı. Kaçmalarına yardım etmeye çalıştı ve anladığım kadarıyla - çok fazla ayrıntıya girmekte zorlanıyor - kötü sonuçlandı. Şu anda o kadar karanlık bir yerde ki, şu anki ruh haliyle tekrar gitse canlı dönebileceğini sanmıyorum. Bu nedenle, bir sonraki adımının ne olacağına karar verene kadar önümüzdeki birkaç hafta ya da ay boyunca tüm gün yaptığı tek şey korkunç reality TV izlemek olacaksa, ben buna varım."

Chase için duyduğu endişeye rağmen ortamı yumuşatmaya çalışarak, "Belki de salon dansı dersleri almaya başlar," dedi. Çocukluklarında yaşadıkları bir olayı hatırlayınca, kısa sürede gerçek bir kahkaha attı. "Annenizin sizi bale derslerine gitmeye zorladığı zamanı hatırlıyor musunuz?"

"Bundan bahsetmen çok komik," diye kıkırdadı ve Chase'in müptelası olduğu gösteriye katılan eski kahramanlarıyla ilgili hikâyeyi anlatmaya başladı. Akşamın geri kalanı hızla geçti ve güzel yemekler, şakalaşmalar ve keyifli akşam yemekleri sona ererken giderek artan cinsel gerilimle doluydu. Gabe onu eski külüstür arabası yerine kullanmayı tercih ettiği cipine kadar eşlik ettiğinde, Gabe *çakırkeyifti* ve mutluluktan uçuyordu. Yolcu koltuğuna tırmanmasına yardım etmek için elini uzattı ve parmakları onunkilere dolandığında her zaman var olan bir farkındalık hissetti. Onu arabaya bindirmeden ve kapıyı arkasından kapatmadan önce tatlı dudaklarına hızlı bir öpücük kondurmak için yakınına çekmekten kendini alamadı. Arabanın ön tarafına geçip sürücü koltuğuna tırmanmadan önce sakinleştirici bir nefes almak için bir an durdu.

Uzun eve dönüş yolculuğu çoğunlukla sessizlik içinde geçti, Jeep'in radyosu bozuktur ve ikisi de sessizliği anlamsız konuşmalarla doldurmaya meyilli görünmüyordu. Bu hem tanıdık hem de hoş bir sessizlikti. Bobbi yirmi dakika sonra, "Bunu sana daha önce hiç sormamıştım," dedi. Hâlâ evden epey uzaktayken rahat bir sessizlik. Ona şöyle bir baktı ve yan yatmış, yüzünü ona dönmüş olduğunu fark etti.

"Ne?"

"Neden gittiğimiz her yerde çeşnileri yeniden düzenliyorsun?" diye sordu. "Yıllardır merak ediyordum ve şimdiye kadar sana hiç sormadığıma inanamıyorum." Gabe onun sorusunu düşünürken yola baktı.

"Bilmiyorum... Sadece şişelerin boyutlarına göre sıralanmasını seviyorum, daha düzgün görünüyor ve daha az dağınık hissettiriyor. Benim hakkımda bunu biliyorsun,

Ama iş yerimdeki masa düzenleyicimde kalemlerimi ve kurşun kalemlerimi de boyutlarına göre düzenliyorum. Ayakkabılarım ve kravatlarım renklerine göre ..."

"Odanın raflarındaki oyuncakları alfabetik sıraya dizedin," diye hatırladı ve kendini bir ucube gibi hissederek utangaç bir şekilde sııttı. "Bir keresinde Billy GI Joe bebeğini Spiderman bebeğinin yanına koyduğunda çıldırmıştın."

"Öncelikle onlar bebek değil, aksiyon figürleriydi," diye düzeltti ve kız homurdandı.

"Nasıl istersen." Omuz silkti.

"İkinci olarak GI Joe, Frankenstein yapbozum ile Houdini sihirbazlık setimin arasına sıkıştırılmıştı... GI Joe'yu Örümcek Adam'dan ayıran en az sekiz oyuncak vardı. Belli bir sistem vardı ve o bunu kasten bozdu. Üçüncüsü, çıldırmadım. Sadece onu odamdan kovdum ve bir şeyleri karıştırmak istiyorsa Chase'in odasında oynamasını söyledim."

"Bir ay boyunca onu içeri almadınız!"

"Bunu nasıl hatırlıyorsun?" diye sordu inanamayarak. "Sen beş yaşında falan değil miydin?"

"Altı yaşındaydım." Çocuklar on bir yaşındaydı ve o tartışmadan sadece bir yıl sonra daha olgun ilgi alanlarına yönelmişlerdi.

"Her neyse, her şeyin yerli yerinde olmasını severim."

Bobbi bir an için bu sözler üzerinde düşündü ve o korkunç gece futbol maçında söylediklerini hatırladı.

Hayatıma nasıl uyum sağlayacaksın? diye sormuştu. Seni nereye koyabilirim ki?

Her şeyin yerli yerinde olması gerekiyordu ve o gece, kızının artık hayatının neresinde olduğunu bilemediği için panik atak geçirmişti. Ve kız karşısında dururken, yaralı ve kanlar içinde, paniği birkaç kademe daha artmıştı. Bunu şimdi bu kadar net görebilmesi tuhaftı.

"Her zaman bunun babamın gidişiyle ilgili bir şey olduğunu düşünmüşümdür," diye gönüllü oldu. Bu ek bilgi karşısında şaşırان kadın dik oturdu. Gabe, babası hakkında *hiç* konuşmazdı. Bu konuda Chase de konuşmazdı. Bobbi onun gittiğini biliyordu elbette, ama ne olduğunu hiç sormamıştı.

detaylar. Şimdi ona baskı yapmadı, sadece oturdu ve bekledi. "Veda etmedi, biliyor musun? Gece vakti bir hırsız gibi sıvışıp gitti. Bir gün oradaydı, ertesi gün yoktu ve annem günlerini odasına kapanıp ağlayarak geçirdi.

"Chase ve ben sadece sekiz yaşındaydık." Richmond'ların Braddock'ların yanına taşınmasından bir yıl önceydi. "Ve dünyamız darmadağın oldu. Bir gün her şey anlamlıydı, ertesi gün değildi. Hiçbir şey kalıcı ya da güvenli gelmiyordu ve anneme göre bundan birkaç ay sonra dolaplardaki ve mutfak dolaplarındaki eşyaları yeniden düzenlemeye başlamıştım. Evdeki ortak alanları kontrol etmek çok zor olunca, sadece odama odaklandım. Bu alışkanlık bana yapıştı. Etrafımdaki her ayrıntı üzerinde tam bir hakimiyet kurmazsam, her şeyin kontrolden çıktığını hissediyorum."

"Ondan bir daha haber aldın mı?" diye sordu yumuşak bir sesle ve adam ona yan gözle baktı.

"Kim? Babam mı?"

"Evet."

"Her yıl ondan bir Noel kartı ve bir doğum günü kartı -ikimiz arasında bir tane- alırız." Bobbi boğazından çıkan şaşkın sese engel olamadı.

"Bundan daha önce hiç bahsetmemiştin," dedi ve omuz silkti.

"Bu önemli değil. O bir narsist. Nasıl olduğumuzu *asla* kibarca sormaz ama her zaman son macerasının ne olduğunu öğrenmek için can atıyor olmamız gerektiğini varsayar. Gerçek şu ki Chase de ben de yıllar önce ilgimizi kaybettik ama Leighton Braddock'un aklına oğullarının onun uzak yerlere yaptığı müthiş seyahatleri bilmek *istemeyeceği* hiç gelmez. Kendisinin dünyanın en havalı babası olduğunu düşündüğümüzü hayal ettiğinden eminim." Ondan isteksiz bir kahkaha yükseldi. "O tam bir göt. Annemin ondan boşanıp yeniden evlendiğinin farkında olduğunu bile sanmıyorum. Eminim bir gün buraya geri dönerse, sevgili karısıyla barışmayı ve ona tapan oğullarıyla harika bir ilişki kurmayı bekliyordur."

"*Ooh,*" dedi Bobbi, ses tonunu hafif tutarak yüzünü buruşturarak. "Yüzüne kocaman bir gerçeklik tokadı yediğini görmek bile buna değerdi."

Bobbi az önce öğrendiklerini düşünürken yolculuğun geri kalanında yine sessizliğe gömüldüler. Gabe'i çoğu insandan daha iyi tanıyordu ama babasının onu terk etmesinin onu ne kadar kötü etkilediğini hiç bilmiyordu. Bilinmesi gereken her şeyi bilmediğini öğrenmek

heyecan vericiydi. Çok sevilen bir CD'yi yüzüncü kez dinlemek ve sonunda beklenmedik bir şekilde güzel, gizli bir parça keşfetmek gibiydi.

Araba bir dönüş yaptığıında pencereden dışarı baktı ve kendi sokaklarında olduklarını gördü. Gabe kendi kapısını atlayıp arabayı onunkine sürdüğünde kalbi sıkıştı. Güvenlik onları içeri aldı ve Gabe cipi uzun yoldan eve doğru manevra yaptırıp ön kapıya çıkan merdivenlerin önünde durdururken hiçbir şey söylemedi.

"Daha sonra geleyim mi?" diye sordu kararsız bir sesle ve elleri direksiyon simidinde hissedilir bir şekilde sıkılaştırken, yüzünü ileriye doğru tuttu.

"Bunu *çok* isterdim," diye mırıldandı yüzünü ona dönmeden önce. "Ama . . . Bunu aceleye getirmemizi istemiyorum."

"Gabe . . o kedi bir süredir çantadan çıktı," diye alay etti ve sırtırken dişleri karanlıkta parladı.

"Ve ne kadar güzel bir kedi. Sevmeyi, okşamayı ve oynamayı çok istediğim bir kedi."

Tıkandı ve öfkeyle kızardı. "Uh ..." Söyleyecek söz bulamıyordu.

"*Ama* bu sefer doğru yapıyoruz, Bobbi. Bu yüzden o muhteşem küçük kediye çantaya geri koy."

"Bu kadar kedi benzetmesi yeter," diye homurdandı.

"Bunu *sen* başlattın," diye işaret etti. "Ben sadece onunla koştum." Başını salladı ve bir avucunu yüzüne çarptı.

"Bana bir iyi geceler öpücüğü verecek misin?" diye sordu boğuk bir sesle ve kız başını nazlı bir şekilde eğdi.

"Sadece benimle kapıya kadar yürürsen," diye karşılık verdi.

"Benim için bir zevk olacak." Jeep'ten atladı ve zarif sarışınlarından biriymiş gibi ona yardım etmek için acele etti ve Bobbi bu centilmence davranış karşısında heyecanlandı. Bobbi'nin elini tutup dirseğinin kıvrımına yerleştirdi ve onu kısa merdivenlerden çıkarıp iyi aydınlatılmış verandaya götürdü.

Tam kapının önünde durdu ve ona doğru döndü, vücutları arasındaki sinir bozucu kibarlıktaki mesafeyi korudu.

"Harika bir akşam geçirdim," dedi. "Ben de."

"Bu benimle tekrar çıkmak isteyeceğın anlamına mı geliyor?" diye sordu ve kız gözlerini devirdi.

"Tabii ki."

"Güzel." Gözleri kızın ağzına kaydđ ve dili dudaklarını ıslattđ. Kızın gözleri bu hareketi açlıkla takip etti. Ona bir adım daha yaklaştđ ve derin bir nefes aldı, ardından avuçlarıyla boynunu kavramadan önce ürpertici bir nefes verdi. Başparmaklarını çenesini eğmek için kullandı ve kız bu ustaca hareketin onu ne kadar tahrik ettiğini düşünecek zamanı ancak bulabildi, ta ki adamın dudakları onunkilerin üzerine düşene kadar.

Öpücük hiçbir şey talep etmedi ve onu çok daha fazlasını ister halde bıraktđ. Adam ağzını kaldırdığında, adam ayağı kalkıp baştan çıkarıcılığı elinin altından çekene kadar kadınınkı de körü körüne onu takip etti.

"Öğle yemeğinde arabamı alacağım," dedi ve kadın başını sallamaktan başka bir şey yapamayacak kadar şaşkıındı. "Öğle yemeğini birlikte yiyebilir miyiz?"

"Öğle yemeğı. Evet." Tekrar başını salladı.

"İyi geceler, Bobbi mine," dedi ve bu sevgi dolu sözle Bobbi ışııl ışııl gülümsedi ve birlikte geçirdikleri harika gecenin ardından kendini gerçekten Bobbi'ninmiş gibi hissetti.

"Evet, iyi geceler," diye tekrarladı. Adam kıpırdamadan orada durdu ve kadın hılyalı gözlerle ona baktđ.

"İçeri girmeyecek misin?" diye sorunca, kız şaşkınlığını üzerinden attđ ve kızardı.

"Ah, *evet*. Tabii ki!" Kilidi kurcaladı ve sonunda kapıyı açtı.

"Yarın görüşürüz." Kadın içeri girdi ve adam başıyla onayladı. "İyi geceler." Adam cevap vermeden önce kapıyı kapattđ, alarmı hızla sıfırladı ve sonra parmak uçlarında durarak gözetleme deliğinden dışarı baktđ, adamın bir sonraki adımını görmek istiyordu. Arkasını döndüğünde gülümsüyordu ve merdivenlerden inerken adımlarında mutluluktan kaynaklanan bir sıçrama vardı.

Odasına doğru süzölürken bu bilgiyi göğsüne bastırdđ. O mutluydu. Bunu o yapmıştı. Bu ilişkilerinin sonu *gelmiş* olsa bile, bu geceyi dünyadaki hiçbir şeye değışmezdi.

"Günaydın." Gabe, ertesi sabah kahvaltı için kardeşine katıldığında sesindeki şarkımsı tondan biraz utanmıştı. Düşünceli bir şekilde kahvesine bakmakta olan Chase başını kaldırdı ve Gabe'in sırtışını görünce gülümsedi.

"Keyfin yerinde," diye gözlemlledi.

"Neden olmayayım *ki*?" Gabe onun karşısına oturduktan sonra şöyle dedi. "Muhteşem bir yaz sabahı. Gökyüzü masmavi, kuşlar dışarıda, her şey taze ve harika kokuyor."

Chase, "Bu sabahki koşumuzda bana katılmadın," dedi.

Gabe bir dilim tam buğday tostunu çıkırdatmadan önce, "Uyuyakalmışım," dedi.

"Dün akşam iyi miydi?" Chase sordu.

"En iyisiydi."

"Onu bir daha ne zaman göreceksin?"

"Öğle yemeği." Sabırsızlanıyordu. Bir gece önce onun arkadaşlığından o kadar keyif almıştı ki, kendisiyle ilgili hiç kimseye anlatmadığı kadar çok şey anlatmıştı. Bu ona her şeyi anlatabileceğini hissettirmişti çünkü onu zaten çok iyi tanıyordu ve yargılamayacaktı.

Sohbetleri ilginçti, rahattı ve şarap gibi kolayca akıp gitmişti ve önceki tartışmalarını karakterize eden şaka ve şaklabanlıkla dolu değildi. Sanki onu ilk kez gerçekten tanıyormuş gibi daha anlamlı gelmişti ve öğrendikçe ondan daha çok hoşlanıyor ve saygı duyuyordu.

"Tanrım, şu haline bak," diye homurdandı Chase iyi huylu bir şekilde. "O kadar parlak ışık saçıyorsun ki, neredeyse gözümü kör ediyorsun."

Gabe'in sırtışı daha da genişledi ve kahvaltısına dalmadan önce kardeşine göz kırptı.

"Hey, patron, erkek arkadaşın arabası için geldi." Sean'ın utanç verici derecede yüksek sesi Bobbi'nin bir atölye çalışanına danıştığı atölye katında çınladı.

birkaç yeni kadın müşterisinden, kadının Mini Cooper'ının fren hattını tamir etmesini istedi.

Bobbi yüzünü buruşturdu ve özür dilercesine kadına gülümsedi, o da gülümsemesine kibarca karşılık verdi. Müşterisi, parası olan ve bunu kendisi için harcamaktan hoşlanan bir kadının şık ve şımarık görünümüne sahip yirmili yaşlardaki gençlerden biriydi. Bobbi'nin geçmişî göz önüne alındığında muhtemelen olması gereken türden bir kadındı.

Gabe'in bir müşteriyle görüşürken onu rahatsız etmeyeceğini bildiği için Sean'ı görmezden geldi ama kadının omzunun üzerinden hızlıca bakınca ikisini de net bir şekilde gördüğünü anladı. Adam ona el salladı ve kadın da bilinçsizce el salladı. Kadın Bobbi'nin kime baktığını görmek için omzunun üzerinden baktı ve tüm vücudu alarma geçti

-Omuzlar yukarıda, göğüs dışarıda, çene yukarıda ve seksi bir saç hareketi. Bobbi'yi dinlemeyi bıraktı ve enerjisini büyük çalışma odasının diğer ucuna doğru "müsaitim" hislerini yansıtmaya harcadı. Sean'ın Gabe'e Bobbi'nin erkek arkadaşı dediğini duymamış mıydı Tanrı aşkına? Yoksa Sean'ın başka birini kastettiğini mi düşünmüştü?

Bobbi kadının muhtemelen tam olarak böyle düşündüğünü anlayınca yüzünü buruşturdu. Bir an bile Gabe'in söz konusu "erkek arkadaş" olduğunu düşünmedi.

Bobbi konuşmaya ve arabasına ne yapılacağını açıklamaya devam etti, ancak kadın ne yapacağını şaşırmıştı ve sonunda Bobbi ona sadece servisin ne kadara mal olacağını söyledi ve Mini'sini tamir ederken ona yedek bir araba teklif etti.

"Her şey yolunda." Gözleri aklıkla Lamborghini'sini inceleyen ve Sean'la dostça sohbet eden Gabe'i takip ederken kadın onu başından savdı.

Bobbi, "Ben anahtarları getireyim," diye mırıldandı.

"Teşekkür ederim. Siz bunu yaparken ben de etrafa bir göz atayım." Bobbi, kadının Gabe'e doğru bir adım atmasını izledi.

İki adamın yanına vardığında, "Ne araba ama," dedi. Sean hemen aşık olmuş gibi göründü ama Bobbi onu görmezden geldi ve lazer gibi dikkatini Gabe'e odakladı. Bobbi onun bugün daha da muhteşem göründüğünü kabul etmek zorundaydı. Kömür rengi ince çizgili takım elbisesi, uçuk mavi gömleği ve lacivert-gri çizgili kravatıyla Bobbi'nin karşı konulmaz bulduğu o muhafazakâr zarafeti yansıtıyordu.

"Odanın öbür ucundan fark ettim," diyordu kadın ve Bobbi gözlerini devirdi. *Evet, doğru.* Gabe arabayı görene kadar arabayı fark etmemişti.

hemen yanında duruyordu. Bunu saçma sapan bir kirpik oynatmayla birlikte biraz daha saç oynatma izledi. Bobbi homurdandı ve kendini güvensiz hissetmemeye çalıştı. Motor kokan ve kirli görünen Bobbi böyle bir kadının yanında durduğunda, onu eksik bulmamak zor olurdu.

Bobbi hızlıca kadının yedek arabasının anahtarlarını aldı ve bir süre sonra onlara katıldı. Kadın Gabe'e arabası hakkında nefes nefese ve *ilgiyle* sorular soruyor, üzgün görünen zavallı Sean'ı görmezden geliyordu.

Bobbi anahtarları uzatarak, "Buyurun Bayan Simms," dedi. "Sadece bir Fiat ama oldukça güvenilir."

Kadın sözünün kesilmesinden rahatsız olmuş görünüyordu ve anahtarları aldığı anda parmakları Bobbi'nin eline değince burnunu kıristırdı.

"Seni bilmem ama ben bütün bu garaj deneyimini her zaman çok angarya oluyor," dedi Gabe'e güven dolu bir sesle. "Her şey ve herkes çok *kirli*. Alınmayın tabii ki." Bu son söz Bobbi'ye yönelikti ve Sean'ı kesinlikle yıkmıştı. Sean'ın yüzünü inceleyen Gabe'in gözleri, yüzünde dikkatle ve kibarca boş bir ifade taşıyan Bobbi'ye kaydı.

"Pekâlâ," dedi ve uzanıp Bobbi'nin elini tuttuktan sonra onu kendi tarafına yapıştıran kadar çekti. O sabah biraz yağ dökülmüştü ve tulumu biraz yıpranmıştı, ama tereddüt etmedi ve onu kolunun altında sıkıca tuttu. "Bazen biraz kir o kadar da kötü değildir, değil mi tatlım?" diye sordu Bobbi'ye, şaşkınlık içindeki ağzına uzun ve çok sıcak bir öpücük bırakmadan önce.

"Merhaba," diye fısıldadı adam dudaklarını kaldırdığında ve kız tamamen telaşlanmış bir halde gözlerini kırıştırdı.

"Selam sana," diye cevap verdi.

"Öğle yemeği için hazır mısın? Açlıktan ölüyorum. Buradaki iyi arkadaşım, mekanik dehası Sean, arabamın tamir edildiğini ve yola çıkmaya hazır olduğunu söyledi." Çenesi uygunsuz bir şekilde açılan Bayan Simms'in şaşkınlığını tamamen görmezden geldi.

"Neredeyse hazır, sadece müşterimle işimi bitirmem gerekiyor," dedi ve adam onu isteksizce bırakmadan önce sırtıttı.

"Profesyonellikten uzak davrandığım için özür dilerim Bayan Simms," dedi Bobbi kadına yumuşak bir sesle. "Sizi temin ederim, Richmond Oto Tamirhanesi'nde *genellikle* en yüksek profesyonellik standartlarını koruruz. Benim ..."

"Erkek arkadaş," diye yardımcı oldu Gabe ve Bobbi gülümsememeye çalışarak kızardı.

"O burada çalışmıyor." Tanrım, sanki bu belli değilmiş gibi. "O yüzden lütfen size yedek aracınızı göstermeme izin verin."

Bobbi kadını yolcu ettikten sonra Gabe'e döndü ve ellerini kalçalarının üzerine koydu.

"Bu tamamen" diye sertçe başladı ama adam ona tatlı tatlı gülümsemeye devam edince iç çekti. "Unut gitsin. Ama bir daha yapma."

"Yine ne yapmayayım? Seni öpmek mi? Korkarım bu sözü veremem tatlım," diye alay etti ve diğer çocuklar kıkırdadı.

"Siz üçünüz neye gülüyorsunuz? İşinizin başına dönün."

"Emredersiniz, patron." Çok bilmiş Sean hemen hazır ola geçti ve gerçekten de selam verdi. Pieter ve Craig sırtarak kendi işlerine geri döndüler.

Gabe, Bobbi'yi ofisine kadar takip etti ve orada tulumunu çıkarıp yüzünü, kollarını ve ellerini temizledi. Tekrar Gabe'e baktığında, onu gözlerinde oldukça yoğun bir ateşle kendisine bakarken buldu.

"O tulumları çıkarışını seyretmeye bayılıyorum," diye inledi. "Gittikçe daha fazla tenin ortaya çıktığını görmek her zaman çok seksi oluyor, bir kelebeğin kozadan çıkışına tanık olmak gibi." Bunu söylemesi o kadar saçma ve gurur okşayıcı bir şeydi ki Bobbi bir an için tamamen şaşırdı.

"Bir gün," diye devam etti boğuk bir sesle. "Sadece benim için özel bir striptiz yapacaksın. O dış katmanı soyarak altındaki yumuşak, çıplak tenini yavaşça ortaya çıkaracaksın."

"Çıplak ten mi?" diye tekrarladı, uyarılmışlığını kontrol etmeye çalışırken sesi utanç verici derecede boğuk çıkıyordu.

"Çıplak, ya da belki seksi bir iç çamaşırıyla -Tanrım, şu senin hoşuna giden sade pamuklu erkek şortu bile olur. Seçici değilim. Önemli olan uygulama ve sonrasında sana ne yapmayı planladığım." Nefesi biraz daha hızlı geliyordu ve duruşunu öyle bir değiştirdi ki, sözlerinden fiziksel olarak onun kadar etkilendiğini anladı. Gözleri göğsüne kaydı ve kadın kollarını sert meme uçlarının üzerinde kavuşturma dürtüsüne direndi. Kendini beğenmiş bir gülümseme dudaklarıyla flört etti.

"Sana sütyen giymeye başlamayı *söylemiştim*," diye mırıldandı ve başını sallayıp arabasının anahtarlarını ona fırlatmadan önce ona kaşlarını çattı.

"Gidelim," dedi otoriter bir tavırla ve çıkış yolunu gösterdi. Arabasına giden yol boyunca adamın gözlerinin poposunda olduğunu hissedebiliyordu ve yürüyüşünde kasıtlı bir kıpırdanma yaptı. Adamın inlediğini duyunca sırtıttı. Bu oyunu iki kişi oynayabilirdi.

Manny'nin yerine girmeden hemen önce Gabe kasıtlı olarak Bobbi'nin elini tuttu.

"Benimle olduğunu bilmelerini istiyorum," dedi onun sorgulayan bakışına karşılık olarak. Adam onun yüz ifadesini tam olarak çözememişti ama kadın adamın elini sıktı, derin bir nefes aldı ve adam arkasından bara doğru yürüdü.

Hafta içi olduğu için her zamanki kalabalığın çoğu orada değildi; bu da Gabe'i biraz hayal kırıklığına uğratmıştı. Yine de etrafta Bobbi'yle aralarında geçenlerin duyulmasını sağlayacak kadar tanınmış yüz vardı. İlk başta kimse el ele tutuşmaya dikkat etmemiş gibiydi ve daha sert bir hareket tarzı gerektiğini düşünerek, boş bir masaya doğru ilerlerken bir kolunu Bobbi'nin omuzlarına doladı ve boynunun kıvrımına bir öpücük bıraktı. Bu, birkaç spekülatif bakışa neden oldu ama kimse bunun hakkında çok fazla düşünmüyor gibiydi.

"Beni yere atıp buradaki herkesin gözü önünde ırzıma geçmeyi planlamıyorsan, bir süre daha kimse bunu anlayamayacak," dedi Bobbi kuru bir sesle, ses tonunda eğlence vardı. Gabe sinirli bir i geçirdi ve başını sallayarak onun sözlerindeki doğruluğu kabul etti.

Oturdular ve adam bilinçsizce baharatları yeniden düzenlemeye başladı. Kendini biberi tercih ettiği noktaya taşırken yakaladı ve durdu, bir gece önceki konuşmalarından sonra aniden bu alışkanlığından utanmıştı.

Bobbi'nin gülümsemesi nazik ve anlayış doluydu. Uzandı ve parmağıyla biber ğtcsn tuz ğtcsnn yanındaki yerine doğru itti.

"Oraya gidiyor, değil mi?" diye sordu usulca, yerine yerleştirdikten sonra ve o da başını sallayarak cevap verdi. Arkasına yaslanıp onu izlemeden önce yavaşça şekeri ve krdanları da dizdi. Dirseklerini

çenesini avuçlarının arasına almış, sanki ilk kez görüyormuş gibi menüye bakıyordu.

Sunucuları geldiğinde, bir bira ve patates püresi ile domuz pirzolası sipariş etti.

"Ben balık ve patates kızartması alacağım," dedi Gabe ve Bobbi'nin kafası bir anda yukarı kalktı. "Az önce *ne* sipariş ettin?" diye sordu garson gittikten sonra.

"Balık ve patates kızartması," diye mırıldandı, tekrar utandığını hissederek. Masalarından kalkmadan önce garson bile ona şaşkın bir bakış atmıştı.

"Ama ... *neden*?"

"Değişebilirim, biliyor musun?" dedi savunmacı bir tavrıyla. "Konfor alanımın dışında yeni şeyler denemeyi seviyorum."

"Oh, Gabe," diye nefes aldı. "Bunu biliyorum. Bana hiçbir şey kanıtlamak zorunda değilsin."

"Gerçekten mi?" diye sordu sesinde hafif bir alaycılıkla. "Çünkü bazen ben de öyle hissediyorum. Az önce dükkândaki o kadınla kıyaslandığında seni bir şekilde eksik bulmamı beklediğini bilmediğimi mi sanıyorsun?"

"Gerçekten çok güzeldi." Kadının sözleri Gabe'in onu omuzlarından tutup sarsarak kendine getirme hissi uyandırdı.

"Ayrıca tam bir *sürtüktü*. Makyaj yapıyor ve elbise giyiyor diye neden onu senden daha çekici bulayım ki?"

"Çünkü makyaj yapıyor ve elbise giyiyordu," diye öfkeyle söylendi Bobbi. "Belki daha önce benim berbat giyim tarzımı bu kadar büyütmeseydin, beni elbise giyen her güzel kızla olumsuz bir şekilde karşılaştırdığını düşünmezdim."

"Evet, ben de bazen ne dediğini bilmeyen bir aptalım," diye tersledi ve kızın ağzı onun sözlerini özümserken kapandı. Sözlerin içine işlediğini o anda anlamıştı çünkü gözleri bastırılmış kahkahalarla şüpheli bir şekilde parlıyordu.

"Evet, öylesin," diye kabul etti. "Bunu söylediğini unutmana izin vermeyeceğim."

Elini masadan kaldırıp parmaklarıyla oynamadan önce mahcup bir şekilde sırttı.

"Evet, bazen yanıldığım zamanların yüzde sıfır nokta yedisinin hatırlatılmasına ihtiyaç duyuyorum. Bu beni ayakları yere basan biri yapıyor." Bu sözler onu bir kahkaha ile irkiltti ve ondan böyle bir tepki aldığı için kendisinden memnun görünüyordu.

Gabe gülerek, "Buna inanamıyorum," dedi ve Bobbi onun şaşkınlığının tadını çıkararak başını salladı.

"Örgü örmeyi *seviyorum*. Bu benim gizli hobim." Bunu başka kimse bilmiyordu ama utanç verici gizli yeteneklerini tartışıyorlardı. Gabe ayak başparmağını diğer parmaklarından bağımsız olarak oynatabildiğini itiraf etmişti, sadece sol ayak başparmağını, Bobbi'nin aslında müthiş bulduğu bir şeydi bu.

"Bu pek de utanç verici bir yetenek sayılmaz, biliyorsun," diye belirtti.

"Atkıdan başka bir şey öremiyorsun, hem de *çirkin* atkılar. Daha da kötüsü, yün sürekli ellerime takılıyor." Gabe'in incelemesi için ellerini kaldırdı. "İğrenç nasırlar yüzünden."

Kadının ellerini avuçlarının içine aldı ve her iki avucuna da tatlı birer öpücük kondurdu.

"Ellerine bayılıyorum," diye itiraf etti. "Tenimdeki pürüzlü ve pürüzsüz kombinasyon aklımı başımdan alıyor."

Vay canına. Tamam . . . *kızardı*. Bobbi'nin gururu okşanmıştı ve oldukça tahrik olmuştu.

Öğle yemeği için çok uzun süre oyalandılar ama sonunda isteksizce hesabı aldılar.

Öğle yemeğinin parasını ödedikten sonra "Bu akşam maça geliyor musun?" diye sordu. "Seni özledim."

"Herhangi bir kavgaya karışmayacağına ya da bir yerim sıyrıldığında, çarptığımda ya da morardığımda çıldırmayacağına söz verirsen gelirim. Bu utanç verici."

"O zaman sıyrık, darbe ya da çürük alma," diye karşılık verdi.

"Gabe" dedi.

"Bobbi, bu sözü veremem. Seni acı içinde görmekten hoşlanmıyorum ve eğer incinirsen muhtemelen aşırı tepki veririm. Bir ... olduğunda böyle olur." Omuz silkmeden önce durakladı. "Senin zarar görmediğini görmek isteyen bir erkek *arkadaş*."

Bir erkek arkadaş. Bu kelime çok çocukçaydı ama Bobbi yine de öğleden sonra boyunca havada süzülüyormuş gibi hissetti.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Yani artık sevgili misiniz?" Bronwyn o gece maçıdan sonra sordu. Kadınlar tribünde oturmuş, ızgaranın etrafında durmuş, sanki hayatın tüm sorunlarına cevap veriyorlarmış gibi için için yanan kömürlere dikkatle bakan erkekleri izliyorlardı.

Bobbi utangaç bir ifadeyle, "Sanırım öyleyiz," diye itiraf etti.

"Bu *harika* Bobbi," dedi Theresa içtenlikle ve ona sarıldı. "Siz ikiniz mükemmel bir çiftsiniz."

"Çok kibar bir yalancısın, Theresa," diye güldü Bobbi ve Theresa kaşlarını çatı.

"Neden böyle söylüyorsun?"

"Biz tam olarak mükemmel bir çift değiliz. Tamamen uyumsuzuz. Yani şu anda her şey yolunda ama beni ilk kez bir iş etkinliğine götürmek zorunda kaldığında, onun için utanç kaynağı olacağım. Ve sadece birkaç yüzeysel iş etkinliği uğruna kim olduğumu değiştirmeyi reddediyorum."

Lisa yaklaşarak, "Bu tam bir patlamaydı," diye gözlemledi. "Neden bir utanç kaynağı olacağını düşünüyorsun?"

"Elbiseler ve diğer şeyler benim için önemli değil ama onun için önemli."

"Eğer sizin için önemli değillerse, ara sıra bir partiye giderken elbise giymenin nesi yanlış?" Theresa sordu ve diğer kadınlar başlarını salladı. "Yani, onlardan nefret ediyor ya da ahlaki olarak onlara karşı çıkıyor değilsiniz, öyle değil mi? Sadece onlardan rahatsız olamıyorsunuz."

Bobbi bir an için bunu düşündü ve kafasının biraz karıştığını hissetti.

"Bobbi, kariyeri gereği bazen resmi etkinliklere katılması gereken bir adama aşıksın. Bu onun değiştirebileceği bir şey değil; hayatının bir gerçeği. Arada sırada birkaç saatliğine bir elbise giymek gerçekten büyük bir fedakarlık olur mu?"

"Benden asla olamayacağım bir kadın olmamı bekleyecek diye endişeleniyorum, zarif ve her zaman mükemmel giyinip makyaj yapan biri," diye fısıldadı. "Onu o kadar çok seviyorum ki, onu mutlu etmek uğruna gerçekte kim olduğumu gözden kaçırmam çok kolay olur."

"Dün akşamki yemekte ne giyyordun?" Alice sordu.

"Lacivert elbisem, hani şu?" Hepsi başını salladı. Elbette biliyorlardı, herhangi bir resmi ya da yarı resmi etkinlik olduğunda giydiği tek şey buydu.

"Ve?" Lisa sordu. Bobbi boş gözlerle ona baktı, soru karşısında kafası karışmıştı.

"Ve ne?"

"Ne giydiğini herkesten saklamak için ceketini omuzlarına mı attı?" Lisa detaylandırdı ve Bobbi güldü.

"Tabii ki hayır."

"Seninle görülmekten hiç utanmış gibi görünüyor muydu?" Bobbi başını yavaşça sallamadan önce Bronwyn'in sorusunu bir süre düşündü.

"Peki ondan daha ne istiyorsun? Belli ki senden utanmıyor," dedi Theresa. "Seninle birlikte görünmek istiyor." Bobbi o öğleden sonrayı düşündü, bara girmeden önce onun elini tutmuştu, üzerinde yıpranmış bir short ve atlet vardı, beyzbol şapkası ve ayak bileğine kadar uzanan motorcu çizmeleri giymişti. Tam anlamıyla tuhaf bir çift olmuşlardı ama Bobbi'nin umurunda bile değildi.

"Dünyaya belli bir imaj sunmak zorunda," diye devam etti Theresa. "Ve sadece ikiniz olduğunuzda, bara gittiğinizde ya da bizimle takıldığınızda, kimse nasıl giyindiğinizi umursamaz. Bu sadece paketlemedir. Ancak her zamanki kot pantolon ve tişört, hatta lacivert elbisenizin sizi kesmeyeceği zamanlar olacaktır. Hem kendinizi hem de Gabe'i küçük düşürürsünüz. Onun koluna bu kıyafetle girersen iş dünyasında onu kim ciddiye alır?"

"*Benim* giyim tarzım neden onu kötü yansıtın ki?" Bobbi, Theresa'nın söylediklerinde bir anlam görmesine rağmen savunmaya geçerek sordu.

"Kalın kafalı olma Bobbi," dedi Bronwyn acımasızca. "Ve bu kadar inatçı olmayı da bırak. Bunun ona kötü yansıyacağı çok açık; kötü muhakeme yeteneğine sahip bir iş adamına kim nasıl güvenebilir ki? Ve bu da

herkese nasıl göründüğünü. Kolunda seninle geldiyse ve sen hala atölyendeymişsin gibi giyinmişsen kötü bir karar."

"Kendimi rahat hissetmezdim. Kendim gibi hissetmezdim," diye fısıldadı Bobbi.

"Muhtemelen henüz hoşuna giden bir şey bulamadığın içindir." Theresa uzanıp Bobbi'nin elini destekleyici bir şekilde sıktı. "Alışverişe çıkmazsın; raftan en kolay şeyleri alırsın ve işin biter. Bir elbise giymek kim olduğunu değiştirmez Bobbi. Bunu yapması mümkün değil, sadece biraz süs katacak."

"Neden kızlar gecemizi yarın kızlar gününe çevirip biraz alışveriş yapmıyoruz?" Lisa önerdi ve diğer kadınlar da onayladılar.

Bobbi panik içinde, "Sindirella makyajı falan istemiyorum," deyince hepsi güldü.

"Saçmalama," dedi Theresa küçümseyerek. "Makyaja ihtiyacın yok. Muhteşem olduğunu bilmiyor musun? Sadece biraz rehberliğe ihtiyacın var, hepsi bu."

"Emin değilim," dedi Bobbi. "İşim ve başka şeyler var."

Alışverişe çıkma düşüncesi onu tedirgin ediyordu. Alışveriş yapmak ona göre değildi ve kıyafet almak için dışarı çıktığında başka bir kadının rehberliğine hiç ihtiyaç duymamıştı. Bu kadar kısa sürede bu kadar yakın arkadaş olan bu dört kadının ona bu süreçte rehberlik etmek istemesi onun için dünyalara bedeldi ama Bobbi alışverişin bir çileden başka bir şey olduğunu hayal bile edemiyordu. Yine de bu fikir cazipti ve sıkıcı bir alışveriş gününü eğlenceli bir şeye dönüştürebilecek biri varsa o da bu dört kadın olurdu.

"Bobbi," dedi Theresa. "Sana söz veriyorum, bunu olabildiğince acısız ve eğlenceli hale getireceğiz. Tek yaptığımız senin harika kişiliğine uygun kıyafetler bulmak. Yani, kot şortlar ve tişörtler senin hakkında ne söylüyor, gerçekten?"

"Rahatlığı sever miyim?" Bobbi cesaret etti.

"Evet, ama aynı zamanda eğlence anlayışınız ve maceracı bir ruhunuz olduğu gerçeğine ne dersiniz?" Theresa cevap verdi. "Kıyafetler sadece pratik olmak zorunda değil, biliyorsunuz ve gece elbiseleri korkutucu, seksi kılıflar olmak *zorunda* değil. Eğlenceli, flörtöz, sinirli ve havalı olabilirler."

Bronwyn gözlerini devirerek, "*Project Runway*'i izlemeyi bırakmalısın," dedi.

"Sadece aksesuarlar için izliyorum." Theresa en çok kullandığı cevaba geçti.

"*Elbette* var," dedi Lisa.

"Her neyse... alışverişe gidiyoruz," diye tekrarladı Theresa.

Bronwyn, Alice ve Lisa gibi, "Evet, öyleyiz," diye onayladı. Oyların tamamını alan Bobbi omuz silkti ve kaçınılmaz olana boyun eğdi.

"Sanırım alışverişe gidiyoruz."

Sandro her zamanki gibi ızgaranın hipnotik etkisinden kurtulan ilk erkek oldu ve tribünlere tırmanarak Theresa'nın arkasına geçti ve onu açılmış kalçalarının arasına sürükledi.

"Siz hanımlar çok ciddi görünüyorsunuz," diyerek sözlerinin arasında Theresa'nın boynunu okşadı. "Sen neden bahsediyorsun?"

Lisa onlara katılmaya gelen kocasına gülümseyerek esrarengiz bir şekilde, "Kızların eşyaları," dedi. Bryce ve Pierre de Rick'i takip etti ve üç erkek de eşlerinin yanına oturdu. Genelde işler böyle yürürdü. Erkekler bir süre ızgaranın yanında toplanır, sonra evli olanlar tribündeki eşlerinin yanına giderdi. Bekâr erkekler ise genellikle ateşin büyüleyici büyüüne kapılırdı. Bu yüzden Gabe onlara bakıp, göz göze geldiklerinde gülümsediğinde ve alevlerin siren şarkısına dönüp bakmadan ona doğru ilerlediğinde Bobbi yüreklendi. Yanına oturdu ve bir kolunu beline dolayarak Bobbi'nin neredeyse kendisine yapışmasını sağladı.

Memnun bir iç çekişle ona yaslandı ve elini onun kalçasına, başını da omzuna koydu. Adamın ellerinden biri bacağında, dizinin hemen üzerinde duruyordu ve diz kapağını kavrayacak şekilde aşağı indiğinde, başını çevirerek adamın gözleriyle buluştu.

"Ne oldu burada?" diye sordu huysuzca, parmağını dizindeki çim yanıığının üzerinde hafifçe gezdirerek. Oyun sırasında bir takla atmıştı, ama o -neyse ki- bunu görmemişti, ama dizini oldukça kötü bir şekilde sıyırmıştı.

"Sadece bir ot yanığı," diye açıkladı. "Kendi ayağıma takıldım." "Bu gece iyi oynadınız," dedi. "Her ne kadar Chase ve Kinsley'nin tam olarak ideal değildi." Chase futbolda iyi değildi. Kriket daha çok onun sporuydu.

"Golümü beğendin mi?" Kadın sırtıttı ve adam da parlak ışıklı sahaya ters ters baktı.

"Benim takımımda olsaydın çok daha fazla hoşuma giderdi." "Bu kadar kızgın bir kaybeden olmayı bırak," diye azarladı. Gabe'in takımı 3-0 kaybetmişti.

ve maç sonrası ızgarada yapılan tedavi edici ateş yaraları iyileştirir seansına rağmen bu konuda hala karamsar olduğu belliydi.

Chase ızgaradan, "Et pişti," diye seslendi ve Bobbi yemeğini almak için hamle yaptı ama Gabe'in eli bacağını sıkıca kavradı.

"Ben bakarım. Bacağını çok fazla zorlamayı istemiyorum." Kız ona bakakaldı.

"Gabe, bu bir *ot yanığı*," diye işaret etti.

"Yine de acıtacak," dedi. Onu çabucak öptü, sonra da yavaşça tribünden atlayıp ızgaraya doğru ilerledi.

Diğerleri de yemek için aşağı indikten sonra Bron, "Birbirinize çok yaklaşıyorsunuz," dedi. Çocukların çoğu tribünlerin hemen yanındaki piknik şezlonglarında ve battaniyelerin üzerinde uyuyordu ama Bronwyn iki buçuk yaşındaki kızı Kayla'yı göğsüne yaslamış uyuyordu, bu da Bryce'ın yemek için gittiği anlamına geliyordu. "Bu ilginç çünkü o kadar iyi arkadaşınız ki biraz gariplik bekliyordum ama sanki sonsuza dek bir çift olmuşsunuz gibi ve Bryce belli ki sana tapıyor."

"Bunu sana söyleten ne?" Bobbi merakla sordu.

"Adam tüm maç boyunca seni bir şahin gibi izledi, ne zaman düşecekmişsin gibi görünse gerildiğini, yanına uçmaya hazır olduğunu görebiliyorduk."

Bobbi dizini göstererek, "*Bunun* olduğunu görmedi," deyince Bronwyn güldü.

"Oh, her şeyi gördü ve Chase yakasından tutup onu neredeyse ayağından çekmeseydi, seni kurtarmak için koşarak gelecekti. Chase her ne söylediye, Gabe'i seni sahadan çıkarmasını engelleyecek kadar sakinleştirmeyi başardı."

"Tanrım, bu utanç verici olurdu," diye inledi Bobbi. "Onu her küçük sıyrığa aşırı tepki vermemesi konusunda uyardım ama bana söz vermedi."

Onun iki dolu tabağı dikkatle taşıyarak tribüne geri tırmanışını izledi. Tekrar yanına oturmadan önce birini dizlerinin üzerine koydu.

"Teşekkür ederim," dedi.

"Bunu yapmaktan mutluyum." Ve gerçekten mutlu görünüyordu. Bobbi uzun bir süre onu inceledi, onu memnun etmek için ne kadar istekli olduğunu düşündü ve *onu* memnun edeceği garanti olan tek şeyi yapma konusundaki kendi isteksizliğini düşündü. Kendini küçük ve bencil hissediyordu.

O gece herkes gittikten ve Chase eve döndükten sonra Gabe onun elinden tutup kapıya kadar götürdü.

"Kalabilirim," diye fısıldadı uzun ve derinden tatmin edici bir öpücükten sonra.

"Hmmm," diye mırıldandı, elleri bol gömleğinin altından yukarı doğru kayıyor, sırtının derisini aşağı yukarı okşuyordu. Spor sütyeninin kalın pamuğundan göğüslerini avuçlamak için hareket ettiklerinde, inledi ve kendini ellerine daha fazla itti.

"Kalmamı istiyor musun?" diye sordu daha ısrarla, kollarını onun boynuna dolayarak. Adam cevap vermedi, onun yerine köprücük kemiğindeki hassas deriyi emdi ve yaladı. Bobbi içini çekti ve güçlü çenesinin her tarafına acil öpücükler yerleştirdi, dilinin ucu her okşayıpta tenindeki tuzun tadına bakıyordu.

"Gabe," dedi usulca, bir sonraki uyuşturucu öpücüğün ötesini düşünme yetisini hızla kaybederek. "Gabe, ben kalıyorum."

Başını kaldırdı ve ateşli gözlerle ona baktı.

"Emin misin?" diye sordu, sesi sertti. "Çünkü kalırsan gece boyunca kalacaksın. Bu konuda pazarlık yok. Herkesin birlikte uyuduğumuz farkında olmasına hazır mısın?"

"Chase biliyor," diye işaret etti.

"Ama ertesi gün kahvaltı masasında onunla hiç yüzleşmek zorunda kalmazın," dedi Gabe. "Eğer kalırsan, utanılacak bir şey yapmışız gibi gecenin bir yarısı gizlice kaçmak da olmayacak, sabah aceleyle gitmek de. Anlaştık mı?"

"Kristal gibi," dedi ve gülümsedi.

"O zaman yatağa gidelim." Adam elini uzattı ve kız hiç tereddüt etmeden elini tuttu, onu eve kadar takip etmekten mutluydu.

Gabe, odasına adım atar atmaz onu kollarının arasına aldı ve dudakları hemen onunkilerin üzerine indi. Açgözlü ağzı küçük bir zevk iç çekişini yuttu ve bundan sonra kız kendini *kaybetti*. Adamın güçlü ellerinden biri kızın sırtına, diğeri de başının arkasına uzandı ve parmakları kızın kısa, ipeksi saçlarında gezindi. Kızın ağzı çaresizce adamınkinin altında açıldı ve adamın aç, araştırmacı dili bu davete hevesle karşılık verdi. Bu öpücük daha önce yaşanmış her şeyden daha iyiydi ve onu tamamen tüketti.

İçten dışa yanıyordu ve bundan zevk alıyordu. Kendini gittikçe daha yakına itiyor, onun tenine girmek istiyor, kendini onunla kaynaştırmak ve onun bir parçası olmak istiyordu. Bobbi daha önce hiç kimseye bu kadar tamamen teslim olduğunu hatırlamıyordu. İlk kez seviştikleri zaman bile. Bu seferki farklıydı, daha anlamlı, daha sevgi dolu hissettiriyordu. O anda Gabriel Braddock onun yaşama nedeni ve varlığının toplamıydı.

Gabe dudaklarını onunkilerden çekip onu tekrar kendisine doğru çekmeye çalıştığında Bobbi itiraz etti. Güldü ve ellerini tişörtünün eteklerine götürüp başının üzerinden yukarı çekmeden önce nefesinin altından bir şeyler söyledi. Onu bir kenara fırlattı ve spor sütyenine odaklandı. Kayışları omuzlarının ince yamaçlarından aşağı doğru itti, gözleri dikkatle iri ellerinin ortaya çıkardığı altın ete odaklandı. Bobbi göğüslerinde havadan başka bir şey hissetmediğinde şok olmuş bir nefes çekti ve parmağının bir tümseğin hassas tepesine ilk geçici dokunuşunda acı içinde inledi. Meme ucu şişerek canlandı ve adam ağzını ağrıyan tomurcuğa indirip sıcak, kadifemsi ağzına derinlemesine emmeden önce memnuniyetle gülümsedi.

Bobbi şok içinde ciyakladı, vücudunda bağımlılık yapan bir narkotik gibi hızla yayılan ani his akışından bunalmıştı. Bu sırada yatağın ortasında sırt üstü yatıyordu ve oraya nasıl geldiğine dair net bir fikri yoktu. Bol futbol şortu gitmişti ve üzerinde sadece beyaz pamuklu bir külot vardı; kadınlığına dair tek imtiyaz, kenarları kıvrılmış minik pembe dantel bordürlerdi.

Gabe onun üzerinde dengede idi ve kaslı, çıplak kalçalarından biri onunkilerin arasına girmişti. Ona inanılmaz şeyler yapmaya devam etti.

Zeki ağzı ve çalışkan elleri. Ağzı acıyla şişmiş, ahududu kırmızısı meme uçlarından biri ile diğeri arasında gidip geliyor, sonra tekrar dudaklarını buluyor, acımasızca yağmalıyor, verdiği kadar alıyordu.

"Bobbi." Başını kaldırdı, sesi kalın, bulanık ve neredeyse tanınmaz haldeydi. "Sevgilim Bobbi. . ." Sırt üstü döndü ve onu da beraberinde sürükleyerek kalçasının üzerine oturttu.

Gabe, Bobbi'nin sütyeninin üstünden taşan göğüsleri, şişmiş ve kızarmış meme uçları ve dudaklarıyla oluşturduğu seksi görüntünün farkında olmadığını biliyordu. Gözleri zevkten uyuşmuş görünüyordu ve yeni pozisyonundan hoşnut bir şekilde genişçe gülümsüyordu.

Elleri kızın yüzünü çerçeveledi ve kendi yüzüne yaklaştırdı, dudaklarına yapışmak için başını kaldırdı ama kız son anda geri çekildi ve onun yerine tişörtünü çıkarmaya çabaladı. Doğrulup tişörtü kaslı, bronzlaşmış göğsünün üzerinden yukarı çekmesine yardım etti, ellerini üzerinde hissetmek için sabırsızlanıyordu.

"Oh," diye içini çekti memnuniyetle, sonunda onun tenini okşamayı başardığında. Küçük elleri sert meme uçlarını buldu ve parmakları biraz fazla hevesle çekiştirdi. Gabe acıyla inledi ve gözleri pişmanlıkla doldu. Başını eğdi ve Gabe zevkten aklını kaçıracığını düşünene kadar acıyı öptü, neredeyse nazikçe yaladı ve emdi.

"Ah evet, tatlım," diye inledi, elleri yine yüzünü çerçeveliyordu. "Evet . . ."

Bobbi diğer külçeye doğru ilerledi ve tuzlu tadının ve sıcak, misk kokusunun tadını çıkararak ona da saygı gösterdi.

"Çok güzelsin," diye fısıldadı onun tenine karşı.

"Tanrım, seni çok istiyorum Bobbi mine." Başını kaldırıp adamın acı dolu bakışlarıyla buluştu ve yavaşça başını salladı, gözleri sıcaklıkla canlanmıştı.

"Ben de seni istiyorum."

"Seni özledim," diye itiraf etti, oturduğu yerden kalktı, böylece kız onun kucağında, bacakları onun beline sarılmış ve poposu şortunun sınırlarını zorlayan şişmiş ete sıkıca sokulmuştu. O anın duygusu onu ele geçirirken gözleri yaşlarla doldu.

"Ben de seni özledim."

"Ağlama," diye fısıldadı, yanaklarından süzülen gözyaşlarını öperek uzaklaştırdı.

"Bir türlü duramıyorum," diye itiraf etti, boğazına bir hıçkırık düğümlendi.

"Sus, tatlım," dedi ve onu tekrar öptü. Okşama o kadar nazikti ki daha fazla gözyaşı dökmesine neden oldu. Başını kaldırdı. "Bu da ne şimdi, tatlım? Neden ağlıyorsun?"

Ne hissettiğini ifade edemeyerek başını salladı ve yüzünü onun göğsüne gömüp teninde nem bıraktı. Göğsünün her tarafına aç öpücükler kondurduktan sonra ellerini aşağıya, yarığına doğru uzanan sert sütuna doğru indirdi. Dudakları, şortunun üzerine eğilene kadar ellerini takip etti, büzgü ipini çekiştirirken nefesi düz karnını yıkadı.

Düğümü çözmeyi başardığında Gabe inledi ve şortunu ve külotunu kalçalarından aşağı çekmesini kolaylaştırmak için kalçalarını kaldırdı. Ne yaptığını izlemek için başını yataktan kaldırdı ve Bobbi bu hareket sırasında karnındaki ve gövdesindeki kasların dalgalanmasından keyif aldı.

"Bobbi, ne yapıyorsun?" diye sordu, sesi eziyetli bir fısıltıya dönüşmüştü. Cevap verme zahmetine katlanmadı, her iki eliyle onun uzunluğunu tutup yukarıdan aşağıya doğru yavaşça okşadığında hareketlerinin onun adına konuşmasına izin verdi.

"Aman *Tanrım*," diye homurdandı, kalçaları onun dokunuşuyla yataktan kalktı. Şaftının hassas ucuna deneysel bir öpücük bırakmadan önce onun ortasına çömeldiği yerden ona gülümsedi. "Dur! Bobbi . . . yapma."

Ama *yaptı*, ağzı onu sardı ve sığdıramadığını elleri halletti. Gabe kafasının tepesi patlayacakmış gibi hissediyordu ve eğer kız buna devam ederse uzun süre dayanamayacağını biliyordu. Neredeyse

onu öldürdü, ama onu sürükledi ve tekrar altına aldı. İkisi de kısa sürede çırılçıplak kalmıştı ve adam ellerini kadının iç bacaklarına koyarak onu doymak bilmez bakışlarına açtı. Kızın ne kadar mükemmel olduğunu görünce boğazı kurudu ve kısa süre önce kızın kendisine şaşırtıcı bir şekilde yaptığı iyiliğin karşılığını vermeye başladı.

Bobbi ciyakladı, gözyaşları çoktan unutulmuştu, Gabe çok yetenekli dilini onun üzerinde maksimum etkiyle kullanırken. Çok geçmeden tüm vücudu *kasıldı* ve bir inilti ve sessiz bir nefesle boşaldı. Kendine gelmesi için ona hiç zaman tanımadı; Bobbi onun muhteşem çıplaklığını seyrederken komodinin çekmecesinden bir prezervatif çıkarıp taktı. Onun tarafından sarhoş edilmişti ve Gabe'den ve onun elleri, ağzı ve vücuduyla ona yapabileceklerinden başka hiçbir şeyin farkında değildi.

Onu sevinçle vücuduna geri kabul etti ve tekrar içinde olmasının ne kadar mükemmel bir his olduğunu sevdi. Yavaşça, nazikçe hareket etti ve her ikisinin de o anın fiziksel ve duygusal yakınlığının tadını çıkarmasına izin verdi.

"Harikasin," diye fısıldadı ve kadın karşılık olarak kollarını ona doladı ve daha da sıkı sarıldı. Onun itişlerini vücudunun her yerinde hissedebiliyordu ve bu onu çılgına çeviriyordu. Adam her geri çekildiğinde usulca inliyor, gidişine ağıt yakıyor, ama her geri dönüş vuruşunda mutlu bir şekilde nefes alıyordu. Orgazmı ona gizlice yaklaştı ve tam olarak hazırlanmadan önce çılgınca kontrolden çıkmasına neden oldu. Nefesi kesildi ve tutuldu. Bu kadar enfes bir işkenceye fiziksel olarak *dayanabileceğini* sanmıyordu! *Bir insan* buna nasıl dayanabilirdi ki? Ama adam aniden oradaydı, onu sakinleştiriyor, kulağına sevgi sözcükleri fısıldıyor ve çılgınca eğilen dünyasını yeniden düzene sokuyordu.

Kendini tembelce dünyaya geri sürüklenirken bulduğunda, bunun ona da olduğunu hissetti: delilik. Adam herhangi bir ritim ya da kontrol olmaksızın çılgınca onun boynuna sokulurken hıçkırarak ağlıyordu. Kendisini sabit tutacak bir çapa arayışıyla sertçe ona seslendi, tıpkı onun kendisine yaptığı gibi ve kadın onu nazikçe öptü, sonsuzluk gibi görünen bir süre boyunca çırpındıktan sonra üzerine yığılıp kaldığında güven verici bir şekilde fısıldadı. Onu kendi elleriyle yatıştırdı.

kelimeler, aynı üç kelime tekrar tekrar, gözyaşları yanağının altındaki zaten nemli saçlarına taşarken.

"Seni seviyorum Gabe," diye fısıldadı ona sarılırken, kelimeler zar zor duyuluyordu. "Seni seviyorum."

Gabe duygusal sözleri duydu ve o anda çok şey ifade ediyorlardı ama aynı şekilde karşılık vermeyi ne kadar istese de, onu aldatmak ya da haksız yere umutlandırmak istemiyordu. Bu yüzden hiçbir şey söylemedi, sadece prezervatifi çıkardı ve onu atmak için ayrılırken bir anlık soluklanma için minnettardı. Kendini toparlamak için banyoda fazladan bir dakika geçirdi ama yine de yatağa dönüp onu tekrar kollarına aldığı anda hâlâ neredeyse kontrolsüzce titriyordu.

Kollarında tatlı, sıcak bir ağırlıktı ve onu kalbine yaklaştırmaktan zevk alıyor, uzun bacaklarını onun düzgün bacaklarına dolamaktan hoşlanıyor ve uyku onu ele geçirdikçe ona karşı ağırlaştığı hissini kesinlikle *seviyordu*. Sırf onun uykusunu izlemek ve ara sıra duyduğu narin horultuları duymak için kendini bir süre daha uyanık kalmaya zorladı. Kalbi dolu hissediyordu ve sonunda uykuya daldığında dudaklarında memnun bir gülümseme vardı.

"Günaydın." Yumuşak bir ses doğrudan kulağına söylenmişti ve Bobbi bunu duymazdan gelmek için yüzüstü dönmeden önce içini çekti.

"Hadi Bobbi, kahvaltı vakti."

"İstemiyorum," diye inledi yastığa doğru, yanındaki sinir bozucu varlığa vurarak.

"Sabahları ne kadar sevimli bir şekilde huysuz olduğunu unutmuşum." Artık Gabe'in sesi olduğunu anladığı bu ses kahkahalarla doluydu ama Bobbi sabahın köründe uyandırılmanın nesinin bu kadar eğlenceli olduğunu anlayamamıştı. "Sanırım bu unutulacak bir şey değil."

"Görünüşe göre, sabahın berbat bir saatinde iğrenç bir neşe de öyle," diye homurdandı ve başını kaldırarak adamın yakışıklı, sırıtan yüzüne baktı.

"Saat sabahın sekizi. Düşündüğün kadar berbat değil. Bugün çalışmıyor musun? Geç kalmaktan hoşlanacağını düşünmemiştim." Üzerinde eşofman altından başka bir şey olmadan yatakta oturuyordu. Bir gece önce birbirlerine yaptıkları iğrenç ve seksi şeyleri hatırlayınca yüzü kızardı. Duş almadan önce ilk seferin gerçekleşmesine izin verdiğine hâlâ inanamıyordu. O sırada ikisi de kendilerini o kadar kaptırmışlardı ki, futbol maçından sonra temizlik yapmak ikisinin de aklındaki son şeydi. Yine de ... ew. Bu kadar aşkın bir deneyim olmasaydı, bundan biraz daha fazla etkilenirdi.

Hayatlarının en iyi seks komasından uyandıktan sonra bir çeşit duş almışlardı. Kendilerini temizlemeyi başarmışlardı ama Bobbi o duştan dünyanın en kirli kadını gibi hissederek çıkmıştı. Şu anda Gabe yatıştırıcı elini Bobbi'nin çıplak sırtında, kürek kemiklerinin arasından aşağıya, poposunun kabarıklığının hemen üstüne ve sonra tekrar yukarıya doğru gezdiriyordu. Bobbi sırtını kamburlaştırdı ve Gabe biraz daha baskı uygulayarak tek elle de olsa tam bir masaj yaptı.

"Sanırım işe gitmeden önce eve gidip üstünü değiştirmen gerekiyor?" diye sordu ve kadın esnedi.

"İşe gitmiyorum," diye hatırladı. "Onun yerine hanımlarla buluşacağım." "Bugün hepiniz ne yapacaksınız?" diye sordu merakla.

"Bir şeyler," dedi gizlice, o günkü görevlerini hatırlayınca yüzünü buruşturdu.

"Hmm, ilgi çekici," diye karşılık verdi, eğilip onu uzun uzun öptü. "Ayrılmak için acelen olduğunu sanmıyorum, değil mi?"

Gerindi ve sırt üstü döndü, örtülerin kasıtlı olarak göğüslerinden uzaklaşmasına izin verdi. Gabe'in gözleri önündeki güzel manzaraya takılmıştı ve kadın kendini güçlü hissederek gülümsedi.

"Acele yok," diye onaylayarak kollarını ona doğru uzattı. Adam mutlulukla gülümsedi ve bu tatlı davete aç bir öpücükle karşılık verdi.

"Güzel, çünkü seninle konuşmam gereken bir konu var." İyi huylu bir şekilde inledi.

"Tanrım, korkunç imaların üzerinde çalışmalıyız," diye alay etti ve adam güldü, tüm kahkaha düşünceleri kaybolana kadar onu tekrar öptü.

Bir saat, bir duş ve kıyafet değişiminden sonra Bobbi kahvaltı kalıp kalmadığına bakmak için aşağı indi. Ev boş görünüyordu ve Bobbi, Gabe'in ev çalışanlarına hafta sonları izin verme eğiliminde olduğunu hatırladı. Verandada dolaşırken Chase'i bir bahçe sandalyesinde oturmuş, uzun bacaklarını önüne uzatmış ve elinde katlanmış bir gazete buldu. Spor sayfasını okuyor gibi görünüyordu. Chase kapı aralığında kararsızca kıkırdandığında başını kaldırıp baktı ve Gabe'in eski sörf şortunun üzerine giydiği kilometrelerce büyüklükteki tişörtü görünce kıkırmızı oldu.

"Günaydın," diye mırıldandı ve onun karşısına oturdu.

"Selam," diye selamladı gazeteyi karıştırırken. Onun da utançtan kızardığını fark etti ve gözlerini masaya indirerek meyve suyu ve mısır gevreği aldı.

"Ee... gecen iyi geçti mi?" diye sordu.

"Evet, iyiydi. Sen iyi miydin?" Soru otomatikti ve eli süt sürahisine uzanmak üzereyken durdu. Gözleri yukarı fırladı ve Chase'in yüzünün kırmızının daha da parlak bir tonuna büründüğünü gördü ve gözleri buluştuğunda, Bobbi'nin boğazından histerik bir ses çıkıp kıkırdama şeklinde dökülmeden önce ikisi de dehşet içinde bir an donup kaldılar. Chase'in yüzü gevşeyerek sırttı ve dudaklarından yumuşak bir kıkırdama döküldü. Daha ne olduğunu anlamadan ikisi de kahkahalara boğulmuştu ve Gabe avluya çıktığında onları eğlenirken görünce kaşlarını çattı.

"Bu kadar komik olan ne?" diye sordu ve bu onları tekrar kızdırdı. Sonunda Gabe onlardan doğru dürüst bir cevap almaktan vazgeçti ve sadece oturup şaşkın bir gülümsemeyle onları izledi. Gülme krizleri aralıklı kıkırdamalardan başka bir şeye dönüşmediğinde, ikisi de başlangıçtaki utanlarını atlatmış ve arkadaşlıklarını yeniden keşfetmişlerdi.

"Sanırım bu sorunun cevabı evetti?" Chase sırttı ve Bobbi yüzünün hafifçe kızarmasını engelleyemeyerek ona bir üzüm tanesi fırlattı.

"Ayrıntıları paylaşmaya karar vermeden önce kapa enenini," diye tehdit etti ve adam irkildi.

"Yapmaz mıydın?" Adam dehşete düşmüş görünüyordu ve kadın kendini beğenmiş bir şekilde gülümsedi. "Beni test etme."

Gabe bu şakalaşma karşısında gözlerini devirdi ve içini çekti.

"Bilmek istediğimi sanmıyorum," diye itiraf etti ve Bobbi ona bir öpücük vermeden önce güzel bir gülümsemeyle baktı.

Kahvaltının geri kalanı keyifli bir şekilde geçti ve o daha ne olduğunu anlamadan Bobbi Chase'e veda ediyor, Gabe de onu eve bırakıyordu.

Kapıya vardıklarında, ona yolun geri kalanını kendi başına halledebileceğini söyledi, ama adam onunla kapıya kadar yürümekte ısrar etti ve babasının evde olduğunu ve onu bu halde gördüğünü düşününce içi cız etti. Üzerinde sadece Gabe'in kıyafetleri yoktu; yüzünde ve boynunda bıyık yanıkları ve kollarında gömleğin kapatmadığı birkaç morluk vardı. Hakkını yemeyelim, Gabe o sabah kızın vücudundaki morlukları gördüğünde dehşete kapılmıştı.

Yol boyunca elini tuttu ve eve girdiğinde o kadar sessizdi ki babasının ortalıkta olmadığını hemen anladı. Küçük bir iç geçirdi ve Gabe'e muhteşem bir rahatlama gülümsemesi hediye etti.

"Eninde sonunda öğrenecek Bobbi," dedi.

"Biliyorum ama en azından bugün değil." Gabe'e mutlulukla sarıldı. "Yani ona daha *yeni* çıktığımızı söyledik ve iki gece sonra birlikte mi yatıyoruz? Önce onu bu çıkma olayına alıştırmak daha iyi olur."

Gabe isteksizce onu bırakmadan önce yanağına bir öpücük kondurdu. "Bugün seni özleyeceğim. Kendine dikkat et, tamam mı?"

"Theresa, Alice ve Bron'un hepsinin güvenlik detayları var. Onlarla birlikteyken bana bir şey olmaz," diye güvence verdi ve adam tamamen mutlu görünmese de biraz yatışmış görünüyordu.

Gitmek için dönerken "Hız yapma," diye uyardı.

"Yapmayacağım."

"Ciddiyim," diye vurguladı, belli ki ikna olmamıştı.

"Ben de öyle." İçini çekti ve vazgeçti, hayal kırıklığına uğramış bir el sallayarak oradan ayrıldı.

Bobbi onun gidişini izledi ve evin arka tarafına dönüp kapıya yönelene kadar yüzündeki parlak gülümsemeyi korudu. Adam gözden kaybolduğu anda gülümseme dudaklarından düşerek yerini yıkıma bıraktı.

Dün gece ona pek çok kez onu sevdiğini söylemişti ama o karşılık vermeye yaklaşmamıştı bile. Birine karşı bu kadar çok şey hissetmek ve karşılığında aynı duygunun yakınından bile geçmemesi dehşet vericiydi.

En azından ona yalan söylemeye cesaret edemiyordu, bu da biraz rahatlatıcıydı, diye düşündü.

Başını iki yana salladı ve Anne Kulübü hanımlarıyla yapacağı gezinti için üstünü değiştirmek üzere yukarı çıktı. Başka hiçbir şey olmasa bile, onu her zaman neşelendirirlerdi.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Sevgililer Günü Balosu yaklaştıkça Bobbi'nin sinirleri daha da bozulmaya başlamıştı. Bir hafta önce arkadaşlarıyla alışverişe çıktığında satın aldığı birçok elbiseden biri olan bu etkinlik için bir elbise seçmişti. Bir butikten diğerine sürüklenip durduktan sonra modayla ilgili kendine özgü net bir bakış açısına sahip olduğunu fark etmek onu şaşırtmıştı. Seçtiği elbiseler ona kendini *Bobbi* gibi hissettirmişti. Bir elbisenin içinde.

Geleneksel, muhafazakâr ya da Gabe'in eski kız arkadaşlarından herhangi birinin giydiklerine uzaktan yakından benzemiyorlardı ve Bobbi onun ne diyeceği konusunda endişeliydi. Bir çift olarak gün geçtikçe daha da yakınlaşıyorlardı ve mümkün olduğunca çok birlikte vakit geçiriyorlardı. Bobbi her gece onun evinde yatıyordu ve babası belli ki bunu biliyordu ama *ne Gabe'e ne de Bobbi'ye* bundan hiç bahsetmemişti.

Bobbi Gabe'e sık sık onu sevdiğini söylüyordu ve Gabe bu sözleri kabul etse ve hatta duymaktan mutlu olsa da hiçbir zaman karşılık vermiyordu. Ve her seferinde Bobbi'nin kalbine saplanmış bir diken gibi hissediyordu. Yine de kendini durduramıyor ve çoğu zaman o anın etkisinde kalarak söylüyordu.

Bu arada çiçekler yeniden gelmeye başlamıştı, her gün bir tane, o isteyken. En azından artık yığınla buket gelmiyordu, alaycı teslimatçı Quinton bunun için minnettar, Craig ve Sean ise huysuzdu.

Okuyacağını bildiği için artık zarf içinde olan kartlarda, çiçeğin ne anlama geldiğine dair bilgilerin yanı sıra, her zaman gününü neşelendiren çok kötü bir "şiir" de yer alıyordu.

Pazartesi günü tek bir aster aldı - görünüşe göre bu memnuniyet anlamına geliyordu.

Salı günü (özellikle şehvetli bir geceden sonra) bir aslanağzı arzusuydu. Çarşamba günü beyaz iris, ona ilham verdiği anlamına geliyordu.

Perşembe günü güzel bir gardenya ona neşe getirdiğini söylemişti (bu onu biraz boğmuştu).

Cuma günü çiçek ise onu öğle yemeğine götürmeye karar veren adamın kendisi tarafından elden teslim edildi. Adam içeri girdiğinde bir arabanın sol ön lastiğinin yanında kış üstü oturmuş, kırık bir CV aks mafsalları değiştirmeye çalışıyordu.

"Selam tatlım," diye selamladı onun yanına çömelirken. Elini arkasından çıkardı. "Sana bir ebeğümeci getirdim. Narin güzelliğini övüyor." Buna çaresizce güldü, şu anda narin bir güzellikten çok uzak görüldüğünü biliyordu.

"Teşekkürler. Biraz bekler misin? Şu anda oldukça meşgulüm." Başını salladı.

"O canavarla güreşin bittikten sonra bir şeyler yemek ister misin?" diye sordu.

"Hmmm, belki. Bu biraz zaman alabilir," diye homurdandı.

"Bekleyebilirim. Sean'la konuşmaya gidiyorum," diye bilgi verdi ve onun dönüp gidişini izledi, uzaklaşırken poposuna hayranlıkla baktı.

Elindeki işe geri döndü ve işi yarılarmıştı ki, CV eklemesinin ucuna vurmaya çalışırken keski kaydı ve bacağına doğru keskin bir açı yaptı. Keskin uç tulumunu yardı ve dizinin hemen üstünden uyluğuna saplandı. Acı ona çarptığında nefesini içine çekti ve kalçasını tutup bir çığlık atarken keski ve çekiç yere çarptı. Kan akışını durdurmaya çalışırken bir elini yaranın üzerine sıkıştırdı ve tüm bu kırmızıyı görünce hemen biraz sersemlemeye başladı.

Sean, Gabe'e iki numaralı kız arkadaşının onu terk ettiğini anlatmakla meşguldü ki Bobbi'nin çığlığını ve ardından yere çarpan metalin keskin sesini duydular. Craig ve Pieter da başlarını kaldırıp ona doğru içgüdüsel bir adım attılar ve Bobbi'nin yana doğru yattığını gördüklerinde ona ulaşmak için çırpınmaya başladılar.

Gabe'in kalbi durdu ve Craig ile Pieter'in çoktan onun yanına çömelmiş oldukları yere doğru koştu. Craig bol bol küfrediyordu ve Pieter, Sean'a ambulans çağırması için bağırarak Gabe'in en kötü korkularını doğruladı.

Gabe onun yanında dizlerinin üzerine çöktü ve görebildiği tek şey kırmızıydı... o kadar çok lanet olası kan vardı ki.

"Ne oldu?" diye sordu ama herkes telaş ve panik içindeydi, Bobbi baygındı ve kimse ona bir şey söylemiyordu. "*Ne oldu böyle?*"

Craig acımasızca başını kaldırdı; bir eli kızın kalçasına kenetlenmiş, bir kolu da sırtını destekliyordu.

"Sanırım keski kaydı," dedi kısa ve öz bir şekilde. "Emin değilim, çok fazla kan var. Bir atardamarı kesmiş olabilir."

Ve o anda Gabe'in kendi hayatı gözlerinin önünden geçti - gelecekteki bir hayat

. Bobbi'sinin yanında olması gereken bir gelecek. Kahkaha, neşe, sevgi ve çocuklarla dolu bir gelecek. Umutsuzca istediği şeyin bu olduğunun farkına bile varamadan kaybedebileceği bir gelecek.

"Hayır," diye haykırdı sıkılmış dişlerinin arasından. Onu bu şekilde kaybetmeyecekti. Bu kabul edilebilir bir şey değildi. Kravatını çekip çıkardı ve Craig'in yanına eğildi, onca kanı görünce midesi bulandı. Altında birikmeye başlamıştı ve ne kadar kan kaybettiğini ve bunun ne kadar tehlikeli olduğunu düşünmemeye çalıştı. "Elini biraz hareket ettir ama baskıyı bırakma." Craig'e talimat verdi, o da sorgusuz sualsiz söyleneni yaptı. Gabe kravatını kullanarak kadının kalçasının etrafına, yaranın hemen üstüne bir turnike bağladı.

"Hadi tatlım," diye ısrar etti. "Sen benimle kal. Sakın *cüret* etme beni bırak."

Craig elini yaranın üzerinde tutarken ve Pieter ile Sean şapkalarını ellerinde tutarak çaresizce beklerken onunla konuşmaya devam etti. Ambulansın gelmesi çok *uzun* sürdü ve sağlık görevlileri gelene kadar Gabe tam bir dehşet içindeydi. Nefes almadığına dair işaretler için onu yakından izledi ve göğsünün her sığ hareketinde minnettar bir dua etti.

Sağlık görevlileri onu ambulansa bindirirken, Bobbi de onunla birlikte arkaya tırmandı. Bobbi'yle ilgilenen kadın sağlık görevlisi kanamanın yavaşladığına dair bir şeyler söyledi ve turnikesi için onu övdü. Gabe dikkatini Bobbi'den ayırmıyor, onun elini sıkıca tutarken yaşamasını diliyordu.

Hastaneye vardıklarında Mike ve Billy zaten bekliyorlardı; Sean ambulansı aradıktan sonra onları da çağırmıştı. Mike solgun ve yaşlı, Billy ise öfkeli ve dehşet içinde görünüyordu.

"Ne oldu?" Billy, kız kardeşi tekerlekli sandalyeyle yanından geçip acil servise götürülürken gözlerini ondan ayırmadan sordu. Gabe onu görmezden gelerek sedyeyi takip etmek için harekete geçti ama doktorlar ve hemşireler tarafından güçlükle dışarı çıkarıldılar ve bekleme odasına yönlendirildiler. Gabe onunla birlikte olamamaktan nefret ediyor ve odanın sınırları içinde bir aşağı bir yukarı dolaşmaktan kendini alamıyordu.

Mike bir sandalyeye çöktü ve Gabe'in şu anda düşünmek isteyeceğinden çok daha güçsüz görünerek orada oturdu. Billy hâlâ cevaplar istiyordu ve Gabe ona mümkün olduğunca kısa ve öz bilgiler verdi. Birkaç dakika sonra Edward ve Clyde geldi ve doktor Edward hemen ek bilgi alıp alamayacağına bakmaya gitti.

Chase kısa bir süre sonra odaya girdi ve Gabe onu gördüğüne şaşırınca Billy'nin ona mesaj attığını söyledi. Edward geri döndü ve herkes beklentiyle ona baktı.

"İyi haber şu ki tehlikeyi atlattı," diye bilgi verdi ve herkes rahat bir nefes aldı. Gabe'in bacakları tutmaz oldu ve Mike'ın yanına çöktü. "Çok şanslı, Tanrı'ya şükür femoral arterine isabet etmemiş... ama ciddi hasar vermekten milimetrelerce uzaktaydı." Edward'ın yüzü bu düşünceyle grileşti. "Yine de damarlarından biri kesilmişti, bu yüzden bu kadar çok kan vardı. Turnike ve uygulanan basınç kan kaybını kontrol altında tuttu." Bunu söylerken Gabe'e baktı ve Gabe dağılmamak için kendini zor tutarken titrek bir elini saçlarında gezdirdi. "Damarın dikilmesi için ameliyata alındı ama çabuk iyileşecek ve kalıcı bir hasar olmayacak. Ayrıca ..."

Gabe gerisini duymadı, başı zonkluyordu ve midesi bulanıyordu. Temiz havaya ihtiyacı vardı, dışarı çıkması gerekiyordu... burada her şey çok kaotikti. Çok fazla gürültü ve çılgınlık vardı, bu da kendisini sıkışmış hissetmesine neden oluyordu - burada düzen yoktu. Ayağa kalktı ve belli belirsiz bir şekilde

Odadan hızla çıkıp uzaklaşmadan önce şaşkın bakışlarla karşılaştı.

Otoparka kadar geldi ve orada öylece durdu, arabası olmadığını fark ettiğinde kendini kaybolmuş hissetti. Otoparkta pırıl pırıl parlayan araba denizine baktı ve pencerelerden birindeki yansımasına göz attı. Her tarafı kan içindeydi. Yüzü, göğsü, elleri... Aman *Tanrım!* Eğildi, elini arabalardan birine dayadı ve kahvaltısını getirdi ve midesini tamamen boşalttıktan sonra bile kabarmasını durduramadı.

"Gabe?" Chase'di.

"Her tarafım kan içinde," dedi, sesinde belli belirsiz bir panik duyarak. "*Çok* fazla kan vardı, Chase. Gözlerimin önünde öleceğini sandım. Ve düşünebildiğim tek şey neydi biliyor musun? Sen biliyor musun?"

"Neydi o?" Chase sessizce sordu.

"*Ben,*" dedi Gabe, sesi kendinden tiksintiyle doluydu. "Tek düşünebildiğim onsuz hayatımın ne kadar boş olacağıydı. Onu ne kadar özleyeceğim. Ona nasıl olup da söylemediğimi..." Dudaklarından umutsuz bir hıçkırık kaçtı ve kendini kontrol etmek için mücadele etti. "Tanrı aşkına, ona onu *sevdiğimi* bile söylemedim! Ben nasıl bir adamım?"

Chase basitçe, "Sen aşık bir adamsın," deyince Gabe'in boğazından bir hıçkırık daha düğümlendi. "Kendine bu kadar yüklenme. Bobbi de *iyi* olacak. Ona nasıl hissettiğini söylemek için hâlâ fırsatın var."

"Sence benimle evlenir mi?" Gabe kararsızca sordu ve Chase onu sıcak bir kucaklamaya sürüklemeyi önce dikkatle inceledi.

Chase ona, "Bu soruyu sorman gereken kişi ben değilim, küçük kardeşim," dedi.

Bobbi gözlerini açtı ve nerede olduğundan emin olamadığı şaşkın bir an için gözlerini kırıştırdı. Gabe'in yatağında uyanmaya alışmıştı ve burası kesinlikle onun odası değildi. Aydınlık ve klinikti ve belli belirsiz antiseptik kokuyordu. Her yerde balonlar ve çiçekler vardı. Eğer daha iyi bilmeseydi, bir hastanede olduğunu düşünebilirdi. Ama neden bir hastanede olsun ki?

"Hey, uyanmışsın." Başını çevirdiğinde Billy'nin yatağın yanındaki rahatsız görünümlü sandalyede oturduğunu gördü. Ayağa kalktı ve alnına bir öpücük bırakarak onu şok etti.

"Neler oluyor?"

Kaşlarını çattı. "Hatırlamıyor musun?" Kadın başını salladı.

"Dükkânında bir kaza geçirdin ve kendini bıçakladın ... aptal." Sözleri alaycıydı ama gözleri ciddiydi.

"Evet, kanı hatırlıyorum. Gördüğümde başım dönmüştü, çok fazla kan vardı ve kendi kanım hakkında ne hissettiğimi biliyorsun. Bayıldığım için beni acilen hastaneye götürmediler herhalde? Bu Gabe'in işi miydi? Yaralandığımda aşırı tepki verme eğilimindedir."

"Neredeyse ölüyordun, Runt," dedi Billy kasvetli bir şekilde ve sonra gözyaşlarına boğularak onu şaşkına çevirdi. Bu, güçlü bir adamın maço ağlamasıydı; her hıçkırık, iyinin kötüye karşı destansı bir iç mücadelesi gibi görünüyordu ve dökülen her gözyaşı *çok* isteksizce teslim oluyordu. Ne kadar kısa sürdüğü için daha da güçlüydü - maço sonunda her zaman kazanırdı.

"Anlamıyorum," diye itiraf etti. "Neredeyse ölüyordum da ne demek?"

"Lanet keski damarı kesti ve neredeyse uyluk kemiğini kesiyordu. Arter. Eğer böyle bir şey olsaydı atölyenizin zemininde kan kaybından ölürdünüz. Hal böyle olunca, atölyenizin zemininde sıkışmış bir domuz gibi kan kaybettiniz," diye detaylandırdı.

Bobbi afallamıştı. "Aman Tanrım," diye fısıldadı. "*Gabe?*" Bobbi'nin ufak tefek sıyrık ve çürükler almasından o kadar nefret ediyordu ki, gözlerinin önünde neredeyse ölüyor olması onu tamamen kaybetmiş olmalıydı.

"O bir enkazdı." Billy onun en kötü korkularını doğruladı. "Yine de bacağına turnike bağlayacak kadar hızlı düşünüyordu. O ve Craig muhtemelen hayatını değilse bile kanının büyük bir kısmını kurtardılar."

"Ne zamandır buradayım?" diye sordu.

"Yaklaşık sekiz saat. Şimdi bütün vaktini alamam. Babam seni görmek isteyecek ve Ed ile Clyde da sıralarını bekliyorlar."

Peki ya Gabe? Eminim o da onu görmek istemiştir?

Sonunda hemen hemen tanıdığı herkes onu ziyarete gelmişti ama ertesi gün taburcu olduğunda Gabe hâlâ onu görmeye gelmemişti. Chase ona kardeşine yaşadığı korkunç deneyimi atlatması için biraz zaman tanımasını söylemişti ama bu onu çok kızdırmıştı çünkü sözde "korkunç deneyimin" kurbanı *kendisi olmuştu*.

Hastanede geçirdiği kısa sürenin ardından hiç yıpranmamıştı ve gerçekten de en iyi kardeşi olan Clyde onu odasına kadar taşıdı. Edward bazen çok kendini beğenmiş oluyordu ve Billy de çoğu zaman tahammül edilemez olabiliyordu ama Clyde, avukatlar hakkında sık sık söylenen korkunç şeylere rağmen, çok tatlıydı ve nadiren sinirlerini bozuyordu. Onu yatağına yatırdıktan sonra bir süre yanında kaldı ve sonra onu huysuz düşünceleriyle baş başa bıraktı.

Gabe neden onu görmeye gelmemişti? Olanlardan sonra ona kızgın mıydı? Bazen böyle konularda çok tuhaf olabiliyordu, futbol maçında sakatlandığı için *ona kızdığı* zaman olduğu gibi.

İçini çekti ve mesajlarını kontrol etmek için cep telefonunu eline aldı. Hiçbir şey yoktu.

Onu özlemişti, o aptalı. Sadece bu olayın onu tekrar korkutmasına izin vermemesini umuyordu.

Birkaç saat sonra düşünceli bir şekilde duvarına bakıyordu. Eğlence adına pek bir şey sunmayan televizyondan bıkmıştı ve çocukların kaytarmadığından emin olmak için dükkânı yarım düzine kez aramıştı bile. Tabii ki kaytarmıyorlardı. Adamlarına işlerini yapmaları konusunda güveniyordu ve Craig'in işlere göz kulak olacağını biliyordu. Bu da ona Gabe'i ve aramamasının olası tüm nedenlerini düşünmekten başka bir şey bırakmıyordu.

Aklına tek bir makul neden bile gelmiyordu ve ona haddini bildirmek için onu kendisi aramayı düşündü. Tam bunu yapmak üzereydi ki kapısı gıcırdayarak açıldı ve adam odasına girdi.

Kollarını göğsünde kavuşturup ona dik dik baktı, onu gördüğüne ne kadar sevindiğini ve rahatladığını belli etmek istemiyordu. Ta ki ona aklından geçenlerin bir kısmını anlatana kadar.

"Merhaba tatlım," dedi usulca, odasına doğru bir adım daha atıp yatağına temkinli bir şekilde yaklaşarak. Adamın elinde büyük bir buket çiçek tuttuğunu ilk kez fark etti ve dudaklarını büzdü. Eğer çiçeklerinin bu sefer işe yarayacağını düşünüyorsa, başka bir şey daha düşünmeliydi.

"Nerelerdeydin?" diye sordu huysuzca ve adam yatağının yanındaki sandalyeye oturmadan önce irkildi. Gözleri yukarı kaldırılmış bacağına ve kalçasına sarılmış temiz sargı bezine kaydı.

"Nasıl hissediyorsun?" Onun sorusuna soruyla karşılık verdi ve bu onu daha da kızdırdı.

"Nasıl hissettiğimi sanıyorsun?" diye tersledi. "İş yerinde dikkatsiz davrandım. Ben işte *asla* dikkatsiz olmam. Kendimi aptal gibi hissediyorum. Ayrıca canım sıkılıyor, bacağım ağrıyor ve keşke yürüyebilsem diyorum ama herkes bana ağırdan almam gerektiğini söyleyip duruyor. Ve *kızgın hissediyorum*. Sana."

"Anlıyorum," dedi öne doğru eğilerek, çiçekler hâlâ ellerindeydi.

"Öyle mi? Çünkü anlamıyorum. Chase bana bu korkunç deneyimi atlatman için sana zaman vermemi söyledi, ama *sen* kendini bacağından keskiyle bıcaqlayan moron değilsin!"

"Evet, şey," dedi, hâlâ ateşi yoktu. "Orada durup kan kaybından ölmeni izlemek zorunda kalan bendim. Ben bir şey yapmaktan acizken gözümün önünde öleceğinden korkan bendim ve sonrasında Her tarafım senin kanıyla kaplıydı, bu yüzden çözmem gereken birkaç şey vardı, tamam mı?"

Bu deneyimin kendisi ya da dükkândaki çocuklar için ne kadar travmatik olabileceğini düşünmemişti ve hemen pişmanlık duydu.

"Özür dilerim," diye fısıldadı ve adam içini çekti.

"Ben de öyleyim. Daha erken gelmeliydim, ama ... zor oldu." Elindeki çiçeklere baktı ve kızın görmesi için onları havaya kaldırdı. "Bunları da bulmak zorundaydım. Mükemmel olanları bulmak için biraz araştırma yapmak gerekti."

"Öyle mi? Dışarıda bir yerde 'Sürüklenen bir keskiyle kendini kestiğin için üzgünüm' diyen bir çiçek mi var? Umarım yakında daha iyi hissedersin' yazan bir çiçek var mı?" Dudakları seğirdi ve başını salladı.

"Henüz bulamadım. Onu aramaya devam edeceğim."

"Peki bunlar ne anlama geliyor?" Elindeki zarıfçe sarılmış bukete doğru başını salladı. Adam sesli bir şekilde yutkundu ve her bir çiçeği ona gösterdi.

"Bunlar lale," dedi adam ve kadın gözlerini devirdi. Adam onun bile tanıdığı bir laleyle başlamıştı ama kadın başını salladı ve çiçeklerin dost canlısı kırmızı rengine gülümsedi. "Bu mavi olanlar unutma beni. Bunlar açelya; şurada ambrosia var -bulması zordu- ve tabii ki bunlar da nergis."

"Çok güzeller," dedi kadın ve adam gergin bir şekilde boğazını temizledi. "Bana ne anlama geldiklerini söyleyecek misin?"

Ceketinin göğüs cebinden bir kart çıkardı ve titreyen bir elle ona uzattı. Kadın bu aşırı gerginlik gösterisini merak ederek ona araştıran bir bakış attı ve kartı zarfından çıkardı.

Bu sefer sadece bir tarafında yazı vardı. Başka bir şiir. Kelimeleri okudu ve tekrar okumadan önce yüzünde şaşkın bir ifadeyle ona baktı:

Güller

kırmızıdır

Laleler de

**Bu buketteki her çiçek "Seni
seviyorum" anlamına gelir.**

"Gabe?" Kararsızca sordu, kendi eli de titremeye başlamıştı.

"Kırmızı laleler bir aşk ilanıdır," dedi, titreyen sesi her kelimeyle daha da güçleniyordu. "Ambrosia sadece seni sevdiğim anlamına geliyor. Unutma beni çiçekleri senin benim gerçek aşkım olduğunu *haykırıyor*. Nergisler bana söylediğin onca söze karşılık 'Ben de seni seviyorum' diyor ... ve burada ne tür bir aşktan bahsettiğimiz konusunda herhangi bir şüpheniz varsa, açelyalar size bunun romantik bir aşk olduğunu söylüyor."

"Aman Tanrım," diye fısıldadı, hıçkırıklarını tutmaya çalışırken elleri ağzını kapatmak için yukarı kalktı.

"Bu odadaki tek aptal benim Bobbi," dedi ona. "Seni kaybedersem neleri kaçıracağımı anlamam için kanlar içinde ve baygın halde görmem gerekti. Tek düşünebildiğim asla evlenemeyeceğimiz ve çocuk sahibi olamayacağımız ve sensiz hayatımın tamamen sefil olacağıydı."

"Evli misin? Bebekler mi?" diye sordu şaşkınlıkla, uyanık olup olmadığından tam olarak emin değildi ve adam sırtarak lalelerin arasına yerleştirilmiş mükemmel bir kırmızı gülü işaret etti - o fark etmemişti bile.

"Kırmızı gülün ne anlama geldiğini biliyorsundur, değil mi?" Başını salladı. Gerçek aşk, tabii ki.

Adam gülü buketten çekip aldı ve kadın uzun sapın yaprakların kırılmasını önlemek için selofanla sarıldığını fark etti. Adam selofanı açtı ve gülü ona uzattı.

"Dikenlere dikkat et," diye uyardı. İçgüdüsel olarak yere baktı ve işte o zaman yapraklardan birinden güzelce sarkan yüzüğü gördü. Gözleri kocaman açılmış bir halde ona baktı ve adam yüzüğü yapraktan çekip almak için uzanmadan önce ona sevgiyle gülümsedi.

Beklenmedik bir şekilde yatağının yanında diz çökmeden önce, küçük beyaz elmaslarla çevrili zarif bir kare kesim kanarya elması olan yüzüğü önünde tuttu. Bu öylesine romantik, biraz da klişe bir jestti ki, Bobbi bu jest karşısında kesinlikle afallamıştı.

"Roberta Rebecca Richmond, sana *sırılsıklam* aşığım, sana tapıyorum ve sana değer veriyorum. Sen her zaman hayatımdaki en güzel şey oldun ve eğer karım olmayı kabul edersen kendimi dünyanın en şanslı erkeği sayacağım."

"Oh Gabe. . ." Tam bir karmaşa içindeydi. Hiç ağlamayan birine göre Bobbi son birkaç haftadır çok fazla ağlıyordu ve artık onu kimin gördüğünü umursamıyordu.

"Benimle evlenir misin?" diye sordu ve elini tutup onu yatağa çekmeye çalıştı. Adam ayağa kalktı ve onun yanına oturdu.

"Elbette seninle evleneceğim ve bazı insanların mükemmel şirket eşi fikrine uymasam bile iyi bir eş olmaya çalışacağım," dedi ve göğsünden bir hırıltı yükseldi.

"Bunu sana kim söyledi?" diye sordu adam öfkeyle ve kadın ıslak bir şekilde sırıttı.

"Gabe, ben bir tamirciyim, hatırladın mı? Balo kıyafetlerinden çok tulumlarla evimde gibiyim."

"Biliyor musun?" diye sordu düşünceli bir şekilde. "Bir keresinde sonsuza dek kolumda mükemmel derecede mülayim bir sarışın istediğimi düşünmüştüm. Ama kısa sürede aklımı kaçırarak kadar sıkılırdım. O gece Sandro'nun partisinde beni öptüğün için çok mutluyum - o zamandan beri hayatım çılgın bir roller coaster yolculuğu oldu, ama seninle kaos her zaman anlam kazanıyor. Seni *istemiyorum*."

"iyi" bir eş olmanı istiyorum. Benim Bobbi'm olmanı istiyorum, heyecanlı, eğlenceli ve sevimli. Sadece aşık olduğum kadın ol. Evlenmek istediğim kişi bu."

Bobbi'nin sol elini kaldırıp yüzüğü sevgiyle parmağına geçirmeden önce hâlâ elinde tuttuğu altın ve elmas halkayı öptü. Son sözleri yüzünden hâlâ boğazı düğümlenen Bobbi konuşamıyordu ama ona verdiği öpücük kelimelerin anlatabileceğinden çok daha fazlasını anlatıyordu.

Bobbi ağırlığını bacağının üzerinde deneysel olarak test etti ve neredeyse hiç sancı hissetmedi. Kazadan bu yana neredeyse bir hafta geçmişti ve oldukça iyi bir şekilde iyileşiyordu. Gabe'le işe ne zaman dönebileceği konusunda tartışmışlar ve sonunda tam bir hafta izin almıştı. Adamları onun yokluğunda takdire şayan bir şekilde idare ediyorlardı.

Bobbi bu aptal Sevgililer Günü etkinliği için ayağa kalkmaya kararlıydı. Bu gece Gabe'e yeni görünümünü tanıtacaktı ve artık onun beğenip beğenmeyeceği konusunda endişeli olmasa da -onu her şeyiyle beğeniyordu- onun için giyinmekten heyecan duyuyordu. Bu, milyonlarca yıldır hissetmeyi hiç beklemediği bir şeydi.

Aynada yüzüncü kez görünüşünü kontrol etti ve kapı ziline çalmasını bekledi. *Sonunda* çaldığında, onu içeri almak için merdivenlerden aşağı koşturmak için kendini zor tuttu.

Billy, Gabe'in onu çağırmaya geldiği ilk seferin bir tekrarı olarak, onu almaya geldi ve onu ilk gördüğünde kapı aralığında durdu. Kız onun gözlerindeki şaşkınlığı ve gururu görebiliyordu ama o sadece bir kaşını kaldırıp ona baktı.

"Etek biraz kısa, değil mi?" Alay ediyordu ama Bobbi hemen nefesini tuttu ve aynada kendini tekrar kontrol etti.

"Aman Tanrım, öyle mi?"

Kıkırdadı ve ona tek koluyla sarılmak için yanına geldi. "Muhteşem görünüyorsun. Eğer Gabe zaten sana vurgun olmasaydı, bu gece gidici olurdu."

"Oh ... peki, sorun değil o zaman," dedi kızarak.

"Hadi, nişanlını bekletmeyelim."

Nişanlısı! Bu sese alışamadı.

Gabe, Bobbi'nin sesini kapının hemen ötesinde duyduğunda Mike'a yaşlı adamın sinirlerini yatıştırmak için bir içki daha dolduruyordu. Onu göreceği düşüncesiyle yüzündeki gülümsemeyi engelleyemedi. İşteki değişim hem Gabe'i hem de Mike'ı geçen hafta boyunca meşgul etmişti ve son birkaç gündür onu neredeyse hiç görmemişti. Sık sık aramıştı ama telefonlar kesmiyordu.

Beklentiyle kapıya doğru döndü. Bu aptal balonun bitmesini sabırsızlıkla bekliyordu, böylece onu eve götürebilecek ve o çirkin lacivert elbiseyi sürükleyerek çıkarabilecekti. Yaralanması ve kaybettiği kan nedeniyle zayıf düşmesi yüzünden seks yapmaktan tamamen vazgeçmek zorunda kalmışlardı ama Bobbi o öğleden sonra onu arayıp doktorundan "her şey yolunda" yanıtını aldığını söylemişti ve Gabe o andan itibaren neredeyse ereksiyon halindeydi.

Kapı açıldı ve Billy kenara çekilerek Bobbi'nin odaya girmesine izin verdi ve ...

Vay canına.

Onu gördüğünde aklına gelen tek kelime buydu. Baktığı her yerde, omuzlarında, kollarında ve *bacaklarında* muhteşem bir altın teni vardı. Büstiyer tipi elbiselerden birini giymişti; tüm renklerin arasında *soluk pembeydi*. Güzel pembenin üzeri koyu, gotik bir desenle kaplıydı ve bu desen ona çok yakışıyordu. Çan şeklindeki mini eteğin üzerinde bir şapelin silueti basılıyken, kalpli korsajın ön tarafında dramatik bir şekilde çaprazlama uzanan çıplak siyah dallar vardı. Kısa etek uyluğun ortasında, hala orada olduğunu bildiği pansumanın hemen altında bitiyor ve diğer erkekler görmeden önce onu örtmek istemesine neden olan düzgün bir bacak uzunluğunu ortaya çıkarıyordu.

Kısa motorcu botları giymişti ve Gabe botun üstünden ayak bileği çoraplarının firfırlı üst kısmını görebiliyordu. Taktığı tek mücevher, Gabe'in Sevgililer Günü için ona hediye ettiği bir çift altın halka küpe ve nişan yüzüğüydü. Gözleri koyu ve dumanlıydı ve dudakları Gabe'in öpmek için can atmasına neden olan seksi bir kırmızı tonuyla renklenmişti.

Sert ve yumuşağın büyüleyici bir birleşimiydi ve kesinlikle mükemmeldi.

"Ee?" diye sordu sabırsızca. "Ne düşünüyorsun?"

"Çok güzel görünüyorsun. . . hoş görünüyorsun." Babasının sesi biraz şaşırması gibiydi. "Tam bir dönüşüm."

"O her zaman çok güzel görünüyor, Mike," diye düzeltti Gabe. "Ve ben bir dönüşüm görmüyorum, Bobbi'mi görüyorum ve o -tabirimi mazur görürsen

- "Kesinlikle çok *ateşli*."

Gülümsemesi muhteşemdi ve Gabe onu güvenli bir şekilde arabasına bindirdikten ve Richcorp'un etkinlik için kiraladığı pahalı mekâna doğru yola koyulduktan sonra ona döndü.

"Bu gece diğer kadınların giyeceği elbiseler gibi çok şık ya da süslü olmadığını biliyorum," dedi ve elini saten kumaştan eteğinin üzerinde endişeyle gezdirdi.

"Bobbi, sana daha önce de söyledim, diğer kadınlar sıkıcı. Süper zarif ya da süslü şeylere ihtiyacım yok. Sadece sana ihtiyacım var ve bu gece belalı küçük bir peri gibi görünüyorsun ve ben buna bayılıyorum!"

Buna güldü.

"Belalı bir peri mi?" diye tekrarladı usulca. "Bunu *sevdim*."

"Hmm," diye yan yan baktı ona. "Biliyor musun, o elbisenin içinde ne kadar seksi görünsen de, tek düşünebildiğim seni o elbisenin içinden çıkarmak."

"Terbiyeli ol!"

"Evet, patron," dedi Sean'ı öylesine mükemmel bir şekilde taklit ederek ki, kızıdan bir kahkaha koptu. Onu bir dolaba sürüklemeyen ve onunla hınzırca oynamadan bu akşamı nasıl atlatacağını bilmiyordu.

Gidecekleri yere vardıldıktan sonra, otelin balo salonuna çıkan merdivenin dibinde durdu.

"Şu anda, sadece ikimiz varken," diye fısıldadı, kollarını ince beline doladı ve onu göğsüne doğru sürükledi. "Sana Sevgililer Günü hediyesi vermek istiyorum."

"Bunları bana zaten vermiştin." Küpeleri dans ettirmek için başını salladı ve adam gülümsedi.

"Hmm, seni bir çingene gibi gösteriyorlar, özellikle de saçlarınla." Sonunda saçlarını şekillendirmişti. Çok sert bir şey değil, sadece daha fazla vücut vermek için birkaç kat. "Hayır, benim hediyem bir söz."

Başını sorgulayıcı bir şekilde eğdi.

"Seni sonsuza dek olduğun gibi seveceğime yemin ederim. Benim için değişmene gerek yok, Bobbi mine. Sen mükemmelsin ve ben seni çok seviyorum. Bundan asla ama asla şüphe etme."

Bobbi onun gözlerine baktığında sevgi ve samimiyetten başka bir şey göremedi ve her kelimesinde ciddi olduğundan hiç şüphesi yoktu. O onun en iyi arkadaşı, sevgilisi ve kalbinin arzusuydu.

EPİLOG

Gabe maçtan sonra koşarak Bobbi'nin yanına geldi, onu kollarının arasına alıp dudaklarına bir öpücük kondururken yüzünde muzaffer bir sırıtış vardı.

"Çok terlemişsin, çekil üstümden." Kadın adamın göğsünü itti ve adamın sırıtışı genişledi.

"Galip gelen ganimeti alır," diye ilan etti ve kadın kaçmaya çalıştığında kollarını ona daha da sıkı sardı. "Sen benim ganimetimsin."

"Tanrım, kazandığında çekilmez oluyorsun. Diğerleri sana nasıl dayanıyor anlamıyorum."

"Yapamayız," diye seslendi Sandro yakınlardan. Theresa'nın uzattığı su şişesinden susamışçasına bir yudum aldı.

"Ben şahsen buraya sadece *braai* için gelirim," diye ekledi Rick, çoktan ızgaraya doğru ilerlerken.

"Madem oynayamıyorsun, o zaman zamanını daha iyi değerlendirmelisin," diye karşılık verdi Sandro, skoru eşitleyebilecek bir son dakika penaltısını kaçırdığı için takım arkadaşına hâlâ kızgın olduğu belliydi.

"Oooh," diye alay etti diğer çocuklar ve Rick bu yorumu elinin tersiyle itti.

"Her şey yolunda," dedi iyimser bir sırıtışla. "Adamım San belli ki topla olan becerilerimi kıskanıyor."

"Ne becerisi?" Sandro homurdandı. "Ne zaman sahaya çıksan başsız bir tavuk gibi çırpınıyorsun."

Bryce kardeşini savunmak için, "O fena sayılmayacak bir rugby oyuncusu," dedi. "Ve eğer gerçekten rugby oynuyor olsaydık bu harika olurdu," dedi Pierre.

dedi sinirli bir şekilde.

"Sandro, bu kadar kaba olmana gerek yok," dedi Theresa'nın sesi. "Rick elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyordu, biliyorsun."

"Hep onun tarafını tutuyorsun," diye yakındı Sandro, o anda inatçı küçük bir çocuk gibi görünüyordu ve ses çıkarıyordu. Theresa sırtıttı ve kulağına bir şeyler fısıldamadan önce ona sarılmak için adım attı. Sandro'nun yüzündeki kızgınlık kayboldu ve karısının kulağına fısıldadığı şeye gülerken başı geriye düştü.

"Aah, bakın takımları nasıl da dağılıyor. Bugün yaşadıkları gibi trajik bir mağlubiyet bunu yapacaktır." Gabe kaybeden takımın kendi aralarındaki didişmelerini izlerken dudak büktü. Onun iri, terli bedeninden uzaklaşmak için verdiği mücadeleden vazgeçmiş olan Bobbi'ye döndü. "Karım ve iki çocuğum bu akşam nasıllar?"

"Oynayamadığımız için kızgıyım," diye cevap verdi ve adam sırtıtarak onun iyice şişmiş karnını okşadı. Tümsekle konuşmak için eğildi, bu sık sık ve bazen herkesin içinde yaptığı bir şeydi. Bu kadar tatlı olmasaydı utanç verici olurdu.

"Duydunuz mu Seamus ve Sian, anneniz size çok kızmış."

"Hayır. Sadece hayır," dedi burnunun kenarını sıkarak.

"Uh-oh, Bert ve Betty, sanırım şimdi o da bana kızdı." Adam ona sinsice gülümsedi ve kız dudaklarında isteksiz bir sırıtış hissetti.

"Adlarını Elizabeth ve Jonathan koyuyoruz," diye ilan etti ve karnına bir öpücük bıraktı.

"Babanız sizi Lizzy ve Johnny diye çağıramayacak kadar çok seviyor. Sana söz veriyorum, yaşlı annenin sana bu ismi vermesini engelleyeceğim." Bir kız ve bir erkek çocuk taşıdığını öğrendiklerinden beri aynı tartışmanın farklı versiyonlarını yaşıyorlardı. İsimler konusunda bir türlü anlaşamıyorlardı ve bir aydan biraz fazla bir süre sonra doğum yapacaktı. Artık çalışamıyordu, bu da onu hayal kırıklığına uğratiyordu ama dükkân iki çalışan daha işe alacak kadar iyi gidiyordu ve Bobbi, Craig'i müdürlüğe terfi ettirmişti, böylece işlerin nasıl gittiği konusunda çok fazla endişelenmeden doğum iznine çıkabilecekti.

Bobbi Gabe'le mutlu mesut yaşıyordu ve Gabe evliliğinin son bir yılında verdiği sözü tutmuştu. Nereye gittikleri, ortamın ne kadar resmi olduğu ya da "belalı peri" kıyafetlerinin ne kadar yersiz olduğu önemli değildi, Gabe ona her zaman odadaki en güzel kadınmiş gibi bakıyordu. Etrafında mutlu bir şekilde gülüşen ve didişen arkadaşlarına ve kenardaki küçük çocuklar arasında çıkan bir kavgaya gönülsüzce arabuluculuk eden kardeşlerine - Billy ve Chase- baktı ve

son derece kutsanmış hissettim. Bu yer, bu insanlar ve şu an, burası evimdi.

"Nasıl bu kadar şanslı olabildik?" diye sordu arkasında duran ve elleri karnına dayanan kadar kollarını önünden dolayan Gabe'e. Mutlu aile ve arkadaş grubunu izlerken çenesini onun omzuna dayadı.

"Bilmiyorum... ama uzun zaman önce bir gece seksi, sarhoş bir peri beklenmedik bir öpücükle beni silip süpürdüğünde şansımın artmaya başladığını biliyorum. Bu başıma gelen en güzel şeydi."

"Seni çok seviyorum," dedi, başını çevirip ona baktı ve dudağının kenarının gülümseyerek yukarı kalktığını görmeyi başardı.

"Benim seni sevdiğim kadar olamaz," diye alay etti. Kız onun kolları arasında döndü ve kollarını onun boynuna doladı.

"Bahse var mısın?" diye meydan okudu.

"Kaybedeceksin," diye karşılık verdi. Kız daha tek kelime edemeden adam onu öptü ve okşama tatlı, sıcak, sevgi dolu ve mükemmeldi.

"Bence," diye fısıldadı adam başını kaldırdığında, "ikimiz de kazananlarız."

Gülümsedi ve elini tutup onu eve götürmeden önce kısa bir süreliğine serbest bıraktı.

TEŞEKKÜRLER

Yayıncılık hayalimi gerçekleştirmeme yardımcı olan aşağıdaki harika insanlara minnettarlığımı ifade etmek isterim:

Benim müthiş Ajan, Kimberly Whalen-teşekkürler
sen Yani çok her şey için.

Helen, Jessica, Kelli ve harika Montlake Romance ekibinin geri kalanı, sizler harikasınız.

Melody Guy, gelmiş geçmiş en iyi editör. Seninle çalışmaktan gerçekten keyif alıyorum.

YAZAR HAKKINDA

Natasha Anders Güney Afrika, Cape Town'da doğdu. Son dokuz yılını Japonya'nın Niigata kentinde İngilizce öğretmen yardımcısı olarak çalışarak geçirdi ve burada efsanevi bir karaoke divası oldu. Natasha şu anda Cape Town'da, dairesini kendisiyle paylaşma nezaketini gösteren huysuz ve inatçı muhabbet kuşu Sir Oliver Spencer ile birlikte yaşıyor. Lütfen onunla (veya Oliver'la) Twitter'da [@satyne1](https://twitter.com/satyne1) adresinden iletişime geçmekten çekinmeyin.

İçindekiler

[Başlık Sayfası](#)

[Telif Hakkı](#)

[Sayfası İthaf](#)

[Sayfası](#)

[İÇİNDEKİLER](#)

[BİRİNCİ](#)

[BÖLÜM İKİNCİ](#)

[BÖLÜM](#)

[ÜÇÜNCÜ BÖLÜM](#)

[DÖRDÜNCÜ](#)

[BÖLÜM BEŞİNCİ](#)

[BÖLÜM](#)

[ALTINCI BÖLÜM](#)

[BÖLÜM YEDİ](#)

[BÖLÜM SEKİZ](#)

[BÖLÜM DOKUZ](#)

[BÖLÜM ON](#)

[ON BİRİNCİ](#)

[BÖLÜM ON İKİNCİ](#)

[BÖLÜM](#)

[ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM](#)

[ON DÖRDÜNCÜ](#)

[BÖLÜM ON BEŞİNCİ](#)

[BÖLÜM SONSÖZ](#)

[TEŞEKKÜR YAZAR](#)

[HAKKINDA](#)